ระบายอารมณ์

ปีที่ 1 ฉบับที่ 16 วันที่ 16-30
เมษายน 2542

ศรัญยา

สาวจากลุ่มแม่น้ำเมย
อยากมีความรัก
กับคนแก่

เข้าทุกงวด

ระบายอารมณ์
ให้โชคคุณ
แม่นเหมือน
จับวาง

อ่าน
ประสบการณ์รัก

ไปไม่ถึงสวรรค์

อดีตที่ฝังใจ

**ทำผู้หญิงท้อง
จนต้องพาหนี**

อ่านเรื่องย่อ
ละคร
ทีวีดัง

★ รักเต็มร้อย
★ หัวใจมีเงา

25.-

โรงเรียนเสริมสวย
สถาบันเสริมความงาม

นวลจันทร์

รับอนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการ เปิดสอนวิชาชีพเสริมสวยแบบครบวงจรเป็นแห่งแรก

รับบริการ-รับสอนแผนกผม นวดหน้า นวดตัว คิ้วถาวร แต่งหน้า ฯลฯ

นวดหน้า
500-700-1,000

นวดตัว
900-1,300,1,500

คิ้วถาวร-รับลบคิ้ว
1,500-3,000

อกชมพู-ปากชมพู
2,000-2,000

เพิ่ม - ลด - หมดปัญหา - เสริมพลัง ด้วยสมุนไพร นวลจันทร์

หุ่นจะเพรียวบางได้ดั่งใจ ไม่อายใคร รับรองผล
ชุดละ 1,200 บาท

ชุดนวดทรวงอกถาวร
ชุดละ 2,500 บาท

ชุดทาท้องลาย น่องลาย
ราคาชุดละ 3,000 บาท

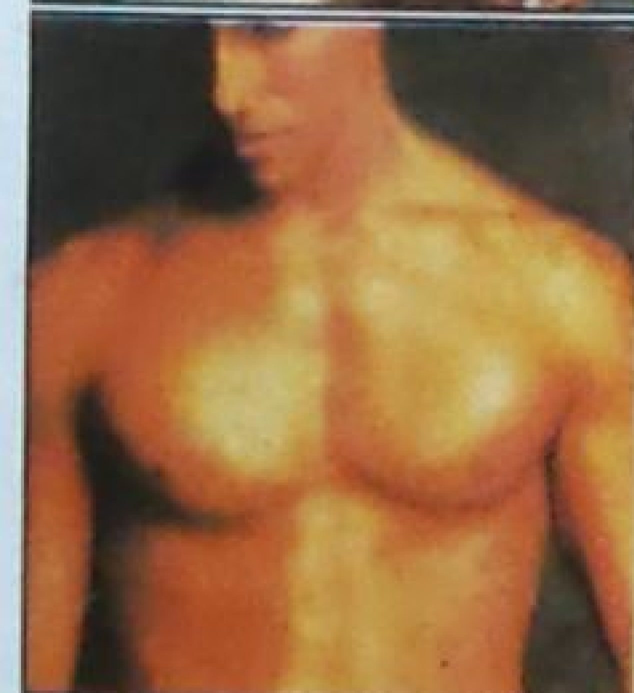
หมดปัญหา
ด้วยสูตรท่าสาว
ชุดละ 1,200 บาท

ชุดดูแลผมร่วง - ผมแห้ง - แตกปลาย
ราคาชุดละ 8,000 - 6,000 บาท

บริการส่งด่วน (กทม.)
โทร. 642-4570-2
247-3733

ท่านที่อยู่ต่างจังหวัด
(เพิ่มค่าส่ง 30 บาท)
ธนาณัติสั่งจ่าย สมุนไพรนวลจันทร์
ตู้ ปณ. 46 มักกะสัน กรุงเทพฯ 10402

เสริมพลัง
สู้ศึกได้ทุกเมื่อ
ชุดละ 1,200 บาท

__โอนเงิน__
180-304793-3 ธนาคารกรุงเทพสาขาหัวหมาก
ชื่อบัญชี นันทพรรษ บัณฑุวชิราภร (กระแสรายวัน)

ผงมุกสมุนไพรธรรมชาติ พอกหน้าขาวลบริ้วรอย
ราคาตลับละ 500 บาท

ชุดทาสิว จุดด่างดำ พอกหน้าขาว
กระชับรูขุมขน ราคาชุดละ 1,500 บาท

ชุดทาฝ้า กระ หน้าแห้ง มีริ้วรอย รอบดวงตา
หน้าหมองคล้ำ ราคาชุดละ 1,500 บาท

ครีมลบรอยแผลเป็นที่เกิดจากสิว ลบรอยแตกลาย
ซอกขาดำ รักแร้ดำ รอยด้านดำ ราคาตลับละ 1,000 บาท

ชุดทารักแร้ดำ ซอกขาดำ รอยด้านดำทุกชนิด
ราคาชุดละ 1,500 บาท

☆ มีปัญหาปรึกษา นวลจันทร์ สิคะ

เปิดบริการทุกวัน 8.00-20.00 น

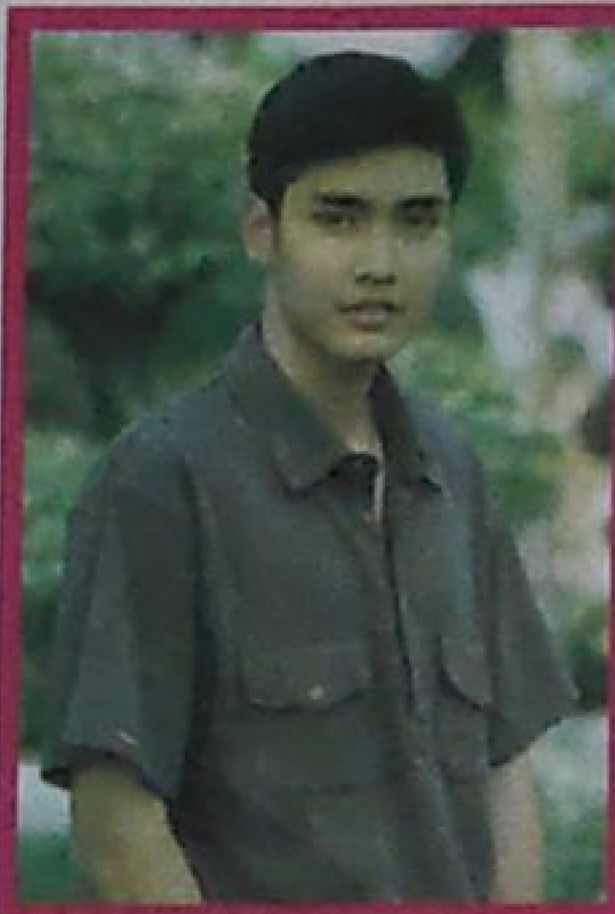
ผมร่วง คิ้วถาวร ผิวหน้า ผิวกาย ท้องลาย รักแร้ดำ รอยด้านดำทุกชนิด

สาขาที่ 1 275/1-2 ถ.ราชปรารถ ปากซอยหมอเหล็ง __ติดไปรษณีย์มักกะสัน__ **โทร. 247-3733, 642-4570-2**

สาขาที่ 2 1575/1 อาคารชัยสงวน ถ.เพชรบุรีตัดใหม่ __ใกล้ซอยเพชรบุรี 43__ **โทร. 255-5973, 255-5974**

แผนก ร.ร ลด 20 %

.....เรื่องย่อ

นลิน นอบน้อม สาวน้อยวัยรุ่นอยู่ในสถานสงเคราะห์แห่งหนึ่งทั้งที่ไม่ใช่เด็กกำพร้า ก็เพราะมารดาของเธอนำมาฝากไว้ เนื่องจากพ่อเลี้ยงของนลินเจ้าชู้มาก นางโรยผู้เป็นแม่ไม่อยากให้นลินต้องมารับกรรมเป็นเมียน้อยตัวเอง จึงพามาฝากกับอาจารย์รัศมี อาจารย์ใหญ่สุดเชยของเยาวภาสงเคราะห์ด้วยความซนและแก่นแก้ว เฮี้ยวสุดฤทธิ์สุดเดช ทำให้รัศมีรับมือไม่ไหวจึงจะส่งนลินกลับบ้าน............................

บทประพันธ์โดย...เทพเทวี
บทโทรทัศน์โดย...วรพินธ์ ระวี
กำกับการแสดงโดย...วัชรา สิงห์สุวรรณ
สมชาย สิงห์สวัสดิ์
สยม สังวริบุตร

รักเต็มร้อย

เพราะไม่อยากกลับไปเจอพ่อเลี้ยงแสนเลว นลินอ้อนวอนจนรัศมีเปลี่ยนใจส่งเธอไปอยู่กับครอบครัวของวสิน ชายคนที่รัศมีแอบหลงใหลในตำแหน่งพี่เลี้ยงเด็ก ที่บ้านวสิน นลินพบกับกฎระเบียบอันเคร่งครัดไม่ต่างจากที่โรงเรียนเท่าไหร่ งานของเธอคือดูแลลูกของวสิน ซึ่งมี 4 คน วิภาวี,วิกรานต์,วาทิตและ วาสนา อายุ 16, 14, 12 และ 9 ปี ตามลำดับ วสินเตือนนลินว่าลูก ๆ ของเขาไม่ใช่เด็ก "ธรรมดา" แต่ค่อนข้างเกเรฤทธิ์เดชของพวกเขาทำให้พี่เลี้ยงหลายคนต้องลาออกที่สำคัญนลินควรเตรียมตัวเตรียมใจรับ "การต้อนรับ" จากเด็ก ๆไว้ด้วย นลินนึกขำเพราะตัวเธอเองก็ได้ชื่อว่าเป็นจอมเฮี้ยวเหมือนกันแล้วคืนแรกนลินก็พบกับ "ผี" เข้าอย่างจัง เธอตกใจมากแต่ก็ลังเลว่าอาจจะถูกแกล้งจาก "เด็ก ๆ" นลินระวังตัวมากขึ้นในวันแรกของการทำงาน นลินพบกับการกลั่นแกล้งสารพัดจากเด็ก ๆ แต่นลินก็ "แก้เกม" และ "แก้เผ็ด" ได้อย่างทันกัน ทำให้เด็ก ๆโกรธมากที่ไม่สามารถกำจัดนลินได้เหมือนพี่เลี้ยงคนอื่น ๆ ในแต่ละวัน ต้อง "ปะทะ" กับกลโกง กลเกเรของเด็ก ๆทุกวัน นลินทั้งสนุกแม้จะโกรธบ้างในบางครั้งแต่เธอสนุกมากกว่า เธอคิดว่าทำให้ชีวิตมีรสชาติขึ้น วันหนึ่งนลินขออนุญาตไปเยี่ยมครูรัศมีที่โรงเรียน ระหว่างทางกลับบ้านนลินช่วย "พลเมืองดี" คนหนึ่งจับผู้ร้ายกระชากสร้อย หนุ่มหล่อพลเมืองดีอยากรู้จักนลิน แต่เธอบ่ายเบี่ยงหลบกลับบ้านวสินจนได้ แล้วนลินก็ต้องพบกับหนุ่มหล่อผู้นี้อีกจนได้ เพราะเขาคือวนัสน้องชายคนเล็กของวสินนั่นเอง ยิ่งพบกัน วนัสก็ยิ่งทึ่งในความเก่งกาจของนลินมากขึ้นทุกวัน นลินเก่งทั้งยูโดและคาราเต้นอกจากนี้เธอค่อน...ง "นักเลง" อีกด้วย นลินปราบกันธ...าลในละแวกบ้านของวสินจนหมด...เลี้ยงไม่เว้น

ทั้งหญิงและชาย วนัสเองก็มีความสามารถเรื่องการต่อสู้ศิลปะป้องกันตัวอยู่มากเช่นเดียวกันแต่ฝีมือเหนือกว่านลิน วสินนั้นเป็นพ่อม่ายภรรยาของเขาซึ่งก็คือแม่ของเด็ก ๆ นั้นหนีตามชู้ไป วสินจึงเครียดขรึมด้วยความแค้นและผิดหวัง อย่างไรก็ตามเขาก็มีคู่รักใหม่ชื่อลักษณา ซึ่งสวยเซ็กซี่มาก แต่ลักษณากับเด็ก ๆนั้นไม่ลงรอยกันเลย เพราะลักษณาทำตัวอย่าง "หน้าไหว้หลังหลอก" เสมอ ต่อหน้าวสินเธอจะแสดงกิริยาอ่อน-หวาน อ่อนโยนกับเด็ก ๆ แต่ถ้าวสินไม่อยู่ ลักษณาจะหยาบคายและดูถูก ซ้ำยังชอบใช้เด็ก ๆราวกับคนใช้ ซึ่งนลินขวางตาที่สุด วนัสเองก็เห็นและคอยจับตาดูอยู่ตลอดเวลา ทำให้ยิ่งเห็นความจริงใจของนลินที่มีต่อเด็ก ๆ และเริ่มชอบนลินอย่างจริงใจ ดังนั้นเมื่อเด็ก ๆหาทางแกล้งลักษณาบ้าง วนัสกับนลินจึงเฉย ๆ หรือบางทีก็กลับรวมหัวกับเด็ก ๆเสียอีก หลานชายของลักษณาคนหนึ่งชื่อพิมาน แอบชอบวิภาวี

พิมานจึงมาที่บ้านนี้บ่อยๆ พิมานกับนลินมีหน้าตาคล้ายกันมาก จนพิมานต้องไปเล่าให้ไพรัชผู้เป็นพ่อฟัง ไพรัชสะดุดใจทันทีเพราะเมื่อหลายปีมาแล้วเขาได้โรยสาวใช้ในบ้านเป็นเมีย เมื่อโรยท้องและรวยรื่นภรรยาขี้หึงทราบเข้ารวยรื่นอาละวาดจนโรยต้องหอบท้องหนีไป ไพรัชเสียใจมาก แล้ววันหนึ่งโรยก็ซมซานอุ้มลูกสาววัยแบเบาะมาหาเขารวยรื่นอาละวาดอีก ไพรัชจึงทำได้เพียงแอบถอดแหวนนามสกุลให้โรยไป โรยซมซานอุ้มลูกหนีไป ไพรัชพยายามตามหาแต่ก็ไม่พบจนกระทั่งพิมานมาพูดถึงนลิน อะไรบางอย่างสะกิดใจจนไพรัชต้องติด-ต่อไปยังรัศมีเพื่อขอพบนลิน เมื่อพบกันไพรัชแน่ใจว่านลินคือลูกของเขากับโรย ขณะที่นลินเองงงกับทุกอย่างที่เกิดขึ้น นลินเขียนจดหมายไปถามโรย โรยตอบกลับมา

ว่าไม่ใช่ด้วยความแค้นและเสียใจที่ถูกทิ้ง ซ้ำยังสั่งให้นลินระวังไพรัชเป็นพิเศษเสียอีก ตรงกันข้ามกับไพรัชยิ่งเมื่อรู้จากปากนลินว่าโรยปฏิเสธเขายิ่งมั่นใจ และหาทางพิสูจน์มากขึ้นว่านลินเป็นลูก การกระทำของไพรัชรู้ถึงรวยรื่น เธอพยายามขัดขวางทุกอย่าง วันหนึ่งไพรัชซื้อลอตเตอรี่แล้วเกิดถูกรางวัลที่ 1 เขารีบติดต่อกับทนายความเพื่อทำพินัยกรรมให้นลิน รวยรื่นรู้อีกจนได้เธอพยายามหาข้อมูลที่แท้จริงจากสุพัฒน์แต่ไม่ได้ผล ไพรัชพยายามติดต่อนลินอีกแต่ถูกเธอปฏิเสธ นลินทำตามคำสั่งแม่อย่างเคร่งครัดมากจนไพรัชเสียใจขับรถชนเสาไฟฟ้า ไพรัชบาดเจ็บสาหัสและความจำเสื่อมแถมยังเพ้อคลั่งถ้าคนขัดใจเขาเพ้อหานลินจนรวยรื่นกับดาบคนใช้เก่าแก่วางแผนจะหาเด็กผู้หญิงวัยเดียวกับนลินมาแอบอ้างแล้วจะหลอกรับมรดกของไพรัช ให้บังเอิญว่าพริ้มเพราเพื่อนสนิทของนลินหนีออกมาจากสถานสงเคราะห์พริ้มเพรากับนลินมีหน้าตาที่ดูเผิน ๆ จะคล้ายกันมาก เมื่อรวยรื่นรู้จึงรีบหาตัวพริ้มเพราทันที เธอหลอกพริ้มเพราว่าพริ้มเพราเป็นลูกไพรัช พริ้มเพราหลงเชื่อจึงไปอยู่ด้วยอย่างมั่นใจ แต่แล้วด้วยนิสัยของรวยรื่นที่ชอบกดขี่ข่มเหงทำให้พริ้มเพราฮึดสู้ ซ้ำร้ายเธอเริ่ม "เหลิง" กับฐานะใหม่จนรวยรื่นกับนางดาบวางแผนกำจัดพริ้มเพรา นางดาบพารวยรื่นไปพบธเนศทันที ธเนศนั้น "หลอก" สาว ๆ ไปขายซ่องบ่อยมาก แล้วพริ้มเพราก็คือเหยื่อรายต่อไป ธเนศทำสำเร็จ เขาหลอกจนพริ้มเพราวางใจรักเขายอมเป็นของธเนศ ชั่วเวลาไม่นานธเนศก็พาพริ้มเพราไปขายซ่องจนได้ พริ้มเพราแค้นมากแต่ก็ทำอะไรไม่ได้ การจากไปของพริ้มเพรารู้ถึงหูนลินจนได้ เพราะพิมานมาเล่าให้ฟัง นลินห่วงพริ้มเพราแต่ทำอะไรไม่ได้ ขณะที่ไพรัชเองก็คลุ้มคลั่งมากขึ้นเมื่อเรียกหานลินหรือพริ้มเพรานั่นเอง แล้วไม่พบเขาอาละวาดจนรวยรื่นโกรธผลักเขาตกบันได รวยรื่นและไปหาธเนศซึ่งบัดนี้คือชู้รักของเธอไปเสียแล้ว พิมานรีบพาไพรัชไปโรงพยาบาล เมื่อไพรัชรู้สึกตัวเขากลับจำอะไร ๆ ได้ทั้งหมด แต่ไพรัชสงสัยในตัวรวยรื่นจึงทำเป็นบ้าต่อไปและเพ้อหานลิน พิมานสงสารบิดามากจึงพานลินกับวนัสมาหาไพรัช นลินเมื่อเห็นไพรัชเป็นเช่นนี้จึงใจอ่อนสงสาร ที่สำคัญเหตุการณ์หลายอย่างที่เกิดขึ้นทำให้เธอเริ่มสงสัยในกำเนิดตัวเอง วันหนึ่งวนัสเล่าให้นลินฟังว่ายายปลั่งคนเก่าแก่ในบ้านจะกลับต่างจังหวัดไปอยู่กับญาติ แต่ก่อนไปยายปลั่งเอา

แหวนลงยามาขายให้วนัสถูก ๆ ที่แปลกคือที่ก้านแหวนด้านในสลักคำว่าทวิภาคซึ่งเป็นนามสกุลของไพรัช นลินนิ่งคิดนึกสังหรณ์ใจว่าจะเป็นแหวนวงที่ไพรัชเคยให้แม่ของเธอเพราะก่อนที่จะมาอยู่ที่เยาวภาสงเคราะห์เธอจำได้ว่ามีเพื่อนบ้านชื่อปลั่งที่ชอบพูดมากและขี้ขโมยอีกด้วย ปลั่งชอบเข้าบ้านเธอเป็นประจำ ซึ่งของจะหายบ่อย ๆ นลินจึงขอดูแหวนจากวนัส วนัสเอามาให้ดูและเก็บไว้แต่แหวนเกิดหายตอนเล่นฟุตบอลกันกับเด็ก ๆ บ้านรวยรื่นที่มาหาคนสวนบ้านนลิน นลินพยายามหาแต่ก็ไม่พบคนที่พบก็คือเต้นคนสวน เต้นนำแหวนไปเพื่อจะจำนำ แต่เป็นคราวเคราะห์ของนลินเพราะผู้ที่รับจำนำแหวนก็คือรวยรื่นนั่นเอง รวยรื่นดีใจมากเธอนำไปเยาะเย้ยไพรัชที่ไม่สามารถหาหลักฐานมาพิสูจน์ได้ว่านลินเป็นลูก ไพรัชแค้นใจมากแต่ก็อดทนที่สุด เขาครุ่นคิดหาทางพิสูจน์กำเนิดของนลินอย่างที่สุด เขาให้สุพัฒน์ทนายคู่ใจพยายามหาที่อยู่ของโรยให้ได้ ขณะที่รวยรื่นถลำจมไปในความชั่วกับธเนศมากขึ้นทุกวัน เมื่อเธอรู้ว่านลินเริ่มเข้ามาในบ้านมาพบไพรัชเธอก็ให้ธเนศ "จัดการ" นลินอีก ธเนศจึงทรมานพริ้มเพราบังคับให้เขียนจดหมายหลอกนลินจนนลินยอมออกมาพบ แล้วธเนศก็จับตัวนลินไปได้โดยการโปะยาสลบ เมื่อฟื้นขึ้นนลินตกใจเมื่อพบธเนศกับพวกเตรียม "ข่มขืน" เธอ ธเนศจะเป็นคนแรกแต่นลินก็จัดการจนได้ เธอจัดการจนธเนศสลบด้วยคาราเต้ นลินช่วยพริ้มเพราออกไปได้ขณะที่วนัสกับพิมานก็ตามมาช่วยทันเวลาพอดี เพราะวนัสจะคอยดูห่วงใยนลินและคอยปกป้องคุ้มครองช่วยเหลือนลินในทุกสถานการณ์ ส่วนไพรัชกับสุพัฒน์ตามไปหาโรยจนถึงบ้านแล้วความจริงก็ปรากฏ เมื่อโรยยอมรับว่านลินเป็นลูกไพรัช เธอเขียนจดหมายบอกนลินเองโดยฝากไพรัชไปให้ ขณะที่รวยรื่นพาธเนศมาอยู่บ้านด้วยในฐานะคนขับรถคืนหนึ่งเมื่อรวยรื่นแอบลงไปหาธเนศโดยไม่รู้ว่าไพรัชแอบตามไป ไพรัชจับได้ว่ารวยรื่นกับธเนศมีอะไรกันจึงไล่ออกจากบ้านทั้งคู่ ทำให้รวยรื่นแค้นมาก ยิ่งนางดาบซึ่งเธอส่งไป

เป็น "ไส้ศึก" เพื่อสืบความที่บ้านสุพัฒน์ ทนายความมาบอกว่าสุพัฒน์พาไพรัชไปหาโรย และได้ที่อยู่ของโรยมาด้วย ทำให้รวยรื่นบอกให้ธเนศไปจัดการโรยเสีย ซึ่งธเนศเองเต็มใจมากเขายังแค้นนลินไม่หายนั่นเอง ธเนศฆ่าปาดคอโรยตาย นลินเสียใจมาก ไพรัชรับเป็นเจ้าภาพงานศพ เขาหาโอกาสบอกความจริงกับนลินและชวนนลินมาอยู่ด้วย แต่นลินยังไม่ยอมมาเธอห่วง "เด็ก ๆ" เพราะลักษณาซึ่งแต่งงานกับวสินหาเรื่องรังควานเด็ก ๆและทำร้ายจิตใจไม่เว้นแต่ละวันยิ่งช่วงวสินไม่อยู่ยิ่งหนักข้อใหญ่ จนในที่สุดเหตุการณ์ก็ถึงขั้นแตกหัก นลินทะเลาะอย่างรุนแรงกับวสินกับลักษณาซ้ำเธอยังท้าวสินให้มาสู้กับเธอตัวต่อตัวเสียอีก ขณะที่นลินกำลังจะพลาดท่าเพราะวสินเองก็มีฝีมือเหมือนกัน วนัสเข้ามาขวางไว้และพานลินไปหาไพรัช ซึ่งไพรัชยินดีต้อนรับที่สุด ทางบ้านของวสินไม่พ้นเรื่องยุ่งเมื่อลักษณาเกิดถูกใจวนัสขึ้นมา และพยายามให้ท่าทุกอย่างจนถึงขั้นแอบผสมยาปลุกอารมณ์ในเครื่องดื่มให้วนัส แต่วนัสรู้ตัวเสียก่อนจึงสลับแก้วเสีย เมื่อดื่มเสร็จวนัสก็หนีกลับ ทิ้งให้ลักษณาคลั่งรักอยู่คนเดียว จนในที่สุดเธอก็ทนไม่ไหว "นายเต้น" คนสวนจึงเป็นเหยื่อของลักษณาแทนวนัส เธอยั่วจนเต้นทนไม่ไหวจึงปล้ำลักษณา วสินกลับมาพอดีเขาโกรธมากไล่ทั้งคู่ออกจากบ้าน เมื่ออยู่คนเดียววสินนึกถึงที่ทะเลาะกับนลิน เขาเริ่มรู้สึกตัวว่าเขาทอดทิ้งลูก ๆเขามากเกินไป วสินหันกลับมาดูแลเอาใจใส่เด็ก ๆอีกครั้งโดยมีรัศมีมาช่วยดูแลด้วยจนในที่สุดวสินกับรัศมีก็แต่งงานกัน วนัสหมั้นกับนลินและพิมานหมั้นกับวิภาวี ส่วนรวยรื่นกับธเนศผลกรรมทำให้ทั้งคู่ถูกฟ้าผ่าตาย หมดโอกาสทำชั่วอีกต่อไป

รายชื่อนักแสดงเรื่อง.......รักเต็มร้อย

วรนุช	วงษ์สวรรค์	แสดงเป็น	นลิน
เขตต์	ฐานทัพ	แสดงเป็น	วนัส
ชมพูนุช	ปิยะธรรมชัย	แสดงเป็น	วิภาวี
ภาคภูมิ	เจชาดาล	แสดงเป็น	พิมาน
ด.ญ.ฐิติวัลย์	กล้าตะลุมบอน	แสดงเป็น	วาสนา
อรรถชัย	อนันตเมฆ	แสดงเป็น	วสิน
วีระยุทธ	รสโอชา	แสดงเป็น	ไพรัช
ปิยะดา	เพ็ญจินดา	แสดงเป็น	โรย
ปวีณา	ชารีฟสกุล	แสดงเป็น	รื่น
กวินนา	สุวรรณประทีป	แสดงเป็น	ลักษณา
สุภาภรณ์	คำนวณศิลป์	แสดงเป็น	พริ้มเพรา
สุรัตนา	คล่องตระกูล	แสดงเป็น	รัศมี
เกษริน	พูลลาภ	แสดงเป็น	นวล

เรื่องย่อ
ละครดัง

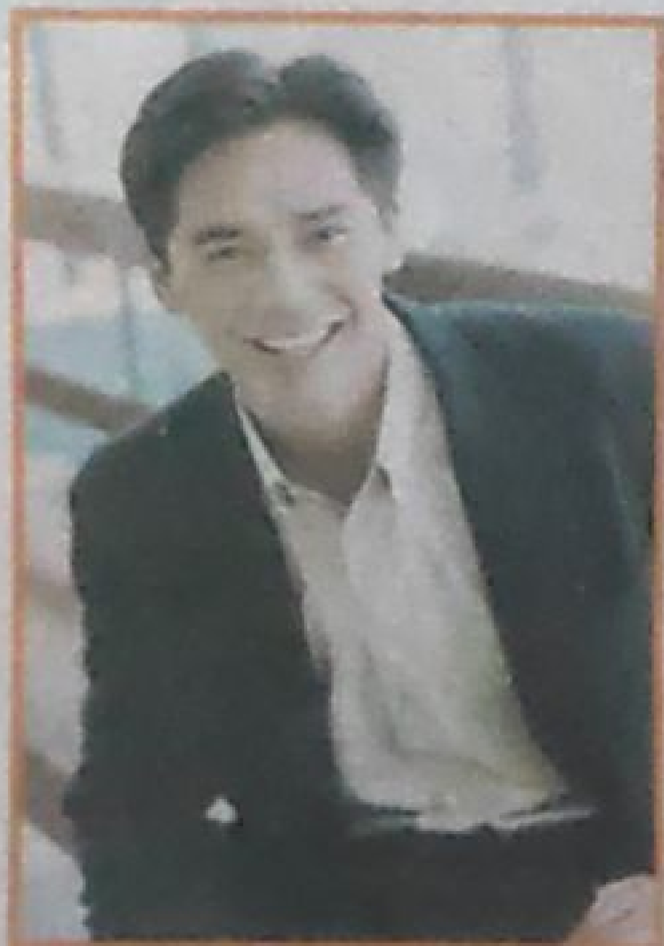
หัวใจมีเงา

....เรื่องย่อ

อมาวสี หญิงสาวผู้อ่อน - แอและขี้โรค เสียชีวิตด้วยโรคหัวใจ ทั้ง ๆที่อีกไม่กี่วันข้างหน้าเธอจะต้องแต่งงานกับโยธา ทั้งคู่รู้จักกันมาตั้งแต่เด็ก โยธาเสียใจมากถึงแม้เขาจะรักอมาวสีเหมือนน้องสาว แต่เพราะความผูกพันที่มีมาตั้งแต่เด็กที่เขาต้องคอยดูแลอมาวสี โยธาเชื่อว่าอมาวสียังไม่ตาย เพราะร่างกายยังอุ่นอยู่ ทุก ๆคนไม่ว่าจะเป็นเทอดพงษ์ จะริน และพิมพาผู้ที่แอบหลงรักโยธาต่างคิดว่าเขาคงเสียใจมากกับการจากไปของอมาวสี.........................

บทประพันธ์.....ชลาลัย
บทโทรทัศน์.....วรการ
กำกับการแสดง.....อดุลย์ บุญบุตร
วัน-เวลาออกอากาศ.....ศุกร์-อาทิตย์ เวลา.....18.20-19.25 น.
ดำเนินการผลิตโดย.....บริษัทอาร์เอส. โปรโมชั่น 1992 จำกัด
อำนวยการผลิตโดย.....บริษัท อาโดร์ เอ็นเตอร์เทนเม้นท์ จำกัด

แต่แล้วสิ่งที่ทุกคนไม่คาดคิดก็เกิดขึ้นเมื่ออมาวสีฟื้นขึ้นมาหลังจากที่หัวใจหยุดเต้นไปแล้ว ทุกคนงุนงง แต่ก็ดีใจที่อมาวสีไม่ตาย แม้แต่แพทย์ก็ยังแปลกใจและหาสาเหตุไม่ได้ เพราะหลังจากที่อมาวสีฟื้นขึ้นมาใหม่ โรคประจำตัวต่าง ๆที่เคยเป็นแพทย์ที่เคยทำการรักษาก็ตรวจไม่พบ ร่าง-กายอมาวสีแข็งแรงสมบูรณ์ดี เหมือนไม่ใช่อมาวสีคนเดิม เธอจำใครไม่ได้ แม้แต่พ่อแม่ คู่หมั้นอย่างโยธาที่อมาวสีรักมาก พิมพารู้สึกผิดหวังที่อมาวสีฟื้น เพราะเธอหวังในตัวของโยธา ถ้าไม่มีอมาวสีโย-ธาควรเป็นของเธอ

อมาวสีคนใหม่เปลี่ยนไปมาก จากคนเรียบร้อย พูดจาอ่อน-หวาน ขี้โรค เปลี่ยนเป็นพูดจากระด้าง ไม่กลัวใคร บ้าบิ่น และที่สำคัญพิมพาไม่สามารถข่มเธอได้เหมือนเดิม โยธาเข้าใจและพยา-ยามดูแลอมาวสีอย่างดี แต่พิมพากลับคิดว่าอมาวสีเสียสติ อมาวสีเริ่มสืบหาประวัติของตัวเอง เธอรู้สึกคุ้นกับกล้องและการถ่ายรูป เมื่อเจอกับกวีก็รู้สึกคุ้นเคยและเริ่มที่จะค้นหาที่มาของตัวเองจากกวี โยธาพยายามห้ามและยืนยันว่าอมาวสีไม่เคยรู้จักกวีมาก่อน เพราะทุกคนที่อมาวสีรู้จักโยธารู้จักหมดทุกคน

กวี หัวหน้าฝ่ายข่าวโทรทัศน์ รู้สึกเสียใจกับการจากไปของละเวง หญิงสาวที่เขารัก เธอเป็นนักข่าวฝีมือดี คล่องแคล่ว

อ่านต่อหน้า 79

ศรัญยา เพลินภักดี

สาวจาก
ลุ่มแม่น้ำเมย....
อยากมีความรัก
กับคนแก่...

❤ "จอย-ศรัญยา เพลินภักดี" สาววัย 20 ปี หน้าหวานคนนี้ เธอเป็นลูกครึ่งไทย-พม่า จากลุ่มแม่น้ำเมย ข้ามทุ่งดอกฝิ่นที่ทอดยาวตามแนวเขาสุดลูกหูลูกตา มาแจ้งเกิดเป็นดาวประดับสังคมเมืองหลวง ความใฝ่ฝันของเธอคืออยากก้าวตามนางแบบเซ็กซี่ชื่อก้องโลก ลินดา แฮมิลตัน สักวันเธอจะดัง เธอบอกกับเราอย่างนั้น เวลาที่เหงาหรือรู้สึกเบื่อหน่ายเธอก็มักจะไปเดินทอดอารมณ์ที่ซอยคาวบอย ด้วยเหตุผลที่ว่าที่นั่นไม่ค่อยมีใครใส่หน้ากากเข้าหากันมีแต่มิตรภาพอันดีของชาวต่างชาติ สำหรับหนุ่มในอุดมคติของเธอคือแบรด พิทท์ พระเอกหนังฮอลลีวูดนัยน์ตาคมเพราะชอบดวงตาทรมานใจของเขา แต่พอถามถึงผู้ชายที่อยากใช้ชีวิตด้วย เธอกลับตอบว่า "ขอเป็นผู้ชายที่มีอายุมากกว่า ดีกว่าค่ะ" อยากทราบไหมว่าทำไม?

❤ **ความรักในทัศนคติของสาวหน้าหวานคนนี้น่าสนใจไม่น้อยทีเดียว.....**

"พูดถึงความรักเหรอคะ จอยคิดว่ามันก็เหมือนกับหนังสือสักเล่มหนึ่งค่ะ เราไม่รู้ว่าข้างในมีอะไรบ้าง บางครั้งอ่านแล้วก็ไม่เข้าใจต้องอาศัยเวลาทำความเข้าใจกับมัน ความรักทำให้เราเป็นสุขได้หากสมหวัง ขณะเดียวกันเมื่อเราผิดหวัง แน่นอนว่ามันสร้างความทุกข์ให้อย่างแสนสาหัสทีเดียว จะว่าไปแล้วความรักยังเป็นสิ่งที่สวยงามอยู่นะคะ ขึ้นอยู่กับว่าเราจะนำความรักมาใช้ให้เป็นประโยชน์หรือ

ไม่เรารักเป็นหรือเปล่า”

❤ **ลุ่มลึกและเจ้าคารมเหลือเกินแม่สาวหน้าหวานของเราแล้วความรักครั้งแรกล่ะ.....**

“เป็นความรักแบบเด็กๆค่ะ ตอนนั้นอยู่ประมาณ ม.1 ม.2 เขาเป็นรุ่นพี่ม.3 ก็เข้ามาจีบ ตอนแรกเขาก็เขียนจดหมายฝากเพื่อนมาให้จอยบอกว่าน่ารักอะไรอย่างเนี้ย (ยิ้มเขิน) หลังจากนั้นเขาก็ซื้อขนมให้เอาดอกไม้มาให้ ตอนกลางวันก็เลี้ยงข้าวเราจนเขาบอกว่ารัก ก็รู้สึกใจมันหวิวๆยังไงไม่รู้ ตอนนั้นก็รู้สึกว่าชอบเขาอยู่เหมือนกันก็พี่เขาหล่อแล้วก็เป็นนักกีฬาของโรงเรียนด้วย มีสาวๆมาชอบเขาหลายคน แต่เราโชคดีที่เขามาชอบ คบกันเป็นแฟนจนพี่เขาจบม.3ไปเรียนต่อที่อื่น ก็เลยเลิกกันไปในที่สุด ตอนนั้นจอยเสียใจมากร้องไห้

อยู่นานเหมือนกัน เพราะเรายังเด็กคิดว่าตอนนั้นมันเป็นเรื่องที่หนักหนาสาหัสเหลือเกิน แต่ความจริงมันไม่ใช่ ตอนหลังกลับไปที่บ้านก็เจอพี่เขา เขาแต่งงานมีลูกสองแล้วค่ะ"

❤ โตขึ้นมาอีกหน่อยจนเป็นสาวสะพรั่ง จอยบอกกับเราตรง ๆว่าเธอได้รู้จักคำว่าเซ็กซ์กับผู้ชายที่เธอรัก.....

"จอยคิดว่าสำหรับคนอื่น ๆเซ็กซ์จะเริ่มก่อนแล้วค่อยพัฒนาไปเป็นความรัก ส่วนตัวของจอยเองพูดได้อย่างเต็มปากเลยว่าเซ็กซ์ตามมาหลังจากที่เรารักกันแล้ว กับรุ่นพี่ตอนที่เรียนนั้นเราไม่มีอะไรกัน หลังจากนั้นจอยก็มาเจอกับผู้ชายอีกคน ตอนที่เข้ามากรุงเทพฯใหม่ ๆ มาเรียนพาณิชย์ เขาเป็นผู้ใหญ่กว่าจอยอายุมากกว่าเกือบ 10 ปี ทีแรกจอยก็ไม่ได้สนใจอะไร แต่พอเจอหน้าเขาทุกวันติด ๆกันถึงวันที่เราไม่เห็นเขาเราคิดถึงเขาอย่างบอกไม่ถูก ตอนเด็ก ๆจอยขาดพ่อเลยฝังใจว่าถ้าเราจะมีแฟนสักคนขอเป็นคนที่อายุมากกว่า พอ

เข้ามาให้ความอบอุ่น มาแสดงความห่วงใย ไม่ยากเลยที่จอยจะรักเขาเต็มหัวใจนานเป็นปีจอยถึงตกเป็นของเขา เขาเป็นผู้ชายคนแรกของเราจริง ๆเป็นความรู้สึกที่ฝังใจมาถึงวันนี้ จำได้ว่าตอนนั้นที่นอนเปื้อนไปด้วยเลือดสาวของจอยด้วยค่ะ"

❤ แล้วอย่างนี้ผู้ชายในสเปก จำเป็นต้องเป็นคนที่มีอายุมากกว่าหรือเปล่า.....

"แน่นอนค่ะ ผู้ชายที่จอยอยากใช้ชีวิตร่วมด้วยต้องเป็นคนที่มีอายุมากกว่า ขอให้มีความรักมาให้จอย มาให้ความอบอุ่นกับจอยอย่างที่จอยต้องการ ถ้าถามถึงรูปร่างหน้าตาขอไม่อ้วนแล้วกัน ไม่ชอบคนอ้วน (หัวเราะ) อย่างน้อยก็อย่ามีพุงแล้วกันถ้าจะมาจีบจอย ฐานะขอให้มั่นคงสามารถที่จะให้จอยอยู่ได้อย่างสบาย ๆ แต่ที่มีเมียอยู่แล้วไม่เอานะคะ จอยเข็ดค่ะ ไม่อยากเหมือนกับตอนที่จอยเสียสาวครั้งแรก มารู้ทีหลังว่าเขามีเมียแล้ว เจ็บช้ำเกือบตายตอนนั้น ก็สรุปว่าขอเป็นคนที่มีอายุ ฐานะมั่นคง แล้วก็รักจริง"

❤ วกเข้ามาเรื่องเซ็กซ์อีกครั้ง เธอได้พูดถึงเซ็กซ์ที่สมบูรณ์แบบในความคิดของเธอเป็นการทิ้งท้าย.....

"สำหรับตัวจอยเองนั้น อย่างที่บอกเอาไว้ตอนแรกเซ็กซ์ต้องตามมาทีหลังความรัก บรรยากาศที่ทำให้จอยรู้สึกมีอารมณ์ร่วมไปด้วย ขอเป็นคืนฝนตกปรอย ๆมองออกไปจากในห้องเห็นสายฝนไหลลงมาตามกระจกหน้าต่าง จอยชอบแสงสลัว ๆ ขอจุดเทียนหอม ๆสักดวงสองดวง เปิดเพลงเบา ๆคลอไป แล้วก็จิบไวน์เย็น ๆด้วยกันระหว่างที่เราพลอดรักกัน จนเคลิ้มถึงค่อยลงมือร่วมรักกันค่ะ"

นับว่าเธอเป็นคนโรแมนติก คุณผู้อ่านที่ตรงกับสเปกของเธอก็อย่าลืมทักทายกันบ้างล่ะเธอบอกเธอยินดีเปิดใจรับมิตรภาพขอเพียงความจริงใจก็พอ............ ❤ ❤ ❤

ระบายอารมณ์

ปีที่ 1 ฉบับที่ 16 วันที่ 16-30 เมษายน 2542

สวัสดีครับ แฟนคุณผู้อ่านที่รักทุกท่าน ระบายอารมณ์ฉบับนี้เป็นฉบับที่ 16 แล้วกับเนื้อหาที่เข้มข้นปนสาระมากมายของเรา ยังคงเหนียวแน่น และวางแผงอย่างแข็งแรงเพื่อแฟน ๆคุณผู้อ่านได้มีสนามระบายความอัดอั้นตันใจกันอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะฉบับนี้เราได้นางแบบสาวซื่อจากต่างจังหวัดที่เขียนสมัครเข้ามาในคอลัมน์ถนนสู่ดวงดาว เธอเป็นผู้หญิงที่นัยน์ตาน่าสงสาร น่าเห็นใจ **ศรัญยา เพลินภักดี** หากใครได้อยู่ใกล้เธอรับรองว่าจะต้องหลงใหลกับความใสซื่อบริสุทธิ์ การโพสต์ท่าของเธอแม้จะแข็งบ้างแต่ด้วยฝีมือสไตลิสต์และช่างภาพของเราทำให้เธอออกมาได้เป็นธรรมชาติที่สุด ความฝันของเธออยากเป็นนางแบบระดับโลก เราก็ขอให้กำลังใจแก่เธอเพื่อความสำเร็จในภายหน้ามีนางแบบที่มาขึ้นปกของเราจำนวนไม่น้อยที่ประสบความสำเร็จจากการเริ่มต้นที่นี่เพราะที่นี่คือจุดสร้างให้พวกเธอเหล่านั้นได้มีสีสันแห่งความเป็นดาวด้วยการจุดประกายของเรา ถ้าคุณผู้อ่าน (ผู้หญิง) ท่านใดคิดว่าตัวเองสวยพอก็เขียนจดหมายมาสมัครได้ที่ **ตู้ปณ. 46 ปณฝ. สันติสุข กรุงเทพฯ 10113 กับพุธ มิถุนา** พร้อมกรอกประวัติ เรามีค่าเหนื่อยให้ด้วย

ด้วยรัก

พุธ มิถุนา

ภาพนางแบบประจำฉบับ...จอย ศรัญยา

อัตราค่าสมาชิกนิตยสารระบายอารมณ์

1 ปี จำนวน 24 เล่ม ในประเทศ 600 บาท

ต่างประเทศทางอากาศ

- สิงคโปร์,มาเลเซีย,ปีนัง 62 ดอลลาร์สหรัฐ
- บรูไน,ญี่ปุ่น,เกาหลี,จีน,ซาอุดิอาระเบีย,อิหร่าน,อิรัก,อิสราเอล และกลุ่มประเทศในตะวันออกกลาง 75 ดอลลาร์สหรัฐ
- อังกฤษ,ฝรั่งเศส,นอร์เวย์,สวีเดน,เยอรมัน,เนเธอร์แลนด์, สวิตเซอร์แลนด์,ออสเตรเลีย 85 ดอลลาร์สหรัฐ
- สหรัฐ,แคนาดา 95 ดอลลาร์สหรัฐ

ส่งตั๋วแลกเงินธนาณัติไปรษณีย์สั่งจ่าย ปณ.สันติสุข
จดหมายพร้อมที่อยู่และฉบับที่ให้เริ่มส่งมาที่ นายวิชัย นัยนานนท์ ตู้ ปณ.46 ปณฝ.สันติสุข กรุงเทพฯ 10113 สำหรับผู้ที่อยู่ต่างประเทศ กรุณาส่งเป็นดราฟต์หรือแคชเชียร์เช็ค หรือ (กรุณาส่งเงินสด) ถ้าจะส่งดราฟต์กรุณาส่งในบัญชีสะสมทรัพย์ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด สาขาสุขุมวิท 43 ชื่อบัญชี **นายวิชัย นัยนานนท์** ธนาควรกรุงเทพ สุขุมวิท 43 **บัญชีสะสมทรัพย์ เลขที่** 1720609294

ติดต่อกองบรรณาธิการ นิตยสารระบายอารมณ์ ตู้ปณ.46 ปณฝ. สันติสุข กรุงเทพฯ 10113
จัดจำหน่าย ประชาช่าง โทร. 262-0659
โฟนลิงค์ : 151-152 เรียก 231006, 661984
ฝ่ายโฆษณา : 661-2932, 661-2564-5 แฟกซ์ 260-9189
Email Adress: pccprint @ ksc.th.com

คณะผู้จัดทำ ✦ **บรรณาธิการ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา** ชาญชัย นัยนานนท์ ✦ **บรรณาธิการบริหาร** พุธ มิถุนา ✦ **กองบ.ก.** เดช อิสระ, พลพนัส, ดร.ดุ่ย บางกรวย, อาจารย์กุ้ง วัดทุ่ง, อานนท์, กามนิต, ดร.สเปิร์ม, ทอม ณ นี่, ตากล้องเสียว, เหยี่ยวกลางคืน, สัก ไทรน้อย, นุ้ย ทองหล่อ, โจแอน, พี่ติ๋ว

สารบัญ

เรื่องย่อละครดัง

ปกิณกะ

นิยายรักสุดสยิว

ประสบการณ์รักครั้งหนึ่งในชีวิตที่คุณประทับใจไม่มีวันลืมอยากระบายให้ใครสักคนฟังเขียนมาที่ "พุธ มิถุนา" "นิตยสารระบายอารมณ์ ตู้ปณ 46 ปณฟ. สันติสุข กรุงเทพฯ 10113" แล้วคุณจะได้รับเงิน 200 เป็นค่าตอบแทนจากเรา

ไปไม่ถึงสวรรค์

กระผมเป็นแฟนนิตยสารระบายอารมณ์ตั้งแต่ฉบับที่ 1 จนถึงปัจจุบันนี้ ผมอ่านทุกเรื่องทุกหน้า ผมว่าเนื้อหาของหนังสือและคุณภาพนั้นเกินราคาจริง ๆ ผมอยากจะส่งเรื่องระบายอารมณ์ของผมมาให้ทีมงานได้คัดเลือกและให้แฟน ๆ "ระบายอารมณ์" ได้อ่านบ้าง

กระผมกับหมวยพักอยู่ที่เดียวกัน ผมพักอยู่ชั้น 1 อยู่คนเดียว ส่วนหมวยเธออาศัยอยู่กับพี่สาวเธอถึง 8 ปี โดยพี่สาวเธอ อายุ 29 ปี ทำงานแล้ว ส่วนหมวยเธอยังเรียนหนังสืออยู่เช่นเดียวกัน แต่คนละโรงเรียน ผมพักที่อพาร์ตเมนต์นี้ได้เกือบ 3 เดือนแล้ว ส่วนเธอเพิ่งมาอยู่ได้ยังไม่ถึง 2 อาทิตย์เลย หมวยเธอมีเชื้อจีน ผิวขาว ผมยาวถึงไหล่ สูงเกือบ 170 ซม. เธอเป็นคนอวบ หน้าอกค่อนข้างใหญ่ รวมถึงสะโพกด้วย

เรื่องระบายอารมณ์ของผมก็เกิดขึ้น จนถึงปัจจุบันนี้ก็ประมาณ 2 เดือนแล้ว เรารู้จักกันโดยการหยิบหนังสือเล่มเดียวกันในห้างแห่งหนึ่งในโคราช เราเลยทำความรู้จักกัน เราเคยไปเที่ยว ไปดูหนัง กินข้าวด้วยกัน เธอแต่งตัวค่อนข้างเซ็กซี่ ทำให้ผมเกิดอารมณ์บ่อยครั้ง ครั้งที่เกิดเหตุผมกับเธออยู่ห้องของเธอด้วยกัน เรากำลังดูวิดีโอกัน พอดีมีฉากเลิฟซีน เธอทำท่าอาย ๆ ทันทีที่ผมเกิดอารมณ์ ผมก็กอดเธอ พยายามจะไซ้ซอกคอเธอ แต่เธอก็ปัดป้องบ้าง แต่ผมก็ไม่หยุด จนเธอก็เลยปล่อยเลยตามเลย ดูเธอจะมีอารมณ์เหมือนกัน ผมไซ้ซอกคอเธอ ถอดเสื้อและถอดยกทรงของเธอออก ทำการดูด เลียหน้าอกที่ค่อนข้างใหญ่ของเธอ เธอครวญครางเป็นการใหญ่ และผมก็ตกใจเล็กน้อย เมื่อผมเห็นหน้าอกเธอไม่ค่อยเต่งตึง และหัวนมสีค่อนข้างคล้ำ ไม่แดงเหมือนสาวทั่วไป ทำให้ผมผิดหวังมาก เพราะผมรักเธอมาก **ผมเลื่อนต่ำลงมาถึงสะดือของเธอ จัดการถอดกางเกงของเธอ ทั้งขาสั้นและกางเกงในออก ของเธอค่อนข้างจะหลวมทีเดียว เพราะผมใช้ลิ้นกับตรงนั้นของเธอ เธอได้อารมณ์ครวญครางตลอดเวลา ของเธอใหญ่มากรับกับสะโพกที่ค่อนข้างใหญ่มีหญ้าปกคลุมเพียงเล็กน้อย แทบจะไม่มีเลย ขณะที่ปฏิบัติต่อเธอ ผมก็ถอดเสื้อผมออก ผมได้อารมณ์เต็มที่ จับเอาอาวุธประจำกายเข้าไป ก็ได้ยินเสียงเคาะประตู** เธอไม่ได้ยินเนื่องจากกำลังครวญครางได้อารมณ์ ผมหยุดไว้ก่อน และเข้าไปกระซิบเธอบอกว่าพี่สาวเธอมาแล้ว เธอตกใจรีบใส่เสื้อผ้า ผมรีบใส่เสื้อผ้าเหมือนกัน เธอบอกให้ผมไปหลบอยู่ใต้เตียงนอน เธอใส่เสื้อผ้าจนเสร็จ แล้วเปิดประตูให้พี่สาว พี่สาวสงสัยในตัวเธอ จึงถามว่าทำอะไรอยู่ อยู่กับใคร ทำไมได้ยินเสียงครางเธอบอกว่าเสียงครางจากทีวี พอดีเธอยังไม่ได้ปิดทีวีและเธอบอกว่าที่เปิดประตูช้าเพราะกำลังนอนหลับอยู่ หลังจากนั้นอีก 2 วันเธอก็ย้ายออกไป เนื่องจากพี่สาวเธอได้งานใหม่ ผมก็เลยอดที่จะได้เธอสักครั้ง

นี่แหละเรื่องที่ผมเสียดายที่สุดในชีวิต กำลังจะได้อยู่แล้วเชียว แต่มีอุปสรรคจนได้...

....เอ็กซ์/โคราช

ดึก น้าและลูกๆ ก็นอนกันหมดแล้ว สักพักดิฉันก็ได้ยินเสียงกุกกักแต่ไม่ได้สนใจอะไรมาก แต่พอเห็นน้าเขยเดินหยิบผ้าขนหนูมาคลุมมุ้งไว้อย่างมิดชิด ดิฉันก็ตกใจและแปลกใจ เพราะดิฉันคิดว่าน้าเขยจะไม่กลับมาคืนนี้ซะอีก แล้วน้าเขยก็เข้ามานั่งซ้อนหลังดิฉัน **เอามือมาลูบท้องและขาของดิฉัน และอีกมือนึงก็สอดใต้เสื้อเข้าไปขยำที่หน้าอกของดิฉันอย่างเมามัน ดิฉันรู้สึกเสียใจจริงๆ ที่มานอนที่นี่ แต่ก็ยังไม่วายโดนน้าเขยเข้ามุ้งตามมาขยำขยี้เข้าจนได้** แต่ก็ไม่มีอะไรมากกว่านั้น

จากเหตุการณ์คืนนั้นก็ผ่านมาได้ 5-6 ปีแล้ว ดิฉันไม่เคยลืมเลือน แต่กับน้าเขยคนนี้ก็ยังพูดคุยตามปกติ แต่ไม่มีเรื่องแบบนั้นเกิดขึ้นอีกเลย ตอนนั้นดิฉันยังเด็กมาก และอยากจะลองด้วย แต่ก็ยังรู้ผิดรู้ชั่วดีอยู่ น้าเขยคนนี้ทำให้ดิฉันรู้จักความซ่านสยิวว่าเป็นอย่างไร ถึงตอนนี้ดิฉันก็ยังรู้สึกแบบนั้นอยู่บ่อยๆ และยังอยากจะลองอยู่ แต่มันเป็นความรู้สึกของธรรมชาติของมนุษย์เท่านั้น ตอนนี้ดิฉันยังบริสุทธิ์อยู่ และคิดว่าเมื่อถึงเวลามันคงมีมาเอง ดิฉันไม่ชอบเด็กใจแตกที่มีสามีก่อนถึงวัยอันสมควรเลย และสงสารคนที่ถูกข่มขืนเสมอเมื่อได้อ่านข่าวเจอ ดิฉันจึงไม่คิดที่จะประพฤติตัวออกนอกลู่นอกทางให้พ่อแม่ต้องเสียใจเป็นอันขาดเลย ดิฉันถือว่าเหตุการณ์ครั้งนั้นเป็นเพียงประสบการณ์อย่างหนึ่งที่ผ่านเข้ามาในชีวิตเท่านั้นเอง

...เด็กไม่รักดี

....

หนังโป๊เป็นเหตุ

สวัสดีครับ ผมชอบอ่าน "ระบายอารมณ์" มาก รู้สึกอ่านแล้วได้อารมณ์ดี จึงลองเขียนจดหมายมาระบายอารมณ์ดูบ้าง ผมเป็นชาวปักษ์ใต้ ปัจจุบันอายุ 35 ปี เรื่องหน้าตาจัดว่าพอใช้ได้ มีเสน่ห์กับเพศตรงข้ามพอสมควร เอาละครับเพื่อไม่ให้เปลืองเนื้อที่ผมจะเริ่มระบายอารมณ์เลยดีกว่า คือเมื่อตอนผมอายุ 29 ปี ตอนนั้นผมมีครอบครัวแล้ว (ตอนนี้กลายเป็นโสดอีกแล้ว) เวลาแฟนไม่อยู่ตอนเย็นๆ ประมาณ 2 ทุ่มเกือบทุกวัน จะมีการตั้งวงดื่มเหล้ากันเป็นประจำ ผมจะนัดเพื่อนบ้านโดยเฉพาะคนแก่ๆ สูงอายุ 60-70 ปี มานั่งดื่มเหล้ากัน ส่วนผมเองความจริงแล้วก็ไม่ค่อยชอบดื่มหรอก แต่ผมชอบสนุก ในระหว่างที่นั่งดื่มเหล้าผมจะฉายวิดีโอควบคู่ไปด้วยทุกครั้ง ส่วนวิดีโอที่ว่านี้ก็คือ วิดีโอโป๊ มีทั้งหนังฝรั่ง ไทย ญี่ปุ่น สลับกันไป เพราะผมชอบแกล้งคนแก่ เพราะคนแก่ๆ สมัยก่อนเขาไม่ค่อยได้ดูหนังโป๊กันหรอกพอผมเปิดหนังให้ดูทุกคนก็ตื่นเต้น ตาจ้องดูแต่ที่หน้าจอทีวีอย่างเดียว เหล้าเลยไม่ค่อยดื่มเท่าไหร่ กำลังนั่งดูหนังเพลินๆ อยู่พอดี เมียของเพื่อนผมก็เดินมาตอนไหนไม่รู้ มาเคาะประตูเรียกผม ผมก็เลยเปิดประตูให้ เพราะถือว่าเป็นกันเอง และมีลูกมีผัวแล้ว เธอเลยเข้ามานั่งดูด้วย

ผมจะสมมุติว่าเธอชื่อ "ศรี"นะครับ เขาแก่กว่าประมาณ 6 ปี นั่งดูหนังมีผู้ชาย 7-8 คน มีพี่ศรีที่เป็นผู้หญิงคนเดียว ส่วนผมไม่ค่อยได้ดูสักเท่าไหร่ เพราะต้อง

คอยดูแลลูก 2 คนให้นอน พอหนังจบทุกคนก็กลับบ้านกันหมด เหลือแต่พี่ศรีคนเดียวที่ยังนั่งอยู่ ผมเองก็ไม่ได้คิดอะไร เพราะเห็นว่าเป็นกันเอง คิดว่าเดี๋ยวแกคงจะกลับเองแหละ แต่แกก็นั่งจนดึก ผมเห็นว่ามันผิดเวลาก็เลยถามว่าพี่ศรีไม่กลับบ้านหรือ แกตอบว่าพี่ไม่กลับบ้านคืนนี้ อยากจะนอนที่นี่เลย เพราะพรุ่งนี้จะได้ไปธุระที่หาดใหญ่ตอนเช้าๆ ผมก็เลยจัดที่นอนให้แกนอน ที่บ้านผมมี 2 ห้องนอน คือสำหรับผมภรรยาลูกก็คืออยู่รวมกันห้องหนึ่ง อีกห้องหนึ่งเป็นห้องว่างสำหรับแขกหรือญาติๆ ที่มาพัก ผมจัดการให้พี่ศรีนอนห้องว่าง ตอนแรกแกเข้านอนเรียบร้อย ส่วนลูกผมก็หลับกันหมดแล้ว ส่วนผมยังไม่ง่วงก็เลยนอนดูทีวีอยู่สักพัก พี่ศรีก็บ่นว่ายุงเยอะจัง แกก็นอนไม่หลับ แกก็ขอออกมานอนดูทีวีข้างนอกบ้านโดยนอนอยู่ข้างๆ ผม ในขณะที่ผมดูทีวีอยู่นั้น แกก็จะบ่นว่าหนาวจัง ทั้งๆ ที่มีผ้าห่ม แกก็บ่นอยู่บ่อยๆผมก็เริ่มคิดว่าแกต้องคิดไม่ดีกับผมแน่ ผมรู้ตั้งแต่แรกแล้ว แต่ก็ไม่คิดอะไรเพราะไม่กล้ายุ่งกับเมียชาวบ้าน และคิดว่าเป็นรุ่นพี่ ก็เลยแกล้งทำเป็นนอนเฉยๆ ทำแบบไม่รู้เรื่อง เพราะไม่เคยคิดอย่างอื่นเลย **แล้วจู่ๆ แกก็หันหน้ามาทางผม แล้วก็เข้ามากอดผมใหญ่เลย ผมก็นอนเฉยๆ ตัวแข็งทื่อ เพราะไม่เคยคิดมาก่อน แต่พี่ศรีหน้าตาดีขาวอวบ ทั้งที่แกมีลูกมีผัวแล้วก็ยังดูดีอยู่ แกนอนมือไม่อยู่สุขเลยครับ แกหันมากอดผมแล้วก็ใช้นิ้วเขี่ยหัวนมผมเล่น และก็ต่ำลงไปที่น้องชายผม แกก็กำน้องชายของผมแน่น แล้วก็รูดขึ้นรูดลง โดยที่ผมไม่ได้ตอบสนองแกเลย เพราะผมกังวลไปต่างๆ นานา กลัวผัวแกจะรู้ กลัวเมียผมจะรู้บ้าง แต่แกก็พยายามจริงๆ ทำอย่างนี้ไปเรื่อยๆ คือมือไม่อยู่สุขนั่นแหละครับ** ส่วนเจ้าน้องชายของผมก็ยังไม่ยอมสู้สักที แปลกจริงๆ

ทั้งที่เมื่อก่อนปกติจะกดปุ๊บติดปั๊บ พี่ศรีคงจะสงสัยก็เลยถามผมว่า นี่เวลานอนกับเมียก็เป็นแบบนี้หรือ ผมก็ได้แต่ส่ายหน้าผมไม่ตอบ เพราะอายแกมาก แกก็คงจะเข้าใจในความรู้สึกผม แกก็เลยปลอบใจผมว่า นี่ไม่ต้องกังวลใจอะไรหรอก พี่ไม่ได้ผูกมัดอะไรหรอก และพี่ก็ไม่ให้ใครรู้หรอก คำว่าใครนั้นก็คือหมายถึงผัวแกและเมียผมเอง แกบอกว่าทำใจให้สบายนะไม่ต้องคิดมาก แกบอกว่าพี่ไม่ได้ยุ่งกับแฟนแกมาเกือบเดือนแล้วก็เลยเหงา **ในขณะที่แกพูดแกก็เล่นของผมไปเรื่อยๆ แล้วเจ้าน้องชายของผมก็ขึ้นชี้โด่ขึ้นมาทันที แกลุกขึ้นนั่งแล้วก็พูดว่าเก่งจังเลยพูดรู้เรื่องด้วย แล้วแกก็ก้มหน้าจูบที่น้องชายของผม แล้วก็อม แล้วก็ดูดอย่างเมามัน จนน้องชายของผมนั้นแข็งตัวเต็มที่ แกก็ขึ้นไปนั่งคร่อมข้างบนขย่มสักพักใหญ่** ผมได้ยินเสียงพี่ศรีคราง และก็หายใจแบบหอบๆ ถี่ๆ แล้วแกก็นอนฟุบลงบนหน้าอกผม แต่ก็ยังแช่คาอยู่อย่างนั้นประมาณ 3 นาที ในตอนที่แกนอนพักผ่อน ผมรู้สึกว่าของแกบีบรัดตอดของผมตลอดเวลา แล้วสักพักแกก็ลุกขึ้นเข้าห้องน้ำ ส่วนผมก็ยังนอนแข็งโด่อยู่เหมือนเดิม พอแกกลับมาจากห้องน้ำ แกก็จัดการกับน้องชายผมทันที แกอมแล้วดูด ดูดแล้วอมจนน้องชายผมทนไม่ไหวพ่นพิษเข้าไปในปากของแกจนเต็มปากเลย แต่ผมไม่เห็นแกบ้วนทิ้งเลย แกคงจะกลืนกินจนหมด แล้วแกก็ล้มตัวลงนอนข้างๆ ผม แล้วผมก็เผลอหลับไปด้วยความอ่อนเพลีย

หลังจากนั้นผมก็หลับไปนานเท่าไหร่ไม่ทราบได้ ผมมารู้สึกตัวอีกทีนึง คราวนี้ผมก็เห็นพี่ศรีจับน้องชายของผมดูดอยู่อีกแล้ว เจ้าน้องชายผมมันก็ฮึดสู้ขึ้นมาทันที ผมก็จะช่วยทำให้แกบ้าง แกบอกว่าน้องไม่ต้อง เดี๋ยวพี่ทำเอง แกก็ทำเหมือนเดิมอีก คือแกขึ้นไปนั่งคร่อมผม แบบขึ้นขี่ม้าควบจนผมทนไม่ไหว ต้องปล่อยน้ำพิษออกมาอีกครั้ง แต่แกก็ยังไม่เสร็จ เพราะแกบอกว่าทำไมเร็วจังไม่รอพี่บ้างเลย และแกก็พยายามอีกครั้ง แต่ไม่สำเร็จ เพราะผมหมดแรงเลย

ท่านผู้อ่านครับเชื่อไหมครับหลังจากเสร็จรอบสองแล้ว ผมก็ไม่ได้หลับเลย เพราะแกนอนจับน้องชายผมเล่นจนถึงสว่าง ตอนเช้าแกก็ต้องไปทำธุระที่หาด-ใหญ่ ผมก็เลยรอดตัวไป ก่อนไปหาดใหญ่แกยังหันมาพูดกับผมว่า "น้องยังติดพี่อยู่นะ เดี๋ยวกลับมาจากหาดใหญ่จะคิดบัญชี" และหลังจากที่เธอกลับมาจากหาดใหญ่แกก็แวะมาหาผมจริงๆ และก็มาคิดดอกกับผมอยู่เรื่อยๆ ประมาณ 4-5 วันติดต่อกัน วันละ 2 ครั้ง จนผมแทบจะคลาน แต่หลังจากกลับจากหาดใหญ่นี่แปลกกว่าเดิม เพราะแกจะเช่าหนังเอ็กซ์มาด้วยหลายเรื่อง แล้วแกจะให้ผมเปิดหนังก่อนมีเซ็กซ์ทุกครั้ง เราจึงดูหนังกันไปทำกันไปเหมือนในหนัง รู้สึกว่าแกจะชอบ และตื่นเต้นมาก ส่วนผมก็รู้สึกธรรมดา เพราะจะดูหนังบ่อย แต่ใน 4-5 วันนี้ลีลาจะไม่ซ้ำกันเลย เพราะแกจะให้ผมเลียนแบบในหนัง เพราะมีหลายแนวหลายเรื่อง แต่ผมจะไม่เขียนเล่าให้อ่านนะครับ คราวหน้าผมจะเขียนมาระบายอารมณ์ใหม่นะครับ ผมก็ขอจบเรื่องเสียวๆ ของผมเพียงเท่านี้ก่อนนะครับ...

...พงศ์/สตูล

สาวเก็บกด

ฉันก็เป็นลูกผู้หญิงคนหนึ่ง มีเลือดเนื้อเหมือนทุกๆ คน ครอบครัวของฉันก็ไม่ใช่ว่าจะร่ำรวยหนักหนา จนฉันต้องไปเรียนกับป้าที่ต่างจังหวัด ป้ามีลูกสาวและลูกชาย ฉันต้องอยู่กับบรรดาป้าๆ ทั้งหลายในบ้าน ได้เล่าเรียนมีเงินใช้เหมือนกับเพื่อนๆ คนอื่นๆ เขา ฉันรู้ว่าท่านส่งเสียให้เล่าเรียน ก็อย่านิ่งดูดาย ปั้นวัวปั้นควายให้ลูกท่านเล่น ฉันนึกถึงคำนี้ตลอด ทำงานที่ฉันพอจะทำได้ และช่วยเหลือท่านได้บ้าง ไม่นั่งกินนอนกินอยู่เฉยๆ เพราะฉันคิดว่า แม่และน้องยังลำบากกว่าฉันมาก นานวันเข้าป้าใหญ่ท่านทำงานเป็นของตัวเองไม่มีเวลามาสนใจฉันเท่าไหร่ แต่บรรดาป้าคนอื่นๆ เริ่มจะออกลายแรกๆ ใช้ฉันแบบพอแรงที่จะทำไปวันๆ หลังๆ ดูเหมือนว่าท่านจะไม่ปรานีฉันเลย ใช้งานเป็นว่าเล่น ทำนี่เสร็จทำโน่น ทำโน่นเสร็จแล้วก็รีบมาทำนี่ต่อ จนวันๆ ฉันคิดว่าจะมากไปสำหรับผู้หญิงตัวคนเดียวอย่างฉัน เท่านี้ยังไม่พอบางครั้งก็มาหาว่าฉันเป็นเด็กขี้ขโมย หยิบโน่นหยิบนี่ ทั้งๆ ที่ฉันไม่เคยคิดและไม่คิดจะทำด้วย ถึงฉันจะมีครอบครัวที่ไม่ร่ำรวยเหมือนป้าๆ แต่ฉันก็มีความคิดอยู่เสมอว่า การขโมยของเป็นสิ่งที่ไม่ดี และฉันก็ไม่คิดที่จะขโมยของคนอื่นด้วย คับที่ยังพออยู่ได้แต่คับใจนี่สิมันอยู่ยาก พวกป้าๆ เที่ยวพูดว่าฉันไม่ดีเหลวไหล ยกยอปอปั้นลูกสาวป้ากันเอง จนฉันรู้สึกรำคาญใจและคิดว่าไม่น่าจะมาอยู่ที่นี่เลย

เมื่อฉันไม่รู้จะปรึกษาใครก็จะระ-บายอารมณ์โดยการกรีดเนื้อที่แขน พอเห็นเลือดแล้วสบายใจ ไม่ได้เป็นโรคประสาทนะคะ เพียงแต่แค่คำว่า จน ก็ไม่มีใครเข้าใจเรา ถ้าจะให้ฉันไประบายอารมณ์ที่อื่นๆ ที่ไม่ดีก็คงจะไม่ไหว กลัวแม่เสียใจ ฉันคิดว่าทำแค่นี้แม่ก็จะบ้าตายแล้ว แต่จะให้ทำอย่างไรได้ ทุกเรื่องที่มันไม่สบายใจจะต้องเก็บเอาไว้เพียงคนเดียว บางครั้งมันก็สุดจะทนเหมือนกัน เพราะคนเรานั้นมันก็มีขอบเขตของความรู้สึก

ลูกสาวป้าสมมุติหล่อนชื่อ อ. อ.จะคอยแกล้งฉันอยู่เสมอ ไม่ว่าเรื่องอะไร ถ้าอ.แกล้งแล้วมีความสุข อ.จะทำ อ.จะคอยชวนทำในสิ่งที่ไม่ดีเสมอ เพราะ อ.ทำแล้ว อ.คิดว่าฉันต้องทำด้วย เมื่อเวลาถูกด่า เขามักปัดความผิดมาทางฉันเพียงคนเดียว บางครั้งยังไม่รู้เรื่องด้วยซ้ำ ถูกดูถูกด่าตั้งนาน ถูกทำโทษสารพัด แต่เจ้าตัวก่อเหตุเดินยิ้มๆ หน้าบานไม่หุบเลย ฉันพูดอะไรให้ใครฟังก็ไม่ฟัง พี่ชายของอ. ก็เหมือนกัน จะชอบแอบมองฉันเวลาที่ฉันเปลี่ยนเสื้อผ้า ฉันไม่เคยผ่านประสบการณ์อย่างนั้นมาก่อน เรื่องแค่นี้จึงทำให้ฉันตกใจได้ง่าย และก็ได้แต่ระวัง

ตัวเท่านั้น และฉันคิดว่าถึงจะพูดอะไรไป ใครเขาจะฟังใครเขาจะเชื่อ เลยเฉยดีกว่า

มีอยู่คืนหนึ่ง คนในบ้านออกไปงานกันหมด มีฉัน มีพี่ชายของอ. และป้าอีก 1 คน อยู่ในบ้าน พี่ชายอ. มีพิรุธจนทำให้ฉันระแวงก็เลยคิดระวังเอาไว้ดีกว่า เพราะถ้าเกิดอะไรขึ้นมันก็เป็นไปได้ง่ายและคงไม่มีใครสงสัย โชคดีที่คืนนั้นผ่านไปได้อย่างปลอดภัย ก็จะทำไมไม่โชคดีล่ะ ทั้งคืนไม่ได้นอนเลย เพราะความกลัวและนอนไม่หลับ

มาระยะหลัง ๆ ฉันได้ยินเขาคุยกัน ที่พาฉันมาเลี้ยงดู ก็เพราะจะขอฉันเป็นบุตรบุญธรรม เพราะว่าป้าต้องการให้ฉันทำงานของป้าในฐานะคนงานเท่านั้น ป้าคงคิดว่าเลี้ยงดูฉันไม่กี่ปีก็โตแล้ว แล้วแกจะได้ชื่อว่าผู้มีพระคุณ จะได้เอาฉันมาทำงานให้แกและยังเรื่องที่เคยพูดขึ้นมาลอย ๆ ให้ฉันได้ยินอีกว่า ถ้าฉันแต่งงานจะเรียกสินสอดทองหมั้นให้แยะกว่าอ. เป็นค่าเลี้ยงดู ในตอนนั้นฉันไม่คิดอะไร แต่พอมารู้ถึงสิ่งที่ป้าคิด ฉันก็รับไม่ได้ ฉันจึงตัดสินใจออกจากบ้านไปอยู่ที่อื่น ฉันคิดว่าเงินไม่สามารถซื้อทุกอย่างได้ และเงินยังสามารถเปลี่ยนแปลงคนดีให้เป็นคนเลวได้ตลอดเวลาเช่นกัน ,

...บางครั้งต้องเก็บกด

....

แม่สาวเซ็กซ์จัด

สวัสดีค่ะ น้องไม่เคยพลาดเลยกับนิตยสาร "ระบายอารมณ์" แต่นี่เป็นฉบับแรกที่น้องเขียนมาเพื่อที่จะระบายอารมณ์บ้าง เรื่องของน้องก็มีอยู่ว่า น้องได้รู้จักกับผู้ชายคนหนึ่ง มันก็เป็นเวลา 2 ปีแล้วพอปีที่ 3 น้องกับเขาก็ใกล้ชิดกันมากขึ้น เวลาอยู่ในห้อง 2 คน ทีแรกเรายอมแค่ภายนอกกันก่อน น้องเคยทำออรัลให้เขา เขาครวญครางอย่างมีความสุข มือเขาบีบหน้าอกน้องจนน้องเสียวแล้วเขาก็เอามือมาแหย่ของน้อง จนน้องแอ่นขึ้นแอ่นลงอย่างมีความสุข เราทำแบบนี้ประมาณ 2 เดือน พอเข้าเดือนที่ 3 ในคืนนั้นเพื่อนร่วมห้องไม่อยู่ เขาจูบปากน้องไซ้มาที่ลำคอ แล้วเขาก็ดูดหัวนมน้อง น้องเสียวมากเลย เสียวจนต้องครางออกมา มือน้องก็จับของเขา พอถูกมือน้องเท่านั้นแหละ ของของเขาโด่ขึ้นมาทันทีเลยค่ะ ของเขาทั้งใหญ่ทั้งยาว เวลาน้องออรัลให้เขา น้องรู้สึกเจ็บปากค่ะ แต่เขาดูมีอารมณ์กับการกระทำของน้อง เขาคงทนไม่ไหว น้องก็เหมือนกัน เขาถอดกางเกงน้องออกหมดเลย แล้วเขาก็นอนทับร่างน้อง แล้วสอดของเขาเข้าไปในของน้อง น้องเจ็บมากเลย เขาก็เจ็บ เข้าได้ครึ่งเดียว เขาก็เอาออก พอพักหนึ่งเขาทำอีก มันเข้าได้ค่ะ ทั้งเจ็บ แต่เสียวดีค่ะ เขาเขย่าตัวเขาแบบรุนแรง เขาถามน้องว่า จะเอาแบบแรงหรือแบบเบา ๆ น้องบอกว่าเอาแบบแรง ๆ ขึ้นสวรรค์ทันทีเลยค่ะ

เราทำอย่างนี้ทุกคืนไม่ต่ำกว่า 3 ครั้งค่ะ พอน้องย้ายที่อยู่ใหม่ ไม่ได้เจอเขาสองอาทิตย์ น้องเสียดายมากเลยค่ะ เพราะเขาเป็นคนอารมณ์เซ็กซ์ ไม่นานเขาก็มาหาน้องที่ทำงาน พอเจอกันต่างคนก็ต่างร้องไห้ค่ะ น้องพักอยู่คนเดียว เราทำกันแบบเดิม น้องรู้สึกว่าไม่เจอกันตั้งนาน พอมาทำแบบเดิมรู้สึกเจ็บมากเลยค่ะ แต่น้องทนเอา เพราะอยากจะเสียว **น้องออรัลให้เขาอีก เขาบอกว่าเจ็บน้องเป็นคนไซ้เขา เขาจับร่างน้องทับร่างเขา น้องทำเองเลย พอสอดใส่กันแล้ว น้องทำเหมือนลุก ๆ นั่ง ๆ เขาบีบอกน้องอย่างแรง แล้วเขาก็ร้องครวญต่างคนก็ต่างโอดโอยกันอย่างมีความสุขพอเราเสร็จแล้ว เขาจับน้องนอนและจับเอวน้องแล้วสอดของเขาเข้าไป เขาเขย่าชักเข้าชักออก** ทีนี้ล่ะเขาพูดว่า เดี๋ยวก็ขึ้นสวรรค์แล้วทนเอาหน่อย เพราะน้องบ่นว่าเจ็บอยู่ตลอดเวลา **เขาทำจนเขาหลั่งแล้วมีเสียงครางของเขาออกมา พอเขาชักออก แล้วนอนอยู่พักใหญ่ เขาก็บรรเลงอีกค่ะ แค่คืนเดียวล่อซะหลายรอบเลย**

พอตอนเช้าเขาจะกลับเขาก็ส่งท้ายอีก เขาจับขาน้องแยกกันแล้วก็นั่งทับน้อง แล้วขย่มแบบมืดฟ้ามัวดินเลยค่ะ ทีนี้ล่ะเขากลับไปน้องต้องช่วยตัวเองโดยที่น้องเอาผ้าถุงทำกลม ๆ เหมือนลูกตะกร้อ แล้วสอดระหว่างของกับง่ามขาทำขาไป ๆ มา ๆ ก็ช่วยได้เหมือนกัน แต่มันไม่มีความสุขและอบอุ่นเหมือนมีเขาอยู่ด้วยสิคะ เพราะรักเขานั่นเอง ถ้าเรื่องของน้องได้ลงใน "ระบายอารมณ์" น้องจะชวนเขาอ่าน จะได้ปลุกอารมณ์ขึ้นมากกว่านี้...

....เด็กจรัญสนิทวงศ์

....

อดีตที่ฝังใจ

ผมเป็นคนจังหวัดอุดรธานี อยู่อำเภอกุมภวาปี ผมชื่อกรานต์ ตอนนี้ผม

ทำงานเป็นร.ป.ภ. อยู่ที่บ.แห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ ผมได้ถูกส่งตัวไปที่หมู่บ้าน ป.ผาสุข นิเวศน์ รับหน้าที่ประจำที่นั่น อำเภอบางกรวย จ.นนทบุรี ผมไปอยู่ที่นั่นได้ประมาณ 4-5 วัน แล้วผมก็ได้รู้จักกับผู้หญิงคนหนึ่ง เธอมีชื่อว่า ปราณีครับ เธอทำงานเป็นคนขายของในร้านค้าซึ่งร้านค้านี้ก็อยู่ในหมู่บ้านนี้ด้วย ผมรู้จักกับเธอครั้งแรกตอนที่ผมไปซื้อบุหรี่ที่ร้านค้าที่เธอทำงานอยู่ แล้วเธอก็มาขายบุหรี่ให้ผม

ผมเห็นเธอในตอนนั้น รู้สึกว่าเธอเป็นคนที่สวยมาก ใบหน้าของเธอช่างงดงาม แล้วเธอก็ยิ้มให้ผม ผมรู้สึกดีใจมากเลยครับที่มีสาวยิ้มให้ เพราะตามปกติทุกทีจะไม่ค่อยมีใครหรือผู้หญิงคนไหนยิ้มให้ผมเลย จากนั้นผมก็เริ่มไปซื้อของที่ร้านนั้นบ่อยๆ และผมก็ได้เจอเธอทุกวันเลยครับ เธอจะออกมาขายของให้ผมและก็จะยิ้มให้ผมทุกที ผมอยากจะพูดอยากจะทักทาย ถามไถ่ แต่ก็ไม่กล้า เพราะผมเป็นคนขี้อาย ผมเลยเขียนจดหมายไปหาเธอ ถามชื่อและถามว่าบ้านอยู่ไหน แล้วผมก็ให้เพื่อนคนที่ทำงานอยู่ด้วยกันไปส่งจดหมายให้

พอเพื่อนผมส่งจดหมายให้เธอแล้ว ไม่นานนักเธอก็ตอบจดหมายกลับทันที และเราก็เริ่มติดต่อกันทางจดหมายอยู่บ่อยๆ และเธอก็เขียนมาบอกว่า เธอรักผม ผมดีใจมากเลยครับ จนกระทั่งวันหนึ่ง แม่ของเธอมารับเธอกลับบ้าน วันนั้นเป็นวันที่ผมหยุดงานพอดี ผมเลยไม่รู้ว่าเธอกลับบ้าน เธอฝากจดหมายไว้กับเพื่อนของผม เธอเขียนที่อยู่ที่บ้านของเธอ ผมเสียใจมากที่เธอกลับบ้าน เพราะจะไม่ได้เห็นหน้าเธออีกต่อไปแล้ว ตอนนั้นผมรู้สึกว่าผมรักเธอมาก ยิ่งเธอจากไปยิ่งทำให้ผมรักเธอมากขึ้น และคิดถึงเธอสุดหัวใจ

ผมทนคิดถึงเธอไม่ไหวก็เลยเขียนจดหมายไปหาเธอ เธอก็ตอบจดหมายของผม เธอชวนให้ผมไปเที่ยวที่บ้านเธอ แต่ผมก็ไม่ได้ไป ฉบับต่อมาเธอก็เขียนจดหมายมาบอกให้ผมพาพ่อแม่ไปสู่ขอเธอ เธอบอกว่าถ้าผมไม่ไปก็จะแต่งงานกับชายคนอื่น ซึ่งพ่อแม่ของเธอบังคับให้แต่ง เพราะอยากให้ลูกสาวเป็นฝั่งเป็นฝา ผมไม่รู้จะทำอย่างไร เพราะตอนนั้นงานผมยุ่งมาก และยังไม่มีเงิน ผมเองก็ยังทำงานอยู่ที่บ้าน ยังไม่ได้กลับบ้านเลย

หลายวันต่อมาผมจึงเขียนจดหมายไปหาเธออีก แต่เธอก็ไม่ยอมตอบจดหมายผมเลย ผมรอจดหมายของเธออยู่หลายวัน ผมจึงเขียนไปหาเธออีก แล้วไม่นานผมก็ได้รับจดหมายซึ่งเป็นจดหมายที่น้องสาวของเธอคือพรรณี ตอบมา ผมอ่านข้อความในจดหมายว่า ปราณีเป็นพี่สาวของเธอ และแต่งงานไปแล้ว มีผู้ชายมาสู่ขอหลายคน แต่พี่สาวก็ไม่ยอมเอา บอกว่าจะรอผม แต่ผมก็ไม่ไปสักที เธอรอไม่ไหวจึงตัดสินใจแต่งงานกับผู้ชายที่มาสู่ขอเธอ

ผมรู้สึกผิดที่มัวลังเลใจอยู่ ถ้าผมไปสู่ขอเธอตามที่เธอบอก ผมคงได้แต่งงานกับเธอไปแล้ว เป็นเพราะความโง่เอง ไม่น่าปล่อยให้คนที่ผมรักที่สุดหลุดลอยไปเป็นของคนอื่นเลย แต่ถ้าเธออ่านเจอก็ขออวยพรให้เธอและเขามีความสุข ขอให้เขารักเธอมากๆ เหมือนอย่างที่ผมรัก ผมจะไปตามทางที่ผมเลือกไว้ ลาก่อนอดีตที่แสนเศร้า

กรานต์/อุดรธานี

....

ใจง่ายจนได้เรื่อง

ดิฉันเป็นคนหนึ่งที่มีเรื่องอยากจะระบายมากจึงต้องเขียนมา ฉันไม่รู้จะไปเล่าให้ใครฟังจริงๆ เพราะมันเป็นเรื่องส่วนตัว ถ้าเล่าให้ใครฟังก็อับอายชาวบ้านเปล่าๆ

เรื่องมีอยู่ว่าฉันเพิ่งเลิกกับสามีได้ไม่นาน เป็นม่ายว่างั้นเถอะค่ะ แต่ที่เลิกเพราะสาเหตุใดอย่าทราบเลยไม่อยากพูดถึงอีก มันเศร้า ฉันไม่มีลูก อายุตอนนี้ 29 ปี มีธุรกิจเล็กๆ ส่วนตัว พอฉันเลิกกับสามีฉันก็ย้ายที่ทำกินใหม่ทำให้ได้พบกับผู้ชายคนหนึ่งซึ่งเป็นคนที่ทำให้ฉันสามารถลืมเรื่องราวเก่าๆ ในอดีตโดยเฉพาะลืมสามีคนเดิมได้อย่างสนิทไปเลย เขาเป็นข้าราชการซี 5 อายุ 36 ปี ไม่มีภรรยา ตอนแรกที่คบกันเขายังไม่รู้ว่าฉันเป็นม่าย เพราะเขาไม่ใช่คนพื้นเพนี้ เขาเป็นคนภาคเหนือเพิ่งมารับราชการในจังหวัดที่ฉันอยู่ พอคบกันได้สักระยะฉันถึงบอกว่าฉันเป็นม่ายนะ เชื่อไหมคะว่าคำตอบของเขาทำให้ฉันรู้สึกมั่นใจในตัวเขามาก คือเขาบอกว่าเป็นม่ายก็ไม่เห็นเป็นไรเลย คนเราผิดพลาดกันได้เขาไม่รังเกียจ หลังจากนั้นฉันจึงตกลงอยู่กับเขาโดยไม่มีการแต่งงานหรือพิธีรีตองอะไร ฉันเห็นว่าเขาเป็นข้าราชการด้วยคงทำให้ฉันมีชีวิตในอนาคตที่มั่นคงได้หรือพูดง่ายๆ ว่าเลี้ยงเราได้นั่นล่ะค่ะ แต่ที่ไหนได้ฉันคิดผิดถนัด พอได้อยู่กับเขาจริงๆ เขากลับให้ฉันรับผิดชอบทุกอย่าง บ้านก็บ้านฉัน สิ่งอำนวยความสะดวกทุกอย่างก็ของฉัน. ค่าใช้จ่ายทุกอย่างเราก็จ่ายอยู่คนเดียว เขาไม่เคยออกเงินช่วยบ้างเลย เช้ายันค่ำถ้าอยู่บ้านก็เอาแต่นั่งดูทีวี หิวก็ใช้ให้ฉันหาอะไรให้กิน อยากได้เสื้อผ้าก็ให้ฉันเป็นคนซื้อให้ เขาเคยบอกว่าเงินเดือนเขาตอนนี้เก้าพันกว่าบาท ต้องส่งให้แม่สามถึงห้าพันบาท หักค่าใช้จ่ายต่างๆ แล้วที่เหลือใช้ส่วนตัวแทบไม่มี แล้วเขาก็บอกอีกว่าใครพึ่งเขาไม่ได้ยกเว้นแม่คนเดียว อย่าคิดหรือหวังพึ่งเขาเลย เป็นคุณฟังแบบนี้แล้วจะรู้สึกอย่างไร สะอึกไหมคะ เราต่างก็ไม่ใช่คนร่ำรวย เมื่อคิดจะอยู่ด้วยกันก็น่าจะช่วยเหลือกันบ้าง ฉันไม่ใช่คนเห็นแก่ตัวแต่เขาทำเกินไป เงินเดือนฉันไม่ถึงหมื่นแต่ต้องจ่ายทั้งค่าเช่าบ้านค่าน้ำค่าไฟและอื่นๆอีกจิปาถะ แต่เขาไม่ช่วยอะไรเลย เป็นคุณไม่เบื่อเหรอคะ...

ฉันทนอยู่กับเขาจนในที่สุดก็ทนไม่ไหว ตอนนี้เราเลิกกันทางใครทางมันแล้วค่ะ อยู่คนเดียวสบายกว่าเยอะเลย ไม่ต้องปวดหัวกับผัวที่ไม่รับผิดชอบ เจ็บใจอย่างเดียวคือเราทั้งเปลืองตัวและเปลืองตังค์ด้วย แต่ก็โทษใครไม่ได้นะคะ

เป็นเพราะตัวเองไม่ศึกษาเขาให้ดีก่อน เลยต้องเป็นแบบนี้

....จากสาวบางมด

....

โดนสกัมกลางพุ่มไม้

เรื่องนี้เกิดขึ้นเมื่อ 2-3 ปีที่แล้ว มันเกิดกับเพื่อนของหนู ซึ่งเรื่องมันมีอยู่ว่า แต่ก่อนอื่นหนูขอสมมุติว่าเพื่อนของหนูชื่อว่า "ก้อย" นะคะ...

ก้อยจัดได้ว่าเป็นสาวสวยคนหนึ่ง มีแฟนเยอะ แต่แฟนคนหนึ่งหล่อมากชื่อว่านาย "แมน" เขาเป็นคนพูดเพราะเจ้าคารม ชอบพูดหวานต่อหน้าผู้หญิงทั้ง ๆ ที่จริง ๆ แล้วเป็นคนจิตใจเลวทรามยิ่งกว่ามนุษย์ธรรมดา แมนเป็นคนที่ชอบควงผู้หญิงแบบไม่ซ้ำหน้า แล้วจะพาไปมั่วสุมยาเสพติด แล้วชอบโกงผู้หญิง โกงเงิน โกงอะไรต่าง ๆ นานา แต่เพื่อนของหนูยัยก้อยก็ทนอยู่ทุกอย่างเพราะเป็นคนที่รักใครรักจริง ขนาดว่ามีผู้ชายมากมายมาชอบก้อย แต่ก้อยก็ไม่ยอมเล่นด้วยเพราะก้อยรักแมนมาก จนมีอยู่วันหนึ่งก็มีเรื่องไม่คาดคิดเกิดขึ้นกับก้อย ในวันนั้นเป็นวันเสาร์หนูเองได้ไปเที่ยวกับก้อยแล้วก็ไปเจอแมนแฟนก้อย แมนมากับเพื่อนเป็นกลุ่ม แต่ก้อยมากับเพื่อนรวมทั้งหนูเพียงแค่ 3 คน พอเจอกันปุ๊บแฟนก้อยก็บอกว่าให้ไปคุยด้วยกันหน่อย ก้อยเองไม่ยอมไป แต่หนูและเพื่อนก็บอกก้อยว่าไปเถอะ แล้วแมนก็พาก้อยไป แต่ว่าหนูและเพื่อนไม่ได้ไปด้วย เพราะเพื่อนแมนห้ามไว้ สั่งให้รอที่นี่ พร้อมกับบอกว่าจะพาก้อยไปทะเล หนูและเพื่อนเรารอก้อยกันนานมาก จากนั้นหนูกับเพื่อนเราเลยตัดสินใจตามไปที่ทะเล ก็ไม่เห็นก้อยและแมน หนูเลยถามคนแถวนั้นว่าเห็นเพื่อนหนูไหม เขาบอกว่าพากันไปที่คลอง พวกหนูก็ตามไปแต่ไม่เจอพวกเขา เพราะพวกเขาจะพาเพื่อนหนูหลบซ่อน พอหนูจอดรถพวกเขาก็ออกมากันทีละคนจากพุ่มไม้ ในใจหนูคิดว่าเพื่อนหนูต้องเป็นอะไรสักอย่าง หนูรออยู่ที่คลองตั้งนานพวกเขาก็ไม่มีใครออกมาจากพุ่มไม้อีก หนูกับเพื่อนเราก็เลยย้อนกันไปที่ทะเลอีกครั้ง ก็ไม่เห็นมีใคร พอหนูเลี้ยวก็เจอพวกเขามาส่งเพื่อนหนู หนูกับเพื่อนเรารุมถามก้อยกันใหญ่ว่าไปไหนมา ตามหากันแทบแย่ ก้อยเองก็ไม่ได้พูดอะไร จนวันรุ่งขึ้นหนูไปเจอแมน แมนก็เล่าเรื่องว่าพวกเขาไปร่วมเพศที่พุ่มไม้ มีก้อยอยู่ตรงกลาง สลับกันทำ หนูฟังแล้วน่ากลัวเป็นที่สุด จากนั้นหนูเองก็ไม่อยากเจอแมนอีก พยายามหลบเลี่ยงหน้า แล้วก็ไม่พูดในเรื่องที่แมนเล่าให้ฟัง...

จากนั้นเรื่องของแมนและก้อยก็ทราบกันทั่วโรงเรียน ด้วยเหตุว่าญาติของแมนนั้นเรียนอยู่ในโรงเรียนเดียวกัน ญาติของแมนก็สาธยายเล่าให้ใครต่อใครฟังกันหมด กลายเป็นว่ากลุ่มของเราถูกเพ่งเล็ง ในใจของหนูนั้นรู้สึกเจ็บเป็นเดือดเป็นแค้นแทนก้อยมาก ผู้ชายอะไรเลวทรามได้ถึงเพียงนี้ ความจริงการที่ไปทำอะไรกับก้อยนั้นก็เป็นเรื่องที่ไม่ดีอยู่แล้ว นี่ยังเอามาเล่าให้ฟังเป็นเรื่องสนุกปากกันไปอีก และทำไมเขาถึงทำกับก้อย โดยการพาเพื่อน ๆ ไปหลาย ๆ คน หนูได้ยินมาว่าเขากลัวว่าถ้าก้อยท้อง เขาเองจะต้องรับผิดชอบ ถ้าทำอย่างนี้แล้วจะได้ไม่ต้องถึงตัวเขา โห...เศร้าจริง...

ก้อยเองก็ไม่กล้าบอกพ่อ กลัวว่าพ่อจะดุด่า พ่อก้อยขึ้นชื่อในเรื่องความดุ เลยปล่อยเฉย จนก้อยจบมาจากโรงเรียนแต่งงานมีครอบครัว ฉันเองก็ไม่ได้ติดต่อกับก้อยอีกเลย เลยอยากจะขอให้ผู้อ่านทั้งหลายจำเรื่องนี้ไว้เป็นบทเรียน เตือนใจลูกหลาน...

...เด็กบ้านนา...

....

ทนเพื่อลูก

ความจริงฉันอยากจะเล่าเรื่องชีวิตของตัวเองให้คนอื่นฟังมานานแล้ว แต่กลัวเขาจะไม่เชื่อจึงต้องเก็บมาเรื่อย ๆ จนกระทั่งวันหนึ่งฉันได้ไปซื้อหนังสือ "ระบายอารมณ์" เห็นมีคนเขียนมาเล่าเรื่องของเขากันมากมาย ฉันเลยอยากเขียนมาบ้าง

ฉันเกิดที่อำเภอไทรโยค จ.กาญ-จนบุรี มีพี่น้อง 4 คน เป็นคนสุดท้อง ที่บ้านฉันไม่มีใครเรียนจบสักคน ฉันเองก็เรียนแค่ป.5 พ่อของฉันเสียไปตั้งแต่ฉันอายุ 7 ขวบ ฉันรู้ว่าพ่อไม่รักฉันเลยแต่ฉันก็รักพ่อและห่วงพ่อมาก ก่อนเสียชีวิตพ่อเป็นโรคหอบ ตอนพ่อเข้าโรงพยาบาล พี่สาวเล่าให้ฟังว่าพ่ออยากกินน้ำแต่พยา-บาลไม่ให้กินแล้วยังให้น้ำเกลือเร็วด้วย สุดท้ายพ่อทนไม่ไหวเลยช็อกตาย ครอบ-ครัวของเรายากจนอยู่แล้วพอพ่อตายแม่ก็เลยต้องทำงานหนัก รับจ้างทำงานตามบ้านทั่วไป ฉันไปโรงเรียนก็ได้เงินไปวันละ 3-5 บาท ซื้อข้าวกินก็ไม่พอแถมไม่มีข้าวห่อไปกินด้วย เวลาเพื่อนกินฉันได้แต่นั่งมองจนครูเห็นอดสงสารไม่ได้เขาเลยแบ่งข้าวที่เหลือให้กิน ต่อมาพอขึ้นป.5 แม่

ไม่มีเงินส่งให้เรียนแล้วฉันเลยต้องออกมา ครูมาตามให้ไปเรียนต่อแต่ก็ไม่ไปเพราะไม่มีเงินจริง ๆ ฉันเริ่มต้นทำงานที่อ.ท่าเรือ ได้เงินเดือนละ 800 บาท งานที่ทำเป็นร้านก๋วยเตี๋ยว หน้าร้านขายก๋วยเตี๋ยวเนื้อหลังร้านทำลูกชิ้น ฉันมาทำกับพี่สาวและเพื่อนอีก 2 คน งานที่นี่หนักมากต้องตื่นตั้งแต่ตี 3 ทำงานทั้งวันกว่าจะเลิกก็ 4-5 ทุ่ม ฉันทำที่นี่ได้ไม่นานก็ย้ายไปขายปลาที่ร้านเจ๊ อ.บ้านโป่ง แต่ก็ทำได้ไม่นานเหมือนเดิม เพราะเจ๊ดุมากชอบตบหน้าฉัน ต่อมาก็ย้ายไปทำเป็นคนใช้เขาที่กรุงเทพฯ ได้เงินเดือนละ 1,200 บาท ต้องทำงานบ้านและเลี้ยงลูกเขาด้วย แต่สุดท้ายก็อยู่ไม่ได้อีกเพราะเจ้านายชอบด่าเสีย ๆ หาย ๆ ตอนนั้นฉันเริ่มท้อแท้กับชีวิตมาก จนกระทั่งได้มาเจอกับผู้ชายคนหนึ่งซึ่งเขาทำให้ฉันรู้จักความสุขบ้าง

ตอนฉันอายุ 17 ฉันได้รู้จักกับผู้ชายคนหนึ่งเขาเป็นเซลส์แมนขายเครื่องไฟฟ้า ตอนแรกก็ไม่ได้ชอบเขาหรอก แต่เจ้านายเขายุเลยตกลงแต่งงานกับเขา ตอนที่แต่งงานใหม่ ๆ ยอมรับว่าชีวิตมีความสุขมาก ฉันลืมเรื่องเลวร้ายได้หมดสิ้นและหวังไว้ว่าต่อไปนี้ฉันคงจะมีความสุขกับเขาเสียที แต่แล้วมันก็เป็นเพียงฝันลม ๆ แล้ง ๆ เมื่อฉันตั้งท้องได้ 9 เดือน เขาก็เริ่มเปลี่ยนไป เขาชอบเที่ยวกลางคืนกินเหล้าเมา บางวันพอเมาแล้วก็อาละวาดทำร้ายร่างกายฉัน อย่างมีอยู่วันหนึ่งเขาเมามากและไม่รู้ไปโกรธอะไรมาพอกลับมาบ้านก็เอาไม้หน้าสามไล่ตีฉัน ดีที่แม่ผัวห้ามไว้ทันไม่งั้นฉันคงตายไปพร้อมลูกแล้ว แต่พอใกล้คลอดเขามาพูดว่าถ้าลูกเกิดมาเป็นผู้หญิงเขาจะเลิกกินเหล้า ฉันดีใจมากภาวนาให้ลูกเกิดมาเป็นผู้หญิงที่เกิดเพราะฉันจะทนเขาไม่ไหวอยู่แล้ว แต่ที่ไหนได้...พอลูกเกิดมาเป็นผู้หญิงจริง ๆ เขาไม่รักษาสัญญาเลย ยังทำตัวแย่เหมือนเดิม ตอนนี้ฉันอายุ 21 ปี ลูกก็ 2 ขวบแล้ว เขายังไม่เลิกนิสัยเดิมเลย แถมยังขี้เหนียวกับลูกเมียด้วย วันไหนฉันเอาเงินไปซื้อกับข้าวมากกว่า 20 บาท เขาจะด่าแรง ๆ ฉันไม่กล้าขอเขาเลยต้องอยู่อย่างอด ๆ อยาก ๆ

ชีวิตฉันทุกข์ทรมานมาก แม่ก็ไม่รู้ไปไหน ฉันอยากเจอแม่คิดถึงแม่มาก แต่ทุกวันนี้ที่ทนอยู่ก็เพื่อลูกเท่านั้นฉันคงได้แค่หวังว่าสักวันคงมีความสุข

จาก เอียงผู้อาภัพ

....

ทำผู้หญิงท้องจนต้องพาหนี

สวัสดีครับเพื่อน ๆผู้อ่าน"ระบายอารมณ์" ผมก็เป็นอีกคนหนึ่งที่ติดตามอ่านเรื่องราวต่าง ๆ ในหนังสือเล่มนี้เป็นประจำ และวันนี้ผมก็มีเรื่องที่จะมาระบายความรู้สึกที่อัดอั้นอยู่ในใจให้ทุกคนได้ทราบกันด้วยครับ

เรื่องมีอยู่ว่าเมื่อสงกรานต์ที่ผ่านมาปีที่แล้วผมได้เสียกับผู้หญิงคนหนึ่ง ผู้หญิงคนนี้เธอเป็นเพื่อนกับน้องสาวผมเอง เป็นรุ่นน้องผมอายุประมาณ 17-18 ปี เธอเป็นคนรูปร่างดีหน้าตาสวยคม น่ารักมาก แล้วเมื่อวันสงกรานต์เธอมาหาน้องสาวผมแต่น้องไม่อยู่บ้าน ผมก็เลยต้องทำหน้าที่รับแขกแทน ผมคุยกับเธอสักพักเธอก็ถามว่าวันนี้ไม่ไปเที่ยวไหนเหรอ คุยไปคุยมาเราเลยตกลงกันว่าจะไปเที่ยวน้ำตกด้วยกัน พอไปถึงเราก็ซื้อขนมไปนั่งรับประทานกัน ผมถามเธอว่ามาคนเดียวอย่างนี้ พ่อแม่ไม่ว่าเหรอ เธอบอกว่าแม่รู้แล้วว่ามาหาเพื่อน จากนั้นผมก็ชวนเธอไปเล่นน้ำ เราเล่นน้ำกันอย่างสนุกสนาน บางครั้งมือผมเผลอไปโดนของรักของหวงของเธอ แต่เธอก็ไม่ว่าอะไร ผมแกล้งดำน้ำไปชนเธอและกอดเธอไว้หอมแก้มด้วยอีกหนึ่งฟอดใหญ่ เราเล่นน้ำกันอีกสักพักผมก็ชวนเธอกลับบ้าน ระหว่างทางผมบอกว่าผมรักเธอมาก เธอก็ตอบว่ารักผมมากเช่นกัน

พอมาถึงบ้าน น้องสาวผมกลับมาแล้ว น้องบอกว่าจะออกไปวัดให้ผมพาเพื่อนเธอไปทีหลัง เมื่อน้องสาวออกไปแล้วผมเลยบอกให้เธอไปเปลี่ยนเสื้อผ้าก่อนในห้องน้องสาว ผมนั่งรออยู่สักพักก็ได้ยินเสียงร้องดังลั่นออกมาจากห้องน้องสาว ผมตกใจมากเลยรีบวิ่งเข้าไปดู เมื่อไปถึงตรงนั้นผมต้องตะลึง...ร่างกายอันสวยงามของเธอมีเพียงผ้าขนหนูผืนเดียว พอเธอเห็นผมก็รีบวิ่งเข้ามากอดตัวเธอสั่นมากผมจึงถามว่าเป็นอะไร เธอบอกว่าแมงป่องอยู่ในเสื้อ ผมบอกว่าไม่ต้องกลัว **ผมพยายามปลอบเธอกอดเธอไว้และลูบหัวเบา ๆ เธอบอกให้ปล่อย แต่ผมไม่ยอม มือผมจับไปทั่วร่างกายเธอ จนดูท่าทางเหมือนเธอจะยอมผมแล้ว ผมจึงจับเธอนอนลงแล้วสำรวจร่างกายเธออย่างเมามัน เธอครวญครางหลับตาปี๋ กว่าผมและเธอจะถึงจุดหมายใจแทบขาด**...และจากวันนั้นเราก็นัดเจอกันประจำ จนกระทั่งวันหนึ่งเธอมาหาผมที่บ้านแต่เช้า เธอบอกว่าท้องผมตกใจมาก เธอบอกว่าเธอกลับบ้านไม่ได้แล้วเพราะพ่อแม่รู้แล้วและไม่ยอมรับ ผมไม่รู้จะ

ทำอย่างไรจึงพาเธอหนีมาอยู่กับอาที่กบินทร์บุรี ตอนนี้ผมพยายามทำหน้าที่พ่อที่ดี เราอยู่ด้วยกันมีทั้งความสุขความทุกข์ปนกัน ผมคิดว่าผมคงทำงานหาเงินเลี้ยงลูกเมียได้ ผมไม่กลัวที่จะต้องดูแลเธอไปตลอดชีวิต แต่กลัวอย่างเดียวคือกลัวพ่อตาจะตามมาเจอ ผมตายแน่...

....จาก ลูกเขยคนโปรด

ก็คนมันอดใจไม่ไหวจริงๆ

เรื่องที่จะเล่าสู่กันฟังนี้ เป็นเรื่องจริงที่เกิดกับตัวดิฉันเอง เป็นความรู้สึกที่ไม่รู้ว่าจะมีใครเป็นแบบฉันบ้าง เคยไหมคะเวลาเราอยากจะทำอะไรมากๆ แต่มีใครมาห้าม ถ้าเป็นคุณจะรู้สึกอย่างไร...

ฉันเพิ่งอายุ 20 ต้นๆ อาศัยอยู่กับน้าสาวและน้าเขย น้าทั้งสองเป็นคนหัวโบราณมาก ระเบียบจัด ทำอะไรต้องอยู่ในกฎและประเพณีที่ดี แต่ฉันสิตรงกันข้ามเลย ทั้งชอบเที่ยวเตร่ทำตัวเสเพล โดยเฉพาะเรื่องเซ็กซ์ฉันชอบมาก เป็นอันดับหนึ่งของชีวิตเลยก็ว่าได้ วันๆ จะชอบตระเวนหาคนที่เร่าร้อนพอๆ กันแล้วนัดเจอกันเมื่อมีเวลา น้ารู้ดีว่าฉันเป็นแบบนี้เขาจะคอยตามลากตัวฉันกลับบ้านเสมอ บางทีก็ตามไปตีกันตรงนั้นเลย แต่ครั้งไหนถึงฉันหนีรอดออกมาได้พอกลับมาบ้านก็โดนอยู่ดี ฉันเคยขอร้องน้าทั้งกราบทั้งไหว้ว่าให้ฉันตัดเรื่องเที่ยวเตร่เฮฮาไปเลยก็ได้แต่ขอเรื่องเดียวว่าอย่าห้ามให้ฉันมีเซ็กซ์เลยเพราะฉันทำไม่ได้จริงๆน้าไม่ฟังเสียงห้ามอย่างเดียวไม่ยอมเด็ดขาด น้าเคยพาฉันไปหาหมอด้วยแต่หมอบอกว่าไม่มียาที่กินแล้วหายจากอาการนี้หรอกของอย่างนี้มันขึ้นอยู่กับจิตใจ แต่ถ้าถามใจฉันเหรอ แค่ได้ยินเรื่องเซ็กซ์ก็หูชี้หูชันแล้ว มีอยู่ครั้งหนึ่งฉันอยากออกไปข้างนอกมากเลยเอายานอนหลับใส่น้ำส้มให้น้าดื่ม กะว่าคืนนี้ล่ะจะอยู่ให้ถึงสว่างเลย แต่ก็ไม่ได้ไปไหนไกลหรอกนะแค่เปิดโรงแรมใกล้ๆ บ้านนั่นแหละ พอเข้าห้องปุ๊บฉลองห้องก่อน 1 ยก อาบน้ำทานข้าวเสร็จอีก 1 ยก เสร็จแล้วต่างคนต่างนอนกะว่าจะได้เรียกกำลังคืน พอนอนได้สักพักปรากฏว่าได้ยินเสียงเคาะประตูก็เลยลุกขึ้นมาเปิดเจอน้าทั้งสองคนเลยยืนหน้าหงิกอยู่ น้าพาตัวฉันกลับบ้านแล้วขอร้องฉันยกใหญ่ว่าอย่าทำตัวแบบนี้อีกเพราะน้ารับไม่ได้ หลังจากวันนั้นเรายอมอยู่บ้าน 3 วันไม่ออกไปไหนเลย แต่แหม ของเคยๆ ทนน่ะทนได้แต่มันก็ทรมานจิตใจไม่น้อย คราวนี้ฉันเลยตัดสินใจเปลี่ยนเวลาออกจากบ้านใหม่จากกลางคืนเป็นกลางวันคือตอนเช้าออกจากบ้าน 9.30 น. ทำงานถึง 16.00 น. หลังจากนั้นก็หาความสุขให้เต็มที่ ค่ำๆ ก็กลับเข้าบ้าน ไม่ต้องขอน้าเที่ยวกลางคืนอีกเลยตั้งแต่นั้นมา น้าก็ปลื้มสุดๆ คิดว่าฉันกลับตัวได้

ตอนนี้ถึงแม้เหมือนฉันจะหลอกน้าได้สำเร็จ แต่ก็เหมือนกรรมตามสนอง (หรืออาจจะเป็นเรื่องปกติก็ไม่รู้) คือความที่ฉันใช้ไม่บันยะบันยังเครื่องเลยพังยับเยินเลย ยิ่งกว่ารถไฟบี้รถยนต์อีก จะไปยกเครื่องใหม่ก็ไม่กล้าต้องทำหน้าตาเฉยเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น ที่สำคัญถ้าจะทำค่าใช้จ่ายมันสูง น้าเขาควบคุมเรื่องค่าใช้จ่ายมาก ถ้าน้ารู้ฉันไม่รอดแน่

จาก ผู้ถูกควบคุม

จมทุกข์จนไม่รู้ว่าความสุขเป็นอย่างไร

สวัสดีค่ะ ดิฉันไม่ได้อ่านหนังสือ "ระบายอารมณ์" ประจำหรอกค่ะ เพราะอยู่ห่างไกลความเจริญ จะมีโอกาสก็คือยืมน้ำอ่านบ้างเท่านั้นเอง ฉันมีเรื่องอยากระบายให้ใครต่อใครฟังแต่ก็ไม่รู้จะไปเล่ากับใครเพราะเรื่องราวของฉันมันไม่น่าที่ใครอยากจะฟังนัก...

ฉันมีพี่น้อง 5 คน เป็นคนที่ 2 ตั้งแต่จำความได้พ่อกับแม่มักทะเลาะตบตีกันเสมอ สาเหตุก็เพราะพ่อไปมีผู้หญิงใหม่ ตอนนั้นพ่อขับแท็กซี่ส่วนแม่ก็หาบของขายเล็กๆ น้อยๆ ฉันสงสารแม่มากแต่ก็ช่วยอะไรไม่ได้ ในที่สุดพ่อกับแม่ก็แยกทางกัน ลูกๆ ทั้ง 5 คนต้องอยู่กับพ่อ ส่วนแม่จะขอลูกไปเลี้ยงบ้างพ่อก็ไม่ให้เลย พ่อส่งพวกเราไปอยู่กับย่าที่บ้านนอก พวกเราอยู่กันอย่างไม่มีความสุขเพราะย่าดุมากและชอบตีด้วย โดยเฉพาะฉันย่าจะตีประจำเพราะฉันหน้าเหมือนแม่ย่าเลยเกลียด ย่าบอกว่าแม่ฉันเป็นคนไม่ดี มีผัวตั้งแต่อายุ 15 ย่าจะใช้ให้ฉันทำงานหนักทุกวัน ทั้งหุงข้าว ซักผ้า ถูบ้าน ตอนนั้นฉันเพิ่งอยู่ป.5 ต้องตื่นตี 4 มาหุงข้าว วันไหนหุงแฉะก็จะโดนไม้ขัดหม้อตีไม่ยั้ง หรือวันไหนลืมตากผ้าก็จะโดนผ้าฟาดจน

เจ็บไปทั้งตัว ฉันไม่เคยมีอิสระไม่มีเวลาได้เล่นเหมือนเด็กคนอื่นเลย พอขึ้นม.1 ฉันทนไม่ไหวแล้วตัดสินใจหนีออกจากบ้านยอมเอาตัวแลกหนีไปกับผู้ชาย เราหนีมาอยู่กรุงเทพฯด้วยกัน แต่อยู่กันไม่นานก็แยกกันเพราะเมียเขามาตามอาละวาด ฉันต้องออกเร่ร่อนคนเดียว จนได้มาทำงานโรงงานทำประทัดเล็กๆ เถ้าแก่ที่นั่นใจร้ายมากแถมชอบจับนู่นจับนี่คนงาน ฉันก็โดนด้วยเลยลาออก พอออกมาแล้วไม่รู้จะไปไหนต้องไปนอนตามก่อสร้าง นอนกลางดินกินกลางทราย ต่อมาก็มาเจอผู้ใจบุญชวนไปอยู่ด้วยที่ชลบุรี ให้ไปดูแลคนแก่ที่นั่น ฉันไปอยู่กับเขาได้ไม่กี่เดือนก็ต้องออกเพราะโดนลูกชายเขาข่มขืน

ชีวิตช่วงนั้นเจอแต่เรื่องน่าเศร้าใจลำบากมาตลอดจนแทบไม่รู้จักว่าความสบายคืออะไร แล้ววันหนึ่งฉันนั่งร้องไห้อยู่ข้างทางเผอิญมีผู้ชายคนหนึ่งมาพบ เขาชวนไปอยู่ด้วยบอกว่าเขาอยู่กับน้า เขาพาฉันไปกินข้าวฟังเพลงและคะยั้นคะยอให้ดื่มเบียร์ในที่สุดก็พาเข้าโรงแรม เสร็จแล้วก็พาไปบ้านเขา พอไปถึงได้รู้ว่าเขาอยู่กับเมียซึ่งเป็นครูและกำลังท้องแก่ด้วย ฉันยอมอยู่กับเขาเพราะไม่รู้จะไปไหน อยู่ที่นี่ก็สบายดี มีเงินใช้จ่ายสบายเพราะเขาแอบเมียเอามาให้ แต่เมียเขาก็ดีไม่เคยมาวุ่นวาย ฉันอยู่กับเขาจนเขามีลูก 2 คน ช่วงนี้ฉันเริ่มปวดหัวปวดมากบ้างน้อยบ้าง นึกถึงเรื่องในอดีตก็โทษย่าที่ชอบตีเรา ต่อมาไม่นานก็ได้ข่าวว่าแม่ตายแล้วโดนรถพ่วงชน พวกเราไม่มีใครได้เห็นศพแม่เพราะศพเละเขาไม่เปิดให้ดู อีกไม่นานพ่อก็มาจากไปอีก ฉันปวดหัวมากขึ้นเรื่อยๆ จนทนไม่ไหวต้องไปหาหมอ หมอบอกว่าเป็นไซนัสอักเสบในสมอง ขาดยาไม่ได้เลย ฉันเป็นอย่างนี้ไม่รู้จะโทษใคร แล้วจะมีทางเป็นไปได้ไหมที่ฉันจะติดโรคร้ายจากผู้ชายคนไหน เดือนหน้าหมอให้ไปตรวจอีกครั้ง ฉันคิดไว้แล้วว่าถ้าฉันเป็นโรคร้ายที่รักษาไม่หายฉันจะฆ่าตัวตาย ทุกวันนี้ฉันร้องไห้กับตัวเองเสมอ อยากร้องไห้ดังๆ ให้สาสมกับความพ่ายแพ้ของตัวเอง

....จาก ผู้สิ้นหวัง

....

อยากเป็นแฟนตำรวจ

ความรักเป็นน้ำทิพย์ ที่คอยหล่อเลี้ยงชีวิตมนุษย์ ทุกวันนี้ฉันอยู่ได้เพราะความรัก แต่เป็นความรักที่เป็นการแอบแฝงซ่อนเร้น ลองฟังเรื่องราวของฉันกันบ้างค่ะ...

ฉันเกิดไปแอบชอบนายตำรวจจราจรคนหนึ่งที่ป้อมยามตรงสี่แยก ฉันจะมองเห็นเขาทุกวัน ในขณะที่ฉันนั่งรถผ่านไปทำงาน ตอนแรกฉันก็ไม่ได้คิดอะไรกับเขาเลย ก็มองเขาเฉยๆ เหมือนกับมองจราจรคนอื่นๆ นั่นล่ะ แต่มาระยะหลังฉันเห็นเขามองฉันทำให้ฉันรู้สึกเขินไม่กล้ามองไปที่ป้อมนั้นอีกเลย

พอกลับถึงบ้าน หัวใจเจ้ากรรมก็เรียกร้องหาแต่เขา อยากพบ อยากเห็นหน้าอยู่ร่ำไป วันไหนที่ไม่เห็นเขา พาลหัวใจจะขาดเอาดื้อๆ แหม ก็เขาทั้งหล่อ เท่สง่างามออกอย่างนั้น จะไม่ให้ฉันรัก ฉันหลงได้อย่างไร เขาเพิ่งได้ยศนายสิบมาหมาดๆ แล้วเขาจะรักฉันไหมเนี่ย ฉันรีบตื่นแต่เช้าไปทำงาน ต้องขับรถแวบไปหาเขาเสมอ เห็นเขาอยู่ที่นั่น เขานั่งอยู่ ฉันเองก็มีแรงและกำลังใจที่จะทำงานขึ้นมาบ้างแล้วเหน็ดเหนื่อยแค่ไหนก็ช่าง ฉันจะเอากำลังใจวันนี้ทำงานให้ดีที่สุด เพื่อตอนเย็นฉันจะเอาใบหน้าที่ขาวผ่องไปแอบมองเขาก่อนกลับบ้านอีกครั้ง

ฉันมีครอบครัวแล้วมีลูก 5 คน แต่ฉันยังสาวยังสวย และฉันจะนอนกับแฟนประมาณเดือนละครั้ง เพราะฉันไม่ชอบที่เขาเร็วเกินไปกว่าที่กำหนด และมีอะไรอีกหลายๆ อย่างที่เขาไม่สามารถครอบครองจิตใจของฉันได้ ฉันอยู่ในห้วงทุกข์มาหลายปี ฉันเก็บกดมาเป็นเวลานาน ฉันจะใช้เวลาวันนี้หยิบยื่นความสุขให้กับตัวเองบ้างแล้ว

ใครจะว่าฉันเลวก็ตาม ฉันรักจราจรคนนั้นเข้าไปเต็มเปาแล้ว ฉันอาจจะผิดหวัง เขาอาจมีครอบครัว มีลูก มีพันธะก็ช่างเขา ในเมื่อเขาอยากเกิดมาหล่อทำไมล่ะ วันหนึ่งฉันนั่งรถผ่านไปที่สี่แยกนั้น แต่ฉันไม่เห็นเขา รู้สึกว่าหัวใจห่อเหี่ยวไปหมด กลับมาเจอจราจรหนุ่มอีกคน หน้าตาเขาก็ดูดีอยู่หรอก แต่หน้าบึ้งไปหน่อย ฉันอยากจะบอกเขาเหลือเกินว่า "นี่คุณหากไม่หนักหนาจนเกินไปก็หัดยิ้มเสียบ้างสิ มีเรื่องให้ขำอีกตั้งเยอะ หัดอ่านการ์ตูนบ้างจะได้ยิ้มเป็น อย่าทำเหมือนโกรธใครมาอยู่เลย" ฉันได้แต่คิดจะแซวจราจรคนใหม่

ฉันขับรถวนไปมาหลายสี่แยกกว่าจะมาเจอเขา น้ำมันเกือบหมดถัง ก็เห็นพ่อเล่นเป่านกหวีดจับหมวกกันน็อกอยู่นี่เอง เป็นโอกาสดีที่ฉันจะได้มองเขานานๆ เพราะเขากำลังทำงาน ฉันมองท่าทางกิริยาของเขาแล้ว ถูกใจฉันทุกอย่าง พ่อคนดีหน้ามนที่แสนหล่อของฉัน ฉันอยากถอดหมวกกันน็อกให้คุณเป่านกหวีด

เรียกฉันจัง อยากรู้ว่าคุณจะปรับฉันเท่าไหร่

เอาไว้คราวหน้าแล้วฉันจะเขียนมาเล่าให้ฟังใหม่นะคะ ตอนนี้ฉันขอมองเขาไปก่อน ฉันปรารถนาเขา ฉันรักเขาเพราะใบหน้าเขามีเสน่ห์ ใบหน้าเขาจะยิ้มอยู่ตลอด มองกี่ครั้งก็ไม่เบื่อ...แต่ให้ตายเถอะ ฉันยังไม่รู้ว่าเขาชื่ออะไรเลย...

สาวแม่ลูกห้า

....

ลีลารักหนุ่มขายโฆษณากับเลขาสาว

ผมขอเริ่มเลยนะครับ เรื่องนี้เกิดขึ้นเมื่อตอนที่ผมอายุ 23 ปี ทำงานขายโฆษณาน.ส.พ. ฝรั่งรายวันฉบับหนึ่ง ต้องออกติดต่อหาลูกค้าสัปดาห์ละ 5 วัน เสาร์-อาทิตย์หยุด แต่ละวันผมมีโอกาสได้พบกับลูกค้าอย่างต่ำ 5-7 ราย ส่วนใหญ่แล้วก็จะเป็นผู้หญิง คือเลขาหน้าห้องผจก. ผมมีนิสัยเสียอยู่อย่างหนึ่งคือ ชอบจีบหรือตามตื๊อเหล่าบรรดาเลขาที่ชอบทำตัวเป็นผจก.เสียเอง เธอจะปฏิเสธไม่ให้พบลูกเดียว คุยกับผจก.ไม่ได้ ก็ขอคุยกับเธอแทนซะเลย คนไหนที่คุยกันแล้วสนุกถูกคอ ผมก็จะชวนเธอไปเลี้ยงข้าว จะเป็นมื้อกลางวันหรือมื้อเย็นไม่มีปัญหา แล้วแต่เหตุการณ์จะพาไป

วันหนึ่งผมมีนัดไปพบลูกค้าที่ศูนย์การค้าอินทรา เขาขายเครื่องแก้ว นัดผจก.ไว้แล้วไปพบตอน 11.00 น. พอไปถึงเลขาบอกว่า ผจก.ออกไปข้างนอก ให้ฝากเรื่องเอาไว้ก่อน ผมค่อนข้างที่จะเสียความรู้สึกนิดหน่อย แต่มองหน้าเธอแล้วก็เปลี่ยนความรู้สึกเพราะเธอสวยน่ารักมาก ดูครั้งแรกอย่างกับตุ๊กตา ผิวคล้ำนิดๆ ผมบ๊อบ สูงประมาณ 158 ซม. ผมสูง 172 ซม. ในสมัยเมื่อ 25 ปีมาแล้ว นำหนักประมาณ 45 กก. พอได้พูดคุยด้วยจึงรู้ว่าเธอเป็นคนใต้ บ้านอยู่กระบี่ ยังเป็นโสด อายุมาทราบทีหลังว่า 26 ปี พักอยู่แถวประตูน้ำ บริษัทจ่ายค่าที่พักให้ คุยกันครั้งแรกผมก็เสนอรายละเอียดอัตราค่าโฆษณาไปตามหน้าที่ ใช้เวลาประมาณครึ่งชั่วโมงก็ขอตัวกลับ เพื่อที่จะขอตัวไปพบกับลูกค้ารายอื่นที่ได้นัดเอาไว้ต่อไปอีก

อีก 2 วันต่อมาผมก็โทรมาคุยกับเธออีก คราวนี้ผมตั้งใจคุยกับเธอโดยตรง เธอรีบบอกผมทันทีว่า ผจก.ไม่มีงบสำหรับโฆษณาแล้ว ต้องรองบใหม่ ผมบอกว่าไม่เป็นไร แต่ยินดีมากที่ได้รู้จักกับเธอ และอยากจะรู้จักเธอให้มากขึ้น จึงขอเป็นเจ้ามือเลี้ยงมื้อเที่ยงเธอ เธอตอบตกลงครับ ผมดีใจมาก ผมเดินเตร่แถวอินทราจนได้เวลานัด ผมจึงเดินไปหาเธอที่บริษัท ผมพบเธอครั้งที่ 2 หัวใจผมแทบหยุดเต้น ความคิดตอนนั้นผมว่าเธองามยิ่งกว่าสโนว์ไวท์ซะอีก เห็นแล้วอยากจะอยู่ใกล้ๆ อยากจะกอด อยากจะหอมเธอให้ชื่นใจ ผมพูดจริงๆ นะครับ ไม่ได้สร้างเรื่องขึ้นมาเองเลย ผมพาเธอไปทานข้าวเที่ยงที่ชั้น 2 ตรงบันไดเลื่อน ด้านหน้าศูนย์การค้า ผมลืมชื่อร้านอาหารไปแล้วครับ ผมอยู่กับเธอจนถึงบ่ายโมง เราก็แยกย้ายกันไป พร้อมทั้งให้ที่อยู่ของแต่ละฝ่ายแก่กัน ตอนนั้นผมเช่าบ้านอยู่แถวเชิงสะพานซังฮี้ด้านฝั่งธน ด้านหลังเป็นสวนผลไม้ เจ้าของบ้านสวนอายุมากแล้ว ผมเรียกแกว่าป้า แกไม่เคยมายุ่งอะไรกับผมเลย เพราะผมจ่ายค่าเช่าตรงเวลาเสมอ บ้านอยู่ติดแม่น้ำเจ้าพระยา หลังจากนั้นผมกับเธอก็โทรคุยกันทุกเช้า ส่วนใหญ่ผมจะเป็นฝ่ายโทรไปก่อน หลังจากรู้จักกันได้ประมาณ 2 อาทิตย์ ผมก็ชวนเธอไปเที่ยวที่บ้านเช่าผม โดยจะขอเลี้ยงอาหารเย็นด้วย ทีแรกเธอปฏิเสธ แต่เธอก็ทนลูกตื๊อของผมไม่ได้ก็เลยโอเค

ผมแวะไปรับเธอที่บริษัทตอน 5 โมงเย็น (ผมขี่มอเตอร์ไซค์) พาเธอมาที่บ้านผม ก่อนเข้าบ้านผมก็แวะซื้อกับข้าวที่ตลาดกรุงธนก่อน พร้อมทั้งหิ้วเบียร์มาด้วย 4 ขวด เธอบอกว่าทำไมซื้อมาเยอะจัง เดี๋ยวก็เมาหรอก ผมบอกว่าเผื่อสำหรับเธอด้วย เธอได้แต่ยิ้มนิดๆ พอมาถึงที่บ้านผม เธอชอบมากเธอชมว่าสะอาดน่าอยู่เย็นสบาย สภาพแวดล้อมดีมาก สมัยนั้นแถวฝั่งธนตึกรามบ้านช่องยังมีน้อย ไม่หนาแน่นเหมือนปัจจุบันนี้ ต่างกันราวฟ้ากับดินเลยครับ ผมเอาเบียร์เข้าตู้เย็น 3 ขวด เปิดดื่มทันที 1 ขวด เพื่อเรียกความกล้า ส่วนเธอก็เดินไปดูในสวนหลังบ้าน ดูโน่นดูนี่พูดอะไรของเธอก็ไม่รู้อยู่คนเดียว ดื่มเบียร์ไปได้ครึ่งขวด ผมก็จัดการเอาอาหารที่ซื้อมาจัดใส่ลงจานชาม พอเรียบร้อยก็เดินไปหาเธอในสวน เห็นเธอกำลังเขย่งเก็บลูกชมพู่อยู่ ไม่รู้ผมนึกสนุกอย่างไร อยากจะแกล้งให้เธอตกใจเล่น เลยเข้าไปจี้ที่เอวเธอเบาๆ 1 ครั้ง เธอตกใจร้องโวยวาย หันหน้ามาอัดผมที่อก 1 ที เจ็บน่าดู เห็นตัวเล็กๆ อย่างนี้ ไว้ใจไม่ได้เล่นแรงเหมือนกัน แต่ก็สนุกดี ผมช่วยเธอเก็บชมพู่มาได้กว่า 10 ลูก เธอดีใจมาก

ตอนนั้นผมดีใจมากที่ได้โอบกอดเธอ และได้หอมเธอที่เส้นผมและที่แก้ม 2-3 ที เธอไม่ว่าอะไรเลยครับ หลังจากที่ทานอาหารกันอิ่มแล้ว ผมเอาเสื่อมาปูนอนเล่นกันในสวนสองต่อสอง เธอนอนเล่น ส่วนผมก็นั่งดื่มเบียร์ และคุยไม่ไปเรื่อยๆขณะเดียวกันผมก็จับมือเธอข้างหนึ่งไว้ตลอดเวลา บางทีก็ลูบไล้เบาๆไปถึงต้น

แขน เธอขนลุกซู่เลย แต่ไม่ว่าอะไร กลับส่งยิ้มน้อยๆ ให้ผมซะอีก ผมถือโอกาสชวนเธอค้างที่บ้านผม เธอปฏิเสธ เพราะเธอยังไม่ได้แจ้งให้เจ้าของหอพักเธอทราบเดี๋ยวทางนั้นจะตกใจ ผมไม่ว่าอะไร ขณะเดียวกันมือของผมก็ลูบไล้เธอไปเรื่อยๆ แขนบ้าง ขาบ้าง หัวบ้าง ผมเห็นเธอหลับตาเฉย ผมเลยถือโอกาสก้มลงจูบปากของเธอ เธอพยายามเบือนหน้าหนี แต่ก็แพ้แรงของผมครับ **ผมยอมรับว่าเวลานั้นผมทนไม่ไหวจริงๆ ดื่มเบียร์ไปได้ 2 ขวดแล้ว ความกล้ามีมากกว่าความกลัวครับ ผมนอนตะแคงข้างเข้าหาเธอ ปากก็จูบเธอไปตลอด มืออีกข้างผมก็ลูบไล้ที่ต้นขาเธอ และมาหยุดตรงจุดเนินสวรรค์คลึงขยี้อยู่อย่างนั้น ได้ยินเสียงเธอคราง มันทำให้ผมคึกขึ้นมาใหญ่ จากนั้นผมก็เลื่อนมาปลดกระดุมเสื้อเธอออกทีละเม็ดจนหมด สอดมือไปปลดยกทรงเธอออก เธอขัดขืนนิดหน่อยเท่านั้น** ถึงตอนนี้แล้วถึงให้เอาช้างมาฉุดผมก็ไม่กลัวแล้วครับ ผมก้มลงไปดูดหัวนมทั้งสองของเธอ เธอครางดังขึ้น พร้อมกับมือทั้งสองมากุมที่หัวของผม **จากนั้นผมก็ถลกกระโปรงเธอขึ้น และดึงกางเกงในเธอออกอย่างง่ายดาย ถึงตอนนี้ผมก็ค่อยๆ เอานิ้วกลางของผมสอดเข้าไปในช่องคลอดของเธอ เปียกชุ่มไปหมด ผมดันนิ้วเข้าไปจนมิด และซอยมือตลอดเวลา ผมปลดกางเกงของผมออกจนหมด ตอนนั้นมันแข็งตัวไปหมดเลยครับ ผมขึ้นคร่อมบนร่างของเธอ และจับคุณใบ้ของผมยัดใส่ช่องคลอดของเธอ** ทีแรกไม่เข้า เพราะของเธอเล็กมาก ผมต้องค่อยๆ ดันเข้าไปทีละนิด เพราะกลัวเธอเจ็บ ระหว่างที่ดันเข้าไปผมก็จะจูบปากเธอตลอดเวลามันน่ากินจริงๆ เข้าไปจนมิดด้ามเมื่อไหร่ก็ไม่รู้ รู้แต่ว่าผมซอยตลอดเวลา ส่ายเอวไปมา ส่วนเธอก็ส่ายตามและแอ่นรับเวลาที่ผมกระแทกลงไปอยู่ตลอดเวลา เรามีความสุขมากจริงๆ ผมลืมทุกสิ่งทุกอย่างหมดแล้ว ได้แต่กระแทกซ้ายกระแทกขวาและล่างบนตลอด เรามีความสุขมากจริงๆ **เมื่อถึงจุดไคลแมกซ์ ผมใช้มือทั้งสองขยำไปที่นมทั้งสองข้างของเธอ เธอร้องเสียงหลง และกัดฟันตลอดเวลา จากนั้นผมก็เริ่มซอยแบบไม่นับ จนพ่นกระสุนออกมาหมดแม็ก** ผมก้มลงจูบที่หน้าผากใบหน้าอีกครั้งก่อนจะเอนตัวลงนอนข้างๆ เธอ ในขณะที่มือข้างหนึ่งของผมยังกุมอยู่ที่ช่องคลอด ทุกอย่างจบลงด้วยความสุขของเราทั้งสอง คืนนั้นผมไปส่งเธอที่หอพักเกือบ 5 ทุ่ม เธอบอกว่าผมทำเธอเจ็บไปหมดเลยไม่รู้ว่าพรุ่งนี้จะไปทำงานไหวหรือเปล่า...

...วิชิต

••••••••••••••••••••••••••

เพราะมองคนผิดไป

สวัสดีครับเพื่อนๆ ชาว"ระบายอารมณ์" ทุกคน ผมมีเรื่องอยากจะระบายอารมณ์ที่มันอัดอั้นมานานให้ทุกคนได้อ่านนะครับ เรื่องมีอยู่ว่า...

เมื่อตอนผมอยู่ม.3 ที่บ้านนอก ผมได้ไปเที่ยวงานวัดกับเพื่อนและคืนนั้นเองผมได้พบกับเด็กสาวคนหนึ่ง หน้าตาเธอสวยมาก ผมแอบมองเธอนานพอสมควร จนเธอรู้สึกตัวแล้วก็อมยิ้มอย่างอายๆ ผมเห็นแล้วรู้สึกชอบเธอขึ้นมาในทันที หลังจากนั้นมาประมาณหนึ่งสัปดาห์ผมก็พาพ่อไปเยี่ยมลุงที่หมู่บ้านเดียวกับที่เธออยู่ โชคดีมากที่ผมได้เจอเธอ ผมยิ้มให้เธอก็ยิ้มตอบถึงแม้เรายังไม่รู้จักกันไม่ได้พูดคุยกันแต่ความรู้สึกว่าเราสนิทสนมกันมานานแล้ว พอจบม.3 ผมเรียนต่อที่โรงเรียนประจำอำเภอแห่งหนึ่ง เหมือนฟ้าดลบันดาลให้เรามาพบกันอีกครั้ง ผมไม่นึกไม่ฝันเลยว่าจะมาเจอเธอที่นี่ เธอเรียนห้องเดียวกับผมด้วยอย่างนี้เขาไม่เรียกว่าบุพเพสันนิวาสก็ไม่รู้จะเรียกว่าอะไรแล้ว ตอนแรกที่เราเจอกันเธอก็ตกใจเหมือนกัน ผมเข้าไปทักทายก่อน พูดคุยกันธรรมดาทั้งๆ ที่ในใจอยากจะถามว่าจำผมได้ไหมในคืนนั้นที่เราเคยยิ้มให้กันครั้งนึง...ตั้งแต่วันนั้นมาผมก็แอบรักเธอเรื่อยมา จนกระทั่งถึงม.6 แถวบ้านเธอมีงานประจำปีเธอเลยชวนผมกับเพื่อนๆ ไปเที่ยว วันนั้นผมดื่มเบียร์ด้วยเลยรู้สึกมึนๆ นิดหน่อย พอเริ่มมึนความกล้ามันเลยมีมากขึ้น ผมตัดสินใจถามเธอว่าจำคืนหนึ่งในงานวัดเมื่อสามปีที่แล้วได้ไหม ผมสารภาพว่าตั้งแต่คืนนั้นผมแอบชอบเธอมาตลอด เธอยิ้มอายๆ แล้วตอบมาว่า...คิดว่าไม่ใช่คนเดียวกันเสียอีกเพราะวันที่เห็นครั้งแรกเป็นตอนกลางคืนมองไม่ถนัด แต่เมื่อรู้แล้วว่าเป็นคนเดียวกันก็ดีใจ หลังจากนั้นเมื่อความในใจได้สารภาพผมกับเธอก็เลยสนิทสนมกันมากขึ้นเรื่อยๆ ได้คุยกันสองต่อสองบ่อยๆ ไม่ว่าอยู่ในห้องเรียนก็นั่งคู่กัน พักเที่ยงก็กินข้าวด้วยกัน ผมรักเธอมากขึ้นทุกวันจนแทบถอนตัวไม่ขึ้นแล้วครับ

แต่แล้ววันหนึ่งเหมือนฟ้าผ่าลงมากลางใจเมื่อผมรู้ความจริงว่าเธอมีแฟนแล้วเป็นคนบ้านเดียวกัน พอแฟนเธอรู้เรื่องผมเขาถึงกับมาพูดด้วยตัวเองเลยว่าให้เลิกยุ่งกับเธอได้แล้วไม่งั้นเจอดีแน่ ผมเสียใจมาก ถามเธอว่าทำไมไม่บอกเรื่องนี้และบอกให้เธอตัดสินใจเลือกด้วยว่าจะเลือกใคร แต่เธอกลับไม่ตอบเดินหนีไปเฉยๆ หลังจากนั้นเวลาเจอหน้าผมก็ทำเป็นหลบหน้าหลบตาไม่ยอมพูดด้วย ทั้งยังพยายามแสดงให้เห็นว่าเธอมีเขาตลอดเวลา จะไปไหนกันให้ผมเห็นเสมอ เท่านั้นยังไม่พอให้เพื่อนมาบอกผมอีกว่าเธอกับเขามีอะไรกันแล้ว ตอนแรกผมไม่เชื่อหรอกเพราะเธอเป็นเด็กเรียบร้อย แต่เมื่อหลายปากพูดกรอกหูบ่อยๆ ผมเลยเริ่มเชื่อ ระยะหลังเธอเริ่มเปลี่ยนไปด้วย คบเพื่อนไม่ดี เพื่อนชวนไปเที่ยวไหนก็ไปหมด จากคนเรียบร้อยก็กลายเป็นสาวเปรี้ยว ผมเสียใจมากที่เห็นเธอเป็นแบบนี้ ความรู้สึกมันแย่ไปหมดจนไม่อยากทำอะไร เรียนไม่เป็นอันเรียนเท่านั้นยังไม่พอเธอเริ่มคบผู้ชายหลายคน พูดจาหวานแหววกับผู้ชายอื่นต่อหน้าผมโดยไม่แคร์ผมเลย เที่ยวตีหน้าใส่คนนั้นคนนี้จนผมซึ้งกับคำว่า "ผู้หญิงมารยาร้อยเล่ม

คู่มือสลากกินแบ่งรัฐบาล

งวดวันที่ 16 เมษายน 2542

อ.ถ้ำฤาษี

ม 094
ล 35

	7	
8	6	9
	0	

เด่น 7

รอง 6 *

760 761 762 766

60 61 62 63

โชคตะเคียนทอง

9	4
8	6

เด่น 9

รอง 6 *

94 95 96 97

64 65 66 67

* 946 947 948 944

พลังจักรวาล

	9	
8	2	0
	3	

เด่น 9 รอง 2

92 93 94 95 967 *

230 231 232 233

เกวียน" จริงๆ ผมไม่เข้าใจเลยว่าทำไมผู้หญิงสมัยนี้ถึงใจง่ายนัก รักใครชอบใครก็ให้เขาไปหมด แม้แต่ความสาวที่ควรค่าแก่การหวงแหน

ผมอยากบอกให้คุณผู้หญิงทุกท่านทราบนะครับว่า ผู้ชายร้อยทั้งร้อยถ้ารักใครแล้วรักจริง เขาจะถนอมปกป้องคุณเท่าที่เขาจะทำได้ แต่ถ้าผู้ชายคนไหนล่วงเกินคุณแสดงว่าเขาไม่ได้รักคุณจริง เขาไม่ให้เกียรติคุณ หวังแค่รูปร่างและตัวคุณมากกว่า...

จาก เชนชัย

....

แล้วความหวังก็พังทลาย

ตอนที่ฉันอายุได้ 15 ปี ฉันเป็นคนสวยคนหนึ่งในหมู่บ้านแต่ฉันไม่ชอบใครๆ สักคนที่เข้ามาจีบ อยู่มาจนอายุ 20 ฉันได้รู้จักกับผู้ชายคนหนึ่งเขาอยู่จังหวัดเดียวกันแต่คนละอำเภอ เรารักกันมาก ไม่เคยมีปัญหากันเลยตลอด 2 ปีที่คบกัน เขาเป็นช่างแกะลายตามวัดน่ะค่ะ มีลูกน้องกว่าสิบคน เขาอายุแค่ 22 ปี แต่ดูเป็นผู้ใหญ่น่านับถือ ลูกน้องคนไหนจะแต่งงานก็ไปเป็นเถ้าแก่ให้แถมออกเงินให้ก่อนด้วย พอย่างเข้าปีที่ 3 เขาย้ายไปทำงานจังหวัดอื่น เขาขอเวลา 1 ปีเพื่อสร้างตัว เราจึงตกลงกันว่าจะจดทะเบียนไว้ก่อน แล้วต่อมาเหมือนฟ้าลิขิต มีอยู่วันหนึ่งคนข้างบ้านเขามาชวนไปเที่ยวบ้านฉันจึงไปกับเพื่อนฉัน แต่เมื่อไปที่นั่นฉันก็ได้รู้ความจริงว่าแฟนที่ฉันรักมากคบกันมา 3 ปีกว่าคนนั้นเขามีเมียแล้ว บ้านเมียเขาอยู่แถวๆ บ้านเพื่อนฉันนั่นเอง แล้วฉันยังรู้อีกว่าพ่อทางฝ่ายหญิงเป็นนักเลงเก่ามีลูกสาวคนเดียว ชอบดูถูกคนและดูถูกว่าเขากระจอก เพราะเหตุนี้เขาเลยต้องการเอาชนะโดยไม่ไปพบฝ่ายหญิงที่บ้านเลย ผู้หญิงจะเป็นฝ่ายมาหาเขาเองทุกครั้ง พอถึงวันสงกรานต์ฉันรู้ว่าเขาต้องกลับมาบ้านฉันก็ไปที่บ้านเขา ญาติพี่น้องเขาต้อนรับเป็นอย่างดี และขณะที่ฉันกำลังนั่งคุยกับเขาก็มีเด็กผู้หญิงขวบกว่าๆ วิ่งมาหาเขาเรียกพ่อๆ ฉันตกใจมาก ถามเขาว่านี่ลูกพี่หรือ เขาไม่ตอบอะไรแต่ฉันก็พอรู้ว่าอะไรเป็นอะไร น้ำตาฉันไหลทันทีเขารีบจับมือฉันไว้แน่นและพูดต่อหน้าพ่อแม่พี่น้องเขาและเมียเก่าของเขาที่นั่งอยู่ตรงนั้นด้วยว่า เด็กคนนี้คือลูกเขาจริงๆ แต่เมียเขามีคนเดียวคือฉัน พร้อมเอาใบทะเบียนสมรสให้ทุกคนดู เมียเก่าเขานั่งก้มหน้า ฉันเห็นแล้วสงสารมาก เขาไม่โวยวายอะไรเลย นี่ฉันกำลังแย่งผัวเขาหรือเปล่า คืนนั้นฉันร้องไห้ทั้งคืน นึกถึงหน้าเด็กคนนั้นทีไรยิ่งเศร้าใจ ฉันจะทำอย่างไรดีฉันไม่เคยคิดจะพรากลูกพรากพ่อใครเลย ฉันสงสารเด็ก จนในที่สุดฉันเลยตัดสินใจบอกเขาว่าความรักของเราฉันจะเก็บไว้ในใจตลอดก็แล้วกัน ขอให้พี่กลับไปดูแลครอบครัวเถอะ ตอนแรกเขาจะไม่ยอมเขาบอกให้ฉันคิดดูใหม่แต่ฉันยังยืนยันคำเดิม ฉันบอกเขาว่าถ้าพี่รักฉันจริงพี่ต้องกลับไปดูแลครอบครัวให้ดี เราคงไม่ใช่เนื้อคู่กัน แล้วเราก็จากกันด้วยดี จากกันทั้งๆ ที่ยังรักกันมาก

เวลาผ่านไป 10 ปีแล้ว ฉันยังไม่แต่งงาน ฉันยังรักและคิดถึงเขามาก มันเป็นกรรมของฉันแท้ๆ ตอนนี้ฉันยังมีโรคประจำตัว ไม่สบายบ่อยๆ มันเป็นความทุกข์ใจที่ฉันไม่กล้าเล่าให้ใครฟัง ฉันอยากให้เขารู้ว่าฉันอยากพบหน้าเขาอีกสักครั้งแค่นี้ก็พอใจแล้ว...

....น.ผู้รอคอย

....

ครั้งแรกของสาวขายผลไม้

ฉันเพิ่งอายุได้ 18 ปีเอง แต่ก็เสียสาวไปเรียบร้อยแล้ว ฉันจบม.ปลายจากกศน. แล้วก็ได้มาเป็นแม่ค้าขายผลไม้ที่ตลาดจ.อุบลฯ ฉันได้รู้จักกับผู้ชายคนหนึ่งเขาชื่อต่าย เป็นเด็กส่งผลไม้เป็นคนที่หล่อล่ำเอาการอยู่เหมือนกัน

ฉันชอบเขาตั้งแต่แรกเห็นและดูเหมือนว่าเขาจะชอบฉันเหมือนกัน เขาจะชอบจ้องหน้าทำตาซึ้งให้กับฉัน และฉันชอบมองหน้าเขา หลังจากมองกันไปมองกันมาอยู่นานวัน ก็มีโอกาสได้พูดคุยกัน เขาชวนฉันไปเที่ยวด้วยค่ะ ฉันไม่ได้ขอแม่หรอกนะคะเพราะกลัวว่าจะไม่ได้ไป ฉันต้องปีนหน้าต่างหนีแม่ออกไปเที่ยว เราไปเที่ยวด้วยกันบ่อยครั้งจนฉันไว้ใจใน

ความเป็นสุภาพบุรุษของเขา ที่ไม่เคยล่วงเกินฉันเลย

จนกระทั่งวันหนึ่งฉันไปเที่ยวที่ตลาดวารินกับเขา ตอนประมาณ 2 ทุ่มกว่า เขาก็ชวนฉันไปเที่ยวที่บ้านของเขา ฉันก็ไปเพราะคิดว่าที่บ้านของเขาต้องมีพ่อแม่พี่น้องอยู่ ไม่น่าจะเสียหายอะไร แต่ที่ไหนได้กลับไม่มีใครสักคน พอเข้าบ้านเขาก็ดึงฉันมากอดแล้วก็หอมแก้ม ฉันทำตัวไม่ถูกเลยค่ะ เขาไม่หอมแก้มเฉย ๆ นะคะ เขาอุ้มฉันเข้าห้องนอนเลย ฉันอ่อนไปทั้งตัวเลยในตอนนั้น

เขาผลักฉันล้มลงจนหลังติดเตียง บอกว่า "ขอนะอดใจมาหลายครั้งแล้ว" ฉันไม่อยากให้เขาทำแบบนี้จึงขัดขืน แต่พอถูกเขาเล้าโลม ฉันจึงแพ้ใจตนเอง เขาเลียไปหมดทั้งตัวเลยนะคะไม่ว่าข้างบนหรือข้างล่าง ฉันงี้เกร็งไปหมดเลย เขาถอดเสื้อผ้าออกหมดเลย เขาถอดของฉันด้วย เพราะฉันไม่มีแรงสักนิดแล้วเราสองคนก็พากันขึ้นสวรรค์อยู่หลายครั้งในคืนนั้น

ตอนนี้ฉันชักชอบเขาเข้าแล้วสินะ เพราะเขาทำเก่งมากเรื่องท้องฉันไม่ค่อยห่วง ฉีดยาคุมเข็มเดียวคุ้มไป 3 เดือน และเพื่อเพิ่มความปลอดภัยอย่าลืมใช้ถุงยางอนามัยด้วยนะคะ

...สาวขายผลไม้

....

โชคดีได้ทั้งใหญ่ทั้งยาว

ดิฉันอ่านนิตยสารระบายอารมณ์ เรียกว่าติดตามกันแทบทุกฉบับ ไม่เคยพลาดเลย อ่านไปอ่านมาก็เกิดอารมณ์ขึ้นมาก็บ่อยไป วันนี้เลยขอโอกาสเล่าเรื่องของตัวเองบ้าง...

แต่ก่อนที่ดิฉันและแฟนเราจะมาคบกัน เขามาชอบดิฉันก่อน ซึ่งฉันเองก็ไม่ค่อยถูกชะตากับเขาเท่าไหร่เลย ดูเหมือนเป็นคนไม่เอาการเอางานซะเลย ดิฉันมีร้านขายของเขาเองก็แวะเวียนมาหาอยู่บ่อย ๆ แรกก็ทักทายพูดคุยกันธรรมดา จนกระทั่งฉันเลิกกิจการเซ้งร้านต่อให้คนอื่น เขาเองก็เลยทิ้งเบอร์โทรไว้ให้ฉัน แถมย้ำด้วยว่าถ้ามีเรื่องอะไรให้ช่วยเหลือติดต่อได้ตลอดเวลา จนกระทั่งวันหนึ่งฉันเองนึกสนุกขึ้นมาเลยโทรไปหาเขา เขาก็หยอดคำหวานว่าคิดถึงฉันมาก เราไม่ได้เจอกันนานแล้วร่วมเดือนได้ ฉันก็ลงวนท่าทีบอกว่าเดี๋ยวจะโทรไปหาใหม่แล้วกัน จากนั้นพอมีโอกาสฉันก็มักจะโทรไปหาเขาเสมอ จนเกิดกลายมาเป็นความรักขึ้นจนได้ จนวันนั้นวันที่ 18 ธันวาคม ที่ผ่านมา ฉันเองเดินทางไปหาเขาที่บ้านเพื่อน เพื่อนของเขาก็ใจดี ไปรับเขาเพื่อมาหาฉันที่บ้านของเพื่อน พอเจอกันเขาก็ดีใจมาก เรามีเรื่องคุยกันหลายเรื่อง จากนั้นเราก็ขับรถเล่นไปตามซอยในหมู่บ้าน วันนั้นอากาศเย็นสบาย เขาบอกว่าอยากให้ฉันกอดเขาจัง ฉันเองก็ไม่กล้าเขินด้วย เขาเองก็เลยมาดึงตัวฉันให้ไปโอบเอวเขา ฉันเองนั้นสุขใจเหลือเกิน แล้วเขาก็ขับรถกินลมกันเรื่อย ๆ จนมาถึงป่าแห่งหนึ่งซึ่งเปลี่ยวมากเขาก็จอดรถ แล้วเขาก็ลงจากรถมากอดฉัน ตอนนั้นฉันรู้แล้วว่าจะต้องเป็นอย่างนี้ ฉันเองก็ไม่ว่าอะไรเขา จากนั้นเขาก็จูบฉัน เราจูบกันอยู่นาน แล้วเขาก็ออดอ้อนขอให้ฉันเป็นของเขา ฉันเองก็ไม่ยอมบอกว่ายังไม่พร้อม เขาก็ไม่ยอมท่าเดียว แล้วเขาก็อุ้มฉันเข้าไปในป่า เขาเอาเสื้อของเขาปูให้ฉันนอนลง แล้วจัดแจงถอดเสื้อผ้าของฉันออก จากนั้นเขาก็ไม่รอช้ารีบจัดการถอดเสื้อผ้าของเขาออกเช่นกัน **พอแสงจันทร์ส่องกระทบกับน้องชายของเขา ฉันเองถึงกับตกใจเลย ยิ่งเขามาให้ฉันจับ ยิ่งต้องร้องโอ้โห...ใหญ่มาก แล้วนี่ฉันคงต้องร้องจ๊ากเป็นแน่ แต่ก็คงจะมันน่าดู แล้วเขาก็เล้าโลมกอดจูบ ดูดหน้าอกฉัน เขาก็เอานิ้วแหย่ผ่านเข้าไปในถ้ำของฉัน เสียวน่าดูเลยล่ะค่ะ ฉันร้องครางออกมาเลย** สักพักเขาก็จับน้องชายของเขายัดลงไป โอ้สะใจจริง ๆ ทั้งใหญ่ทั้งยาว ฉันชอบให้เขาทำแรง ๆ เวลาเขาโยกฉันก็กอดคอเขาไว้ข้างหนึ่ง แล้วอีกข้างก็รั้งก้นเขาให้เขากระทบแรง ๆ จนฉันเสร็จสมอารมณ์หมายไปแล้ว 2 ครั้ง แล้วมาครั้งที่ 3 เราก็เสร็จพร้อมกัน คืนนั้นเราเลยล่อกันไป 3 ยก...

ตั้งแต่นั้นมา เราก็มีเวลาสนุกกันมากขึ้น จะเป็นวันละกี่ครั้ง เช้ากลางวันเย็นเป็นไปได้ตลอดเวลา ก็เราอยู่ด้วยกันแบบสามีภรรยาแล้วน่ะซิ...

...สาวล้านโวลท์...

....

สาวใจง่ายถูกผู้ชายหลอกถึงสองคน

ตอนที่ฉันอายุ 15 ปีมีหนุ่มต่างหมู่บ้านมาชอบ เขาชื่อ ส. ฉันและเขาคบกันมาเรื่อย ๆ จนเกือบจะครบปี คืนหนึ่งเราสองคนได้ไปเที่ยวดูหนังด้วยกัน แต่ตอนกลับพอใกล้จะถึงบ้าน เขาก็จอดรถข้างถนนและหันมากอดฉันจูบที่ปากของฉันอยู่นานสองนานทำเอาฉันเคลิบเคลิ้มไปด้วย แต่คืนนั้นเราก็ยังไม่มีอะไรเกินเลยไปมากกว่านั้น เพราะในที่สุดเขาก็พาฉันไปส่งที่บ้าน

ไม่นานนักเราก็มีเรื่องทะเลาะกัน แล้วก็เลิกกัน ฉันเลิกกับเขาได้สองเดือน ก็ตัดสินใจหนีความช้ำเข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯ ตอนที่ทำงานนั้นฉันไม่เคยกลับไปที่บ้านเลย มีแต่เขียนจดหมายและส่งเงินไปให้ที่บ้านเท่านั้น สองปีผ่านไปฉันก็กลับไปอยู่ที่บ้าน อยู่ได้ 4-5 วัน ก็มีเพื่อนมาบอกว่ามีคนสนใจฉัน เขาก็พามารู้จักกับฉัน ผู้ชายคนนั้นเป็นตำรวจเขาชื่อต. เราคบกันได้ 4 เดือน แต่ก็ยังไม่รู้ใจกันเท่าไรนัก

เขามาทีไรเขาก็ชอบมานั่งใกล้ๆ และยื่นมือจี้เอวฉันทุกครั้งไป จนฉันใจอ่อน ขยับเข้าไปนั่งใกล้ๆ จนเขากอดได้ และถอดเสื้อผ้าของฉันออกพร้อมกับถอดกางเกง หลังจากที่ถอดกางเกงเขาเอามือมาจับที่หน้าอกของฉัน แล้วก็ก้มลงมาดูดอย่างเอร็ดอร่อย แล้วเขาก็เลื่อนมือมาจับที่หว่างขาของฉัน สอดนิ้วเข้าไปข้างใน หลังจากนั้นก็เปลี่ยนเป็นอย่างอื่นแทน คืนนั้นไม่มีใครอยู่ที่บ้านจึงเป็นโอกาสเหมาะที่เราจะมีความสุขกันอย่างไม่สนใจอะไรเลย

เขาได้คุยเรื่องแต่งงานกับฉันด้วย แต่จู่ๆ เขาก็หายไป และให้คนมาบอกว่าเขาจะไม่มาอีกแล้วฉันมาคิดได้ทีหลังว่าเรามันง่ายเกินไป เขาเลยทิ้งไปง่ายๆ อย่างนั้น

....บ.เด็กอุดรฯ

....

ผัวแก่ เมียเฒ่าเขาบอกว่า กลุ้มใจ๊..กลุ้มใจ

ผมอายุได้ 68 ปี แต่งงานอยู่กินกันมาก็ 50 กว่าปีแล้ว เมียของผมมีชื่อว่ากัน เมื่อตอนที่แต่งงานกันใหม่ๆ อะไรๆก็รู้สึกว่าดูดีไปหมด พอตกมาตอนแก่ถึงได้รู้ว่าเมียของผมคนนี้เฉื่อยชาไม่มีถ่าน ไม่เอาไหนเลยในเรื่องบนเตียงเวลาจะหลับนอนด้วยแต่ละทีก็แสนจะลำบาก แกจะบ่นว่ารำคาญอยู่ร่ำไป ทำเอาผมเสียอารมณ์อยู่เสมอ

เวลาที่ผมร่วมทำโยกขึ้นโยกลง เธอก็ไม่โยกตอบ เธอจะทำเฉยเหมือนท่อนไม้ไม่มีผิด เป็นอย่างนี้มาแต่ไหนแต่ไร เวลาผมทำอะไรเธอก็ไม่โต้ตอบหรือตอบสนองอารมณ์ผมเลย ผมกลุ้มใจจริงๆ คู่ผัวตัวเมียคู่อื่นเขาเป็นกันอย่างนี้บ้างหรือเปล่า ผมอยากให้เมียทำเหมือนในหนังในนิยายโป๊ที่ผู้หญิงขึ้นข้างบนทำเอง โดยผู้ชายนอนข้างล่าง ผู้หญิงทำเองทุกกระบวนท่า ผมอยากได้เมียแบบนั้นแต่ก็หาไม่ได้

มีแต่ความใฝ่ฝันอยู่ในใจลึกๆ ว่าสักวันต้องได้ต้องมี แต่ความหวังคงริบหรี่เต็มที อายุก็มากแล้วนับวันแรงก็ยิ่งถดถอยลง หันไปดูนังแก่ที่นอนข้างๆ ทีไรก็หมดอารมณ์ทุกที ทั้งเหี่ยวทั้งเฉา เ-าก็ไม่มัน ผมกลุ้มใจเป็นอย่างมาก คิดไม่ตกว่าจะทำอย่างไรกับตัวเองดี นั่งคิดนอนคิดจนปวดหัว บางครั้งก็คิดว่าตัวเองเลือกเมียผิดหรือเปล่าหนอ จะไปหาเอาเมียน้อยเสียเลยจะดีไหม ผมกลุ้มใจเป็นอย่างมากคิดจนเป็นบ้าเป็นหลัง

ใครที่ไม่เคยเจอได้เมียเป็นขอนไม้แข็งทื่ออย่างผมก็นับว่าโชคร้าย เวลาจะร่วมได้แต่ละทีแสนลำบากยากเย็นเสียเหลือเกิน อยากจะมีความสุขตอนบั้นปลายชีวิตกับเขาก็ไม่ได้เฮ้อ...กลุ้ม

ลุง(อยาก) เตะปี๊บดัง/หนองคาย

....

รักแท้...แต่มีอันต้องจาก

เมื่อตอนที่ฉันอายุ 21 ปี มีผู้ชายคนหนึ่งมาแอบชอบ แต่ตอนแรกฉันไม่รู้ตัวหรอกเพราะเขาไม่แสดงตัวและไม่แสดงอาการให้รู้เลย เขาชอบแอบมองอยู่ห่างๆ เท่านั้น แต่ตอนหลังที่ฉันรู้เพราะเขาส่งจดหมายมาหาฉัน ซึ่งทุกฉบับเขาจะเขียนด้วยข้อความหวานซึ้ง พร่ำพรรณนาว่าฉันดีอย่างนั้นอย่างนี้ และบอกว่าเขาหลงรักฉันมานานแล้ว ฉันได้รับจดหมายจากเขาหลายครั้งจนเริ่มรู้สึกมีใจให้ และไม่นานเขา ก็เปลี่ยนมาเป็นการโทรศัพท์มาหา ฉันได้พูดคุยกับเขายิ่งรู้สึกชอบเขามากขึ้นเพราะเขาเป็นคนพูดจาสุภาพและปากหวานมาก ผู้หญิงถ้าได้ฟังคำหวานๆ จากปากผู้ชายไม่มีรายไหนหรอก

ค่ะที่จะใจแข็งอยู่ได้ จนในที่สุดเราก็นัดเจอกันและฉันก็ยอมเป็นของเขา ฉันรักเขามาก ถึงแม้เขาจะอายุน้อยกว่าฉันถึง 2-3 ปี แต่เพราะความที่เขาเป็นคนดีฉันจึงรักเขามากขึ้นทุกวันๆ ที่สำคัญเขาเป็นผู้ชายคนแรกที่ให้ความสุขกับฉันด้วย เวลาฉันจะมีอะไรกับเขาบนเตียงเขาจะเป็นฝ่ายเริ่มก่อนและเขาก็เป็นคนเซ็กซ์จัดมากด้วย ทางฝ่ายพ่อแม่เขาก็ดี รักฉันเหมือนลูกแท้ๆ ของเขา แต่แล้วเหตุการณ์ที่ฉันไม่เคยคาดคิดมาก่อนก็เกิดขึ้น เขามาขอเลิกกับฉันโดยให้เหตุผลว่าเขามีแฟนอยู่แล้ว ฉันไม่รู้หรอกว่าที่เขาพูดนั้นเป็นความจริงหรือเปล่า แต่ในเมื่อเขามาขอเลิกก็แสดงว่าเขาไม่ต้องการฉันแล้ว ฉันยอมเลิกกับเขาทั้งๆ ที่ใจยังรักเขาอยู่มาก

ถึงแม้วันนี้ฉันจะไม่มีเขาอยู่ข้างๆ ไม่ได้มีความสุขด้วยกันเหมือนก่อนและคงไม่มีอีกตลอดไป แต่ฉันก็อยากจะบอกว่าฉันไม่เคยลืมผู้ชายคนนี้เลย ฉันยังรักเขาตลอดไป ฉันอยากให้เขารู้ว่าฉันยังรักและรอเขากลับคืนมาแม้ว่าความหวังจะมีเพียงน้อยนิดก็ตาม...

...จาก...สาวขอนแก่น

....

คนเดียวก็เสียวได้

ฉันเองเป็นคนที่แก่แดดตั้งแต่ยังเด็ก เริ่มรู้ว่าตัวเองมีความต้องการทางเพศตั้งแต่ตอนใกล้จะจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังจากนั้นฉันก็ช่วยเหลือตัวเองมาโดยตลอด

วิธีการของฉันก็คือจะเอามือลอดไประหว่างขาแล้วหนีบจนเสร็จด้วยตัวเอง ช่วงแรกๆ จะทำบ่อยมากวันละหลายๆ ครั้ง แต่หลังๆมานี่จะเปลี่ยนเป็นวันละครั้งและนานๆ ครั้ง แล้วแต่อารมณ์จะพาไป

จนฉันแต่งงานตอนอายุ 20 ปี เวลาที่ฉันนอนกับแฟนฉันจะเป็นคนที่มีอารมณ์ทางเพศในระยะเวลาที่สั้นมากทีเดียว คือเดี๋ยวเดียวก็หมดอารมณ์ เขาเล้าโลมฉัน ฉันก็จะมีอารมณ์ง่ายมาก แต่ก็แค่แป๊บเดียวน้ำหล่อลื่นก็ออกมาน้อยบางครั้งแฟนเล้าโลมอยู่ตั้งนานตรงนั้นของฉันยังแห้งผากอยู่เลย จนแฟนรอไม่ไหวรีบจับของเขามาสอดใส่แล้วก็ทำตามใจของตัวเองจนเขาเสร็จ แต่ฉันสิยังไม่เห็นสวรรค์เลย ฉันไม่มีความสุขเลยเวลาที่ร่วมกับแฟนมันรู้สึกเจ็บมาก ตลอดเวลาที่เราแต่งงานมา 1 ปี ฉันไม่เคยขึ้นสวรรค์กับเขาเลย ฉันต้องช่วยตัวเองมาตลอด ฉันรู้สึกว่าแย่และอึดอัดมาก อยากจะฆ่าตัวตายให้มันรู้แล้วรู้รอดไป ฉันไม่เคยรู้เลยว่าความสุขจากการขึ้นสวรรค์สองคนพร้อมกันมันเป็นอย่างไร

ไม่ทราบเหมือนกันว่าเป็นเพราะฉันช่วยเหลือตัวเองมากเกินไปหรือเปล่า ใครรู้บ้างช่วยบอกฉันหน่อยได้ไหมคะ

...นางฟ้าขาดคู่ขึ้นสวรรค์/เชียงใหม่

....

อดีตที่ลืมไม่ลง

ฉันมีเรื่องในอดีตที่ขมขื่นมาเล่าให้ฟัง มันผ่านมา15 ปีแล้ว มีทั้งดีเลว สุขใจทุกข์ใจ ขอระบายให้ทุกคนทราบกันเลยนะคะ ซึ่งเชื่อว่าบางคนถ้าอ่านเรื่องนี้จนจบอาจจะรู้ว่าฉันคือใคร

ฉันเป็นลูกเลี้ยงของพ่อกับแม่ อยู่ที่อ.พนัส-นิคม จ.ชลบุรี ตอนฉันเกิดมาไม่รู้แม่คนไหนทิ้งลูกคนนี้ไว้ พ่อกับแม่เลี้ยงเลยเก็บฉันมาเลี้ยง

จนโต ถึงพ่อจะใจร้ายไปบ้างแต่ฉันก็รัก พ่อ (ตอนนี้พ่อเสียแล้วด้วยโรคมะเร็งในถุงน้ำดี) ด้วยความโง่เขลาเบาปัญญาของตัวเอง ช่วงอายุ 17 ปี ฉันพบผู้ชายคนหนึ่งเขาแก่กว่า 4-5 ปี เพราะความสงสารที่เขาไม่มีพ่อมีแม่เหมือนกัน (เขาอยู่วัด) ก็เลยคบกันให้ความรักความรู้สึก

เครื่องดื่มดับกระหาย

คุณ สามารถดื่มน้ำดับกระหาย พร้อมทั้งเป็นเจ้าของสุขภาพดีไปพร้อมๆ กันได้ ด้วยสูตรผสมชั้นยอดแต่ราคาประหยัด คือ ส้มส้มเขียวหวาน 2 ผลกับมะม่วงครึ่งผล แถมด้วยสับปะรดชิ้นเล็กๆ อีก 2-3 ชิ้น ใส่ลงในเครื่องปั่นสักพักจนเนื้อซับเหลว แล้วจึงใส่น้ำแข็งบดลงผสมสัก 1 ถ้วย ปั่นต่ออีกหน่อยจนออกเป็นเนื้อข้นละเอียด แล้วจึงรินใส่แก้วดื่ม ชื่นใจดีนักล่ะ

....

ที่ดีไปจนหมดลิ้น แต่มันคนนี้แหละที่ทำให้ชีวิตฉันเปลี่ยน คือหลังจากที่เรารักกันและอยู่ด้วยกันไม่นานฉันก็ท้องและคลอดลูก (ตอนนั้นแม่ฉันอยู่ที่จ.สุรินทร์) พอมีลูกกันสามีฉันมันทำตัวเลวลงทุกที ๆ จนฉันทนไม่ได้ตัดสินใจมาอยู่กับแม่ที่สุรินทร์ พอแม่รู้เรื่องก็ด่าฉันทุกวัน ฉันเองก็เสียใจที่ลูกสาวคนเดียวแต่ทำให้ท่านต้องผิดหวัง ในที่สุดเลยตัดสินใจเข้าเมืองมาหางานทำและได้ทำงานห้องอาหาร "เพื่อนรัก" ตอนแรกที่ทำยังไม่ออฟแขก ทำอยู่ที่นี่ได้ปีกว่าก็ย้ายไปอยู่ร้านใหม่ชื่อร้าน "น้องใหม่" แต่ทำได้ไม่นานก็ออกอีกเพราะไม่ค่อยมีแขก ตอนหลังมาอยู่ที่ห้องอาหาร "เลิฟ" ที่นี่ฉันได้หัดร้องเพลงได้เป็นนักร้องประจำอยู่ที่นี่ ด้วยความที่หน้าตาดีเลยมักจะมีแขก ๆ มาสนใจมากแทบไม่มีเวลาพักผ่อน (สมัยนั้นเอดส์ยังไม่เยอะเลยรอดมาได้) แขกส่วนใหญ่เป็นคนดีทั้งนั้น สุภาพ อ่อนโยน อย่างเช่น อาจารย์ประนอม (ขอสงวนนามสกุล) พี่ทองหล่อ พี่เสรี แล้วก็พี่ไก่ ผู้ชายที่อยู่อ.บึง จ.ชลบุรี นอกจากนั้นก็ยังมีลูกชายเถ้าแก่ และนายตำรวจนายทหารอีกหลายท่าน ฉันได้ใช้ชีวิตกับพวกเขาเหมือนคนรักกัน ไม่มีใครดูถูกเหยียดหยาม ให้เงินทองไว้ใช้ไม่ขาดแคลน ฉันยังระลึกถึงบุญคุณพวกพี่เสมอ แม้เวลาผ่านไป 15 ปีแล้วก็ตาม

เวลาใดที่เหงาฉันจะคิดถึงพวกพี่ ๆ ที่ให้ความรักความอบอุ่นและความเข้าใจตลอดเวลาเหมือนฉันไม่ใช่โสเภณี คนเราเกิดมาไม่มีใครอยากชั่วหรอกนะ แต่มันจำเป็น ความยากจนเท่านั้นที่ทำให้ฉันต้องทำแบบนี้ ถ้าพี่คนใดอ่านเจอและจำได้ว่าฉันเป็นใคร โปรดคิดถึงกันบ้าง ตอนนี้ฉันทำงาน 2 ปี ไม่แตะต้องอบายมุขทุกอย่าง ฉันแต่งงานแล้วกับคนเขมรมีลูกชาย 1 คน เปิดร้านขายก๋วยเตี๋ยวที่ จ.สุรินทร์ มีความสุขดี และอย่างเดียวที่ลืมไม่ลงคือพวกพี่ ๆ ที่ดีกับฉันทุกคน

...จาก คนช่างจำ

หน้าอกเพิ่มขนาดเพราะต้องมือชาย

ฉันอายุ 19 ปีได้รู้จักกับผู้ชายคนหนึ่งอายุ 39 ปี เขาเป็นสามีคนปัจจุบัน เราเจอกันโดยบังเอิญคบกันได้ 3 เดือน เขาก็พาฉันไปบ้านของเขา พอมาถึงบ้านก็เที่ยงคืนเข้าไปแล้ว ฉันเองก็ง่วงนอนเลยขึ้นไปนอนเล่นบนเตียงของเขา สักครู่เขาก็เข้ามากอดมาลูบไล้ใช้เป็นการใหญ่ ฉันตกใจขัดขืนเล็กน้อยพอเป็นพิธี เขาก็ขอให้ฉันเป็นของเขา เขาบอกว่ารักฉันมาก ใจหนึ่งก็อยากจะลองว่ามันเป็นอย่างไร แต่นึกในใจว่าคงไม่เท่าไหร่หรอกเพราะว่าเขาแก่แล้ว

แต่ที่ไหนได้สุดยอดเลยค่ะ ไอ้นั่นของเขาทั้งยาวทั้งใหญ่ ใหญ่จริง ๆ ค่ะ เขาบีบและดูดหน้าอกของฉันเสียวมากเลยค่ะ ลีลาของเขาเยอะมากเลย จากนั้นเขาก็เอาท่อนใหญ่เสียบเข้ามาในของฉันจนฉันสะดุ้งเพราะรู้สึกเจ็บ จากนั้นเขาก็โยกเบา ๆ จนมิดด้าม จนฉันลืมความเจ็บมีแต่ความเสียวเต็มที่ประมาณ 10 นาที เขาและฉันก็เสร็จพร้อมกัน เข้าห้องน้ำล้างทำความสะอาดก็ต่ออีกยกหนึ่ง สุดยอดเลยค่ะบนขอบอ่างมันถึงใจจริง ๆ ฉันชอบให้เขาบีบและดูดหน้าอกแรง ๆ เพราะว่ามันมีความสุขมาก เขาและฉันก็เสร็จในห้องน้ำแล้วก็ออกมาต่อที่บนเตียงอีกรอบ ไม่ทราบว่าท่าไหนต่อท่าไหนคืนนั้นเราเล่นกันจนถึงสว่างเลยค่ะ

ทุกวันนี้เรามีความสุขกันมากเลยค่ะ เขาบอกว่าเขารักชอบฉันมากเลย โดยเฉพาะหน้าอกใหญ่ถูกใจเขาดี จะให้ไม่ใหญ่อย่างไรไหวล่ะคะ ก็เขาเล่นเคล้นให้ทุกวันจาก 34 เป็น 36 แล้ว เขาเองก็เป็นคนดีเหล้าบุหรี่ไม่แตะการพนันไม่เล่น มีบ้านมีรถเป็นของตนเอง เอาอกเอาใจก็เก่งเรื่องบนเตียงก็เก่ง ตอนนี้เรายังไม่มีลูกหรอกค่ะ เพราะชอบสนุกกันอยู่ เพื่อน ๆ สามีของฉันเขาอิจฉาว่าสามีมีเมียเด็กสวยน่ารัก ซึ่งสามีไม่หล่อแต่ใจดี

...เด็กผู้โชคดี/บางบัวทอง

ขึ้นสวรรค์ในม่านรูด

ดิฉันก็เป็นอีกคนหนึ่งที่ติดตามอ่าน"ระบายอารมณ์" มาตลอด ดีมากเลยค่ะ เพราะใครที่มีอะไรอยู่ในใจจะได้ระบายออกมาซะบ้าง จะได้ไม่เก็บกดจนเป็นโรคจิตอยู่คนเดียว ดิฉันก็มีเรื่องมาระบายเหมือนกันค่ะ

ดิฉันกับแฟนตอนที่เราคบกันใหม่ ๆ นั้น ดิฉันรู้สึกอบอุ่นแบบที่ไม่เคยรู้สึกกับใครมาก่อน เพราะแฟนเป็นที่ปรึกษาที่ดีมาตลอด แฟนเป็นคนพูดจาดีสุภาพ เวลาที่ดิฉันมีปัญหาเรื่องงานหรือกลุ้มใจเรื่องปัญหาทางบ้าน ถ้าปรึกษากับเขา เขาจะพูดจนฉันยิ้มได้และสบายใจทุกครั้ง เขาจะคอยจับมือและให้กำลังใจเสมอ ไม่เคยพูดเรื่องทะลึ่งที่เกี่ยวกับเรื่องเซ็กซ์เลย จนดิฉันคิดว่าระหว่างเราสองคนเหมือนพี่น้องกันมากกว่า คบกันมาเกือบ 2 ปี ไม่มีอะไรคืบหน้าเหมือนคู่อื่นเขาเลย จนกระทั่งมีอยู่วันหนึ่งฉันมีปัญหาทะเลาะกับทางบ้านอย่างรุนแรง จึงได้โทรชวนแฟนไปดูหนัง พอดูหนังจบเดินออกมาจากโรงหนังก็ประมาณ 4 โมงเย็น แฟนบอกว่าเดี๋ยวจะพาไปทานข้าวแล้วค่อยพาไปส่งบ้าน พอดิฉันได้ยินคำหลังก็เกิดอาการเบื่อสุดขีด จึงบอกเขาไปว่า "ไม่กลับบ้าน จะไปนอนที่โรงแรม พี่จะไปด้วยไหม" แฟนหันมามองดิฉันแบบงงมาก เพราะดิฉันยังไม่ได้เล่าให้เขาฟังว่าดิฉันทะเลาะกับทางบ้าน แฟนจึงตวาดเสียงดังว่า "จะบ้าหรือไง เป็นผู้หญิงพูดจาแบบนี้ได้ไง ต้องกลับบ้าน" เมื่อดิฉันเห็นแฟนโกรธดิฉันกลับนึกสนุก บอกต่อว่า "ถ้าพี่ไม่ไปฉันจะไปคนเดียว" พร้อมทั้งทำท่าจริงจัง เดินตรงไปโรงแรมม่านรูดที่อยู่แถวโรงหนัง แฟนจึงตะโกนว่าเดี๋ยวก่อน แล้วเขาก็วิ่งไปที่ตู้เอ.ที.เอ็ม.ดิฉันหัวเราะตามหลังเขาไป ไม่ทราบว่าเขาได้ยินหรือเปล่า สักพักเขาก็กลับมาพร้อมทั้งดึงมือดิฉันตรงไปที่โรงแรม พอถึงประตูโรงแรมขาดิฉันกลับสั่นและไม่มีแรงมาเฉย ๆ เขาบอกเด็กที่เดินมาต้อนรับบอกว่าค้างคืนหนึ่งห้อง และก็ดึงมือฉันตามเด็กคนนั้นมา

ดิฉันอยากกลับบ้านทันทีที่ถึงหน้าห้อง ๆ หนึ่ง แต่แฟนก็ดันให้เข้าห้องอย่างรวดเร็ว และพูดว่า "อยากมาไม่ใช่เหรอ ชักช้าทำไมล่ะ" น้ำเสียงของเขาไม่อบอุ่นเหมือนอย่างเดิมเลย จนดิฉันกลัว ดิฉันบอกเขาว่าหิวข้าว เขาจึงสั่งอาหารมาทานกันในห้อง

หลังจากนั้นดิฉันจึงเล่าเรื่องที่ทะเลาะกับทางบ้านให้เขาฟัง แฟนจึงมีท่าทางอบอุ่นเหมือนอย่างเดิม ดิฉันจึงโล่งใจ แล้วเราก็ตกลงกันว่าดูโทรทัศน์กันสักพักแล้วค่อยกลับบ้าน พอเปิดโทรทัศน์ในโรงแรมดูมีอยู่ช่องหนึ่งที่มีแต่เรื่องเซ็กซ์กันทั้งนั้น ถึงตอนที่กำลังเมามันกันอยู่พอดี แฟนตาค้างลืมเปลี่ยนช่องเลย ดิฉันใจเต้นโครมครามแต่ก็อยากรู้อยากเห็น เราจึงดูกันอยู่สักพัก แฟนเริ่มหันมามองดิฉัน จากนั้นก็ขยับเริ่มกอด จูบ ลูบ คลำ ดิฉันกำลังมีอารมณ์ จึงปล่อยทุกอย่างเป็นไปตามธรรมชาติ เสร็จยกแรกก็มียก 2 ยก 3 ตามมาติด ๆ แล้วเราก็หลับไปจนถึงเช้า ดิฉันตื่นขึ้นมาก็เห็นแฟนตื่นอยู่แล้ว แฟนขอโทษดิฉันยกใหญ่ เขาจะรับผิดชอบทุกอย่าง ไม่ทอดทิ้งเด็ดขาด แล้วก็ต่ออีก 1 ยก จนหมดเวลาของโรงแรม พอรุ่งขึ้นเขาพาผู้ใหญ่มาสู่ขอเลยค่ะ พร้อมทั้งเร่งวันแต่งงาน แล้วแฟนก็กระซิบบอกดิฉันว่า "อย่าเล่าให้ใครฟังนะ ว่าพี่ถูกผู้หญิงพาเข้าโรงแรม" ดิฉันจึงได้นำมาระบายเป็นครั้งแรก ใครที่เป็นผู้หญิงได้อ่านเรื่องนี้แล้วอย่าได้นำไปปฏิบัตินะคะ เพราะคุณอาจจะไม่โชคดีอย่างดิฉันก็ได้ ผู้ชายที่เห็นแก่ตัวสมัยนี้มีมากนะคะ...

....สาวมากโชคดี

....

ชอบสามีเซ็กซ์จัด

สวัสดีค่ะ ชาว "ระบายอารมณ์" ทุกคน เรื่องนี้เป็นเรื่องแรกของดิฉันค่ะ ดิฉันชื่อ "เหมย" ค่ะ มีเชื้อจีน สูง ขาว ผมยาว หน้าตาค่อนข้างดี อายุ 26 ปี อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน สูง 172 ซม. หนัก 53 กก. ดิฉันมีเรื่องระบายอารมณ์

ดังนี้ค่ะ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับความเก่งของสามีดิฉันค่ะ

ดิฉันแต่งงานแล้ว สามีอายุ 28 ปี เราแต่งงานกันได้ 7 เดือนแล้ว เขาทำงานเป็นวิศวกรคุมงานทั่วไป โดยย้ายไปตามบริษัท หลังจากที่ทำที่จังหวัดนี้แล้ว ก็ไปทำที่จังหวัดอื่น ตอนนี้เขาทำงานที่จ.ร้อยเอ็ด เป็นงานสร้างโรงงานอุตสาหกรรมขนาดเล็ก ตามปกติแล้วเขาจะได้กลับก็ 2 อาทิตย์ ต่อ 1 ครั้ง แต่ครั้งนี้เขาโทรมาบอกว่าอีก 1 เดือนถึงจะได้กลับ เพราะงานยุ่งมาก พอครบ 1 เดือน เขาก็กลับมา เขาพกความโหยหา และความอยากมามาก ฉันเลิกงานกลับมา เขาก็รีบวิ่งมาหาดิฉัน ชวนฉันไปอึ๊บ โชคดีหน่อยที่พ่อกับแม่ดิฉันเขาออกไปทำธุระข้างนอก พอเราเข้าห้องไป **เขาก็จัดการถอดเสื้อผ้าของดิฉัน และของเขาออกไปโดยที่ไม่ยอมพูดจาอะไรเลย นอกจากคำว่า "พี่รอมานานแล้ว" เขาจัดการเล้าโลมดิฉัน ไซ้ซอกคอจนแดงก่ำ จูบปากดิฉัน เรื่อยต่ำลงมาที่หน้าอกขนาด 35 นิ้วครึ่งของดิฉันเขาใช้ลิ้นตวัดไปมา เขาทำอย่างนี้อยู่นาน ทั้งดูดที่หัวนม รวมแล้วประมาณ 15 นาที แล้วเขาก็เลื่อนต่ำลงไปที่เนินสวาทที่มีหญ้าปกคลุมเล็กน้อย เขาใช้ลิ้นเก่งมาก มืออีกข้างของเขายังไปจับที่หน้าอก เขาใช้ใบหน้าซุกลงตรงเนินประมาณ 5 นาที เขาก็เอาของเขามาให้ดิฉันทำออรัลให้** แต่ดิฉันไม่ทำ แต่กลับผลักเขาลงข้างล่าง ฉันไซ้ซอกคอจูบปาก เหมือนที่เขาทำให้ฉัน เลื่อนลงมาที่ราวนมของเขา เรื่อยต่ำลงมาถึงอาวุธที่มีขนาดที่ไม่ใหญ่นัก **ฉันใช้ลิ้นทำให้เขา เขาร้องครวญครางออกมา**

ระวังไฝให้ดี..ก่อนเป็นมะเร็ง

สำหรับคุณ ๆ ทั้งหลายที่มีเม็ดไฝ ฝ้า บนผิวหนัง ผิวหน้า แล้วประมาทว่าไม่ก่อให้เกิดอันตราย บางทีคุณอาจจะคิดผิด และมารู้ตัวเอาเมื่อสายเสียแล้วก็ได้ เพราะเม็ดตุ่มลักษณะคล้ายไฝบางอย่างอาจเป็นอาการเริ่มแรกของมะเร็งผิวหนัง ฉะนั้นคุณควรหมั่นสังเกตความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ของเม็ดไฝเหล่านั้น ถ้ามีอาการต่อไปนี้อันตรายแน่นอน

- **เปลี่ยนสี (เช่น จากสีอ่อนเป็นสีเข้ม หรือเข้มเป็นอ่อน)**
- **เปลี่ยนขนาด**
- **มีสีด่าง หรือไม่สม่ำเสมอ**
- **คัน ระคายเคือง**
- **มีเลือดซึม และถ้าคุณมีแผลซึ่งไม่หายเสียที และขนาดของแผลก็ใหญ่ขึ้นเรื่อยๆ ควรรีบไปตรวจเช็กทันทีเช่นกัน...**

แล้วเขาก็จับดิฉันลงล่าง นำอาวุธเขาสู่เนินเนื้อของดิฉัน ด้วยความที่เราห่างกัน 1 เดือน และนานๆ ทีจะได้ร่วมรักกัน ทำให้ดิฉันมีความสุขถึงกับร้องกรี๊ดออกมา เราร่วมกันนานมาก เพราะเขาใช้น้ำมันชะลอการหลั่ง ก่อนที่ฉันจะกลับมาถึงบ้านก่อนที่เราจะเสร็จ พ่อกับแม่ดิฉันก็กลับมาเมื่อเราลงมาจากห้องท่านก็คงรู้ เพราะท่านก็ยิ้มให้ หลังจากนั้นเราก็ไปอาบน้ำ เขาอยากจะทำอีกในห้องน้ำ แต่ดิฉันบอกว่า ควรอาบน้ำ แล้วไปทำกับข้าวด้วยกัน หลังจากทานข้าวเสร็จแล้ว จะให้ทำแฮทริก (ภาษาฟุตบอลหมายถึง 3 ครั้งติดต่อกัน) แต่แล้วในคืนนั้น เขากลับทำดิฉันถึง 6 ครั้ง โดยไม่ได้ใช้ยาชะลอการหลั่งเลย เราอยู่ด้วยกัน 3 วัน รวมเบ็ดเสร็จ 14 ครั้ง ในแต่ละครั้งที่เราร่วมรักกัน เขาจะเล่นท่าหลายท่า ทั้งท่าที่ดิฉันชอบบ้าง ไม่ชอบบ้าง แต่ก็มีความสุขดี เขาบอกว่าอีก 2 อาทิตย์จะกลับมาอีก ฉันก็ได้แต่คอยนับวันที่เราจะได้ร่วมสนุกกันอีก เรื่องระบายอารมณ์ของดิฉันก็จบเพียงเท่านี้ค่ะ โอกาสหน้าจะเขียนมาเล่าให้ฟังอีกครั้งค่ะ...

เหมย โคราช

....

พี่สอนน้องลุยต่อจนเก่ง

ปัจจุบันผมอายุ 20 ปี เริ่มมีประสบการณ์กับผู้หญิงมากขึ้น มองดูผู้หญิงออกว่าแต่ละคนนั้นแตกต่างกันอย่างไร ชีวิตผมนั้นคลุกคลีอยู่กับผู้หญิงมาตั้งแต่อายุ 15 ปี...เรียกว่าในตอนนั้นผมเพิ่งเปิดซิง มีรุ่นพี่ผู้หญิงคนหนึ่งให้ผมไปหาเธอที่บ้าน พอผมไปถึง เธอถอดเสื้อผ้าออกหมด แล้วดึงผมเข้าไปในอ้อมกอดเธอ ตอนนั้นผมใจเต้นไม่เป็นจังหวะเสียแล้ว **พี่เขาก็ถอดเสื้อผ้าของผมออก แล้วเอามือผมไปจับหน้าอกของเธอ แล้วพี่เขาก็เอามือมาจับเจ้าอาวุธของผม แล้วก้มตัวเลีย อย่างเมามัน ผมเองมีอารมณ์แล้วผลักพี่เขานอนลง แล้วจูบที่ปากของพี่เขา ตามที่เคยดูในภาพ**

ยนตร์ต่างประเทศ แล้วมือก็ลูบไปเรื่อยๆ จนถึงหนองน้ำ แห่งหนึ่ง ผมก็เอานิ้วแหย่ลงไป เธอร้องครางออกมา ผมเองได้ทีเอาปลาช่อนของผมใส่ลงไปในหนองน้ำนั้น แล้วผมเองก็โยกประมาณ 10 นาที เธอบอกว่าใกล้เสร็จแล้ว ผมเองเร่งเครื่องเพื่อให้เราได้เสร็จพร้อมกัน แล้วเราก็พากันขึ้นสวรรค์พร้อมกัน จากนั้นพากันไปอาบน้ำด้วยกัน คราวนี้เราต่อกันในห้องน้ำ ผมเองปล่อยให้เธอเป็นฝ่ายทำ เธอทั้งเลียทั้งดูดจนผมครางออกมา จากนั้นเราก็เล่นเสียวกันแทบทุกวัน...

พออายุล่วงเลยมาถึง 16 ปี ผมเองตามจีบผู้หญิงคนหนึ่ง ตามจีบเธอประมาณ 1 เดือนกว่าจะได้ใกล้ชิด แนบชิดเป็นคนเดียวกันนั้นนานพอตัวเลย เธอถูกสเปกผมมาก ขาว สวย อึ๋ม และฐานะใช่เล่นเลย แรกๆ พ่อแม่เธอก็กีดกันผมมาก ผมเองก็เหมือนกับว่าเราต้องหาทางเจอให้ได้ ตอนที่เธอไปโรงเรียนผมเองก็เข้าไปพูดคุยด้วย ผมเองด้วยความเป็นคนสนุกขี้เล่น เธอเลยตอบรับมาเป็นแฟนผมโดยปริยาย จนมาวันหนึ่งทางโรงเรียนมีเรียนครึ่งวัน ผมจึงพาเธอไปบ้านเพื่อนซึ่งเป็นหอพัก พอไปถึงเพื่อนผมมันต้องออกไปธุระข้างนอก ผมเองเลยอาสาเฝ้าห้องให้ละกัน เธอเองก็บ่นร้อนเข้าไปอาบน้ำ ผมนั้นจะเข้าไปอาบด้วยก็ไม่ยอม พออาบเสร็จนุ่งผ้าเช็ดตัวผืนเดียวออกมา ช่างยั่วยวนเหลือเกิน ขาวจั๊วะ รูปร่างก็ช่างอวบอิ่ม ผมเองนั้นถอดเสื้ออยู่แล้ว จากนั้นผมก็ลุกขึ้นไปเปิดเพลงให้ดังพอสมควร แล้วก็พาไปที่เตียง ผมจะถอดผ้าเช็ดตัวของเธอออกก็ไม่ยอมบอกว่ากลัวท้อง ผมเลยจู่โจมด้วยคำถามว่ารักผมไหม ถ้ารักผมขอนะ เธอเองก็ไม่ว่าอะไร ผมเลยเอาตัวเธอนอนลงกับเตียง แล้วผมก็ดูดปาก ไซ้ซอกคอและจูบลงมาเรื่อยๆ ผมเองเล่นท่าโน้นท่านี้ ด้วยจากประสบการณ์ของพี่สาวคนแรกมาพอสมควร จนเราเสร็จสมอารมณ์หมายกัน 1 ครั้ง เราก็อาบน้ำพร้อมกัน มาต่อกันที่ในห้องน้ำอีกรอบ คราวนี้ผมเริ่มสอนให้เธอเป็นฝ่ายทำบ้างเธอเองก็อิดออด แต่พอทำทำได้เป็นอย่างดีเลยทีเดียว จากนั้นเป็นอันว่าเธอวิชาแกร่งกล้าขึ้น เรียนรู้อะไรได้เร็ว พอเรามาเจอะกัน ผมเองแทบจะไม่ต้องเหนื่อยเลย เธอจัดการให้หมด เราแอบพบกันประจำ...

ตั้งแต่ผมคบกับเธอมาเวลาผ่านล่วงเลยมาจวบจนปีที่สอง เรายังเหมือนเดิม เธอดีและเอาใจผมเป็นอย่างมาก ผมก็ชอบซิครับได้แฟนดีและเอาใจในทุกเรื่อง และโดยเฉพาะเรื่องบนเตียง...

...อ๋า บางแสน...

....

ได้ดีมีสุขเพราะผู้ใหญ่

เมื่อประมาณปีที่แล้วพี่สาวของฉันได้จัดงานหมั้นให้กับฉัน ตอนนั้นฉันเองยังไม่ได้รู้สึกว่ารักเขาเลย เพียงแต่ชอบเท่านั้น นิสัยเขาดี เอาการเอางาน งานที่ทำอยู่ก็มั่นคงเป็นหลักเป็นแหล่ง ไม่เป็นหนุ่มเจ้าสำราญ ทางผู้ใหญ่เห็นว่าเขาดีเลยให้ฉันหมั้นหมายกับเขา ฉันเองเป็น

คนสวย น่ารัก มีหนุ่มๆ มาติดพันเยอะ ฉันเองยังเรียนแค่ในระดับพณิชยการเท่านั้น คู่หมั้นฉันพอเลิกงานแล้วเป็นต้องมาเฝ้าฉันที่บ้านเป็นประจำ บางครั้งเราอยู่คุยกันจนดึก ทางพี่สาวของฉันเธอเป็นคนเคร่งครัดต่อขนบธรรมเนียมประเพณีเป็นอย่างมาก ถ้าเห็นเราทั้งคู่ทำอะไรผิดหูผิดตา เธอเป็นต้องเรียกเข้ามาอบรมทันที ทางคู่หมั้นฉันเองดูจะเกรงใจพี่สาวคนนี้ของฉันเป็นอย่างมาก ถ้าวันไหนเราอยากไปเที่ยว ดูหนัง หรือกินข้าวนอกบ้าน เป็นต้องขออนุญาตจากพี่สาวก่อน ทางพี่สาวฉันเป็นคนมีระเบียบ-เรียบร้อยมาก ช่างผิดกับฉันเสียเหลือเกินที่เป็นสาวสมัยใหม่ ทันสมัยทุกอย่าง ขนาดว่าหมั้นหมายแล้วยังมีหนุ่มๆ มาจีบอยู่เลย ส่วนมากบางทีจะเป็นพี่ชายเพื่อน ไม่ก็เป็นพวกลูกค้าที่มาใช้บริการตัดผมที่ร้านพี่สาวก็มีมากมาย แต่ฉันก็พูดคุยไปอย่างนั้นแหละตามมารยาท...

ฉันกับแฟนเราหมั้นหมายกันได้ปีกว่าแล้ว ตอนนี้เขาก็มาเร่งรัดให้ฉันตกลงแต่งงานกับเขาโดยเร็ว ฉันเองก็ยังเรียนไม่จบ บอกให้เขารอก่อน เขาเองก็บอกว่าเขาสามารถหาเลี้ยงดูฉันได้ ความฝันของฉันนั้นอยากเรียนให้จบปริญญาตรีเลย พอเราหมั้นกันนานเข้า บางวันเขาก็ขอมาค้างที่ร้าน พี่สาวฉันเธอก็ไม่ว่าอะไร แต่เขาไม่ปล่อยให้เรานอนกันสองคน ฉันเองจะนอนบนที่นอนกับพี่สาว ส่วนคู่หมั้นฉันเขานอนที่หน้าเตียง แต่ฉันยอมรับเลยว่าคู่หมั้นของฉันคนนี้เขาเป็นสุภาพบุรุษมากเลย เราสองคนอย่างมากก็แค่กอดจูบกัน เขาเองไม่เคยล่วงล้ำเกินเลยให้ฉันต้องเสื่อมเสียชื่อเสียงเลย เขาบอกกับฉันว่าเขารักจริงหวังแต่ง ถ้าเรายังไม่มีงานวิวาห์เขาเองก็จะไม่ขอล่วงเกินฉันเลย เขาจะรอจนกว่าจะถึงวันนั้นและด้วยเหตุผลนี้เองทำให้ฉันรักเขามากขึ้นทุกวันๆ ด้วยความดีของเขานี่เองที่เอาชนะใจฉันได้ขนาดนี้ ชีวิตนี้ฉันเองคิดว่าจะไม่รักใครอีกแล้วนอกจากเขาเพียงผู้เดียว ฟังดูมันอาจจะเว่อร์หรืออะไรมากเกินไป แต่เป็นเรื่องจริง ทุกวันนี้เงินเดือนเขาก็ให้ฉันเก็บเอาไว้...

ฉันเองนึกขอบคุณพี่สาวที่เลือกผู้ชายให้ฉันนั้นช่างดีแสนดี เขาดูไม่ผิดคนเลย และจัดการให้ฉันและแฟนเราได้หมั้นหมายกัน ฉันภูมิใจในตัวของแฟนมาก เขายังบอกว่านานแค่ไหนเขาก็จะรอฉันได้ เพียงขอให้ใจเราสองคนมั่นคงต่อกันก็พอแล้ว และนี่ก็เหลือเพียงอีกปีครึ่งที่ฉันเองจะเรียนจบปริญญาตรี อีกไม่นานเราก็จะได้แต่งงานกันอย่างถูกต้องตามประเพณีไทย ฉันเองรู้ซึ้งถึงคำที่ว่า "เชื่อผู้ใหญ่แล้วได้ดี" หรือ "เดินตามหลังผู้ใหญ่แล้วหมาไม่กัด" เอาก็วันนี้ชีวิตคนเราเรื่องชีวิตคู่ครองก็เป็นตัววัดอนาคตได้เหมือนกัน...

...นาฏ

....

แต่งกับสามีคนอื่น ต้องขมขื่นทั้งชีวิต

ฉันแต่งงานมาแล้วเกือบ 8 ปี แต่ไม่ประสบความสำเร็จในชีวิตสมรส คนที่เรามองเขาว่าเป็นคนดีไม่เป็นอย่างที่คิดเอาไว้เลย เป็นความผิดของตัวเองทั้งที่ก่อนแต่งงานเขาก็เป็นคนพูดเองว่า เขาไม่ได้เป็นคนดีหรอกเลิกยุ่งกับเขาเถอะ แต่เพราะความรักความหลงในตอนนั้นมันบังหูบังตาของฉันเอาไว้ไม่ยอมฟังไม่ยอมเชื่อ

ก่อนจะเข้าพิธีแต่งงานไม่กี่วัน เขาได้สารภาพกับฉันว่า เขาเป็นสามีลับๆ ของเศรษฐินีหม้ายคนหนึ่งตอนแรกฉันไม่เชื่อคิดว่าเขาคงล้อเล่น แต่เขายืนยันอย่างหนักแน่นและจริงจังจึงต้องเชื่อ เรื่องดำเนินมาถึงวันที่อีกสองวันก็ต้องแต่งงานแล้วและปรึกษาใครก็ไม่กล้า การ์ดแต่งงานก็แจกหมดแล้ว ทุกอย่างถูกเตรียมเอาไว้หมดแล้ว มีทางเดียวเป็นทางออกที่ดีที่สุดในตอนนั้นก็คือไม่ไปก้าวก่ายเมียเศรษฐินีของเขา

ในตอนแรกเขาไม่ยอมพาฉันไปพบผู้หญิงคนนั้น แต่พอฉันคะยั้นคะยอเข้าอย่างหนัก เขาก็ยอมพาไป หล่อนเป็นคนที่มีรูปร่างอวบนิดๆ ผิวขาว หน้าตาดี อายุประมาณ 40-50 ปี ฉันพูดกับหล่อนว่าไม่รู้จริงๆ ว่าสามีเป็นของเธอ ตอนที่เราคบกันเขาไม่เคยบอกฉันเลย พอเขาบอกฉัน ฉันก็คิดว่าเขาคงล้อเล่น ฉันถามเธอไปตรงๆ ว่ามีปัญหาอะไรไหมหากฉันจะแต่งงานกับสามีของเธอ หล่อนนั่งนิ่งเงียบอยู่ครู่หนึ่ง จึงได้ตอบออกมาว่าก็คงต้องแต่งกันไปก่อน แล้วค่อยมาแก้ปัญหาเอาในภายหลัง เรานั่งอยู่กันสักพักก็กลับบ้าน

ไม่กี่วันต่อมาก็ถึงวันแต่งงานของเรา ไม่มีใครรู้ความลับเรื่องนี้นอกจากเราสามคน เสร็จพิธีแต่งงานแล้วเราก็ถูกส่งตัวเข้าเรือนหอ แต่ก็ต้องแยกห้องกันนอน ออกมากินข้าวกันคนละครั้ง จะออกไปทำงานก็ต่างคนต่างไป เราทำตัวเหมือนคนที่ไม่รู้จักกัน ฉันทนขมขื่นอยู่ในสภาพนั้นนานเหมือนกัน ฉันจึงขอหย่ากับเขา เหตุผลที่เราต้องจดทะเบียนสมรสกัน เพราะเขารับราชการต้องส่งสำเนาทะเบียนสมรสกับหน่วยงานต้นสังกัด ในตอนนั้นเขาไม่

ยอมหย่าอ้างว่ามันเร็วเกินไป

เมื่อการหย่ายังไม่เกิดขึ้นฉันจึงไม่ทำงานในกรุงเทพฯ ส่วนเขาก็ย้ายกลับไปอยู่กับพ่อของเขา ชีวิตแต่งงานที่มีแต่เพียงทะเบียนสมรส แต่ปราศจากซึ่งความรักคาราคาซังเช่นนี้มานานแล้ว ไม่ทราบเหมือนกันว่าจะลงเอยเมื่อไร

...คนขมขื่น/สุพรรณบุรี

••••••••••••••••••••••

แอบดูน้าสาวเล่นรัก

สวัสดีค่ะ ดิฉันเป็นคนหนึ่งที่ชอบอ่านนิตยสารระบายอารมณ์ ได้อ่านแล้วรู้สึกชอบมาก ได้อ่านความรู้สึกของคนอื่นมาก็เยอะแล้ว คราวนี้เป็นโอกาสของดิฉันบ้าง ที่จะได้ระบายความรู้สึกที่เคยเจอมาครั้งหนึ่งในชีวิตและเก็บเป็นความลับมาตลอดคราวนี้คงจะมีคนรับฟังเสียที...

น้าสาวของดิฉันอายุ 26 ปี ทำงานอยู่ที่บริษัทแห่งหนึ่ง หน้าตาสวย ขาว ส่วนน้าเขยนั้นรับราชการเป็นครูระดับซี 5 และเมื่อปลายเดือนสิงหาคมที่ผ่านมาซึ่งเป็นวันหยุดของน้าทั้ง 2 น้าเขยได้พาน้าสาวและดิฉันไปตั้งแคมป์ที่ชายทะเล ดิฉันไม่อยากจะไปเป็นก.ข.ค.ก็เลยชวนเพื่อนไปอีก 2 คน น้าสาวกับน้าเขยอยู่กันอีกแคมป์หนึ่ง ส่วนดิฉันกับเพื่อน 2 คนอยู่อีกแคมป์หนึ่งซึ่งติดกัน

ดิฉันและเพื่อนๆ นอนคุยกันจนหลับไป ตื่นขึ้นมาประมาณ 4 ทุ่ม เพราะปวดปัสสาวะ จึงได้เรียกเพื่อนทั้ง 2 คนให้ไปเป็นเพื่อน และก็ได้ยินเสียงหัวเราะ พอฟังดูก็รู้ว่าเป็นเสียงของน้าสาวและน้าเขย เรา 3 คนเลยแอบดูกัน และผอิญคืนนั้นเป็นคืนพระจันทร์เต็มดวง จึงมองเห็นได้ถนัดชัดเจนมาก และพอที่จะเห็นร่าง 2 ร่าง กำลังออดอ้อนคลอเคลียกันอยู่ โดยที่ทั้งคู่ไม่ได้ใส่อะไรเลย **ดิฉันเห็นน้าเขยจูบปากน้าสาวอย่างดูดดื่มและเมามัน และไต่ลงมาตามซอกคอ จนถึงยอดดอก จนน้าสาวถึงกับหัวหงิกหัวงอเพราะความเสียวซ่าน ส่วนมือของน้า**

เขยยังคงป่วนเปี้ยนและบีบเคล้นกับยอดปทุมที่ชูชัน พอมองไปส่วนล่างของน้าเขย ฉันตกใจแทบไม่อยากจะบรรยาย ทั้งใหญ่ ทั้งยาว ส่วนของน้าสาวก็ช่างโหนกนูนเหลือเกิน มีป่าไม้ปกคลุมบางเบา แล้วเจ้ามังกรใหญ่ของน้าเขยก็ชี้โด่กำลังเริ่มบุก และแล้วดิฉันก็ได้เห็นน้าเขยเอาเจ้ามังกรใหญ่จ่อลงปากอ่าวของน้าสาวที่กำลังอ้ารอรับ ส่วนมือของน้าเขยยังคงไม่หยุดยั้งกับการลูบไล้ 2 เต้าที่เต่งตึงชูชัน เหมือนจะระเบิดออกมา ส่วนมือของน้าสาวก็กอดรัดน้าเขยด้วยความเสียวซ่าน ดูแล้วช่างเสียวอะไรอย่างนั้น และส่วนล่างของน้าสาวและน้าเขยยังคงตอบสนองกันอยู่ และมีท่าลีลามากมาย จนในที่สุดมังกรใหญ่คงเข้าไปอยู่ในถ้ำแล้ว เพราะเห็นร่าง 2 ร่างแนบกันสนิทเหมือนคนคนเดียวกัน จนน้าสาวร้องกรี๊ดออกมา และร่าง 2 ร่างก็กอดก่ายกันด้วยความอ่อนเพลีย ดิฉันคิดว่าเขาคงพอแค่นั้น แต่ยังค่ะน้าสาวยังลุกขึ้นมาคลอเคลีย และลูบไล้เจ้ามังกรใหญ่ต่ออีกจนน้าเขยเริ่มแข็งขึ้นมาอีก ดิฉันมองแล้วลีลาน้าสาวเด็ดจริงๆ เล่นเอาน้าเขยติดใจไปหลายรอบ จนดิฉันกับเพื่อนๆ กลับเข้านอน แต่ก็ยังได้ยินเสียงออดอ้อนกันอยู่ จนดิฉันคิดว่าน้าสาวทนเก่งจริงๆ ที่ทำให้น้าเขยติดใจเสร็จกิจกรรมไปหลายครั้ง...

...หลานน้าสาว/ปัตตานี

••••••••••••••••••••••

สาวเก็บกดไม่กล้ามีเซ็กซ์กลัวจะท้อง

ตอนนี้หนูอายุ 16 ปีค่ะ ถ้าจะพูดเรื่องเซ็กซ์แล้วคงจะไม่เหมาะสมเท่าไรสำหรับหญิงไทย โดยเฉพาะผู้หญิงที่ยังไม่เคยผ่านมือชายเช่นหนู จะเรียกว่าหนูเป็นคนที่เซ็กซ์จัดมีไฟแรงสูงก็ได้ เพราะมันเกิดขึ้นบ่อยมาก แต่หนูก็หาทางออกด้วยการช่วยตัวเองตลอดค่ะ เพียงแค่สัมผัสภายนอกเท่านั้นไม่กล้าหาคนอื่นช่วยหรอกค่ะ กลัวว่าจะท้อง กลัวจะถูกนินทา กลัวว่าแต่งงานไปแล้ว แฟนจะหาว่าไม่บริสุทธิ์

แต่หนูก็เป็นโรคจิตหรือเปล่าก็ไม่ทราบค่ะ เพราะเวลาที่เจอผู้ชาย หนูชอบแสดงออกว่าหนูสนใจโดยเฉพาะคนหล่อๆ น่ารักๆ พอพูดคุยหนูชอบจงใจพูดยั่วผู้ชายค่ะ เดินสวนทางกับผู้ชายก็จะเดินให้ใกล้ที่สุด หรือให้เดินชนกันไปเลย ทุกสิ่งทุกอย่างเป็นสิ่งที่หนูจงใจทำทั้งนั้น ได้สัมผัสกับผู้ชายแล้วทำให้หนูรู้สึกอบอุ่นค่ะ

เวลาที่ได้สัมผัสมันมีความสุขมากที่สุดกับแฟนของหนูอย่างมากที่ทำกันก็คือการได้สัมผัสมือ จูบก็ไม่เคยกลัวไปหมดและหนูก็ชอบแต่งตัวให้ล่อแหลมด้วย ใส่เสื้อตัวเล็กๆ กางเกงฟิตๆ ผู้ชายมองเยอะค่ะ บางครั้งรู้สึกอายแต่ก็ชอบทำ มีความสุขดี

หนูอยากมีเซ็กซ์ดูสักครั้งแต่กลัวไปหมด บางทีหนูจินตนาการไปเองด้วยว่ามีเซ็กซ์กับใครอย่างไร คิดแล้วก็มีความสุขดีค่ะ เห็นผู้ชายหล่อๆ แล้วมีอารมณ์ทุกทีเลย โดยเฉพาะผู้ชายที่ทำงานในบาร์เกย์หล่อๆ ทั้งนั้นแต่ไม่กล้าหรอกค่ะ แต่เพียงแค่คิดก็มันสะใจในอารมณ์แล้วค่ะ

....นัท/กทม.

••••••••••••••••••••••

ผิดด้วยเหรอที่ฉันเกิดมาจน

เห็นคนอื่นเขาระบายอารมณ์กัน ฉันเองก็มีความอัดอั้นตันอุรากับเขาบ้างเหมือนกัน เรื่องราวของฉันในตอนนั้นมันเป็นเรื่องที่แสนจะเจ็บปวด ที่ต้องจำไปนานแสนนานเกี่ยวกับความร้ายของพ่อผัวแม่ผัว...

เมื่อตอนที่ฉันอายุ 16 ปี ฉันรู้จักและคบหากับหนุ่มข้างบ้าน เขาอายุมากกว่าฉัน 3 ปี เขากำลังเรียนอยู่ พอพ่อเขาทราบเรื่องก็กีดกันไม่ให้เราทั้งสองคนคบกัน ฐานะเราทั้งสองคนต่างกันเหลือเกิน ฉันเรียนจบเพียงแค่ป.4 ฐานะทางครอบ-ครัวยากจนมาก ทำไร่ ทำนา ซึ่งแตกต่างจากครอบครัวเขา ค้าขายฐานะพอมีอันจะกินครอบครัวหนึ่งในหมู่บ้าน แต่ความรักของเราไม่มีใครห้ามได้ จนเราทั้งสองแอบได้เสียกัน ครั้งแรกเขาชวนฉันให้ไปบ้านพักของเขาที่โรงเรียน ฉันเองไปด้วยความรักและอยากเจอเขา แล้วเราก็ได้เสียกันที่นั่น วันรุ่งขึ้นพอผู้ใหญ่ทราบเรื่องทางแม่ฉันทราบเรื่องก่อน พอแม่ฉันไปหาผู้ใหญ่ฝ่ายเขา ทางฝ่ายเขาก็จะไม่ยอมรับ เขาเลยเรียกแฟนฉันมา แฟนดิฉันเลยบอกว่าเราสองคนรักกันมากและได้เสียกันแล้ว ทางผู้ใหญ่ก็เลยผูกข้อมือให้เป็นเงิน 2,500 บาท นี่ขนาดเขาฐานะดี แต่งสะใภ้เข้าบ้านแค่เพียง 2,500 บาท ฉันเองก็พยายามลืมมันซะ จนเราอยู่ด้วยกันมา มีลูกด้วยกัน 3 คนเป็นผู้ชายล้วนเลย สามีเป็นคนดีอยู่หรอก ตอนนี้เขารับราชการเป็นตำรวจ แต่ที่ดิฉันหนักใจและกลุ้มใจอย่างมากเลยก็คือทางผู้ใหญ่จะคอยกลั่นแกล้งเราตลอดเวลา เขาอยากให้เราเลิกกันค่ะ แกล้งอย่างไรเราก็ไม่เลิก จนกระทั่งเดือนธันวาคม 2541 แฟนของดิฉันรับราชการอยู่กรุงเทพฯ ส่วนดิฉันก็อยู่บ้านกับลูก ๆ ทางญาติ ๆ แฟนก็จับตามองฉันอยู่ตลอดเวลา ใส่เสื้อผ้าดี ๆ หน่อย ก็ไม่ได้หาว่าแต่งตัวเก่ง เที่ยวเก่งมั่งล่ะ เวลาแฟนดิ-ฉันกลับมาบ้าน ทางบ้านเขาก็จะฟ้องแล้วว่าดิฉันไปตลาดก็ไม่ได้ เอาไปฟ้องว่าดิฉันไปคบชู้หาผู้ชายบ้างล่ะ เที่ยวเก่ง แต่ความอดทนของเรามันมีขีดจำกัด ฉันเองสุดแสนทรมานมานาน ทนไม่ไหวอีกต่อไป เพราะทางญาติของเขาร้ายกันเหลือเกิน มันผิดด้วยเหรอที่ฉันเกิดมาจน แต่การจนของฉันก็หาเลี้ยงชีพด้วยมือและเรี่ยวแรงของฉันเอง แฟนฉันเขาก็ไม่เชื่อญาติของเขาหรอกค่ะ เขาเชื่อใจฉัน...

ทางแม่ฉันเองหนักใจอยู่ไม่น้อย สงสารฉันมาก อยู่ไปไม่เคยได้สุขใจ มีแต่เรื่องทุกวัน รู้สึกรำคาญและเห็นใจฉันเป็นอย่างมากบอกให้เลิกซะจะได้สมใจพ่อแม่เขา แต่ดิฉันและแฟนเรารักกันดี เพียงแต่สงสารลูก ๆ ที่ไม่รู้เรื่อง กำลังเรียนกันอยู่ด้วย ทางแฟนของดิฉันตัดปัญหาเลยพาเราทั้งครอบครัวมาอยู่กันที่กรุงเทพฯ เช่าอพาร์ตเมนต์กันอยู่ถึงค่าใช้จ่ายจะมากกว่าเดิม แต่เพื่อความสบายใจและสุขใจ เราเลือกที่จะอยู่ด้วยกันที่นี่ ปล่อยบ้านทิ้งไว้ที่ต่างจังหวัดนั่นเลย เลยขอฝากวอนเตือนบรรดาพ่อผัวและแม่ผัวทั้งหลาย ว่าชีวิตครอบครัวดีมีสุข ขยันกันทำงานหาเงินก็ดีแล้ว อย่าไปสร้างความหนักใจให้กับคู่ครองเขาเลย ยิ่งโดยเฉพาะชอบรังเกียจและพยายามให้คนที่เขารักกันแยกจากกันนั้นมันเป็นบาปนะคะ...

...สะใภ้ชัยภูมิ...

....

มีแฟนรุ่นน้อง ร้อง...ทั้งวัน

ตอนนี้ฉันอยู่ชั้นปวส.ปีที่ 2 ส่วนแฟนอายุน้อยกว่าเขาเรียนอยู่ ปวช.ปี 3 เราคบกันมาด้วยความรักอย่างเดียว 2 ปีกว่าแล้ว เราไม่เคยล่วงเกินอะไรกันเลย มากที่สุดเท่าที่เคยก็คือกอดและจูบเท่านั้น เวลาไปดูหนังในโรงมืด ๆ อย่างมากก็แค่จับมือเท่านั้น

วันหนึ่งซึ่งเย็นมากแล้วฉันยืนรอรถเพื่อจะกลับหอ แฟนของฉันเขาเดินมาหาฉันแล้วก็บอกว่าวันนี้เขาอยู่คนเดียว (สงสัยคงจะเปลี่ยวใจ) เพื่อนของเขาที่อยู่ด้วยกลับบ้านที่ต่างจังหวัด เขาอยากให้ฉันไปนอนเป็นเพื่อน เพียงเขาบอกแค่นี้ฉันก็พอจะรู้แล้วว่าเขาไม่ได้เหงาหรอกแต่เขาต้องการอย่างอื่นมากกว่า ฉันเองก็มีใจที่คิดอยากจะลองเหมือนกัน ตั้งแต่เป็นสาวก็เคยแต่ใช้นิ้วให้กับตัวเองเท่านั้น

เราซื้ออาหารเข้าไปกินกันด้วยก่อนที่จะเข้าไปที่หอของเขา กินข้าวเสร็จเขาก็ให้ฉันไปอาบน้ำเสร็จแล้วเขาก็เข้าไปอาบบ้าง ฉันนั่งดูทีวีอยู่ที่เตียงมีเพียงผ้าขนหนูผืนเดียวพันตัวอยู่ เขาอาบเสร็จเขาก็เดินตรงมาหาฉัน จัดการปลดผ้าขนหนูออกเรื่องอะไรที่ฉันจะขัดขืนเพราะตอนนั้นอารมณ์มันกระเจิดกระเจิงไปไหนต่อไหนแล้ว เขาเองก็ไม่มีอะไรติดตัวเหมือนกัน **เขาเข้ามากอดจูบฉันเป็นการใหญ่ ฉันเสียวเหลือเกินเกิดมาก็ไม่เคยได้รับรสสัมผัสจากลิ้นของผู้ชายจริง ๆ อย่างนี้ ไม่นานนักเมื่อเครื่องมันร้อนเต็มที่แล้วเขาก็จับเอาท่อนลำทั้งใหญ่ทั้งยาว ตรงหัวมันบานเหมือนดอกเห็ดสอดใส่เข้ามาในช่องทางของฉัน ฉันรู้สึกเจ็บในตอนแรกแต่เมื่อเขาโยกตัวเข้าออกความรู้สึกเสียวอย่างที่สุดก็เข้ามาแทนที่**

เขาทำอย่างนั้นอยู่นานประมาณ 10 นาที แล้วเขาก็เอาน้องชายของเขาออกมา บอกให้ฉันยืนขึ้นส่วนเขานั่งคุกเข่าลง ฝังลิ้นเข้าไปในร่องหลืบของฉันแล้วควานกวาดไปทุกซอกทุกมุมสร้างความ

เสียวซ่านไปอีกรูปแบบหนึ่ง ไม่นานนัก เขาก็เป็นฝ่ายยืนบ้าง **แล้วบอกให้ฉันใช้ปากให้เขา ฉันก็ทั้งดูดทั้งเลียเต็มที่ เอาเป็นว่าคืนนั้นเรามีความสุขสุด ๆ กันจนฟ้าสางก็แล้วกัน**

ไม่น่าเชื่อเลยว่าเด็กรุ่นน้องอย่างเขาจะช่ำชองวิทยายุทธ์ถึงเพียงนี้ รู้อย่างนี้ฉันยอมเป็นของเขาตั้งนานแล้ว

...ดาวฝอย/สุพรรณบุรี

....

อยากมีเซ็กซ์แต่ไม่กล้า

ดิฉันอายุ 17 ปี กำลังศึกษาอยู่ และก็เป็นลูกคนเดียวของพ่อแม่ ดิฉันเคยชอบผู้ชายอยู่คนหนึ่งเขาชื่อ เอ็น ซึ่งเป็นหลานของป้าสะใภ้ดิฉัน เขาอายุประมาณ 19 ปี เขาเป็นคนหน้าตาดี สูง ขาว แต่ว่าเรียนไม่จบอะไรเลยเพราะว่าเขาเกเร แม่เขาก็เลยส่งให้มาอยู่กับป้าสะใภ้ของดิฉัน

ดิฉันเป็นผู้หญิงประเภทหลายใจ มีหนุ่ม ๆ ตั้งแต่ปากซอยยันท้ายซอยมาชอบก็รับไว้พิจารณาหมด แต่พอฉันเห็นเขาครั้งแรกก็ชอบเขามาก ๆ เลย จากวันนั้นฉันก็เริ่มไปที่บ้านป้าสะใภ้บ่อย ๆ เขาเป็นคนที่คุยสนุก จนเราสนิทกันเขาเองก็มีทีท่าว่าสนใจดิฉันเหมือนกัน วันหนึ่งเขาชวนดิฉันไปบ้าน วันนั้นลุงกับป้าและพ่อแม่ของดิฉันไปธุระ อ้อ...ลืมบอกไปว่าพี่เอ็นเขาสูง 180 ซม. ส่วนดิฉันสูงแค่ 157 ซม. เขาก็เดินเข้ามาหาดิฉันและก็บอกให้ดิฉันช่วยกอดและก็หอมแก้มเขาหน่อย ดิฉันก็ทำ เพราะว่าก็ชอบเขาอยู่แล้ว ชอบมากด้วย แล้วเขาก็จูบดิฉันอย่างเมามันเลยคราวนี้แล้วก็ไซ้ดิฉันด้วย ตอนนั้นดิฉันยังมีสติพอก็เลยผลักเขาออก เขาก็ถามว่าทำไมต้องผลักด้วย ดิฉันก็เลยบอกว่ามันยังไม่ถึงเวลา

เขาไม่ยอมฟังเสียงอะไรกลับเดินเข้ามาแล้วจับดิฉันกดให้นอนลงกับพื้น แล้วเขาก็นอนทับดิฉันแล้วก็กอดและไซ้ดิฉันต่อ **ตอนนั้นดิฉันรู้สึกได้จากสัมผัสที่แนบชิดขนาดนั้นว่ามังกรของเขาใหญ่มาก จนเกือบจะเสียทีเสร็จเขาแล้ว ในวันนั้น แต่ก็มีระฆังช่วยไว้ได้ทัน ก็เพราะว่าเสียงโทรศัพท์ดังน่ะซิ เขาก็เลยหยุดและก็เดินไปรับโทรศัพท์ ทำให้ดิฉันโล่งใจมาก แต่ใจจริงก็ชอบอยู่หรอกที่เขาทำแบบนั้น แต่รู้สึกว่ามันยังไม่ถึงเวลา**

จากวันนั้นดิฉันก็ไม่ไปบ้านลุงอีกจนถึงงานวันเกิดของพี่ดาวลูกสาวของลุง พี่เอ็นเขาก็มาเชิญดิฉันที่บ้าน ดิฉันก็ไป พองานเริ่มเขาก็ชวนดิฉันไปคุยที่สวนหลังบ้าน เขาถามดิฉันว่าคิดถึงเขาหรือเปล่า ดิฉันก็ไม่ตอบแล้วเราก็เงียบไปด้วยกันทั้งคู่ พักหนึ่งเขาก็ถามว่าอีฟมีแฟนใหม่ใช่มั้ย ดิฉันก็เลยบอกเขาว่าไม่มี ช่วงที่คบกับเขาดิฉันทำตัวเรียบร้อยมากไม่ค่อยพูด พี่ดาวเล่าให้ฉันฟังว่าพี่เอ็นโทรหาสาวทุกคืน ดิฉันโกรธเขามาก แต่ก็เก็บไว้ในใจ จนเจอกับพี่เอ็น ดิฉันก็ไม่พูดกับเขา เขาก็ถามดิฉันว่า อีฟเป็นอะไรพี่ทำอะไรผิด ฉันจึงถามเขาเรื่องโทรหาสาว เขาก็บอกว่าจริง ฉันก็พยายามทำใจและก็บอกเขาว่าพี่เอ็นชอบใครอีฟไม่ว่า แต่อย่าชอบเด็กหมู่บ้านเดียวกันนอกจากอีฟ

แต่ไม่นานเขาก็ให้เพื่อนติดต่อเด็กรุ่นน้องดิฉันชื่อ อ้อม ดิฉันก็เชื่อบ้างไม่เชื่อบ้าง จนวันนั้นดิฉันขี่รถผ่านสนามฟุตบอล เห็นเขาทั้งสองนั่งคุยกัน แต่ฉันขี่รถผ่านไปแล้ว พี่เอ็นก็คงไม่คิดว่าฉันจะเลี้ยวรถกลับมาอีก เขารีบลุกจากโต๊ะที่นั่ง แล้วเดินเข้ามาถามฉันว่า อีฟไปไหนมาจ๊ะ พี่คิดถึงอีฟจัง ฉันก็มองหน้าอ้อม แต่ก็ไม่พูดอะไร อ้อมทำหน้าไม่พอใจใส่ฉัน ดิฉันก็เลยลงจากรถเดินเข้าไปหาอ้อม แล้วก็จิกหัวมันตบ ตบ ตบ แล้วก็ตบจนเลือดกบปาก แล้วพี่เอ็นก็เข้ามาห้าม มาดึงแขนฉันไว้แน่น ส่วนหน้าอ้อมนี่เขียวไปเป็นแถบ ๆ ฉันก็บอกว่านี่แค่สั่งสอน อย่าให้กูเจออีก แล้วดิฉันก็หันไปตบหน้าพี่เอ็นทีหนึ่งพร้อมกับบอกว่า อย่ามายุ่งกับกูอีก กูทนให้เห็นความเรียบร้อยมานาน วันนี้ขอออกลายสักที...

...เด็กไร้เดียงสา...

....

นอนดูเพื่อนเล่นเซ็กซ์กัน

เป็นครั้งแรกที่ดิฉันเขียนมา เรื่องก็มีอยู่ว่า เมื่อต้นปี 40 ฉันได้ทำงานห้างแห่งหนึ่งที่จังหวัดหนองคาย ฉันพักอยู่กับเพื่อนคนหนึ่งชื่อหนิง หนิงเขาเป็นคนสวยมากมีหนุ่ม ๆ มาติดเยอะ แต่หนิงไม่สนใจใครเป็นพิเศษเท่ากับเพื่อนชายชื่อเอก เขาจะชวนกันมาเที่ยวที่ห้องอยู่เสมอ ๆ ตอนที่ฉันไม่อยู่ห้อง ที่ฉันรู้ก็เพราะว่าเพื่อนข้างห้องบอก มีอยู่วันหนึ่งหนิงเขาบอกกับฉันว่า เขาไม่ค่อยสบายลางานให้ด้วย ส่วนหนิงก็มีเอกนี่แหละที่คอยดูแล ฉันก็เลยไม่ค่อยห่วงเท่าไหร่ ฉันกลับเข้ามาหลัง 4 ทุ่ม เอกเขาก็บอกว่าขอนอนเฝ้าคนไข้ได้ไหม ฉันก็ไม่ว่าอะไร เพราะฉันก็อยู่ได้ ฉันอาบน้ำเสร็จแล้วก็ขอตัวนอนเพราะเหนื่อยมาก ประมาณตี 2 กว่า ๆ

ฉันได้ยินเสียงหนิงกับเอกพูดกัน เอกพูดว่า ทำตัวให้สบายมีความสุขมั้ยที่รัก ส่วนหนิงก็พูดกับเอกว่า ไม่เคยมีความสุขเท่านี้มาก่อนเลย แล้วฉันก็ได้ยินเสียงหนิงครางแบบมีความสุข ฉันก็เลยแกล้งขยับตัวหันหน้าไปทางเขาสองคน ห้องก็ไม่มืดเท่าไหร่ ก็พอเห็นว่าอะไรเป็นอะไร ส่วนฉันกับเขาก็นอนไม่ค่อยห่างกันเท่าไหร่ ก็เหมือนกับห้องนอน แต่จะนอนคนละมุม ฉันเห็นเขาทั้งสองคนไม่มีเสื้อผ้ากันทั้งสองคน **ฉันนึกในใจนี่หรือคนป่วย เอกเขาดูดนมหนิงทั้งดูดทั้งเลีย หนิงก็ครางแล้วก็ส่ายหน้าไปมา เอกก็เริ่มเลียต่ำลงมาจนถึงไอ้นั่นของหนิง หนิงก็เด้งก้นไปมา ดูหนิงเขาจะเสียวอะไรประมาณนี้ ปากก็ร้องบอกว่า เอกขาเอกจ๋าที่รัก ดูแล้วเอกเขาก็มีลีลาดีจริงๆ เลย เอกเขาเลียตรงนั้นนานมาก เหมือนกับหิวกระหายมาจากไหน** เหมือนไม่เคยเจออะไรที่อร่อยขนาดนี้ แล้วเอกเขาก็พลิกตัวหนิงให้นอนคว่ำแล้วเอกก็เลียตั้งแต่หลังถึงปลายเท้า แล้วเอกก็เอาเจ้าโลกเขาถูตรงก้นหนิง ส่วนเอกปากก็ครางอย่างมีความสุข แล้วเอกก็พลิกตัวหนิงให้หงายหน้าขึ้น แล้วเอกก็ถามหนิงว่าพร้อมหรือยัง หนิงบอกว่าพร้อมแล้ว แล้วเอกก็เอาเจ้าโลกใส่ลงไป ทั้งสองถึงกับส่งเสียงครางออกมา ยังไม่ทันจบเกม มีคนตะโกนอยู่หน้าห้อง ทั้งสองก็เลยนอนกอดกัน ฉันเลยอดดูของดี ตอนเช้าเอกกับหนิงหน้าตายิ้มแย้ม พอฉันถามก็บอกว่า สบายดีแล้ว ฉันก็เลยแกล้งถามว่าได้ยาดีหรือเปล่า ทั้งสองมองหน้ากันแล้วก็ยิ้ม...

...พรจิตร

....

สาวจิตป่วนชอบของปลอมมากกว่าของจริง

หนูรู้สึกว่าจิตใจของตัวเองมันแปลกชอบดูภาพผู้หญิงโป๊ อ่านการ์ตูนโป๊ อะไรๆ ก็ได้ขอให้เป็นผู้หญิงโป๊ แต่ที่ไม่ธรรมดาคือหนูชอบดูวิดีโอซาดิสต์มากค่ะ ไม่ว่าจะเป็นการ์ตูนหรือหนัง หนูดูแล้วจะเกิดอารมณ์รุนแรงมากเลยค่ะ ต้องช่วยตัวเองอยู่บ่อยๆ

ฉากที่หนูชอบดูในวิดีโอมีอยู่ฉากหนึ่งผู้หญิงด้วยกันเขามัดมือติดไว้กับเก้าอี้ อีกคนนั่งยองๆ ใช้เทียนหยดตั้งแต่หน้าอกจนถึงปลายเท้า แล้วก็ใช้ของปลอมถูไถเรือนร่าง หนูก็หยิบเทียนมาทำตาม แล้วตาก็มองดูแล้วเธอก็จับผู้หญิงที่ถูกมัดไปยืนผูกบนไม้ ใช้เทียนแท่งเดิมแยงเข้าทางด้านหลัง หลานมีอารมณ์มากเลยลุกขึ้นหาเทียนหาครีมทาให้ลื่นแล้วยัดเข้าอย่างเบาๆ ทั้งเสียวทั้งวูบวาบไปหมด

หนูยังมีของปลอมที่ใส่ถ่านแล้วเดินเครื่องเองด้วยอีกอันหนึ่ง ก็เอามายัดเข้าไปที่ข้างหน้าด้วย พอเครื่องเดินปุ๊บหนูก็ขยับแท่งเทียนเข้าออกด้วย หน้าอกก็ถูไปกับพื้นห้อง หนูชอบนอนคว่ำมันให้ความรู้สึกที่ลึกล้ำดี อยากให้แฟนทำแรงๆ บ้าง อยากให้เขามัดเท้ามัดมืออย่างในวิดีโอก็ไม่กล้าบอก ได้แต่แอบดูแอบช่วยตัวเองอยู่บ่อยๆ บางทียุ่งกับแฟนหนูไม่เสร็จก็ไม่กล้าบอก **อยากให้เขาใช้นิ้วช่วยแทงด้านหลังก็ไม่กล้าบอก หนูหงุดหงิดทนรอจนตอนเช้าแฟนไปทำงาน ก็เปิดวิดีโอดูและช่วยตัวเองจนสำเร็จ**

เฮ้อมีของจริงก็ไม่ค่อยจะถูกใจต้องมาใช้ของปลอม ทั้งๆ ที่ของแฟนก็ทั้งใหญ่ทั้งยาว แถมประสิทธิภาพก็ยังโอเค แต่ไม่ค่อยจะถูกใจ สงสัยหนูต้องค่อยๆ บอกให้เขารู้บ้างแล้วล่ะว่าอยากท่าโน้นท่านี้ ไม่งั้นหนูคงแห้งตายคาจรวดปลอมแน่เลย

ผู้หญิงธรรมดา

....

ทำไมต้องทำลายกันแบบนี้

ทุกคนย่อมมีเรื่องผิดหวังในชีวิตแตกต่างกันไป อย่างเช่นชีวิตของฉันที่กำลังจะเล่าต่อไปนี้เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริงและอยากให้ผู้อ่านรับรู้ว่าชีวิตลูกผู้หญิงคนนี้ลำบากเพียงใด

ฉันเป็นลูกคนเดียวของพ่อแม่ ฟังดูอาจจะเหมือนชีวิตอบอุ่นดี ฉันจบแค่ ม.3 เพราะการเรียนไม่ดีเลยไม่อยากรบกวนพ่อแม่ ฉันไปสมัครงานตั้งแต่อายุ 22 ปีจนถึงอายุ 24 ปี เหตุการณ์เลวร้ายก็เกิดขึ้นในชีวิต ฉันรู้จักกับชายคนหนึ่ง ฉันไม่เคยคิดอะไรกับเขาเลยเพราะเขาอายุมากกว่าตั้ง 1 รอบ เขาพยายามเข้ามาตีสนิท แล้ววันหนึ่งเขาก็ทำลายฉัน ฉันอ้อนวอนขอร้องเขาแต่เขาไม่ฟัง ฉันรูปร่างบอบบางจะไปสู้แรงเขาได้อย่างไร จากวันนั้นฉันเลยเลิกติดต่อกับเขา ไม่ว่าเขาจะขอโทษ ยอมรับผิดชอบทุกอย่าง และพาแม่มาพูดกับฉันแต่ฉันก็ไม่ให้อภัย ก็เขาอายุมากกว่าตั้งเยอะน่าจะมีความคิดบ้าง ถ้ารักกันชอบกันทำไมไม่สู่ขอตามประเพณี แต่เขากลับมาทำลายฉัน ยังไงฉันก็ไม่ยอมดีกับเขาแน่ ที่ผ่านมาก็ถือว่าทำทานไปแล้วกัน เวลาผ่านไปไม่นานฉันคิดว่าเรื่องคงจบ แต่ไม่เป็นอย่างนั้นฉันตั้งท้องกับเขา เวรกรรมจริงๆ ฉัน

ไม่รู้จะทำอย่างไร ฉันปกปิดเรื่องนี้ไม่ให้ที่บ้านทราบจนกระทั่งคลอดเพื่อนฉันโทรไปบอกแม่ แม่ตกใจมากแต่ก็ไม่มีใครว่าอะไร เพราะมันไม่มีทางเลือกจริงๆ ฉันได้ลูกสาวหน้าตาเหมือนฉันมากเลย ตอนนั้นแม่พยายามตามเขาให้มารับผิดชอบ แต่ฉันห้ามไว้ ขอเลี้ยงลูกเองดีกว่า ฉันไม่อยากอยู่กับคนที่ไม่รักและไม่อยากเจ็บช้ำน้ำใจไปมากกว่านี้แล้ว

จากวันนั้นจนถึงวันนี้ ฉันอายุ 26 ปีแล้ว ลูกสาวอายุ 2 ขวบ ฉันสอนลูกให้เป็นคนดีไม่เอาเปรียบใคร ตอนนี้ฉันยังอยู่บ้านเลี้ยงลูกแต่อีกไม่นานคงหางานทำ ฉันต้องเลี้ยงลูกให้ดีที่สุดด้วยสองมือของฉันเอง ไม่รู้เหมือนกันนะว่าในโลกนี้จะมีสักคนไหมที่เป็นคนดีจิตใจงดงาม หรือจะมีใครบ้างที่ผิดหวังอย่างฉัน

...จาก สาวรอบสอง

....

เล่นเสียวบนศาลา ข้างทาง

วันนั้นเป็นวันที่บังเอิญมาก มันเป็นวันที่มีงานเลี้ยงซึ่งอยู่ไม่ห่างจากบ้านของผมเท่าไหร่นัก ผมได้เจอกับผู้หญิงคนหนึ่งซึ่งเธอสวยมาก ผิวขาวและเนียนมากๆ แล้วผมก็ไปนั่งโต๊ะเดียวกับเธอ เขามีเพื่อนไปด้วยคนหนึ่ง คนที่เป็นเพื่อนของเธอนั้นพูดเก่งมาก แต่เธอเฉยๆ และหลังจากนั้นผมก็ตักอาหารให้เธอและคุยกับเธอ และผมก็ได้ถามชื่อของเธอ เธอก็บอกว่า เธอชื่ออ้อย เราคุยกันถูกคอมาก เหมือนกับว่าเรารู้จักกันมานานมากแล้ว ขณะที่ผมกำลังคุยกับเธออยู่นั้นผมก็ได้เอื้อมมือไปจับมือของเธอ ตอนแรกผมคิดว่าเธอจะเอามือออก แต่ปรากฏว่าตรงกันข้าม เธอเฉยเหมือนกับว่าจะให้ผมจับตามใจ แต่โอกาสมันให้ซะเหลือเกินครับ เพื่อนของเธอที่นั่งอยู่โต๊ะเดียวกันนั้น ไม่สนใจกันเลย เอาแต่นั่งกินอย่างเดียว มันเป็นโอกาสของผมที่จะทำอะไรก็ได้และอาหารหวานก็ออกอย่างสุดท้าย ผมก็ตักให้เธอครั้งสุดท้าย เธอบอกกับผมว่าเธออยากจะกลับบ้านแล้ว วินาทีนั้นผมกำมือของเธอแน่นและเธอบอกกับผมว่าไปด้วยกันหรือเปล่า ช่วงนั้นผมรู้สึกว่าเธอกำลังเปิดโอกาสให้เราทั้งสองได้เดินทางขึ้นสวรรค์บนดิน และผมก็เอ่ยปากบอกเธอว่าไปก็ไป และเพื่อนเธอก็ไม่ขัดข้อง เราทั้งสองจึงเดินตามทางกลับบ้านไปเรื่อยๆ และทางเส้นนั้นก็มืดมาก ผมเดินจับมือเธอไปคุยไปเรื่อยๆ

เมื่อเดินมาไม่ไกลเท่าไหร่ก็ถึงบ้านเพื่อนของเธอก่อน และเพื่อนของเธอก็เข้าบ้านแล้วเราสองคนได้เดินกันมาเรื่อยๆ ผมก็ได้เดินกอดเธอและหอมแก้มเธอมือก็ล้วงไปจับเต้าตาลของเธอซึ่งช่างใหญ่เต็มสองมือของผมซะเหลือเกิน **ผมจึงได้จับเธอเอนนอนที่ม้ายาวศาลาข้างทาง ผมได้จูบปากเธอ เธอก็เต็มใจทุกอย่างที่ผมทำ และมือทั้งสองข้างของผมก็ได้ปลดสปริงกางเกงของเธอ เธอก็ได้แต่มุ่งจูบปากกับผม เมื่อผมปลดสปริงกางเกงเธอ ผมก็รูดลงไปข้างล่างยันหัวเข่า และผมก็เอาปากออกจากปากเธอมาปลดเสื้อผ้าของผมบ้าง และเมื่อปลดเสื้อผ้าผมเสร็จแล้ว ผมก็ได้เอาน้องชายน้อยของผมเข้าไปสำรวจความบริสุทธิ์ของเธอ** และผมก็ได้เร่งบทรักกับเธออย่างเมามัน เธอซี๊ดปากเหมือนกับว่าเกิดความเสียวซ่านอย่างรุนแรง ผมก็ได้บรรเลงเพลงรักของผมไปเรื่อยๆ และดูเหมือนกับว่าเจ็บ แต่ผมก็เร่งเร็วขึ้นเรื่อยๆ แล้วก็หยุดครู่หนึ่ง ผมรู้สึกเหมือนได้ขึ้นสวรรค์ชั้น 10 ก็ว่าได้ เพราะมันเป็นครั้งแรกของผม และเมื่อถึงตอนท้ายของเพลงรัก

ผมก็เริ่มลดความเร็วให้คงช้าลงจนเราทั้งสองได้ขึ้นสวรรค์พร้อมกันทีเดียว 1 ครั้ง และหลังจากนั้นผมก็ได้เดินไปส่งเธอที่บ้านผมบอกเธอว่า"ผมรักคุณ" และหลังจากนั้นผมกับเธอก็ไม่เคยเจอกันอีกเลย และผมก็ไม่เคยลืมเหตุการณ์ในค่ำคืนนั้นเลย...

....อำนาจ

อบอุ่นเมื่ออยู่ใกล้หนุ่มชาวเหนือ

ฉันติดตามอ่านหนังสือเล่มนี้มานานค่ะ และก็ชอบมากที่ได้เห็นอาการระบายอารมณ์ของคนต่างๆ คิดว่าทุกคนก็ยังคงมีเรื่องกลุ้มใจที่อยากระบายอยู่บ้างแต่ไม่สามารถบอกใครได้

เมื่อปีที่แล้วฉันเรียนอยู่ที่โรง-เรียนมัธยมแห่งหนึ่ง และช่วงที่ปิดเทอมฉันก็ไม่ได้กลับบ้าน ฉันก็เลยไปเที่ยวบ้านของเพื่อน ซึ่งเขาอยู่บ้านคนเดียว เพราะที่บ้านเขาทั้งพ่อ แม่ไปต่างจังหวัดเพื่อทำงาน ฉันเองก็ไปเที่ยวที่บ้านของเขาบ่อยแต่ไม่เคยรู้เลยว่าเขามีญาติมาพักด้วย มารู้ทีหลังก็เห็นว่าญาติของเพื่อนหล่อมาก

เย็นวันหนึ่งฉันก็นั่งทานข้าวกับเพื่อน เขาก็กลับมาจากการเล่นฟุตบอล แล้วเขาก็มานั่งทานข้าวร่วมวงกับเรา เพื่อนของฉันแนะนำให้เรารู้จักกัน เราได้รู้จักกันคุยกันแบบถูกคอมาก เขาเป็นคนที่คุยสนุก และเราก็เข้ากันได้ดี แม้จะเจอกันครั้งแรกก็ตาม หลังจากนั้นเราก็นัดไปเที่ยวทะเลกัน ตอนแรกคิดว่าเราจะไปกัน 3 คน แต่เพื่อนของฉันบอกว่าไป 3 คน มันอึดอัด และเพื่อนก็นัดแฟนเอาไว้แล้วด้วย เราก็เลยไปกัน 2 คน เพราะจะต้องนั่งซ้อนมอเตอร์ไซค์ไป สรุปว่าเรานั่งรถไปกัน 2 คัน

ฉันนั่งซ้อนท้ายรถเขา พอไปถึงทะเล เพื่อนกับแฟนของเขาก็แยกย้ายกันไป ส่วนฉันก็ไปนั่งกับเขา เราเริ่มคุยกันอีกมัน ทำให้เราสนิทสนมกันมากขึ้น เรานั่งคุยกันจนถึงค่ำ จนกระทั่งเขาบอกว่า เขาชอบฉัน ฉันเองก็ชอบเขาอยู่เหมือนกัน ต่างคนต่างมีใจให้กัน เรานั่งคุยกันในมุมมืด เขาเริ่มกอดฉัน มันทำให้ฉันรู้สึกอบอุ่นมากเวลาที่อยู่ใกล้เขา เขาหอมแก้มฉัน ทำให้ฉันเขินมาก แล้วเราก็นั่งรถกันกลับบ้าน ถึงบ้านก็ดึกพอควร

กลับมาถึงบ้านเพื่อนของฉันยังไม่กลับ ก็เลยนั่งรอเพื่อนจนดึก เขาก็อยู่เป็นเพื่อน ฉันและเขานั่งดูวิดีโอจนเกือบตี 2 ไม่รู้ว่าฉันเผลอหลับไปตอนไหน พอตื่นขึ้นมาก็เห็นตัวเองนอนบนตักของเขา พอเขาตื่นขึ้นมาก็เลยบอกว่าฉันเผลอหลับไปตอนดูวิดีโอแต่ไม่อยากปลุกเลยให้นอนต่อ ฉันสงสารเขาจัง กลัวว่าจะเมื่อยแน่ๆ เลย จากนั้นฉันก็ไปอาบน้ำ พอออกมาอีกทีเขาทำกับข้าวอยู่ ฉันอยากจะช่วยเขา แต่เขาบอกว่าของง่ายๆ เพราะแค่ทำปลากระป๋อง กับไข่เจียว รู้สึกว่าอาหารมื้อนี้อร่อยมาก เพราะเป็นฝีมือเขา เรานั่งทานข้าวด้วยกันอย่างมีความสุข

ช่วงบ่ายฉันจะต้องกลับบ้านแล้ว แต่ไม่อยากกลับเลย อยากจะไปเที่ยวด้วยกัน ไปทานข้าว อยากคุยกับเขา แต่ก็ต้องกลับเพราะมันเปิดเทอมแล้ว และหลังจากที่เปิดเทอมได้ 3 อาทิตย์ ฉันก็ไปเที่ยวที่บ้านเพื่อนคนนี้อีก เพราะฉันไปเป็นประจำอยู่แล้ว ตอนที่ฉันกลับไปเรียน รู้สึกคิดถึงเขามาก อยากกลับไปหาเขาเร็วๆ พอฉันกลับไปที่นั่นก็ได้เจอเขาอีก เราได้ไปเที่ยวน้ำตกด้วยกัน และไปดูหนังด้วยกัน ฉันมีความสุขมาก แต่พอกลับมาจากดูหนัง ฉันรู้สึกไม่สบาย เขาดูแลฉันอย่างดี ซักเสื้อให้เพราะเราเปียกฝนกันทั้งคู่ เขาป้อนข้าวฉัน และทานยาที่เขาให้ จนกระทั่งฉันหลับไป รู้สึกหนาวๆ ได้ไม่นานก็อบอุ่นขึ้นมา เพราะเขามานอนกอดฉัน เขาให้เกียรติฉันมาก ไม่ทำอะไรฉันเลยทั้งๆ ที่โอกาสเอื้ออำนวย ฝนก็ตกทั้งคืน

ฉันรู้สึกชอบเขามากขึ้น ตรงสเปกฉันเลยค่ะ แต่พอหายป่วย ฉันก็กลับไปเรียน และไม่ค่อยได้มาที่นี่อีกเลย แต่เราก็ยังโทรคุยกันอยู่ จนกระทั่งเขาเรียนจบมัธยม และเขาก็ย้ายกลับไปเรียนต่อที่บ้านของเขาที่เหนือโน่นค่ะ เราก็เลยไม่ได้ติดต่อกันอีกเลย ถึงไม่ได้เจอกัน แต่ฉันก็ยังคิดถึงเขาอยู่ และอยากจะเจอเขาด้วยค่ะ...

....เมวี 21

น้ำมันหอมสำหรับคุณ

น้ำมันหอมซึ่งใช้ในการบำบัดที่เรียกว่าaromatherapy oils ซึ่งมีจำหน่ายที่ร้าน The Body Shop รวมถึงร้านจำหน่ายสินค้าเพื่อสุขภาพอื่นๆ เป็นน้ำมันหอมที่มีผลในการบรรเทาอาการต่างๆ ได้ดีทีเดียว

■ *วาย*แลง วายแลง (ylang Ylang) ช่วยบำรุงเส้นผมและผิวหนังให้แข็งแรง มีสุขภาพดี และช่วยให้หลับง่าย สามารถใช้เป็นน้ำมันนวดได้...

■ *ลา*เวนเดอร์ (lavender) เหมาะสำหรับคนที่มีปัญหานอนไม่หลับ ผิวระคายเคือง หรือปวดศีรษะอย่างแรง...

■ *มะ*ลิ (jasmine) เหมาะจะใช้เวลาที่คุณตื่นเต้นมาก และยังใช้บรรเทาอาการปวดเกร็งกล้ามเนื้อ และบวมน้ำก่อนมีประจำเดือน (PMS) ด้วย...

■ *กุ*หลาบ (rose) เหมาะจะใช้บรรเทาผิวแห้ง และใช้เวลาเคร่งเครียด หรือเป็นตะคริวที่ท้องอย่างแรง...

■ *คา*โมไมล์ (camomile) บรรเทาความเครียด หรือ PMT สาหัส และยังช่วยให้ระบบย่อยอาหารของคุณทำงานราบรื่นขึ้นด้วย...

ดร.สเปิร์ม

ตอบปัญหาทางเพศ

สำหรับผู้ที่ต้องการส่งเรื่องราวเกี่ยวกับปัญหาเพศให้ส่งมาที่ ดร.สเปิร์ม "นิตยสาร ระบายอารมณ์" ตู้ปณ. 46 ปณฝ. สันติสุข กรุงเทพฯ 10113

ไม่ใคร่มีอารมณ์ร่วม

เรียน คุณหมอที่นับถือ

หนูไร้เดียงสามากเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์ ทั้ง ๆที่อายุ 20 ต้น ๆแล้ว หนูไม่รู้ว่าหนูเป็นอะไรในความคิดหนูเรื่องเซ็กซ์ไม่ใช่เรื่องใหญ่ในชีวิตคู่ แต่แฟนหนูเขาคงคิดว่าเป็นเรื่องใหญ่ เขากำลังจะตีจากเพราะเขาคงไม่มีความสุขในเรื่องเซ็กซ์กับหนู เขาบอกว่า หนูเหมือนพระอิฐพระปูน เขาบอกผู้หญิงที่ผ่านมาของเขาไม่เคยมีใครเป็นอย่างนี้ ทุกคนก็ยอม ๆ (คือว่าหนูปัดป้องและต่อต้านตลอด เมื่อเราจะมีอะไรกัน) เพราะเรายังไม่แต่งงาน หนูเลยรู้สึกว่ามันผิดทั้งยังมีความรู้สึกหนูก็เฉย ๆกับเรื่องนี้ทั้งที่เขาเล้าโลมบ้างจูบบ้าง หนูก็ยังไม่มีความต้องการจะมีเซ็กซ์ แต่การจูบการกอดหนูก็รู้สึกอบอุ่นดีรู้สึกชอบ แต่หนูยังไม่เคยมีความสุขกับการมีเพศสัมพันธ์และยังไม่รู้ด้วยว่าความรู้สึกสุดยอดของผู้หญิง เป็นยังไงรู้แต่ว่ามันรู้สึกเจ็บถ้ามันไม่มีน้ำหล่อลื่น และบ่อยครั้งมากที่เขาจะเอา (เจ้าหนู) ใส่ช่องคลอดหนูยังแห้งอยู่เลย หนูเลยยิ่งขัดขืนเพราะกลัวเจ็บและอายเขา(แฟน) อีกอย่างเขาจะใช้ลิ้นกับตรงนั้นหนูก็ไม่ยอมเพราะหนูอาย รู้สึกมันน่าเกลียด (หนูทำใจไม่ได้) แต่หนูอมดูดเจ้าหนูให้เขาได้นะคะ และรู้สึกไม่อายและชอบทำ แต่เขาดูดนมหนู ทำไมหนูไม่เห็นเสียวอย่างคนอื่น ๆ ที่ได้อ่านในประสบการณ์เรื่องนี้ (หน้าอกหนูเล็กมาก เพราะเป็นคนผอม แฟนยังเคยบอกเลยว่าอะไร ๆก็เหมือนของเด็ก ๆ) หนูเลยยิ่งไม่กล้าให้เขาเข้าใกล้หน้าอกเพราะรู้สึกอายที่เขาจับไม่เต็มไม้เต็มมือ

1. หนูผิดปกติหรือเปล่าคะที่ตอนเด็กมีความต้องการมากพอเป็นสาวกลับลดน้อยลง (ถ้าผิดปกติต้องแก้ไขยังไง)

2. ทำไมหนูไม่มีอารมณ์ตอบสนองแฟนเหมือนอย่างที่คนอื่น ๆเขาเขียนไป หนูก็อยากเป็นอย่างนั้นแต่ดูเหมือนหนูจะรู้ตัวเองตลอดเวลาว่ากำลังทำอะไร มันเหมือนฝืนความรู้สึก

3. ความรู้สึกสุดยอดของผู้หญิงเป็นยังไง ตอนไหน และเป็นเรื่องจริงไหมคะที่เขาเขียนเล่าประสบการณ์ขณะร่วมเพศผู้หญิงร้องครวญคราง ร้องซี้ดซ้าด (หนูรู้สึกว่ามันไม่เหมาะหนูคิดผิดใช่ไหมคะ)

4. ที่ไม่มีน้ำหล่อลื่นเป็นเพราะหนูไม่มีอารมณ์ใช่ไหมคะ (และหนูจะแก้ไขยังไง)

5. หนูต้องทำยังไงถึงจะมีความสุขทางเพศ และมีความต้องการมีเซ็กซ์เมื่อแฟนต้องการ

6. หนูควรปล่อยให้เขาเอาลิ้นเลียตรงนั้นใช่ไหม มีคนบอกว่าทำอย่างนี้แล้วเราจะมีความรู้สึกสุดยอด

7. เรื่องนี้ฝ่ายชายมีส่วนด้วยใช่ไหมคะ (เพราะหนูเคยถูกคนอื่นเล้าโลมที่ไม่ใช่แฟนหนูก็มีน้ำหล่อลื่นไหลเยอะมาก คล้าย ๆ เขาเล้าโลมถูกจุดแบบนี้หนูต้องการและเขาก็ยังทำไม่ให้หนูรู้สึกว่ามีปมด้อยว่าอกเล็ก หรือไม่ให้เกิดช่องว่างว่ากำลังทำอะไรอยู่ หรือเขาทำให้มั่นใจว่าทุกอย่างต้องผ่าน แต่แฟนทำให้หนูเกร็งว่าจะผ่านด้วยดีหรือเปล่า เหมือนลุ้นตลอด มันเลยเหมือนทำอะไรที่ตั้งใจมากแล้ว ยิ่งล้มเหลว

8. สรุปแล้วหนูผิดปกติหรือหนูคิดมากไปเองเพราะแฟนจะทิ้ง เขาเอาข้อนี้มาอ้างหนูควรปรับปรุงตัวเรื่องนี้หรือเลิกกับเขาไปเลย เพราะเขามีคนใหม่แล้วเลยหาข้อตำหนิเพราะเราคบกันมา 3 ปีแล้ว และนาน ๆ ที่ค่อยเจอกันเพราะอยู่คนละจังหวัด แรก ๆ เขาไม่เคยต่อว่าแบบนี้แต่ครั้งหลังสุดเขาว่าหนูน่าเบื่อจะมาเล่นตัวอะไรตอนนี้

ขอรบกวนคุณหมอแค่นี้แล้วแต่คุณหมอจะกรุณา ตอบแต่ข้อสำคัญ ๆก็ได้ หนูเรียนชั้นอุดมศึกษาปีสุดท้ายแล้ว เรียนเก่ง แต่เรื่องพวกนี้ไม่เอาไหนเลย

ขอพระเจ้าคุ้มครองคุณหมอ

จากคนที่ความรู้ท่วมหัวเอาตัวไม่รอด

ตอบ...

1. คงไม่ใช่เรื่องผิดปกติอะไรมาก เพราะเป็นแฟนกันเฉย ๆ และก็ตั้งหน้าตั้งตาจะบุกอย่างเดียว คุณยังไม่ใคร่จะมีอารมณ์ร่วมเลยก็บุกแล้วทั้ง ๆที่ยังแห้ง ๆแล้ง ๆอยู่ สุดท้ายก็เจ็บและหมดอารมณ์ความต้องการที่ลดลงเพราะคุณโตขึ้น รู้ดีรู้ชั่วมากขึ้น รู้อะไรควรไม่ควรจึงทำให้เป็นอย่างนั้น

2. แฟนของคุณรีบรวบรัดไป คุณยังตั้งตัวไม่ติด ยังปลุกเร้าอารมณ์ไม่เต็มที่จึงทำให้เป็นอย่างนั้น

3. ถ้ามีอารมณ์ร่วมเต็มที่แล้วเสียงร้องครวญครางซี้ดซ้าดมันจะมาเอง อายไม่อายก็ครวญครางได้ ความรู้สึกสุดยอดนั้นถ้า คุณเคยสักครั้งก็จะรู้เอง ขณะที่กำลังสยิวเต็มที่แล้วก็จะไปถึงจุดหนึ่งที่สว่างไสวโล่งเหมือนขึ้นสวรรค์ บางคนก็ช้า บางคนก็เร็ว คงบอกได้เท่านี้

4. ครับ ยังเล้าโลมปลุกไฟราคะให้ ลุกโชนยังไม่ได้หล่อลื่นจึงยังน้อย

5. ถ้าคุณแต่งงานแต่งการเป็นหลักเป็นฐาน ความรู้สึกดี ๆที่จะมีอารมณ์ร่วม คงจะมีตอนนั้นคุณคงอยากจะชวนแฟนขึ้นสวรรค์ก่อนที่เขาจะทำก็ได้

6. ลางเนื้อชอบลางยานะครับ อยากจะลองก็ลองดู ถ้ายังไม่อยากจะลองก็รอถึงวันแต่งงานก่อนจะดีกว่า

7. มีส่วนครับ สเปกของคนแต่ละคนต่างกันครับ

8. ตรงนี้คุณคงต้องตัดสินใจเอาเอง ยังไม่ได้แต่งงานกัน แต่จะเล่นสยิวอยู่เสมอทั้ง ๆที่คุณยังไม่ต้องการ แทบจะขืนใจก็ว่าได้ เขาจะทิ้งก็ให้ทิ้งไปเถิด ยังมีโอกาสหาใหม่ หาคนที่เขาไม่เอาใจใส่ว่าอกจะเล็กหรือจะโตดีกว่าครับ

ดร.สเปิร์ม

ลูกของใครหว่า

เรียน...คุณหมอที่นับถือ

ดิฉันมีเรื่องหนึ่งอยากจะปรึกษาคุณหมอค่ะ ดิฉันกลุ้มใจมากคืออย่างนี้ค่ะ ดิฉันมีลูกคนหนึ่งโดยคลอดก่อนกำหนด แต่ทีนี้แฟนของดิฉันเกิดไม่เชื่อขึ้นมาว่าลูกนั้นเป็นลูกของเขา (ดิฉันทำงานกลางคืนค่ะ) แล้วทีนี้พวกพี่น้องของเขาจะให้ไปตรวจเลือดดู ดิฉันขอถามคุณหมอดังนี้นะคะ

1.ถ้าไปตรวจแล้วจะพิสูจน์ได้ไหมคะว่าเป็นลูกใคร

2.การตรวจเป็นอย่างไรคะ เขาตรวจอย่างไรและไปตรวจที่ไหน

3.สมมุติว่าไม่ใช่ลูกของเขา แล้วไปตรวจเกิดเด็กเลือดกรุ๊ปเดียวกันกับแม่หมอจะบอกได้ไหมคะว่าเป็นลูกของผู้ชายคนที่เป็นแฟนหนู

4.หมอคะทำอย่างไรเขาถึงจะเชื่อว่าเป็นลูกเขาเพราะตอนที่ดิฉันคลอดลูกดิฉันกลับไปคลอดที่บ้านค่ะ

5.หมอคะถ้าลูกของดิฉันนี้ไม่ใช่ลูก

ของเขาแล้วหมอจะตรวจรู้ไหมคะ ดิฉันขอรบกวนหมอแค่นี้แหละค่ะ

เจี๊ยบ

ตอบ...

1.การตรวจทางนิติเวชศาสตร์จะบอกได้แน่นอนว่าเป็นลูกของสามีหรือเป็นลูกของชาวบ้านคนอื่น ๆ

2.การตรวจมีหลายวิธีมีตั้งแต่การถ่ายภาพเปรียบเทียบ การตรวจเลือด การตรวจพิเศษคือการตรวจยีนส์ (พันธุกรรม)หรือที่เรียกกันว่าตรวจดีเอ็นเอ ที่โรงพยาบาลศิริราช-รามาแผนกนิติเวชศาสตร์จะตรวจได้ครับ

3.การตรวจเลือดจะไม่ได้ตรวจกรุ๊ปหรือหมู่เลือดอย่างเดียว มีการตรวจหลาย ๆอย่างที่จะช่วยยืนยันหรือช่วยปฏิเสธก็ได้แล้วแต่กรณีอย่างกรณีของโล้นนิกรกับอรปวีณาเมื่อหลายปีมาแล้วนั้นถ้าพิสูจน์กันจริง ๆก็จะบอกได้เหมือนกันว่าลูกของโล้นหรือลูกของคนไม่โล้น

4.การคลอดที่ไหน ที่บ้านหรือที่โรงพยาบาลไม่สำคัญ สำคัญที่ใครเป็นพ่อมันก็ต้องเป็นพ่อวันยังค่ำ

5.หมอจะตรวจให้คู่กรณีว่าเป็นลูกของคน ๆนั้นใช่หรือไม่ใช่ ถ้าเกิดไม่ใช่แล้วต่อไปจะเป็นลูกของใครคนที่เป็นแม่ก็คงรู้อยู่แก่ใจคงไม่จำเป็นต้องให้หมอพิสูจน์ว่าไปกุ๊กกิ๊กที่ไหนมา

ดร.สเปิร์ม

อยากทราบว่าท้องไม่ท้อง

เรียน...คุณหมอที่นับถือ

อาหมอคะเมื่อวันที่ 31 หลานได้เสียตัวให้กับแฟน เมนส์หลานมาวันที่ 24 และหมดวันที่ 27 หลานจะท้องไหมคะ หลานยังเรียนค่ะ แต่แฟนหลานทำงานแล้วเรายังไม่พร้อมที่จะมีลูกได้ในตอนนี้ อาหมอช่วยตอบให้หลานหายข้องใจด้วยนะคะ

สุดท้ายนี้ขอให้อาหมอมีความสุขมาก ๆค่ะ

หลานสุ

ตอบ...

ถ้าจะนับวันที่ 24 ซึ่งเป็นวันที่มีประจำเดือนวันแรกเป็นวันที่1 วันที่ 31 ที่คุณไปกุ๊กกิ๊กกันมาก็เป็นวันที่ 8 เท่านั้นเอง ก็เท่ากับว่าอยู่ในช่วง 7-8 วันแรก ซึ่งถือว่าเป็นช่วงที่ปลอดภัย หมอคิดว่าคุณคงจะไม่ตั้งครรภ์ครับถ้าไม่พร้อมที่จะมีบุตรก็ควรกินยาคุมอย่าไปเสี่ยงนับวันเลย เดี๋ยวจะพลาดอุ้มท้องไปโรงเรียนขายหน้าเพื่อน เปล่า ๆนะครับ

ดร.สเปิร์ม

คันคันคัน ที่ตรงลับนั่นแหละ

เรียน...คุณหมอที่เคารพ

หลานมีปัญหาคือ ตอนนี้หลานอายุ 20 ปีเป็นโสดไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ เมื่อราว ๆ เดือนเมษายน 2539 จนถึงบัดนี้ หลานมีอาการคันบริเวณที่ลับและหว่างขาหนีบทั้ง 2 ข้าง และลามไปถึงก้น และก็บริเวณรอบ ๆสะดือ มันคันมากจนหลานทนไม่ไหว หลานก็เกามัน พอประมาณได้ 2-3 วันบริเวณที่คัน และที่หลานเกานี้มันก็เริ่มดำจนถึงเดี๋ยวนี้ช่วงหว่างขาหนีบที่ลับและแถว ๆก้นมันดำ และด้านด้วยดูน่าเกลียดมาก แล้วบริเวณที่คันแล้ว หลานก็เกา เกาจนเป็นรอยเล็บข่วนเลย และมันก็ขึ้นเป็นผื่น เม็ดแดง ๆ ขึ้นมายิ่งคันขึ้นไปอีกพออาบน้ำจะแสบ ก้นของหลานมันลายใหญ่ดูน่าเกลียดอยู่แล้วพอมาดำและด้านอย่างนี้อีกก็ไม่ต้องพูดอีกแล้วคุณอาหมอว่ามันเกิดจากอะไรคะ แล้วอาหมอมียาอะไรที่กินหรือทาแล้วให้หายคัน หายดำและก็ให้ก้นหายลายด้วยค่ะ ถ้าปัญหาของหลานไม่หมดหรือรักษาไม่หายหลานคงไม่กล้าแต่งงานแน่เพราะอายแฟน หลานเคยคิดว่าจะไปให้หมอตรวจก็อายและก็ไม่มีเงินพอที่จะรักษาให้ค่าตรวจและค่ายาถ้าไม่แพงมากก็พอจะมีขอให้คุณอาหมอตอบด้วย

เด็กชานเมือง

ตอบ...

รายการที่คันนั้นคงจะเกิดจากภูมิแพ้ซึ่งแพ้ได้หลายอย่าง แพ้น้ำ แพ้สบู่ แพ้แป้ง การแพ้ที่เกิดในร่มผ้านั้นอาจจะแพ้ เช่นกางเกงไนล่อนก็เป็นได้ สำหรับวิธีแก้เรื่องนี้ขอให้ซื้อยาคลอเฟนิรามีนสี่มิลลิกรัมกินทีละหนึ่งเม็ดเวลาคันและใช้เพร็ดนิซิลิลครีมทาบริเวณที่คัน ส่วนที่มันเกิดดำ ๆขึ้นมานั้นเป็นผลจากการแพ้ ไม่มียาแก้นอกจากทิ้งไว้นาน ๆมันจะค่อย ๆจางเองครับ

ดร.สเปิร์ม

คลอดแล้วไม่ได้อยู่ไฟ ทำให้เจ็บออด ๆแอด ๆใช่ไหม

เรียน...อาหมอที่นับถือ

หนูอายุ 22 ปีมีบุตร 1 คน ตอนนี้แกอายุ 1 ปี 1เดือนค่ะ คลอดบุตรแล้วก็ถึงเวลาไปฉีดยาคุมกำเนิดหนูฉีดยาได้ประมาณ 3-4 เข็มและก็เลิกฉีด ตั้งแต่เริ่มฉีดจนเลิกก็ไม่ได้นอนร่วมกับสามีเลย แต่พอเลิกฉีดยาแล้วประจำเดือนก็มาทุกวันนี้ตั้งแต่เลิกฉีดยาตอนนี้ก็ประมาณ 3-4 เดือนแล้ว เคยไปตรวจที่ศิริราช (เพราะฉีดยาที่ศิริราช) เพราะกลัวเป็นมะเร็ง เขาตรวจปุ๊บเขาก็บอกว่าไม่เป็น ตอนไปตรวจไม่ได้คันเพิ่งคันได้ประมาณอาทิตย์หนึ่งและในช่องคลอดหนูเคยเอานิ้วจุ่มลงไปดูเข้าไปแค่ครึ่งนิ้วก็เจอเนื้อเป็นก้อนอยู่ตรงปากช่องคลอดพอดีเลย คล้ายกับว่ามันเคลื่อนลงมาอย่างนั้นแหละค่ะ ตอนลูกอายุประมาณ 1 ปี หนูเคยทำงานหนัก ๆ เช่น ยกปูน หินปูน เหวี่ยงปูน ขุดดิน ทำงานหนัก ๆเช่นนี้ช่องคลอดจะเป็นอะไรหรือเปล่าคะ

1.การที่หนูฉีดยาคุม ตั้ง 3-4 เข็ม และไม่ได้ร่วมกับแฟนผลจะเป็นอย่างไร

2.ทำไมประจำเดือนมาไม่ยอมหยุด 3-4 เดือนแล้วเพราะเหตุใด

3.และทำไมหนูถึงคันช่องคลอดมากและจะมีเศษเนื้อเล็ก ๆเท่าขี้เล็บกระจายอยู่ในช่องคลอด

4.หนูจะเป็นมดลูกเคลื่อน หรือมะเร็งปากมดลูกหรือเปล่า

5.การที่คลอดแล้วไม่ได้อยู่ไฟ อาบน้ำร้อนกินยาสตรีจะทำให้เจ็บออด ๆแอด ๆ ตอนแก่หรือเปล่า

จาก หนูคนมีกรรม

ตอบ...

1.ถ้าคิดว่าไม่ได้ร่วมเพศ เช่นสามีไม่อยู่ด้วยกันแยกกันทำงานก็ไม่จำเป็นต้องไปฉีดยาแต่เท่าที่ผ่านมานี้ถ้านึกไปแล้วก็ไม่มีอันตรายอะไร

2.พอหยุดฉีดยาประจำเดือนมันจะรวนเรอยู่พักหนึ่ง บางคนไม่มาเลยตั้งหลายเดือนก็เป็นได้

3.คุณคงไม่ได้ทำความสะอาดช่องคลอดให้ดี อาจจะติดเชื้อราก็ได้จึงคันและมีเศษ ๆ อะไรอยู่ในช่องคลอด

4.ปากมดลูกของคุณเลื่อนลงต่ำแต่คงไม่ได้เป็นมะเร็งเพราะหมอได้ตรวจแล้ว

5.การคลอดสมัยใหม่จะไม่มีการอยู่ไฟ การอยู่ไฟก็ดีอาบน้ำร้อนและกินยาสตรีก็ดี เป็นเรื่องของแพทย์แผนโบราณครับ

ดร.สเปิร์ม

1. คุณรู้สึกถึงเสน่ห์ดึงดูดใจในเชิงกามจากเพศตรงข้ามมากแค่ไหน และคุณรู้สึกดีมั้ยที่ตัวเองรู้สึกอย่างงั้น?

2. ถ้าคุณรู้แน่แก่ใจแล้วว่า ถึงคนนั้นจะหล่อบาดใจ หรือสวยเตะตาขนาดไหน ยังไง ๆ ก็ไม่รักกันแน่ คุณยังอยากจะขึ้นเตียงเมคเลิฟกับเขามากแค่ไหน?

3. ถ้าคุณเกิดติดตาต้องใจใครขนาดหนักจริง ๆ คุณจะพยายามหาหนทางจนได้ขึ้นเตียงกับคนนั้น เข้าขั้นไหน?

4. ถ้าคุณอ่านเจอโฆษณารีสอร์ทที่ใช้การผจญภัยแปลกใหม่ทางเพศเป็นจุดขาย คุณอยากจะไปหาประสบการณ์ที่นั่นมากแค่ไหน?

5. คุณอยากร่วมเพศโชว์ชาวบ้านในที่สาธารณะมากแค่ไหน?

6. ถ้าคุณรู้หรือสงสัยว่าคู่เคียงของคุณแอบไปมีสัมพันธ์สวาทลับ ๆ กับคนอื่น คุณจะหึงมากแค่ไหน?

คุณเป็นพวกเซ็กซ์อันตราย หรือกามตายด้าน???

แบบทดสอบ

บุคลิกท่าที รวมถึงการแต่งตัว การวางตัว ย่อมสะท้อนให้เห็นถึงความปรารถนาทางเพศในใจซึ่งสมองสั่งให้คุณทำอะไรต่อมิอะไรต่อหน้าเพศตรงข้ามอย่างเป็นธรรมชาติเฉพาะตัวได้ทั้งนั้น ว่าแต่สมองของคุณสั่งการให้คุณมีธรรมชาติทางเซ็กซ์ในขั้นอันตรายหรือเข้าข่ายไม่สนเรื่องกามากันแน่? ลองทำแบบทดสอบนี้ดู คุณก็จะรู้คำตอบเอง

หลังอ่านคำถามแต่ละข้อ ให้คุณเลือกระดับความต้องการของคุณตั้งแต่ 1-10

ถ้าคำถามข้อไหนที่ทำให้คุณมั่นใจว่า..นี่ล่ะ ทำให้คุณคึกคักสุดๆ ก็ให้ลงคะแนนตัวเองไป 10 เต็มถ้าข้อไหนอ่านแล้วรู้สึกเฉยๆ ไม่ถึงกับดี๊ด๊าแต่ก็ยังสนใจ ให้คะแนนตัวเองซะ 5, เว้น 1 คะแนนไว้ให้ตัวเองเฉพาะข้อที่คุณอ่านแล้วคุณอยากเบ้หน้าแล้วร้อง *"ยี้.. ไม่อาววว..เด็ดขาด"* เท่านั้นพอ

ส่วนระดับคะแนนอื่นๆ คือ 2,3,4,5,6,7,8,9 ก็ให้ตามแต่ใจคุณจะคิดว่าระดับความอยาก...ของตัวเองจะเหมาะสม ที่สุดแล้วกัน...

7. ถ้าคุณจับคนที่รูปงามและเซ็กซี่สุด ๆ มาขังไว้ได้ คุณอยากบังคับให้เขายอมมีเซ็กซ์กับคุณมากแค่ไหน?

8. คุณกระหายที่จะแต่งตัวยั่วน้ำลายเพศตรงข้ามสักแค่ไหน?

9. ไม่ว่าคุณจะเก็บเป็นความลับได้หรือไม่..คุณอยากเป็นสมาชิกกามาสมาคม หรือเซ็กซ์คลับจนตัวสั่นแค่ไหน?

10. คุณอยากจะทำร้ายเพื่อนด้วยการเล่นเซ็กซ์กับแฟนของพวกเขามากขนาดไหน?

11. ถ้ากฎหมายเปิดโอกาส คุณอยากจะแหกกฎผัวเดียวเมียเดียวขนาดไหน?

12. คุณอยากจะข่มขืน หรือทำร้ายร่างกายคู่นอนเพื่อสนองอารมณ์เพศตัวเองมากแค่ไหน?

13. คุณกระหายจะปรับปรุงเสน่ห์ทางเซ็กซ์ เช่น นุ่งชั้นในวาบหวิว หรือศึกษาท่าพลึกแพลงจากวิดีโอโป๊มากเข้าขั้นไหน?

14. ไม่ว่าคุณจะเก็บเป็นความลับได้หรือไม่ คุณยังใคร่จะมีเซ็กซ์กับคู่นอนพร้อม ๆ กันหลายคนมากแค่ไหนกัน?

รวมคะแนนทั้งหมด แล้วมาดูกันว่า คุณน่ะเซ็กซ์ติดขัดหรือเซ็กซ์สะบัดกันแน่

ไม่เกิน 14 คะแนน

ให้ตายเถอะ คุณเข้าข่ายชีวิตปลอดเซ็กซ์แล้วมั้ยล่ะ! บางที..จนถึง บัดนี้ คุณอาจยังไม่เคยผ่านสนามกามรสมาเลย หรือถ้าเคย ก็ไม่สนใจซักกะนิ๊ด..ว่ารสชาติเป็นแบบไหน ถ้าคุณยังทำตัวไม่ยอมรับไม่ยอมเข้าใจในเรื่องใต้สะดือแบบนี้ เห็นทีต้องหายาดีจากคู่นอนต่างเพศที่ช่ำชอง รับรองคุณต้องตื่นจนเห็นแก่นแน่

15 - 28 คะแนน

แม้คุณจะมีความอยาก..แต่ก็ไม่ได้ให้ความสำคัญอะไรมากนัก และบุคลิกของคุณก็สะท้อนชัดเจนความคิดแสนจะชัดเจน เพราะคุณไม่แต่งตัวล่อแหลมเลย ไม่เปิดเผยแม้แต่นิดเดียว แล้วยังเมินหน้าใส่การพูดคุยเรื่องเพศทั้งหลายด้วย

29 - 42 คะแนน

คุณก็มีความต้องการทางเพศเหมือนกัน และเพลิดเพลินได้ทุกครั้งที่มีเซ็กซ์ แต่คุณไม่ได้พยายามไล่ล่า หรือพยายามทำตัวให้เร้าใจเพศตรงข้าม ถ้าคุณแต่งงานแล้ว หรือกำลังคบใครอยู่ล่ะก็เชื่อสนิทเลยว่า คนแบบคุณ ไม่มีวันคิดกะล่อนโกหกคู่ใจแน่...

43 - 56 คะแนน

ถึงคุณจะกระตือรือร้นในเรื่องเซ็กซ์ แต่คุณก็ไม่ได้คิดถึงเรื่องนี้บ่อยนัก ถ้าจะห่างหายไปนาน ๆ ก็ไม่ได้รู้สึกเดือดเนื้อร้อนใจอะไร คุณก็เลยชอบแต่งตัวตามสบายแบบไม่ยั่วอารมณ์ใคร...

57 - 70 คะแนน

คุณกระตือรือร้นในเรื่องเซ็กซ์มากทีเดียว หรือไม่งั้น..ก็ต้องหวังจะเป็นล่ะ คุณชอบแต่งตัวยั่วยวนกิเลสเพศตรงข้าม แต่ก็ไม่จงใจเกินเหตุ คุณถือว่าเซ็กซ์เป็นส่วนประกอบอย่างหนึ่งของชีวิต เป็นเรื่องปกติธรรมดาที่คุณพร้อมจะสุขไปกับมันเสมอ...

71 - 84 คะแนน

เซ็กซ์เป็นส่วนสำคัญในชีวิตคุณเลยทีเดียว จึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่คุณมักจะแต่งตัวเพื่อให้เพศตรงข้ามหันมามองคุณ คุณชอบคิดถึงเรื่องเซ็กซ์ไปต่าง ๆ นานา แต่ยังไม่กล้าพอจะโดดขึ้นเตียงกับใครจริง ๆ เว้นแต่จะถูกขืนใจ หรือทานเสน่ห์อีกฝ่ายไม่ไหวเท่านั้น...

85 - 98 คะแนน

คุณมองเซ็กซ์เป็นส่วนที่ดีส่วนหนึ่งในชีวิตที่คุณชอบทีเดียวล่ะ ไม่ว่าคุณจะแต่งงานแล้ว หรือมีแฟนเป็นตัวเป็นตน คุณก็พร้อมจะมีสัมพันธ์สวาทกับคู่รักของคุณได้อย่างไม่ลังเล และเป็นเซ็กซ์แบบระมัดระวังเสียด้วย เพราะคุณมีความเป็นผู้ใหญ่เพียงพอ และถ้าคุณได้เจอเพศตรงข้ามที่ถูกใจล่ะก็ คุณอาจกลายเป็นจอมหว่านเสน่ห์ได้ในพริบตา

99 - 112 คะแนน

สำหรับคุณ....เซ็กซ์เป็นเรื่องสำคัญสุด ๆ เพราะฉะนั้น ถ้าคุณเป็นผู้หญิง คุณก็จะใส่แต่กระโปรงสั้น เสื้อผ้ารัดรูป แต่งหน้าเปรี้ยวจี๊ด สวมส้นสูงแหลมเล็ก แต่ถ้าคุณเป็นผู้ชาย คุณย่อมชอบใส่กางเกงฟิตเปรี๊ยะ เสื้อโชว์อก และนิยมใส่ทอง และไม่ว่าคุณจะเป็นโสดหรือไม่ คุณก็ไม่เคยหยุดหารสชาติใหม่ทางเพศจากคู่นอนหน้าใหม่ ๆ ได้เลย

113 - 124 คะแนน

คุณอาจจะอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่คลั่งเซ็กซ์ หรือมีครอบครัวที่นิยมเซ็กซ์ คุณก็เลยกลายเป็นคนขาดเซ็กซ์ไม่ได้ขนาดหนักไปด้วย ถ้าแถว ๆ บ้านคุณมีกามสมาคม ให้คุณได้แลกเปลี่ยนหรือหาประสบการณ์สวาทล่ะก็ คุณไม่เคยลังเลที่จะเป็นสมาชิกเลย คุณชอบรสชาติใหม่ ๆ การผจญภัยทางเพศที่น่าตื่นเต้น ซึ่งความนิยมทางเซ็กซ์ระดับสูงขนาดนี้ อาจทำให้ชีวิตคุณต้องเสี่ยงภัยมาก ถ้ารักสนุกแบบไม่ระวัง

125 คะแนนขึ้นไป

คุณควรจะพึ่งหมอได้แล้ว เพราะคุณเป็นตัวอันตรายทางเพศ ซึ่งสามารถก่อคดีพิศวาสฆาตกรรมคดีข่มขืน ยิ่งคะแนนสูงเท่าไหร่ยิ่งแสดงถึงความต้องการและจินตนาการทางเพศที่ล้นเหลือมากเท่านั้น และมีความเป็นไปได้ที่คุณจะทำทุกอย่างเพื่อสนองอารมณ์ตัวเองจนเป็นอันตรายต่อผู้อื่น เมื่อรู้ว่าเข้าขั้นอันตรายรีบขอความช่วยเหลือจากหมอ ยังไม่สายเกินไป

หากคุณเหงา

ผมสุริยัน อายุ 33 ปี สูง 165 ซม. น้ำหนัก 54 กก. หน้าตาพอไปวัดได้ ฐานะทางการงานมั่นคง เป็นคนร่าเริง ชอบธรรมชาติและเสียงเพลง ต้องการรู้จักสุภาพสตรี อายุ 25-35 ปี (แต่ไม่มีใครเป็นเจ้าของ) เอาไว้คุย และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ หากคุณเป็นคนเหงา โปรดโทรมาระบายได้ที่

สุริยัน โทร 4355501 เวลางาน 4336311- 2

อยากจะมีใครสักคนที่เข้าใจเรา

ตอนนี้อายุ 28 ปีเต็ม เป็นคนสูงพอสมควร หน้าตาจัดว่าดี คุยสนุก ใจดี ผิวขาวเหลือง เอาใจเก่ง อยากจะมีเพื่อนหญิงไว้คุยด้วย ไม่จำกัดอายุ และคนภาคใด ถ้าอยากจะคบ และพิสูจน์ว่าเป็นดั่งที่พูดมั้ย โทร.มาได้ตลอดเวลา

ประสิทธิ์ 01-446-4649

เจนนี่ต้องการผู้อุปการะเรียนต่อ

ต้องการผู้อุปการะส่งเรียนต่อปริญญาตรี หรือจะลงทุนเปิดร้านให้น้องเจนนี่ก็ยินดีค่ะ น้องเจนนี่อายุ 22 ปี ผิวขาว หน้าตาน่ารัก หุ่นดี นิสัยเรียบร้อย ขี้อาย พูดน้อย อัธยาศัยดี ต้องการความช่วยเหลือด้วยความบริสุทธิ์ใจ ไม่โกหกหลอกลวง ถ้าใครคิดหลอกลวงก็ไม่ต้องติดต่อมาเพราะน้องเจนนี่ไม่มีอะไรให้หลอก น้องเจนนี่ยินดีทำตามข้อเสนอที่ไม่ผิดศีลธรรม ไม่ผิดประเพณีไทย และน้องเจนนี่อยากได้เพื่อนชาวต่างชาติที่พูดภาษาไทยได้ ทุกประเทศและให้ส่งแสตมป์มาให้ด้วย ถ้าเป็นชาวต่างชาติ และเพื่อนชาวไทยน้องเจนนี่ก็ยินดีรับเป็นเพื่อน

โดย.. กามนิต

โดยเฉพาะ เพื่อนทางภาคเหนือ ภาคใต้ และภาคตะวันออก น้องเจนนี่จะยินดีมาก

น้องเจนนี่เกลียดคนโกหกหลอกลวงไม่จริงใจ และคนที่ชอบเอาเปรียบน้องเจนนี่ น้องเจนนี่ต้องการคนที่คิดช่วยเหลือน้องเจนนี่โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน หากท่านใดที่มีจิตใจเมตตา ต้องการช่วยเหลือให้น้องเจนนี่ได้เรียนจบปริญญาตรีก็ติดต่อมาตามที่อยู่นี้นะคะ น้องเจนนี่ต้องการความช่วยเหลือด่วน และต้องไม่คิดหลอกลวงน้องเจนนี่ ผู้ชาย ต้องโสด ไม่มีพันธะ เพราะน้องเจนนี่ไม่อยากมีปัญหา

ภานุชนารถ 59 ถ.สมมัคคีชัย ต.หล่มสัก อ.หล่มสัก จ.เพชรบูรณ์ 67110

ต้องการคู่ครองต่างแดน

ดิฉันอายุ 27 ปี สูง 160 ซม.หนัก 64 กก.ผิวสีดำแดง ต้องการคู่ครองต่างแดน ที่มีความจริงใจไว้ปรับทุกข์ ขอให้พูดภาษาไทยได้บ้าง อาชีพอะไรก็ได้ขอให้ขยัน เป็นคนทำมาหากิน มีเหตุผล รักครอบครัว ต้องไม่มีหนี้สิน ถึงอยู่ไกลต่างแดนขอให้จริงใจรอได้เสมอ รับรองไม่ผิดหวัง อาชีพค้าขาย อุปนิสัยร่าเริง ตรงไปตรงมา เกลียดคนโกหก หลอกลวง โกรธง่ายหายเร็ว ต่างแดนถ้าจริงใจแท้จริงจ่าหน้า ซองพร้อมรูปถ่าย รับรองตอบทุกฉบับ หลอกลวงอยู่เขียนมา เสียความรู้สึกค่ะ

สุ 39/29 แฟลต 3 ชั้น 2 ถ.สุขาภิบาล 2 บางชัน มีนบุรี กทม. 10510

เพื่อนจริงใจ

ดิฉันอายุ 39 ปี อาชีพค้าขาย สูง 155 ซม.หนัก 56 กก.ต้องการเพื่อนทางจดหมายที่จริงใจไม่หลอกลวงกัน โสดหรือหม้ายที่มีอายุ 45-60 ปี มีความรับผิดชอบ ถ้าอยากรู้จักส่งมาตามที่อยู่นี้ค่ะ

เพ็ญพิมล 180 ม.3 ต.บ้านใหม่ อ.กงไกรลาศ จ.สุโขทัย 64170

ดี้ผมยาว ขาว อวบ

สถานภาพโสด ไม่มีพันธะ อายุ 37 ปี การศึกษาปริญญาตรี อุปนิสัยสะอาด ร่าเริง ทันสมัย อารมณ์ดี รักธรรมชาติ รักสัตว์ มีเมตตา เกลียดความหลอกลวง *ทัศนคติ* บุหรี่ เหล้า การพนัน อบายมุขไม่แตะ *คติประจำใจ* ขยัน อดทน ซื่อสัตย์ ต้องการรู้จักดี้ที่มีอุปนิสัยตรงกัน อายุ 15-35 ปี สะอาด ร่าเริง ทันสมัย มีเหตุผล รักสัตว์ มีเมตตา ดี้ท่านใดสนใจ ไม่รังเกียจ ส่งรูปถ่ายพร้อมที่อยู่ เบอร์โทรมาด่วน ตอนนี้เหงามาก ติดต่อ

ว้าเหว่ 7/49 ม.18 ซ.ร่วมใจ 2 ถ.วิภาวดี-รังสิต ลาดยาว อ.จตุจักร กทม.10900

หนุ่มพิจิตรต้องการมิตร

ผมต้องการรู้จักกับสาวอายุไม่เกิน 30 ปี เพื่อเป็นเพื่อนคุยแก้เหงา

ท่านที่ต้องการใช้บริการทำตามกติกาดังนี้

1. ส่งสำเนาบัตรประชาชน 2. ส่งสำเนาทะเบียนบ้าน 3. ตัดหัวคอลัมน์สื่อรักระบายอารมณ์ หรือถ้าต้องการจะลงรูปด้วยก็ได้

ส่งมาที่ "กามนิต" นิตยสารระบายอารมณ์ ตู้ปณ. 46 ปณฝ. สันติสุข กรุงเทพฯ 10113

เพื่อนเที่ยว เพื่อนกิน สาวใดที่ผิวขาวอยู่พิจิตรหรือใกล้เคียง เหงาอยากมีเพื่อนเที่ยว เพื่อนกิน แต่ไม่อยากมีพันธะ รักสนุก รักธรรมชาติ ไม่มีเรือพ่วง ส่วนผมอายุ 47 ปี การศึกษาระดับ ปวส.ผิวขาว รักความสะอาด รักสนุก รักธรรมชาติ รักกีฬาทุกชนิด ไม่ต้องการมีพันธะ ถ้านิสัยไปกันได้คงไม่เหงา สาวใดไม่รังเกียจกรุณาจ.ม.ไปที่

หนุ่ม 18 ถ.เจริญผล อ.เมือง จ.พิจิตร 66000

ชอบผู้ชายผิวขาว

เป็นคนผิวขาว หน้าตาพอใช้ได้ เหงามากอยากมีเพื่อนคุยที่เป็นชายโสด แบบไม่ใช่ของที่ต้องแย่งเขา (กลัวบาป) ชายโสดผู้ใดผิวขาว อายุไม่สำคัญขอให้มีความจริงใจ ไม่จิงโจ้ เขียนจ.ม.มาคุยกับเราได้ เพราะตอนนี้เราเหงามาก ถ้าส่งรูปหรือเบอร์โทรมาด้วยยิ่งดีใหญ่ รับรองเราตอบทุกฉบับ

รัชดา ยูแมนชั่น 387 ถ.รัชดาภิเษก ซ.โรหิตสุข ห้วยขวาง กทม.10310

เหงามากอยากมีแฟน

ผมเป็นทหารเกณฑ์ หน้าตาพอดูได้ ผิวดำแดง ส่วนสูง 165 ซม.น้ำหนัก 58 กก.อายุ 23 ปี ในแต่ละเดือนจะลาได้ 10 วัน ตอนนี้เหงามาก ต้องการรู้จักสาวโสดหรือหม้ายที่กำลังเปลี่ยวทั้งใจและกาย ไม่จำกัดอายุ เพื่อที่จะแลกเปลี่ยนอารมณ์หรือคลายเครียดในทุก ๆ เรื่อง สาวใดสนใจ จะมีรูปถ่าย หรือไม่มีก็ได้ จดหมายติดต่อ

พลฯทำนุ ท. พัน ขส.กรมสน สอ/รฝ. ต.สัตหีบ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี 20180

เพื่อนจริงใจ ไม่หลอกลวง

ดิฉันอยากรู้จักเพื่อนชายหรือเพื่อนหญิงก็ได้ที่มีความจริงใจไม่หลอกลวง เป็นคนพูดจริง ทำจริง ดิฉันอายุ 20 ปี สูง 165 ซม.หนัก 47 กก.เป็นคนจริงใจ หน้าตาดี นิสัยดี เป็นคนร่าเริง สนุกสนาน อยากได้เพื่อนอายุ 20-30 ปีเป็นโสด ไม่มีพันธะเป็นพ่อม่ายก็ไม่เป็นไร ติดต่อมาได้เลยตลอดเวลาและทุกวัน ดิฉันชื่อเล่นว่า "ญา" ดิฉันไม่เคยแต่งงานมาก่อน เป็นคนหุ่นดี ติดต่อทาง จ.ม.

ญา 67/1 ต.พันท้ายนรสิงห์ อ.เมือง จ.สมุทรสาคร 74000

ท่านที่ต้องการใช้บริการหางานหรือต้องการคนทำงานส่งข้อความพร้อมทั้งสำเนาบัตรประชาชน และตัดหัวคอลัมน์ตลาดนัดแรงงานส่งมาที่ "หนุ่มศักดิ์" นิตยสารระบายอารมณ์ ตู้ปณ.46 ปณฝ สันติสุข กรุงเทพฯ 10113

รับสมัครงานด่วน

มิ้ลค์กี้ เฮ้าส์ ร้านอาหาร-ขนม ของคนทันสมัย กำลังขยายงานต้องการพนักงานหลายตำแหน่ง

1. แม่ครัวทำอาหารตามสั่ง และอาหารไทยอื่น ๆ
2. กุ๊กทำอาหารฝรั่ง หรือกึ่งฝรั่ง
3. ผู้มีความสามารถทำขนมไทย และ-เบเกอรี่
4. ผู้ช่วยแม่ครัวหญิง มีใจรักงานด้านทำอาหารและขนม
5. หญิงสาวรักงานด้านบริการเป็นพนัก-งานขายประจำร้าน สนใจติดต่อ

ร้านมิ้ลค์กี้เฮ้าส์ 894/90-91 ปากทางเข้าศูนย์การค้าคลองตัน ถ.สุขุมวิท 71 แขวงคลองตัน เขตวัฒนา กทม.10110 โทร.7131843

ข่าวดี

ข่าวดีของคนชอบขายอาหารและขนม เรามีสถานที่ให้ขายอาหารและขนมหวานต่าง ๆ เช่นข้าวแกง ก๋วยเตี๋ยว ข้าวมันไก่ ข้าวหมูแดง อาหารยำ กับแกล้ม เบียร์ และอื่น ๆ สนใจติดต่อ

894/90-91 ปากทางเข้าศูนย์การค้าคลองตัน ถ.สุขุมวิท 71 แขวงคลองตัน เขตวัฒนา กทม.10110 โทร.7131843

หาผู้ร่วมหุ้นกิจการ

กิจการเสริมสวย และอบสมุนไพร พร้อมนวดแผนโบราณ ห้องบาร์เบอร์สองคูหา ตบแต่งหรูเสร็จเรียบร้อยแล้ว กิจการพร้อมดำเนินงานหาคู่หุ้นมาร่วมทำงาน และช่วยบริหารอยู่ในเมืองภูเก็ต ติดต่อ

ทิพย์วิมล (076) 248531,01-2707833 ร้านบัวขาว 35/3-4 ถ.วิชิต ต.วิชิต หมู่ 5 อ.เมือง จ.ภูเก็ต 83000

อานนท์ตอบปัญหาหัวใจ

มีปัญหาหัวใจเขียน จ.ม. มาปรึกษาได้ที่ "อานนท์" นิตยสารระบายอารมณ์ ตู้ ปณ.46 ปณฝ. สันติสุข กรุงเทพฯ 10113 อย่าลืมวงเล็บมุมซอง (ปัญหาหัวใจ) ผู้ที่ได้รับการตอบจะได้รับนิตยสารฟรี 2 ฉบับ

เกลียดคนหลอกลวง

หนูได้อ่านเรื่องคนอื่นมามากแล้ว หนูจึงอยากจะเขียนเรื่องของหนูให้คนอื่นอ่านบ้าง ตอนนี้หนูอายุ 17 ปี ทำงานขายของอยู่ที่ปั๊มน้ำมันเชลล์ หนูได้รู้จักกับผู้ชาย 5 คนด้วยกัน แล้วผู้ชายทั้ง 5 คนนี้ เขาเป็นเพื่อนกัน แต่มาจากคนละจังหวัด ส่วนตัวหนูเป็นคนจังหวัดสกลนคร และทั้ง 5 คนนี้เขาก็จะเข้ามาจีบหนูเหมือน ๆ กัน แต่หนูก็ไม่สนใจใครเลยสักคน มีเพียงคนเดียวเท่านั้นที่หนูสนใจเขาก็คือผู้ชายที่ชื่ออ้น ผู้ชายคนนี้แหละค่ะที่ทำให้ชีวิตของหนูต้องมีแต่ความทุกข์ พอรู้จักกับอ้น หนูกับเขาก็คบหากันมาเรื่อย ๆ อ้นเขาจะเป็นคนหน้าตาดี เจ้าชู้ แล้วก็ชอบโกหก แต่หนูก็ไม่เข้าใจตัวเองเหมือนกันว่า ทำไมหนูถึงไปรักเขาได้

หนูทำงานอยู่ที่ปั๊มเชลล์แห่งนี้หนูจะพักอยู่หอ แล้ววันนึงอ้นเขาเข้าไปปล้ำหนูถึงในหอ หนูก็ขัดขืนเขา แต่ถึงยังไงหนูก็สู้แรงของเขาไม่ไหว เขาบอกกับหนูว่าเขาจะรับผิดชอบในสิ่งที่เขาทำเอง หนูรู้สึกเสียใจมากทำไมเขาต้องทำกับหนูอย่างนี้ ในเมื่อเรื่องมันเกิดขึ้นมาแล้ว ก็ต้องปล่อยให้มันเป็นไปเพราะถึงยังไงหนูก็ไม่อาจเรียกร้องความบริสุทธิ์ของหนูกลับคืนมาได้เหมือนเก่า ธรรมดาเมื่อผู้หญิงเราเสียตัวให้กับผู้ชายคนไหนไปแล้ว ก็ย่อมอยากจะมีแค่เขาคนเดียวเท่านั้น นึกไม่ถึงเลยว่า หลังจากที่หนูเสียตัวให้เขาไปประมาณ 1 เดือนให้หลัง หนูก็ตั้งท้องเสียแล้ว เพราะหนูไม่ได้กินยาคุมกำเนิด อีกอย่างหนูก็กินยาคุมไม่เป็นด้วย หนูยังไม่รู้ด้วยซ้ำว่า เขากินยาคุมกันยังไง หนูโง่มากใช่ไหมคะ

พอหนูตั้งท้อง หนูก็ได้ลาออกจากงาน มาเช่าบ้านอยู่ เดือนละ 700 บาท หนูแพ้มาก ทำงานอะไรก็ไม่ไหวตั้งแต่หนูย้ายมาเช่าบ้านอยู่ เขาก็ไม่ได้มาอยู่กับหนูหรอกนะคะ ต่อมาหนูจึงเอ่ยปากชวนเขาให้ไปอยู่ที่สุพรรณบุรีด้วยกันกับหนู ซึ่งหนูจะไปอยู่กับพี่สาวหนู ก็กะว่าถ้าเขาตามหนูไปอยู่ที่สุพรรณฯ หนูก็จะให้เขาไปทำงานที่อู่รถกับพี่เขยของหนู เขาก็ตกลงยอมไปอยู่ที่สุพรรณฯ กับหนู แต่เขาไปอยู่ได้แค่เดือนเดียว ตอนนั้นหนูตั้งท้องได้ 3 เดือนแล้ว เขาบอกกับหนูว่าเขาอยู่ไม่ได้ เขาจะเข้ากรุงเทพฯหางานทำ ถ้าเขาได้ที่อยู่แน่นอน เขาบอกว่าเขาจะมารับหนูไปอยู่ด้วยทีหลัง หนูก็เฝ้าอ้อนวอนไม่ให้เขาไปอยู่กรุงเทพฯให้เขาสงสารหนูกับลูกเถอะ หนูทั้งร้องไห้ กอดขาเขา เพื่อห้ามไม่ให้เขาไป แต่เขาก็ไม่ฟังคำอ้อนวอนของหนูเลย เขาบอกให้หนูอยู่กับพี่สาวหนูไปก่อน เขาจะไปอยู่กรุงเทพฯ แค่อาทิตย์เดียวแล้วเขาจะกลับมารับ

ในที่สุดเขาก็ไปจริง ๆ เขาเก็บเสื้อผ้าไปหมดเลย หลังจากที่เขาไปแล้ว หนูก็ได้แต่นั่งนับวันรอให้เขากลับมารับหนูอย่างที่เขาบอกไว้ก่อนไป รอจนถึงหนึ่งเดือน เขาก็ยังไม่มีวี่แววว่าจะมาหาหนู หนึ่งเดือนที่รอคอยเขา หนูนอนร้องไห้ทุกคืน วันหนึ่งน้องสาวของหนูคนหนึ่ง ซึ่งเธอเคยทำงานอยู่ที่ปั๊มเชลล์ด้วยกันได้มาเยี่ยมพี่สาวหนูก็เลยเจอหนูด้วย พอน้องสาวจะกลับไปทำงานที่ปั๊ม หนูก็เลยได้โอกาสให้น้องสาวช่วยพาหนูไปหาอ้น น้องสาวได้พาหนูไปหาอ้น ที่บ้านปู่ของเขา ซึ่งอยู่ในซอยไวท์เฮ้าส์ พอไปถึงบ้านปู่เขา หนูก็ได้เจออ้น เขาอยู่ที่บ้านปู่ของเขาจริง ๆ พอหนูเจอหน้าเขา เขาก็ไม่ยอมให้หนูเข้าไปในบ้านเขา เขาจะเป็นคนออกมาคุยกับหนูข้างนอกเอง หนูก็ต้องยอมออกมายืนคุยกับเขาที่สะพานลอย แล้วหนูก็ถามเขาว่า เขาจะเอาอย่างไรกับเรื่องของหนูกับเขา แล้วหนูก็ถามเขาอีกว่าทำไมเขาถึงต้องทำกับหนูอย่างนี้ด้วยไม่มีความสงสารให้หนูบ้างหรือไง แต่เขาก็แก้ตัวออกมาว่า เขาเองก็กำลังจะเดินทางไปหาหนูอยู่พอดีแต่ว่าเขายังหางานทำไม่ได้เลย หนูรู้ว่าสิ่งที่เขาพูดออกมา เขาโกหกหนู เขาทิ้งให้หนูทนทุกข์ทรมาน ส่วนเขาหนีมาอยู่กับปู่อย่างสบายใจ

ระหว่างที่หนูคุยกับเขา หนูพูดไปร้องไห้ไป หนูก็บอกให้เขาแก้ตัวใหม่อีกที ก็เลยบอกเขาว่าให้เขาไปอยู่กับน้าชายของหนู ให้เขาไปทำงานที่อู่รถ กับน้องชาย น้าสะใภ้ ส่วนตัวหนูก็จะอาศัยอยู่กับน้าด้วย หนูมาอยู่กับน้าหนูก็ไม่ได้นั่งนอนอยู่เฉย ๆ จะทำงานบ้านทุกอย่างที่คนท้องอย่างหนูพอจะทำได้ จนเวลาผ่านไป ท้องของหนูย่างเข้าสู่เดือนที่เก้าแล้ว วันนั้นหนูจำได้ว่าเขามาหาหนูที่บ้านน้า ตอนนั้นทั้ง ๆ ที่เขารู้ว่าหนูอยู่บ้านคนเดียว พวกน้าของหนูเขาจะไปทำงานกันหมด เขาก็ไม่ยอมเข้ามาในบ้าน เขาบอกว่าเขาจะต้องรีบไป พอเขาพูดเสร็จเขาก็ไปเลย น้องชายกับน้าสะใภ้ของหนูเขาบอกว่า อ้นเขากลับบ้านของเขาไปแล้ว พอหนูได้ยินหนูถึงกับช็อกไปเลยค่ะ ในเมื่อเขาจะกลับบ้านทำไมเขาถึงไม่ยอมบอกกับหนูให้รู้เลยสักคำ หลายครั้งที่หนูคิดจะกินยาฆ่าตัวตาย แต่ก็นึกถึงลูกในท้องไม่กล้าทำ คิดถึงเขาขึ้นมาทีไร หนูรู้สึกเกลียดขี้หน้าของเขามาก

หนูคลอดลูกออกมาเป็นผู้ชาย หน้าตาจะเหมือนพ่อของเขามาก เพราะอย่างนี้เขาถึงได้อาภัพ เกิดมาก็ไม่มีพ่อ ตอนแรก ๆ พ่อกับแม่ของหนูท่านไม่ยอมรับลูกหนู หลังจากที่หนูคลอดลูกได้หนึ่งเดือน หนูก็ได้กลับไปอยู่บ้านนอก ตอนไปถึงบ้านนอก พ่อกับแม่ไม่ยอมจับลูกของหนูเลย แต่พอลูกของหนูโตขึ้น อายุประมาณสัก 3-4 เดือนพ่อกับแม่ของหนูท่านก็อุ้มหลาน และท่านก็รักลูกหนูมาก พอหนูแข็งแรงดีแล้ว หนูก็เข้ากรุงเทพฯมาหางานทำ เพื่อเก็บเงินส่งให้กับทางบ้าน ตอนนี้ลูกชายของหนูอายุ 5 ปีแล้ว พ่อของหนู ท่านจะรักเขามาก ถึงขนาดไม่ยอมให้หนูเลี้ยงลูกเองเลย ตอนนี้หนูคิดว่าชีวิตของหนูมีความสุขขึ้น

สุดท้ายหนูอยากจะให้ผู้ชายที่ชื่ออ้นรับรู้ไว้ว่าตอนนี้ลูกชายของเขาโตแล้ว แต่อย่าหวังว่าหนูจะอภัยให้ชาตินี้ทั้งชาติ อย่าเจอหน้ากันอีกเลย

คนที่รักจริง แต่ไม่ได้ความรักจริง

ตอบ..

อ่านเรื่องของหนูจบ อารู้สึกปวดร้าวหัวใจแทนหนูจริง ๆ ฉากชีวิตของหนูถูกสร้างขึ้นมาเหมือนนวนิยายพาฝัน ของหนุ่มสาว-วัยรุ่นที่เริ่มต้นอย่างหอมหวานแล้วจบลงด้วยความขื่นขม ชีวิตของหนูบูชาความรัก ถึงจะต้องสุขหรือทุกข์อย่างไรไม่ว่าขอให้ได้อยู่ใกล้กับชายที่ตัวเองรัก ส่วนผู้ชายเขาก็รักหนู

แต่ความรักของเขาถูกเปลี่ยนไปตามวันเวลา เขาย่อมรักอนาคตของเขามากกว่าที่จะยอมเอาชีวิตของเขามาจมอยู่กับหนู อาไม่โทษหรอกว่าใครผิด หากจะผิดก็ผิดด้วยกันทั้งคู่ ผิดตรงที่ว่าหนูปล่อยให้พยานรักเกิดขึ้นมา ผิดที่หนูรักและหวงเขาจึงไม่มีการวางแผนชีวิตและการมองการณ์ไกลว่ามีความเป็นไปได้แค่ไหน กับการฟังคำพูดของเขา เชื่อเขา

วัยรุ่น ที่กำลังจมอยู่ในความรัก ก็มักจะชอบมองอะไรสวยหรูไปซะหมด อาดีใจที่หนูไม่ฆ่าเด็ก ไม่ฆ่าตัวตาย จงเก็บรักษาชีวิตที่ดีงาม และมีค่า แล้วก็ความผิดพลาดในอดีตไว้อบรมสั่งสอนลูกเราจะดีกว่า การที่ลูกชายเกิดมาไม่มีพ่อ ไม่ได้หมายความว่าเขาอาภัพ ตรงกันข้ามเขามีบุญมากที่เกิดมา เพื่อสมานพิษบาดแผลในหัวใจของผู้เป็นแม่ได้อย่างดี อย่างน้อยเขาก็คือตัวแทนของ “อ้น” สักวันหนึ่ง อ้น เขาก็จะต้องกลับมาหาลูกเขา วันที่อ้นเริ่มเติบโตเป็นผู้ใหญ่ เขาจะคิดได้เอง อย่าเก็บมันมาเลยความแค้น ความอาฆาต เพราะมันไม่มีผลดีกับชีวิตของหนูกับลูก ควรสร้างสรรค์ความดีงามใส่ตัวลูกให้มาก ๆ สอนให้เขามีความกตัญญู รู้คุณผู้บังเกิดเกล้า แล้วภายภาคหน้าเขาจะเจริญก้าวหน้าในชีวิต

ความจริงแล้ว อ้น เขาก็ถือว่าเป็นคนดีอยู่บ้าง ถ้าเขาไม่ดีหนูคงไม่รักเขาหรอกจริงไหม หนูจงภูมิใจเสียเถิดว่า ลูกของหนูเกิดมามีบุญ ตากับยายก็หลงรักดูแลเป็นอย่างดี ดีกว่าคนที่เป็นพ่อเป็นไหน ๆ สมัยนี้เขาจะดำเนินชีวิตกันแบบฝรั่ง ถ้าเด็กคนไหนเกิดมามีพ่อมีแม่ คอยมาประคบประหงมมาก ๆ โอกาสที่เด็กจะอ่อนแอและเสียคนมีได้เยอะมาก ดีแล้วที่ลูกของหนูจะได้เกิดมามีแต่ความเข้มแข็ง สามารถต่อสู้กับสังคมได้อย่างมั่นคง และเป็นที่พึ่งให้กับหนูได้ต่อไปในอนาคตข้างหน้า อย่าไปแต้มสีแห่งความแค้น ความอาฆาต ความผิดหวังบนความคิดเขา เพราะเขาไม่รู้เรื่อง อาขอให้หนูจงประสบความสำเร็จ ในชีวิต พบแต่สิ่งที่ดีงามนะครับ อาขอเป็นกำลังใจให้

อานนท์

ไม่ใช่ไม่รัก

สวัสดีค่ะ คุณอานนท์ที่เคารพ

ฉันได้อ่านคอลัมน์นี้แล้วทำให้อยากจะเขียนมาระบายความในใจบางอย่างของตัวเองบ้าง เพราะที่ผ่านมารู้สึกว่าตัวเองไม่ได้รับความยุติธรรมจากพ่อแม่เลยทั้ง ๆ ที่ฉันก็เป็นลูกคนหนึ่งเหมือนกัน

ครอบครัวของฉันมีพี่น้อง 5 คน ฉันเป็นลูกคนกลาง มีพี่ 2 คน และน้องอีก 2 คน พี่ ๆ กับฉันเรียนโรงเรียนเดียวกัน ส่วนน้องอีกสองคนเรียนคนละโรงเรียน พ่อแม่ฉันเป็นคนรักลูกไม่เท่ากัน เขาจะรักพี่ ๆ และน้อง ๆ มากกว่าฉัน ไม่ว่าพี่น้องอยากได้อะไรจะหามาให้ทุกอย่าง ส่วนตัวฉันกลับไม่ค่อยได้อะไรจากพ่อแม่เลย หรืออย่างเวลาพี่น้องอยากไปเที่ยวไหน พ่อแม่ก็จะพาไปไม่เคยขัด ขนาดไปต่างจังหวัดไกล ๆ ยังพาไปเลย แต่พอฉันขอไปด้วยเขากลับไม่ยอมให้ไป บอกให้อยู่เฝ้าบ้านเพราะไม่มีคนเฝ้าบ้าน แล้วเวลารับประทานอาหารทุกคนจะทานพร้อมหน้าพร้อมตากัน ส่วนฉันต้องรอทานทีหลัง เจอเรื่องแบบนี้บ่อย ๆ ฉันก็นึกน้อยใจเหมือนกัน และสงสัยว่าฉันเป็นลูกพ่อแม่จริงหรือเปล่า ฉันอยากรู้มากแต่ไม่กล้าถามใครเพราะกลัวพ่อแม่จะรู้และฉันเองถ้ารู้ความจริงที่ไม่อยากจะเจออาจจะเสียความรู้สึกไปเลยก็ได้

ฉันมีเรื่องระบายอารมณ์เพียงเท่านี้ล่ะค่ะ ซึ่งแค่นี้ทำให้หายกลุ้มใจลงไปได้บ้าง

จาก เด็กมีปัญหา

ตอบ...

เป็นธรรมดาของคนที่เป็นลูกคนกลาง ย่อมจะได้รับความสนใจจากพ่อแม่น้อยกว่าพี่น้องคนอื่น แต่ก็ไม่มีพ่อ-แม่คนไหนอีกเหมือนกัน ที่จะไม่รักลูกของตัวเอง ท่านก็รักลูกของท่านทุกคนนั่นล่ะ แต่บางทีความรักของท่านก็อาจจะมีเอนเอียงไปบ้าง ซึ่งนั่นก็ไม่ได้หมายความว่า ท่านจะไม่รักน้องหรอกนะครับ อย่างเวลาที่ พ่อ-แม่ของน้องเขาไปเที่ยวที่ไหนแล้วไม่เอาน้องไปด้วยนั้น ก็เพราะว่า พ่อ-แม่ ของน้องท่านคงเห็นแล้วว่าน้องเป็นลูกที่เสียสละ สามารถที่จะรับผิดชอบอยู่เฝ้าบ้านได้ แต่ถ้าให้น้องของน้องมาอยู่เฝ้าบ้านแทน มันก็ไม่ได้เพราะน้องก็ยังเล็ก ครั้นแม่ของน้องจะให้พี่ ๆ ของน้องอยู่เฝ้าบ้านแทนน้อง ก็ไม่เหมาะ สู้ให้พี่ ๆ ของน้องไปด้วยจะดีกว่า เพราะอย่างน้อย พี่ ๆ ของน้อง ก็สามารถจะคอยดูแลตัวเอง และดูแลเป็นหูเป็นตาน้อง ๆ ที่แม่พาไปด้วยแทนพ่อกับแม่ได้ เพราะฉะนั้นน้องไม่ต้องน้อยใจ กลับกันอาว่าน้องควรจะภูมิใจเสียด้วยซ้ำ ที่น้องเป็นที่ไว้วางใจของ พ่อ-แม่ แล้วนั่นก็หมายความว่า พ่อ-แม่ ท่านรักน้องมากไม่แพ้ พี่-น้องคนอื่น ๆ เลย อาว่าคนที่เกิดมาเป็นลูกคนกลางนี่ดีจะตาย เพราะลูกคนกลางจะมีความอดทนสูง เก่ง มีความรับผิดชอบทุกอย่างแทน พ่อ-แม่ได้ เมื่อรู้อย่างนี้แล้ว อาหวังว่าน้องคงจะไม่มีความรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจว่า พ่อ-แม่ ไม่รักหรือไปคิดว่าน้องไม่ใช่ลูกท่านอีกล่ะ เพราะมันจะบาปกับตัวเองด้วยนะจะบอกให้ที่ไปคิดกับ พ่อ-แม่ แบบนั้น เพราะน้องเป็นลูก เพราะท่านรักน้องเนี่ยล่ะ ท่านถึงได้เลี้ยงน้องมาจนโตอยากให้น้องเปลี่ยนความรู้สึกใหม่ คือ หันมาเข้าใจท่าน และรักท่านมาก ๆ ดีกว่านะครับ

อานนท์

เด็กนรก

โดย........เทอด ธรณินทร์

ต่อจากฉบับที่แล้ว

ขณะเพื่อน ๆ ของดวงสมรหรือสาว ๆ ชาวเมืองปทุมฯรุมล้อมซักถามความคืบหน้าเกี่ยวกับการสืบสวนคดีที่กำลังเป็นข่าวเกรียวกราวเรื่องแก๊งสาว ๆ ดาวร้ายวัยรุ่นซึ่งพวกคุณเธอสนอกสนใจเป็นพิเศษ

เพราะตำรวจคาดเดาเอามาบวกลบคูณหารจากปากคำของผู้เห็นเหตุการณ์ทุกครั้งตั้งแต่คราวปล้นร้านทอง กลุ่มผู้ที่ก่ออาชญา-กรรมสยดสยองพองขนเกือบทุกคนล้วนอยู่ในวัยไล่เลี่ยกับพวกหล่อน

แถมยังเป็นเพศเดียวกัน

6.

สำหรับคำกล่าวของน้องสาวที่ว่าเขาเข้าตาจนนั้น มือปราบหนุ่มควรจะรีบปฏิเสธอย่างแข็งขัน

พ.ต.ต.เชิด พิชิตชัย กลับบอกเลี่ยง ๆ ไม่เต็มเสียง

"จะว่าเข้าตาจนก็ไม่เชิงเพียงแต่ตำรวจเพิ่งจะพบทางตัน ทำให้ต้องตั้งหลักกันใหม่"

"แล้วเมื่อไหร่สารวัตรเชิดจะพบทางสว่างไสวคะ"

บัวตองเพื่อนของน้องถามดวงตาเป็นประกายวาววาม นายตำรวจหนุ่มจึงหัวร่ออยู่ในลำคอแล้วพึมพำทำนองแบ่งรับแบ่งสู้

"ไม่รู้ซีอาจจะวันนี้พรุ่งนี้"

"วันนี้พรุ่งนี้หมายถึง"

"ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเคลื่อนไหวแล้วหลงเหลือร่องรอยเอาไว้"

"ต้องรอให้เกิดเรื่องอีกครั้ง"

"ใช่"

ตอบรับพร้อมกับผสมเหล้า

แต่ยังไม่ทันจะยกแก้ววิสกี้โซดาค่อนข้างหนาขึ้นดื่มเสียงโทรศัพท์ในห้องรับแขกก็ดังขึ้นเสียก่อน เขาจึงผละจากเฉลียงเข้าไปรับสายและซักไซ้ไต่ถามทางปลายสายอยู่นานประมาณเกือบ ๆ สิบนาที

แสดงว่ามีเรื่องสำคัญ

พอวางหูทั้งน้องทั้งเพื่อนน้องจึงกรูตามเข้าไปถามไถ่ เมื่อเห็นพ.ต.ต.เชิด พิชิตชัย คว้าปืนคว้าวิทยุ

เตรียมจะออกไปนอกบ้านเป็นการด่วน

"เกิดเรื่องอะไรที่ไหนหรือคะ?"

"ตอนนี้ยังไม่เกิด"

"เห็นพี่เชิดรีบร้อน"

สุ้มเสียงดวงสมรแสดงถึงความเป็นห่วงบ่วงใย พี่ชายซึ่งเป็นนายตำรวจมือปราบจึงบอกคร่าว ๆ เกี่ยวกับ "ข่าว" ซึ่งเขาเพิ่งได้รับทางโทรศัพท์เมื่อครู่ จากสายที่กระจายอยู่ในหมู่วัยรุ่น

"เอ๋ เลดี้ไนท์หายไปจากศูนย์การค้าซึ่งดาราดิสโก้เธคและดาวดวงเด่นของราชประสงค์สแควร์ขอบปลีกตัวจากเพื่อนร่วมแก๊ง แสดงความเก่งกล้าแถข้ามเขตมาล่าเหยื่อเป็นประจำ"

ทั้งบัวตองทั้งน้องของนายตำรวจหนุ่มจากเมืองปทุมทำหน้าเหลอ เพราะคุณเธอทั้งคู่ไม่เคยรู้จักคนชื่อเอ๋มาก่อน เชิดจึงต้องบอกดวงสมรและเพื่อน ๆ เหมือนเขาเองก็ยังไม่ค่อยจะแน่ใจ

อะไรเป็นอะไร

การหายตัวไปของวัยรุ่นระดับดาวดิสโก้ที่ว่าน่าจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรากำลังปวดเศียรเวียนเกล้า เพราะตามข่าวยืนยันมือปืนคนหนึ่งของเจ้าพ่อไปพัวพันก่อนมันจะถูกแก๊งสาว ๆ ดาวร้ายฆ่าตาย

ตรงป้ายรถเมล์ข้างมหาวิทยาลัย ขณะกฤษณะ วงศ์วาร กำลังยืนรอรถประจำทางจะไปบ้านร้าง

บีเอ็มฯสีบรอนซ์อมเทาก็โฉบเข้ามาเบรกพรืดใกล้ ๆ

เขาจึงรีบเปิดประตูเข้าไปนั่งคู่คนขับพร้อมกับซักถาม เมื่อเอ.อ้วนหุ้นส่วนคนสำคัญนำรถเยอรมันคันงามพุ่งปราดไปตามถนนเพลินจิตทะลุออกสุขุมวิทด้วยความเร็วชนิดที่คนนั่งใกล้ ๆ สงสัย

"เกิดอะไรขึ้นเรอะ"

"ไอ้เอ๋หายไปจากเดอะมอลล์เมื่อตอนเที่ยง"

น้ำเสียงปัทมาแสดงว่าห่วงใยเพื่อนรุ่นน้องเป็นล้นพ้น

เช่นเดียวกับคนที่เพิ่งรู้เรื่องนักศึกษาหนุ่มถึงขนาดสะดุ้งเบิกตากว้าง พลางหันไปไล่เลียงเสียงรัวเร็ว

บ่งบอกอาการตื่นเต้น

เพราะ "เอ๋ เลดี้ไนท์" หรือวัยรุ่นหุ่นสวยรวยเสน่ห์ซึ่งล่องหนหายตัวไปเป็นไส้ศึกคนสำคัญที่คาบข่าวจากมือปืนของเจ้าพ่อมาเปิด-เผย ทำให้ฝ่ายตรงข้ามประสบความพ่ายแพ้อย่างยับเยิน

บังเอิญวันเลี้ยงฉลองชัยชนะที่พัทยาเขาลืมเตือนปัทมาให้คอยระมัดระวังภยัน-ตรายจะมาถึงรายนั้น

"มันเป็นความผิดพลาดของฉันเอง"

กฤษณะยอมรับกับหุ้นส่วน

เอ.อ้วนจึงตัดบท

"ไม่มีใครผิดหรอกเพราะฉันบอกไอ้เอ๋มันแล้วให้ระวังตัวอย่าเที่ยวมั่วสุ่มสี่สุ่มห้าถ้ามันไม่เสือกโลภโฉบบินห่างถิ่นข้ามเขตไปล่าเหยื่อถึงเดอะมอลล์รามคำแหงโน่นก็คงจะไม่เกิดเรื่อง"

ปัทมาตำหนิติเตียนเอ๋ เลดี้ไนท์ ซึ่งเป็นเด็กในคอนโทรลด้วยสุ้มเสียงแสดงความเชื่อมั่นว่ารายนั้นโดนเล่นงานเป็นการล้างแค้น

นักศึกษาหนุ่มสมองใสจึงย้อนถาม

"เธอแน่ใจแล้วใช่มั้ยไอ้พวกเจ้าพ่อเปิดเกมลอบกัดเด็ก แอบมาฉกเอาตัวเพื่อน

รุ่นน้องของเธอไป"

"ยิ่งกว่าแน่ใจ"

"เหตุผล"

"เพราะไอ้กุ้งเด็กเทคโนฯซึ่งไปจีบแคชเชียร์ที่ศูนย์การค้าแห่งนั้นโทร.มาบอก มันเห็นมือปืนคุมโรซ่าดิสโก้เธคไปป้วนเปี้ยนอยู่บนชั้นสองก่อนเด็กของเราจะล่องหนหายตัวไปอย่างลึกลับพร้อมกับความว่างเปล่า"

"หากพวกเจ้าพ่อก็ต้องใช้พาหนะอย่างดี"

"มือปืนคุมโรซ่าส่วนใหญ่ใช้รถญี่ปุ่น"

"รถญี่ปุ่นซึ่งวัยรุ่นนิยมขี่มีสองสามยี่ห้อ"

"ล้วนเปลี่ยนท่อแต่งซิ่ง"

"ยิ่งแบบนั้นพนักงานบนอาคารจอดรถชั้นสองของเดอะมอลล์น่าจะรู้และเห็นใครเป็นใคร"

คนสมองใสนอกจากจะเก่งกาจปราดเปรื่องเรื่องประดิษฐ์คิดค้นจนศัตรูคู่แค้นและตำรวจปวดหัวยอมกลัวมันสมองของเขาแล้ว กฤษณะ วงศ์วาร ยังตามเกมของอีกฝ่ายได้อย่างกระชั้นชิด

ชนิดหัวโจกแก๊งสาว ๆดาวร้ายนึกไม่ถึง

"จริงสินะ"

เอ.อ้วนเอออวยเห็นด้วย

เพราะเหตุผลของคนสมองอัจฉริยะมักจะถูกต้องตรงเป้า

เก๋งเยอรมันคันงามจึงเลี้ยวซ้ายเข้าไปในเดอะมอลล์ แวะรับบัตรตรงป้อมแล้วแล่นปราดขึ้นไปจอดขวางทางอย่างอันธพาลอยู่บนชั้นสองของอาคารจอดรถด้านหลังศูนย์การค้าดังกล่าว

เจ้าหน้าที่ของเดอะมอลล์หรือพนักงานควบคุมการจราจรบนชั้นนั้นเห็นรถติดกันเป็นทิวแถวจึงแจวอ้าวมาโค้งถามโชเฟอร์สาวอย่างสุภาพ

"รถเป็นอะไรไม่ทราบ"

"คุณไม่ทราบแล้วฉันจะทราบได้ยังไง"

"ก็รถคุณ"

"มันไม่ยอมแล่น"

"คงเครื่องยนต์ขัดข้อง งั้นช่วยกันเข็นแอบข้างทางก่อนเดี๋ยวผมจะเรียกช่างขึ้นมาดูให้"

ทั้ง ๆกล่าวอย่างนอบน้อม

หัวโจกสาว ๆดาวอันธพาลจากย่านราชประสงค์ก็ยังคงนั่งเฉย ไม่ยอมขยับเขยื้อนเคลื่อนไหวเช่นเดียวกับคนที่นั่งเคียงคู่อยู่ข้าง ๆ หล่อน

คนใจเย็นก็ชักร้อน

พนักงานของเดอะมอลล์จึงเสียงแข็ง

"คุณจะแกล้งให้รถติดทำไม"

"ฉันสนใจคุณ"

ยักคิ้วหลิ่วเนตรเอียงคอเว้าซื่อ ๆ แบบวัยรุ่นใจถึง พร้อมกับดึงปืนออกมาจ้องส่องอยู่ตรงหน้า

เล่นเอาอีกฝ่ายผวา

"ถ้าไม่อยากตายโหงขึ้นมาบนรถเร็ว"

สั่งเสียงเรียบ ๆ

แต่เย็นเฉียบ

ไม่สนใจรถที่ติดเป็นทิวยาวอยู่ข้างหลังทั้ง ๆ บรรดารถเหล่านั้นบีบแตรไล่ดังระงมถมถาน

พนักงานประจำอาคารจอดรถของเดอะมอลล์พยายามขัดขืนโดยก้มหลบปากกระบอกปืนแล้วหมุนตัวจะเผ่นหนีด้วยสัญชาตญาณของชายชาตรี ดีเทคทีฟสเปเชียลลำกล้องสองนิ้วในมือ เอ.อ้วนจึงแผดคำรามขึ้นหนึ่งนัด

เปรี้ยง !

ตัดเส้นเอ็นตรงร้อยหวายของรายนั้นขาดสะบั้น

หมอนั่นหมดสิทธิ์จะคิดหนี เพราะข้อเท้ามนุษย์ไม่มีร้อยหวายขยับเขยื้อนเคลื่อนไหวไม่ได้อยู่แล้ว

นักศึกษาหนุ่มสมองใสซึ่งเปี่ยมด้วยเมตตาธรรมจึงโดดลงไปช่วยสงเคราะห์ลากขึ้นมาบนรถกดหัวไว้ได้เบาะ ขณะเอ.อ้วนนำบีเอ็มฯสีบรอนซ์อมเทาเลี้ยวขวาตลอดลงจากชั้นสองของอาคารจอดรถ

กดคันเร่งเสียงเทอร์โบดังกระหึ่ม

บรื้ม...ม...ม...

พุ่งชนทุกอย่างที่ขวางหน้า ทยานออกไปจากศูนย์การค้าแห่งนั้นอย่างรวดเร็วราวจรวดนำวิถี

....

หลังจากแวะเวียนเข้าไปเปลี่ยนป้ายทะเบียนในสถาบันการศึกษาแห่งหนึ่งซึ่งอยู่ไม่ใกล้ไม่ไกลเสร็จสรรพ

ปัทมาก็ขับบี.เอ็ม.ดับบลิวสีบรอนซ์อมเทาเข้าไปเบรกกึกตรงหน้าประตูห้องของโรงแรมม่านรูดระดับเฟิร์สคราส ซึ่งเอ.อ้วนเราสามารถใช้เป็นสถานที่สอบปากคำเชลยได้อย่างสะดวกสบาย

เหมือนมีหุ้นอยู่ที่นี่

เพราะบ๋อยหลายคนรู้ดีหล่อนเป็นคู่นอนประเภทเลสเบี้ยนซึ่งลูกสาวเจ้าของโรงแรมม่านรูดแห่งนี้หลงรักเป็นนักเป็นหนา

ปัทมาจึงได้รับสิทธิพิเศษ

ใช้บริการฟรีตลอดยี่สิบสี่ชั่วโมง

บ๋อยเพียงมาไขห้องหาน้ำหาท่าและเครื่องดื่มให้แล้วกลับไป ไม่โผล่มารบกวนอีกเลย

ระหว่างการสอบสวนอย่างรีบด่วน โดยกฤษณะฉีดมอร์ฟีนผสมสารเคมีบางชนิดเข้าไปในร่างกาย ทำให้พนักงานประจำอาคารจอดรถของเดอะมอลล์ผู้เคราะห์ร้ายลืมความเจ็บปวดตรงร้อยหวายและรู้สึกเหมือนครึ่งหลับครึ่งตื่น

ตลอดเวลาที่ถูกซักถาม

ทั้งสองจึงได้รู้ความจริง

เกือบจะทุกสิ่งทุกอย่างเป็นไปตามที่หัวโจกสาวดาวโจรวัยรุ่นหุ่นบึ๊บบับชวนรับประทานจากย่านราชประสงค์คาดเดา ยกเว้นพาหนะหรือรถเก๋งซึ่งเอาตัวเอ๋ เลดี้ไนท์ ไปจากเดอะมอลล์รามคำแหง

เป็นรถฝรั่งเศสสีแดง

ไม่ใช่รถญี่ปุ่น

คุณเธอจึงเบิกตากว้างพลางเปล่งอุทานออกมาอย่างตื่นเต้น

เพื่อเปิดการแสดงคอนเสิร์ตเชิดฉิ่ง กับสมุนของชาติ ชูพงษ์ซึ่งคงเป็นโหลที่เฝ้า "คุณเอ๋" หรือเหยื่อเนื้อขาวๆ อยู่กลางสวนส้ม แห่งนั้น

"ไอ้ชาติ ชูพงษ์"

กฤษณะยังงง ๆ จึงย้อนถาม

"ทำไมเธอรู้"

"ก็ในกลุ่มมือปืนคุมโรซ่าดิสโก้เธคมีมันตัวเดียวที่ใช้ซีตรอง ต้องไอ้ชาติแน่นอนไม่มีปัญหา"

"คนชื่อชาติเป็นใคร"

"ตำแหน่งโดยเปิดเผยมันคือหัวหน้าหน่วยรักษาความปลอดภัยของมูลนิธิช่วยเยาวชนยากจน แต่ทุกคนในวงการนักเลงหรือวงการอาชญากรรมรู้ดีไอ้ระยำนี่คือมือปืนแขนขวาของเจ้าพ่อ"

"ที่ชอบเดินข้อกางวางมาดบอดี้-การ์ดตามหลังเวลานายโกมล พิศลเดช ไปไหนมาไหนใช่มั้ย"

"ใส่แว่นด้วย"

"ฉันพอจะนึกออกแล้ว"

"และตัวเตี้ยกว่าใคร"

ปัทมาสรุปรูปพรรณสัณฐานมือปืนแขนขวาของนายโกมลซึ่งเป็นคนฉกตัวเอ๋ เลดี้-ไนท์ไปจากเดอะมอลล์

นักศึกษาหนุ่มสมองใสจึงย้อนซักเสียงรัว

"เราจะพบไอ้คนชื่อชาติ ชูพงษ์ ได้

ที่ไหน"

"ในสนามม้า"

"ถ้างั้น.."

"ฉันจะไปจัดการเองนายไม่ต้องห่วง"

เอ.อ้วนรับภาระเรื่องแกะรอยมือปืนแขนขวาของเจ้าพ่อ เพื่อติดตามไปช่วยเพื่อนรุ่นน้อง

แสดงว่าหล่อนไม่อยากให้ "มันสมอง" ของแก๊งสาว ๆ ดาวร้ายเปิดเผยตัวเหมือนเป็นห่วงกลัวเขาจะได้รับอันตราย

ซึ่งก็ตรงกับเจตนาของนักศึกษาหนุ่ม

เพราะกฤษณะ วงศ์วาร ต้องการเป็นเพียง "แบ็ค" อยู่เบื้องหลังวัยรุ่นเหล่านี้เพื่อค้นคว้าเทคโนโลยีสำหรับโลกในอนาคตมากกว่าจะออกหน้าออกตา การร่วมมือประกอบอาชญากรรมต่าง ๆ ก็เพื่อทดลองสิ่งประดิษฐ์คิดค้นขึ้นมาเท่านั้น

ดังนั้นเมื่อเอ.อ้วนหรือหุ้นส่วนคนสำคัญขันอาสาเผชิญหน้ากับฝ่ายตรงข้ามและรับภาระเรื่องติดตามช่วยเหลือเพื่อนร่วมแก๊งไป คนสมองใสจึงถอนหายใจเฮือกอย่างปลอดโปร่งโล่งอก

และพอวกกลับออกมาจากโรงแรมม่านรูดหรือโมเต็ลเห็นคู่น้ำติ้น ๆริมถนนทั้งสองจึงจอดรถ และโยนพนักงานประจำอาคารจอดรถของเดอะมอลล์หรือเชลยซึ่งสลบไสลทิ้งไว้ในคู่ที่ว่า

โดยนักศึกษาหนุ่มบอกกับปัทมา

"เมื่อสักครู่นี้หลังการสอบสวนฉันฉีดยาล้างสมองผสมยูน็อกตินซิกแคนนอลในอัตราส่วนเท่า ๆ กันให้หลับเหมือนสลบไป"

"พอตื่น.."

"ฟื้นคืนสติขึ้นมาฤทธิ์ยาจะทำให้เขาลืมอดีตทั้งหมดแม้แต่ชื่อพ่อชื่อแม่และชื่อของตัวเอง"

"ลืมไปจนถึงเมื่อไหร่"

"ตลอดชั่วอายุขัย"

"ไม่มีทางจะเป็นพยานเล่นงานเราได้"

"รับรอง"

"เรื่องตำรวจ"

"ไม่ต้องห่วง"

คราวนี้หัวโจกโจรวัยรุ่นเป็นฝ่ายระบายลมหายใจยาวเหยียดออกมาอย่างปลอดโปร่งโล่งใจ แล้วพอส่งกฤษณะลงต่อรถเมล์ตรงแยกบางกะปิเรียบร้อย เอ.อ้วนก็บินด่วนตรงไปยังสนามม้าราชกรีฑาสโมสร

หรือสนามฝรั่ง

ริมถนนอังรีดูนังค์คับคั่งด้วยยวดยาน ซึ่งดูเหมือนจะเป็นเหตุการณ์ปกติธรรมดาสำหรับสนามม้าในวันที่มีการแข่งม้า

บีเอ็มฯรุ่นล่าสีบรอนซ์มอมเทาโฉบเข้าไปจอดรวมกับยวดยานดังกล่าว แล้วสาวรุ่นเจ้าของรถก็ตีตั๋วชั้นหนึ่งราคาสองร้อยบาท ส่ายอาด ๆวางมาดทายาทเศรษฐีประเภทที่ชื่นชอบกีฬาพระราชา

ขึ้นไปยังอัฒจันทร์ด้านขวามือ

เล่นเอาตื่นตะลึงกันไปทั้งแถบ

เหล่าเซียนพนันน้อยใหญ่ต่างหันมามองจ้องสองปทุมมาลย์มโหฬารปานเขาพระวิหารของเอ.อ้วนอย่างสนอกสนใจ เพราะหัวโจกสาว ๆ ดาวร้ายแกล้งถอดยกทรงทิ้งไว้ในรถ แถมปลดกระดุมเสื้อเม็ดบนเสียอีกสองเม็ด

เจตนาจะอ่อยเหยื่อ

ด้วยก้อนเนื้อที่เต้นเป็นสปริงอยู่ในเสื้อ

เพื่อล่อไอ้คนคอสั้นตัวเตี้ยซึ่งยืนเลียริมฝีปากแห้งผากอยู่ในหมู่นักพนันประเภทเดียวกันคือพวกมือปืนของเจ้าพ่อเพราะบอดี้การ์ดของผู้ยิ่งใหญ่ในวงการต่าง ๆ มักจะใช้เวลาว่างมาพบปะสังสรรค์วันหยุดสุดสัปดาห์ตามบ่อนตามสนามม้า เห็นเหยื่อเนื้อขาว ๆ แปลกหน้าจึงตาลุกเส้นกระตุก

ด้วยความเสียว

แผนของปัทมานับว่าได้ผล

7.

แม้บางรายเพิ่งได้เหยื่อไปเคี้ยวเหลือกระดูกกระเดี้ยทิ้งไว้ให้สมุนบริวารที่บ้านรุมแทะต่อสด ๆ ร้อน ๆ ก่อนมาสนามม้า อย่างมือปืนแขนขวาของนายโกมลหรือคนตัวเตี้ยยังอดเลียริมฝีปากด้วยความอยากไม่ได้

เพราะร้อยวันพันปีจะมีเด็กผู้หญิงประเภท "หอม" มายั่วให้สะง่อมปรกติพวกนี้จะยอมเฉพาะไม้ป่าเดียวกันเท่านั้น

ขนาดอิ่มแปล้จะแย่มาแล้วอย่างชาติชูพงษ์ ยังรีบปราดลงจากอัฒจันทร์ชั้นบนมาทาบ พอทราบว่าน้องหนูต้องการพอคเก็ตมันนี่เพียงสามสี่ร้อยไอ้เตี้ยหมาตื่นหรือมือปืนคนสนิทของเจ้าพ่อก็ลืมม้า

คว้าแขน เอ.อ้วนบินด่วนออกจากสนามไปทันใด

และในโรงแรมม่านรูดแถวชานเมืองแห่งเดิม

ห้องเก่า

พอเข้าไปปิดประตูล็อคเสร็จสรรพทอมอกใหญ่ก็แผลงฤทธิ์ชนิดมือปืนระดับแขนขวาของนายโกมล พิศลเดชนึกไม่ถึง

หล่อนดึงเขาเข้าไปจุมพิตแล้วกัดติดจนลิ้นคุณชาติหวิดขาด พร้อมมือคุณเธอก็เลื่อนปราดลงไปตรงเป้ากางเกง

แล้วกำหมัด

อัดเต็มเหนี่ยว

พลั่ก..

หนักมั้ยหมัดไม่รู้

รู้แต่ร่างเตี้ยม่อต้องงขี้ก้อง และพอสาวแสบปล่อยฟันจากลิ้นชาติชูพงษ์ก็ร้องเสียงหลง

"โอ๊ย..ย..ย..ย."

ม้วนต้วนลงไปดิ้นถ่มลิ้นตัวเองที่ขาดออกมา แถกซ้ายแถกขวาเป็นปลาดุกถูกทุบหัวอยู่กับพื้น

พลางพยายามจะกระชากปืนจากเอว

ทว่าเอ.อ้วนเร็วกว่า ที่ปากกระบอกลำกล้องยาวสองนิ้วของดีเทคทีฟสเปเชี่ยลลงไปจ่อตรงซอกคอติดกับทัดดอกไม้เสียก่อน

พร้อมถามเสียงเรียบ ๆ

และเฉียบขาดอย่างเคย

"เพื่อนรุ่นน้องของกูถูกขังอยู่ที่ไหน?"

"เอ..เอ..เอ๊"

คนลิ้นขาดเลือดท่วมปาก พยายามเปล่งเสียงออกมาอย่างลำบากยากเย็น เป็นเหตุให้เจ้าของปลายลำกล้องปืนซึ่งจ่ออยู่ตรงซอกคอไม่พอใจ ยกซ่นเกือกกระแทกโครมลงไปกลางหว่างขา

ซ้ำตรงรอยแผลเก่า

คุณชาติ ชูพงษ์คงหลบไม่ทันเลยละดุ้งเฮือกตาเหลือก แหกกรามระเบิดเสียงร้องดังลั่น

"โอ๊ย...ย..ย."

"ไม่อยากเจ็บตัวก็บอกมาไว ๆ อย่าช้า"

"อ้า...า"

"ไอ้เอ๊ตายหรือยัง..?"

"ยะ...ยะ...ยัง"

"มึงเอามันไปขังไว้ที่ไหนบอกตำแหน่งแห่งหนให้ละเอียดลออ ขอร้องอย่าให้กูต้องถามซ้ำ"

ยื่นคำขาด

พร้อมง้างนกดีเทคทีฟสเปเชี่ยลในมืออย่างใจเย็นเป็นการข่มขวัญไอ้เตี้ยหมาตื่นจึงรีบบอกเสียงสั่นระรัวด้วยความหวาดกลัว เพราะปากกระบอกปืนเลื่อนจากซอกคอมาจ่อตรงหัวแล้วตอนนี้

และแม้เสียงสารภาพของคนชื่อชาติจะอู้อี้แบบคนมีครึ่งลิ้น ก็ยังพอฟังเข้าใจว่ามันขังเพื่อนรุ่นน้องของหล่อนไว้ในกระท่อมร้างกลางสวนส้มริมคลองรังสิตหวุดหวิดจะพ้นเขต

จังหวัดปทุมฯอยู่รอมร่อ

ซึ่งก็ยังไม่แน่ว่ามือปืนแขนขวาของนายโกมลจะตอหลดตอแหลแก้ปัญหาเฉพาะหน้าแหกตาหล่อนหรือเปล่า หัวโจกแก๊งสาว ๆ ดาวร้ายใคร่ครวญรอบคอบแล้วจึงยังไม่เอาเชลยถึงตาย

คุณเธอเพียงบังคับให้แก้ผ้าแล้วพาออกจากห้องซึ่งอีกฝ่ายต้องปฏิบัติตามแต่โดยดีเพราะปืนที่เอ.อ้วนจ่อหัวไอ้ตัวเตี้ยอยู่ตลอดเวลา

กระทั่งสั่งให้ลงไปขดอยู่ในกระโปรงหลังรถ

ชาติ ชูพงษ์ ก็รีบลงไปนอนครางอย่างจะขาดใจ เพราะเจ็บแผลที่ลิ้นและปวดรวดร้าวตรงกลางหว่างขา แต่ก็ไม่กล้าขัดขืนด้วยอำนาจปืนที่มีอิทธิพลเหนือกว่าความเจ็บปวดหลายเท่า

ซึ่งนั่นก็เหมือนอิสรภาพของมันสิ้นสุดลงโดยปริยาย

เมื่อหัวโจกสาว ๆ ดาวร้ายปิดฝากระโปรงหลังเสียงดังโครมใหญ่ แล้วควบซีตรองของคนที่ขดอยู่ในกระโปรงหลังรถ ย้อนกลับออกไปจากโรงแรมม่านรูดขาประจำแห่งนั้นโดยไม่มีใครสงสัย

และหลังจากแวะใช้โทรศัพท์สาธารณะริมถนนรามคำแหงติดต่อ "นกเล็ก" กับ "เอ.ผอม"พร้อมสั่งระดมพลวัยรุ่นเสร็จเรียบร้อย สาวน้อยผู้เก่งกล้าไม่แพ้ชายชาตรีหรือ เอ.อ้วน ก็ควบซีตรองของเชลยบินด่วน

มุ่งสู่สวนส้มริมคลองรังสิต

เพื่อเปิดการแสดงคอนเสิร์ตเชิดฉิ่งกับสมุนของชาติ ชูพงษ์ซึ่งคงเป็นโหลที่เฝ้า "คุณเอ๋" หรือเหยื่อเนื้อขาว ๆอยู่กลางสวนส้มแห่งนั้น

....

ยังไม่ทันจะปิดตำรับตำราที่กำลังค้นคว้าเรื่องการ "ย่อส่วนมนุษย์" ด้วยหลักทางเคมีบวกอิเล็คทรอนิกส์

ซึ่งแน่นอน

หมายถึงการนำวิธี "ดองศพ" แบบชาวไอยคุปต์สมัยก่อนมาประยุกต์ กับพลังงานไฟฟ้าจนสามารถควบคุมเซลล์ต่าง ๆในร่างกายสิ่งมีชีวิตได้ตามประสงค์ ให้โตขึ้นหรือเล็กลงหรือคงอยู่ในสภาพเดิม

ก็สุดแท้แต่โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ตั้งไว้

ในเรื่องนี้กฤษณะ วงศ์วาร ผ่านการพิสูจน์ด้านทฤษฎีทั้งเคมีและฟิสิกส์มาหลายครั้งหลายหน

จนถึงขั้นตอนซึ่งจะต้องทดลองภาคปฏิบัติกับสัตว์ พวกหนูตะเภาซึ่งเขาซื้อหามาเตรียมไว้แล้ว

และกะจะลงมือทดลองในวันพรุ่งนี้

พอดีเอ.อ้วน,เอ.ผอม,และนกเล็กสามเกลอร่วมแก๊งซึ่งเพิ่งเสร็จจากการแสดงคอนเสิร์ตที่รังสิตกลับมา

ต่างเสนอแนะเป็นเสียงเดียวกัน

"นายไม่ต้องไปใช้สัตว์ทดลองให้เสียเวลา"

"ไม่ให้ใช้สัตว์แล้วใช้อะไร?"

"ใช้คนเลยดีกว่า"

"ใครเค้าจะยอมมาเป็นหนูตะเภาให้เรา?"

"ก็ไอ้ชาติ ชูพงษ์ ยังไงเล่า"

"เฮ้ย.."

นักศึกษาสมองอัจฉริยะสะดุ้งโหยงกระชากม่านตาเบิกโพลง

เอ.อ้วน จึงยักไหล่

"มันฉกเอ๋ เลดี้ไนท์ไปเวียนเทียนนอกวัดซัดซะจนสลบ หวิดเป็นศพต้องส่งเข้าโรงพยาบาลอาการสาหัสเป็นตายเท่ากันไอ้ระยำนั่นมันยังทำได้ แล้วทำไมเราจะใช้มันทดลองแทนหนูตะเภาไม่ได้"

กล่าวอย่างสมเหตุสมผล

คนยังไม่รู้เรื่องจึงย้อนถาม

"หมายความว่า?"

"ทุกอย่างเรียบร้อย"

บอกพลางยิ้มน้อย ๆ

แล้วเอ.อ้วนหรือปัทมา วราวรรณ ก็เล่าเหตุการณ์ทั้งหมดให้นักศึกษาหนุ่มมันสมองของพวกหล่อนฟังตั้งแต่หลอกมือปืนแขนขวาของเจ้าพ่อเข้าไปในโมเต็ล เล่นงานจนมันคายความลับออกมา

ว่าพาเอ๋ เลดี้ไนท์ไปขังไว้ที่ไหน ๆ

คุณเธอจึงยกโขยงวัยรุ่นร่วมแก๊งเกือบ ๆ ครึ่งร้อยไปเปิดแสดงคอนเสิร์ตกลางแจ้งขึ้นที่นั่น

เพื่อช่วยเพื่อนรุ่นน้อง

และสังหารบริวารของนายโกมล พิศลเดช เสียสิบสองศพ โดยจับมันนั่งรวมกลุ่มกันฉีกกระโปรงนักเรียนของพวกหล่อนผูกตาแล้วฆ่าด้วยระเบิดน้อยหน่า ซึ่งพรรคพวกที่เป็นลูกสาวส.ห.ขโมยพ่อออกมาจากกรมทหาร

ส่วนผลการฆ่าหมู่

"ดูเหมือนอวัยวะอยู่ครบพอจะจำศพได้ใครเป็นใครไม่ถึงสาม ในจำนวนทั้งหมดสิบสอง"

"เยี่ยมมาก"

กฤษณะยกนิ้วให้

แล้วซักไซ้ถึงเหตุผลที่คนชื่อชาติ ชูพงษ์ ยังคงมีชีวิตอยู่ เอ.อ้วนจึงยักคิ้วแผล็บตามแบบฉบับของหล่อน

ก่อนบอกลั่น ๆ

"ตายยังน้อยไปสำหรับโทษานุโทษของมัน"

"งั้น?"

"พวกฉันถึงเสนอแนะและสนับสนุนคะยั้นคะยอให้นายดำเนินรอยตามนาซีเยอรมัน สมัยสงคราม เอาไอ้ชาติทดลองวิทยาศาสตร์แทนสัตว์เดียรัจฉาน เป็นการลดขั้นตอนไม่ต้องทดลองสองครั้งสามครั้ง"

นั่นเป็นความหวังดีที่กฤษณะไม่อยากปฏิเสธ เพราะมันจะทำให้เขาพบความสำเร็จเร็วเข้า

ไม่ต้องเยิ่นเย้อจริง ๆ อย่างคุณเธอว่า

ร่างอ่อนปวกเปียกสลบไสลเพราะอากาศในกระโปรงหลังรถไม่ค่อยจะพอหายใจจึงถูกนำลงมายังห้องใต้ดิน หรือห้องทดลองของนักศึกษาสมองใสใต้ถุนบ้านร้างกลางทุ่งในอีดใจต่อมา

โดยสามสาวดาวร้ายวัยรุ่นร่วมแรงแข็งขัน ช่วยกันแบกช่วยกันหามคนละไม้ละมือ

แล้วถือโอกาสลากลับ

สำหรับเอ.อ้วนแอบกระซิบบอกว่า

"ฉันจะเอาซีตรองของมันไปจัดการทำลายหลักฐาน และแวะเยี่ยมไอ้เอ๋ที่โรงพยาบาล"

"เชิญ"

"ประมาณเที่ยงคืนกว่าจะย้อนมาใหม่"

"มาทำไม.."

"ก็มาดูการทดลองของนายน่ะซี"

"คืนนี้คงยังไม่รู้ผล"

"และฉันไม่อยากนอนคนเดียวด้วย"

เว้าซื่อ ๆตรงไปตรงมาหน้าตาเฉยไม่ได้แสดงอาการขวยเขินสะเทิ้นสะท้านเลยแม้แต่นิดเดียว

เหมือนการหลับนอนร่วมห้องกับเพื่อนต่างเพศสองต่อสองเป็นเรื่องปรกติธรรมดา โดยเฉพาะกับกฤษณะแม้บางครั้งบางโอกาสคุณเธอจะแกล้งแสดงออกถึงความต้องการตามธรรมชาติก็ไม่สามารถทำให้เขาอ่อนไหว

หรือสนองตอบความต้องการนั้น ๆ

ปัทมาจึงไว้เนื้อเชื่อใจนักศึกษาหนุ่มรูปหล่อสมองใสไม่แตกต่างจากเพื่อนเพศเดียว กัน

....

ไม่เคยมีครั้งไหนที่นายโกมล พิศลเดช จะร้อนอกร้อนใจและหัวเสียหงุดหงิดเท่าครั้งนี้

นับตั้งแต่เมื่อวานได้รับรายงานเรื่องเอ๋ เลดี้ไนท์หลุดรอดเงื้อมมือเหล่าสมุนบริวารซึ่งควบคุมอยู่บานตะไทไปได้ ภายหลังสวนส้มโดนถล่มและลูกน้องตายถึง 12 ศพเขาก็แทบสลบ

นอนไม่หลับตลอดทั้งคืน

(อ่านต่อฉบับหน้า).............

9.

ชาญวิทย์สบตาหล่อน

"ลองดูก็ได้ฮะ"

เมื่อเขาบอกเช่นนั้น หล่อนก็หายไปครู่หนึ่งก่อนจะกลับมาพร้อมกับสาวสวยหน้าแฉล้มอีกคน

แนะนำตัวกันเป็นที่เรียบร้อยแล้ว เจ้าหล่อนผู้มาใหม่ก็แนบกระแซะณพลอยู่ที่เก้าอี้ฝั่งตรงข้ามกับชาญวิทย์

ทว่า...ณพลดูจะไม่มีใจให้หล่อนสักเท่าไหร่นัก

เพราะเขาเอาแต่ดื่ม ไม่ยอมพูดยอมจากับใครจนเจ้าหล่อนคงจะนึกรำคาญ

"คุณดื่มเหมือนเจ้าของโรงเหล้าเลยนะคะ"

หล่อนแซว

ความเมาทำให้เขาเหลือบมองหล่อนด้วยตาขวางขุ่น แม้จะอยู่ในความสลัวของไนท์คลับแห่งนี้

"คุณจะไปเข้าใจอะไร"

เขาตอกกลับ

อีกฝ่ายถึงกับหน้าตึง ซึ่งชาญวิทย์และกุสุมาก็พลอยลำบากใจไปด้วย

"ก็ถูกของคุณนะคะ แต่การดื่มเหมือนคนโง่อย่างคุณ น้อยคนที่เขาจะทำกัน"

ข่มใจได้หล่อนก็เถียงเขาไม่ลดละ

ณพลสะอึกอึ้ง

"พิมพ์จ๊ะ...ไม่เอาน่า"

กุสุมาปรามสาวรุ่นน้องเบา ๆ เพราะเกรงจะเป็นเรื่องราวกันมากกว่านี้

พิมพ์พรรณยังคงปั้นยิ้มกลบเกลื่อนได้ดีเยี่ยม

แม้ว่าในใจลึก ๆ ของหล่อนจะนึกโกรธณพลที่พูดจาไม่ค่อยรื่นหูเท่าใดนัก

การเริ่มทำงานเป็นโฮสเตสของหล่อนวันแรกกับแขกรายแรกนั้นดูจะไม่น่ายินดีสักเท่าไหร่

"เฮ้ย! พล นายมีมารยาทหน่อยซีวะ"

ชาญวิทย์ยื่นหน้าข้ามมากระซิบบอกเพื่อนด้วยนึกกระดากแขกสตรีที่ร่วมโต๊ะ

ณพลทำหูทวนลม

พลางยกแก้วเหล้ากระดกเข้าปากหมดเกลี้ยงอีกครั้ง

"นายปล่อยฉันสักวันเถอะวะวิทย์"

ณพลบอกเสียงยานคางมากขึ้น ดวงตาสะลึมสะลือทีเดียว

"คุณพลคุยกับพิมพ์เขาซิคะ จะได้คลายความทุกข์ใจลงบ้าง พิมพ์น่ะเขาช่างเอาใจน่ารักกว่าใคร ๆ ที่นี่เชียวนะ แถมยังเป็นน้องใหม่เพิ่งจะเริ่มงานวันแรก ก็มาเจอคุณพลเลย"

กุสุมาคะยั้นคะยอส่ง

ชายหนุ่มผู้ถูกรักทำพิษปรายตาไปทางพิมพ์พรรณเมื่อกุสุมาพูดจบ

ทว่า...ตาเขาพร่าลายเกินกว่าจะเพ่งมองหล่อนได้ถนัดชัดตาได้

แล้วเขาก็เบนความสนใจกลับมาที่แก้วเหล้าตามเดิม

"นี่ไงเพื่อนแท้ของผม รู้ใจผมมากที่สุด ไม่ทำให้ผมรำคาญด้วย"

เขาบอกลิ้นรวนแทบจะพันกัน

เห็นทีจะคุยกันยาก

พิมพ์พรรณคิดในใจอย่างปลงตกกับอาชีพที่จะต้องเอาใจใครต่อใครไม่ซ้ำหน้า

แต่เพราะความจนตัวเดียวแท้ ๆ ที่บันดาลความกล้าให้หล่อนทดลองทำดู

"เห็นไหมฮะคุณสุ ไม่ได้ผลหรอก"

ชาญวิทย์กระซิบกระซาบกับกุสุมาพอได้ยินลำพัง

กุสุมายิ้มเจื่อน ๆ

"ไม่เป็นไรหรอกค่ะ"

อีกครู่หนึ่งที่พิมพ์พรรณต้องทนนั่งเป็นเบื้ออยู่ข้าง ๆ เขา

ใจน่ะอยากจะลุกหนีไปตั้งนานแล้ว แต่รอดูท่าทีของผู้ฝากงานให้อยู่ว่าจะสั่งเช่นไร

"ขอตัวก่อนนะคะ ไปกันเถอะจ้ะพิมพ์"

กุสุมาบอกขึ้นในที่สุด เพราะจะต้องดูแลแขกโต๊ะอื่นอีกมากมาย

พิมพ์พรรณถอนใจอย่างโล่งอก พลางขยับตัวลุกขึ้นยืนโดยไม่รอให้สั่งซ้ำ

ทว่า...ลำแขนกลมกลึงกลับถูกณพลกระชากกลับไปนั่งบนตักเขาเสียนี่

"อุ๊ย!"

หล่อนอุทานด้วยความตระหนก

กุสุมาก็ถึงกับชะงักค้างอยู่อย่างนั้นด้วยอาการนิ่งงันพลางสบตาชาญวิทย์

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทำให้ทุกคนเดาใจผู้กระทำไม่ถูกเอาเสียเลย

พิมพ์พรรณชักเริ่มโกรธ

หล่อนดิ้นขลุกขลักอยู่ในอ้อมกอดเขา ในขณะที่ใบหน้าห่างกันแค่คืบ จนได้กลิ่นเหล้าคละคลุ้งจากลมหายใจนั้น

เขาคงเมาจนฟั่นเฟือน

หล่อนสรุปตามที่เห็น พลางข่มใจให้อ่อนใจเขาก่อนจะขอร้อง

"กรุณาปล่อยฉันเถอะค่ะ"

เขาหัวเราะขำ

"อ้าว...ก็คุณอยากจะคุยกับผมไม่ใช่เหรอ ตอนนี้ผมพร้อมแล้วไง"

ไม่พูดเปล่า ๆ เขายังเริ่มทำการอุกอาจมากไปกว่านั้น ด้วยการยื่นจมูกเข้าไปซุกไซ้ซอกคอหล่อน

สติของพิมพ์พรรณที่สู้ระงับเอาไว้อย่างดีมีอันขาดผึงลง

ชาญวิทย์เองก็ลืมตาโพลง

"เดี๋ยวพิมพ์จะกลับมาคุยกับคุณใหม่นะคะ"

กุสุมาช่วยออกตัวแทนสาวรุ่นน้องซึ่งสนิทสนมกันมานับสิบปี

"ไม่...ผมอยากคุยตอนนี้"

ณพลทำดื้อดึงเอาชนะ

"แกอย่าทำอย่างนี้ซิวะพลให้เกียรติสุภาพสตรีเขาบ้าง"

ชาญวิทย์ต่อว่า แต่ก็ไม่ค่อยจะเต็มเสียงนัก

"ฉันจะเหมาผู้หญิงคนนี้ทั้งคืน คิดเท่าไหร่ก็ว่ามาซิ"

ณพลบอกด้วยน้ำเสียงอ้อแอ้

พิมพ์พรรณหมดความอดทน เพราะไม่คุ้นกับอาชีพอย่างนี้มาก่อน

พอเขาจะใช้ฝ่ามือล่วงเกินส่วนสำคัญของหล่อนอย่างย่ามใจ พิมพ์พรรณก็ขืนตัวเต็มที่ จนหลุดจากวงแขนเขา แล้วหมุนตัวกลับไปประจันหน้าเขาในลักษณะยืนเด่นอยู่ตรงหน้าโซฟาที่เขานั่งนั่นล่ะ

ฝ่ามือเรียวบางยกเงื้อขึ้นสูงก่อนจะฟาดลงไปที่ซีกหน้าข้างซ้ายของเขาเต็มแรง

"เผียะ!"

ณพลหน้าสะบัดเพียงเล็กน้อย

รู้สึกได้แค่พอเจ็บ ๆ คัน ๆ เพราะฤทธิ์ของแอลกอฮอล์ช่วยลดปริมาณความเจ็บปวดได้มากทีเดียว

แต่แม้ว่าเขาจะเมาจนกล้าทำกับหล่อนเช่นนั้นเขาก็เริ่มรู้สึกตัวว่าผิด

"ฉันไม่ใช่ขนมขบเคี้ยวที่คุณจะคว้าใส่ปากง่าย ๆ หรอกนะ พี่สุคะพิมพ์ขอลาออกค่ะ"

พิมพ์พรรณว่าใส่หน้าเขาแรง ๆ ก่อนจะบอกกับกุสุมาแล้วพรวดพราดจากไป

กุสุมาหน้าจืดสนิท

ชั่วพริบตาเดียวเท่านั้นที่ทุกอย่างเกิดขึ้นต่อหน้าหล่อนอย่างไม่ทันตั้งตัว หาทางเลี่ยงให้สาวรุ่นน้อง

ชาญวิทย์เองก็ตะลึงงัน ก่อนจะกลายเป็นอาการกระดากกระเดื่อง

"ดูแลเพื่อนคุณเองแล้วกันนะคะ คุณวิทย์ สุขอตัวไปดูพิมพ์ก่อน"

น้ำเสียงของหล่อนบ่งบอกว่าไม่ค่อยชอบใจสักเท่าไหร่

"ครับ ฝากขอโทษเธอแทนเพื่อนผมด้วย เขาคงเมามากเกินไป อย่าได้ถือสาเลย เดี๋ยวผมจะจัดการมันเอง"

ชาญวิทย์อึกอักรับคำ พร้อมกับบอกอย่างกระดากอาย พอกุสุมาคล้อยหลังไปแล้วชาญวิทย์ก็เปิดฉากโวยเพื่อนทันที

"นายทำฉันขายหน้าจริง ๆ เลยเจ้าพล"

ณพลใช้มือข้างที่ลูบคลำข้างแก้มยื่นไปคว้าแก้วเหล้ามาดื่มหมดตามเคย แล้วส่งให้เด็กบริการที่อยู่แถวนั้นเติมให้ใหม่ โดยไม่มีอาการทุกข์ร้อนให้เพื่อนเห็น

"เมื่อกี้นายคะยั้นคะยอให้ฉันเอง แล้วจะมาบ่นหาอะไรวะ"

ณพลย้อน

ชาญวิทย์ขมวดคิ้วยุ่ง

"ไอ้บ้าเอ๊ย...ฉันไม่ได้สั่งให้นายทำห่าม ๆ กับหล่อนอย่างนั้นนี่หว่า เพียงแค่ช่วยหาเพื่อนคุยให้คลายเหงาเท่านั้น"

"ผู้หญิงตามสถานที่อย่างนี้เขาไม่แคร์เรื่องเล็กน้อยอย่างนี้หรอกเจ้าวิทย์นายไม่เห็นเหรอว่า...ทีแรกเจ้าหล่อนแทบจะเบียดติดฉัน แต่พอเอาเข้าจริง ๆ เกิดจะหวงตัวขึ้นมา...ไม่เข้าท่า..."

ณพลเถียงฉอด ๆ ลงท้ายด้วยการสบถฉุน ๆ น้ำเสียงยังฟังเพี้ยน ๆ เหมือนเดิม

"นายนั่นล่ะไม่เข้าท่า พลอยทำให้คุณสุเขาเคืองฉันไปด้วย ไป...ฉันจะพานายกลับแล้ว น้อง! เช็กบิลด่วน"

ชาญวิทย์รวบรัดตัดความแล้วเรียกเด็กบริการมาเคลียร์โต๊ะ

จากนั้นเขาก็กึ่งลากกึ่งจูงณพลไปที่รถ โดยช่วยเป็นคนขับกลับให้ เพราะเขาเองก็ไม่ได้เอารถมา

ส่งณพลถึงที่พักแล้ว ชาญวิทย์จึงแยกตัวกลับด้วยการเหมารถแท็กซี่จากแถวนั้น

ไม่สนใจว่าณพลจะจัดการดูแลตัวเองอย่างไรต่อไปหลังจากนั้น

....

เกือบเดือนกับชีวิตความเป็นอยู่ของที่นี่ ลินลดาเริ่มปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมทุกอย่างได้ดี

"พ่อคะ...หนูคิดถึงพ่อจัง"

หล่อนมักจะหยิบรูปภาพของบิดาขึ้นมาดู แล้วพูดเช่นนี้ทุกครั้ง

ป่านนี้จดหมายฉบับแรกคงจะถึงมือบิดาแล้ว

รอก็แต่ว่าบิดาจะตอบกลับมาเมื่อไหร่เพราะหล่อนต้องการรู้สารทุกข์สุกดิบของบิดาเหลือเกิน

ทว่า...พอจับปากกาจะเขียนจดหมายถึงมารดาก็มีอันเปลี่ยนใจอยู่ร่ำไป

มารดาคงไม่คิดถึงหล่อนหรอก

ลินลดาคิดเหงา ๆ กับตัวเอง และ

"คุณป้าหรือคะ เหงา นั่งรำพัด หามรุ่งหามค่ำจน ลืมข้าวปลาอาหาร ต่างหากคะพี่ทีม"

ปล่อยให้วันเวลามันผ่านไปเรื่อย ๆ

"เฮ้!...ลินดา...หวานใจเธอมาแน่ะ"

นาตารีสะกิดหลังหล่อน แล้วบอกด้วยภาษาที่ตนถนัด ให้ลินลดาแปลได้ใจความเช่นนั้น

และมักจะคุ้นเคยย่อชื่อลินลดาให้สั้นลง เพราะดูจะง่ายกว่าเดิม ๆ

ลินลดาหันกลับไปมองฝรั่งหนุ่มรูปหล่อ ซึ่งเป็นชนชาติอังกฤษแท้ ๆ

เขามีดวงตาสีฟ้า ผมสีน้ำตาลอ่อน ๆ รูปร่างสูงใหญ่ตามแบบฉบับของฝรั่งทั่วไป

ลินลดารู้จักเขาในนามเดวิด เขามาเรียนวิชากฎหมายอยู่ในรั้วมหา'ลัยเดียวกับหล่อน เพิ่งทำความคุ้นเคยกันได้ไม่ถึงครึ่งเดือน

ทว่า...กามเทพคงจะแผลงศรเร็วไปหน่อย เมื่อเขาใช้ความคุ้นเคยกับนาตารีเป็นสะพานก้าวเข้ามาหาหล่อน

ลินลดาไม่ถึงกับปลื้มเขาเสียทีเดียว

แต่หล่อนก็ยอมรับในความสุภาพและน่ารักของเขายิ่งนัก

โดยเฉพาะเมื่อต้องโดนแรงยุยง

ของนาตารีด้วยแล้ว ลินลดาก็เลยต้องตกกระไดพลอยโจน อย่างไม่อยากให้เพื่อนเสียน้ำใจ

เขาทักทายหล่อนด้วยดวงตาชวนซึ้งเหมือนเคย จนบางครั้งลินลดายังนึกเขิน

"เจอกันอีกแล้วนะคะเดวิด"

หล่อนกล่าวเป็นภาษาอังกฤษที่คล่องขึ้นกว่าคราวแรกที่มาถึงใหม่ ๆ

"หัวใจของผมมันร่ำร้องหาคุณทุกวัน"

ดูเอาเถอะ...เขาเกี้ยวหล่อนอย่างไม่อ้อมค้อมอีกแล้ว

นาตารีหัวเราะคิกอยู่ใกล้ ๆ ก่อนจะกระซิบกระซาบบอกหล่อน

"ขอตัวก่อนนะลินดาฉันรู้สึกเหมือนจะเป็นส่วนเกินเสียแล้วซิ"

"เฮ้! นาตารี...เดี๋ยว"

10.

ทว่า...นาตารีไม่ฟังเสียง หล่อนจากไปอย่างรวดเร็ว ปล่อยคู่หนุ่มสาวไว้ตามลำพัง

"เอ่อ...นั่งก่อนซิคะ"

เชิญเขาอย่างเคอะเขิน

เดวิดยิ้มชวนซึ้ง พลางกล่าวขอบคุณแล้วนั่งลงเคียงข้างหล่อน

"การเรียนของคุณมีปัญหาไหม"

เขาถามเป็นงานเป็นการ เหมือนจะช่วยทำให้หล่อนผ่อนคลาย เวลาที่เขามาอยู่ใกล้ ๆ

ลินลดายิ้มที่มุมปาก

"นิดหน่อยค่ะ"

"ถ้ามีปัญหาอะไรก็เรียกผมได้นะ"

เดวิดเสนอตัวตามแบบฉบับของเขา

"ค่ะ"

แล้วเขาก็เอื้อมมือมาจับมือหล่อนไปเกาะกุมไว้

นี่ถ้าเป็นอย่างเมืองไทย หล่อนคงไม่กล้าปล่อยให้เขาทำประเจิดประเจ้อกลางสาธารณชนเป็นแน่

แต่หล่อนก็ยอมรับว่าอบอุ่นยิ่งนักจนไม่อาจจะปฏิเสธเขาได้

"สัปดาห์นี้คุณว่างไหม"

เขาถามด้วยสำเนียงอังกฤษชัดถ้อยชัดคำ

ลินลดาเอียงคอมองเขายิ้ม ๆ

"ถามทำไมคะ"

เขายิ้มเขินเล็กน้อย ก่อนจะตอบ

"ที่คณะผมมีปาร์ตีกันนิดหน่อย ถ้าคุณไม่รังเกียจ ผมก็อยากจะมีคู่ควงสวย ๆ ไปในงานกับเขาบ้าง"

เดวิดเข้าใจเกริ่นนำอย่างสละสลวย

ลินลดาหน้าแดงซ่าน ภายใต้อากาศหนาวเหน็บที่ต้องสวมสเว็ตเตอร์หนา ๆ กันหนาวเอาไว้สุดฤทธิ์

"ฉันชวนนาตารีไปด้วยได้ไหม"

หล่อนถาม

เดวิดทำหน้าผิดหวังที่หล่อนไม่ไว้ใจเขาจนต้องเอานาตารีมาเป็นตัวกั้น

"ลินดา...นาตารีเขาไม่ไปกับเราหรอกฮะ"

เขาอธิบาย

ลินลดาขมวดคิ้ว

"ทำไมล่ะคะ"

ถามทันควัน เพราะไม่เข้าใจว่าทำไมเขาถึงได้รู้ดีขนาดนั้น

เขาอมยิ้ม

"การออกเดทของหนุ่มสาวเขาก็ไปกันเป็นคู่ ๆ ไม่มีใครก้าวก่ายใครหรอกนะฮะลินดา"

พ่อหนุ่มตาสีฟ้าเป็นประกายจาระไนให้ลินลดาฟัง

ลินลดายิ้มเจื่อน ๆ

"ฉันเป็นคนไทย ต่างจากวัฒนธรรมตะวันตกไม่ค่อยรู้เรื่องแบบนี้หรอกค่ะ"

หล่อนสารภาพ

เขาโอบไหล่หล่อน ด้วยลำแขนใหญ่โตนั้นก่อนจะกระซิบถามว่า

"กลัวผมไหมล่ะ"

ลินลดาใจเต้นแรง

และก็ใจหายวาบเมื่อเขาจรดจมูกโด่งเป็นสันนั้นลงมาที่แก้มหล่อนอย่างอาจหาญ

ลินลดาฝืนยิ้ม

หล่อนควรจะทำตัวให้ชินเข้าไว้กับสิ่งแปลกใหม่ที่เข้ามาในชีวิต

ใช่...หล่อนบรรลุนิติภาวะแล้ว

โตพอที่จะตัดสินใจแบบผู้ใหญ่ได้แล้ว จะต้องกลัวอะไร

คนเราต้องเชื่อมั่นในตัวเอง

ปลุกขวัญกำลังใจให้ตัวเองแล้วลินลดาก็ตอบเขา

"ฉันไม่กลัวหรอกค่ะ"

เดวิดยิ้มพึงพอใจ

"คุณน่ารักสำหรับผมเสมอลินดา ผมจะไม่ขอรักใครเท่าคุณอีกเลย"

เขาหยอดคำหวานตบท้าย แล้วนั่งคลอเคลียอยู่กับหล่อนนานอีกพักใหญ่

"สวัสดีครับคุณแม่"

ชายหนุ่มรูปงามบุคลิกกระเดียดไปทางลูกครึ่ง เพราะเปลี่ยนอาหารการกินไปนานหลายปี กราบแทบอกมารดาที่ไปรอรับเขาถึงสนามบิน

คุณหญิงช่อผกาโอบกอดบุตรชายด้วยความปลาบปลื้ม

"ไหว้พระเถอะจ้ะลูก แม่คิดว่าไม่ได้พบเราอีกแล้ว"

ลินลดาใจเต้นแรง และก็ใจหายวาบ เมื่อเขาจรดจมูกโด่งเป็นสันนั้นลงมาที่แก้มหล่อน อย่างอาจหาญ

นางไม่วายตัดพ้อ

ภีมพงษ์ยิ้มพราย จนเห็นฟันขาวสะอาดเรียงเป็นระเบียบ

"ใช่! คุณแม่ครับ ผมจะทิ้งคุณแม่ไปไหนได้ แล้วผมก็กลับมานี่ไง...เห็นไหมครับ"

"จ้ะ ๆ ไม่ต้องทำปากหวาน"

นางตัดบท

"สวัสดีค่ะพี่ภีม"

สาวรุ่นที่ยืนอยู่ใกล้ ๆ คุณหญิงเอ่ยขึ้นบ้างเป็นการทักทายเขา พลางกระพุ่มมือไหว้

ภีมพงษ์หันไปมองหล่อนอย่างสนเท่ห์

คลับคล้ายคลับคลาว่าเคยเห็น แต่เขาก็นึกไม่ออกว่าเห็นที่ไหน

"สงสัยจะจำยายกรองน้องสาวตัวเองไม่ได้ซะแล้วกระมัง"

คุณหญิงล้อบุตรชาย

เขาเพ่งมองกรองกาญจน์อย่างถี่ถ้วนแล้วหัวเราะ

"โธ่...นึกว่าใคร ยายกรองกาญจน์ ลูกของคุณอาเรืองยศนั่นเอง โตเป็นสาวจำไม่ได้เชียว ก็ตอนที่เดินทางจากเมืองไทยคราวนั้นยังเป็นเด็กขี้แยอยู่เลยนี่นา"

เขาบอกยืดยาวเมื่อทบทวนความจำได้

กรองกาญจน์ยิ้มอาย ๆ

"แหม...ว่าซะเสียยี่ห้อหมดเลยนะคะคุณป้า"

หันไปฟ้องคุณหญิง

นางอมยิ้มอย่างจะกลั้นหัวเราะ

"ก็เราเป็นอย่างที่เขาว่าจริง ๆ นี่จ๊ะ"

แทนที่จะได้พวก กรองกาญน์กลับถูกซ้ำเติมเสียได้จึงจำต้องยิ้มกระอักกระอ่วนแก้เขิน

"เอ๊ะ...แล้วกรองทำไมถึงมากับคุณแม่ได้ล่ะฮะคุณแม่ไปรับมาเหรอ"

ภีมพงษ์ถาม

"เปล่าหรอกลูก คุณอาน่ะเขาส่งยายกรองมาอยู่เป็นเพื่อนแม่เพราะเห็นว่าแม่จะเหงา มีแต่พวกคนใช้คนสวนที่คุยกันไม่รู้เรื่องเท่าไหร่"

นางจาระไนความห่วงใยของน้อง-ชายคนเล็กของตนให้บุตรชายฟัง

"คุณป้าหรือคะเหงา นั่งรำพัดหามรุ่งหามค่ำจนลืมข้าวปลาอาหารต่างหากคะพี่ภีม"

กรองกราญจน์หลุดปากออกไปอย่างไม่ตั้งใจ

พอเจอกับสายตาดุ ๆ ของผู้เป็นป้าก็เลยทำหัวเราะแหะ ๆ แก้เก้อ

"รำพัด...เป็นยังไงฮะคุณแม่"

ชายหนุ่มทำหน้าฉงน

คุณหญิงซ่อผกาอยากจะทุบหลานสาวสักอึ๊กแต่ตรงนี้คงไม่เหมาะ จึงได้แต่ยิ้มกระดากกระเดื่อง

"อย่าไปสนใจเลยลูก กลับบ้านเรากันเถอะ แม่ให้เด็ก ๆ มันจัดอาหารไทย ๆ ไว้ต้อนรับลูกตั้งเยอะแยะแน่ะ"

นางตัดบท

ภีมพงษ์ยิ้มพราย รู้สึกท้องร้องขึ้นมาทันทีทันใดเชียวล่ะ

"ดีเหมือนกันฮะคุณแม่ ผมอยู่ที่โน่น ทานแต่พวกนมเนยจนลงพุงแย่อยู่แล้ว"

"แล้วสาว ๆ ฝรั่งล่ะคะ เลี่ยนเหมือนอาหารที่นั่นหรือเปล่า"

กรองกาญจน์กระซิบถาม

"ยายกาญจน์ เซี้ยวไม่เข้าเรื่อง"

คุณหญิงดุหลานสาวจอมทะเล้นจนสาวรุ่นมีอาการยิ้มแหย ๆ ไปเลยทีเดียว

ภีมพงษ์หัวเราะขำ

แต่ยังไม่ทันอ้าปากตอบคำถามสาวลูกพี่ลูกน้อง คุณหญิงก็คว้ามือเขาเดินไปรอรับกระเป๋าอีกด้านหนึ่งเป็นการตัดบท

....

ที่บ้านของชาญวิทย์

ณพลแวะไปหาเพื่อนหนุ่ม หลังจากไม่ได้พบกันมานับอาทิตย์ หลังจากคืนนั้น

พอชาญวิทย์เห็นหน้าณพลเขาก็ยิ้มเนือย ๆ เป็นการทักทาย

"ไงเพื่อน...อาการหายโคม่าหรือยัง"

ณพลทำหน้าปูเลี่ยน

"ก็...ดีขึ้นกว่าเดิมเยอะแล้วล่ะ"

ตอบไม่ค่อยจะเต็มเสียงนัก พลางเฉไฉไปคว้าหนังสือพิมพ์มาอ่าน

"ดีเหมือนกันนายจะได้ไม่เมาเป็นหมาทำอะไรห่าม ๆ อีก"

ชาญวิทย์สัพยอก

ณพลเบนสายตามาทางเจ้าบ้านอีกครั้ง

"ฉันน่ะเหรอ...ทำอะไรห่าม ๆ"

ย้อนถามงง ๆ

"เออซิวะ เล่นเอาฉันหน้าแตกยับไปด้วยเชียวล่ะ"

ชาญวิทย์บอก

"ฉันทำอะไร"

ณพลถามเร็วปรื๋อด้วยความอยากรู้

"นายแกล้งทำเป็นลืม หรือว่าไม่รู้จริง ๆ วะ"

ชาญวิทย์ทำเสียงเหมือนจะดักคอ

"นายเล่ามาดีกว่าวิทย์ คืนนั้นฉันจำอะไรไม่ค่อยได้จริง ๆ"

ณพลตัดบท เป็นเชิงขอร้อง

ชาญวิทย์มองหน้าณพลเล็กน้อยก่อนจะจาระไนให้ฟังโดยละเอียด

"ให้ตายซิ! ฉันทำบ้าขนาดนั้นเชียวหรือนี่"

ณพลพึมพำ

ความกระดากบังเกิดขึ้นจนบรรยายไม่ถูก

"ถ้านายไม่เชื่อฉัน ก็ไปถามคุณสุเขาดูอีกคนก็ได้ หรือถ้ายังไม่พอฉันจะให้คุณพิมพ์เขาตบหน้านายอีกสักฉาดสองฉาดเป็นการย้อนความจำ"

ชาญวิทย์ทำเสียงประชด

อีกฝ่ายถึงกับกลืนน้ำลายลงคอเฝื่อน ๆ

"ฉันเชื่อนายนะวิทย์ แต่จะให้ไปสู้หน้าคุณสุหรือผู้หญิงคนนั้นฉันคงไม่กล้าหรอก"

ณพลบอกแหยง ๆ

"เฮ้ย! ลูกผู้ชายกล้าทำก็ต้องกล้ารับซิวะ เขาคงไม่ถือสาคนเมาที่สำนึกผิดได้หรอก"

ชาญวิทย์แนะ

"งั้น...คืนนี้ฉันจะไปขอโทษเขา"

คิดอยู่ชั่วอึดใจ ณพล ก็ตัดสินใจได้

"ก็ไปซิ"

"แล้วนายล่ะ จะไปด้วยกันไหม"

ณพลหยั่งเชิง

ชาญวิทย์ทำทีเป็นกอดอกอย่างใช้ความคิด

"ก็ควรจะไปนะ หรือนายว่ายังไง"

ย้อนถามให้ยืดเยื้อเล่นไปอย่างนั้น จนณพลต้องเหวี่ยงหนังสือพิมพ์ในมือใส่เพื่อนเป็นเชิงหมั่นไส้

"ถ้านายไม่ไปฉันก็จะลากนายไปอยู่ดี"

ชาญวิทย์หัวเราะรื่น ไม่โต้แย้งใด ๆ อีกนอกจากคุยกันไปตามประสาคนหนุ่ม

....

ที่ไนท์คลับเดิมของคืนนั้น

ชาญวิทย์เดินนำณพลเข้าไปสู่ด้านในอย่างคุ้นเคยกับสถานที่เหมือนทุกครั้ง

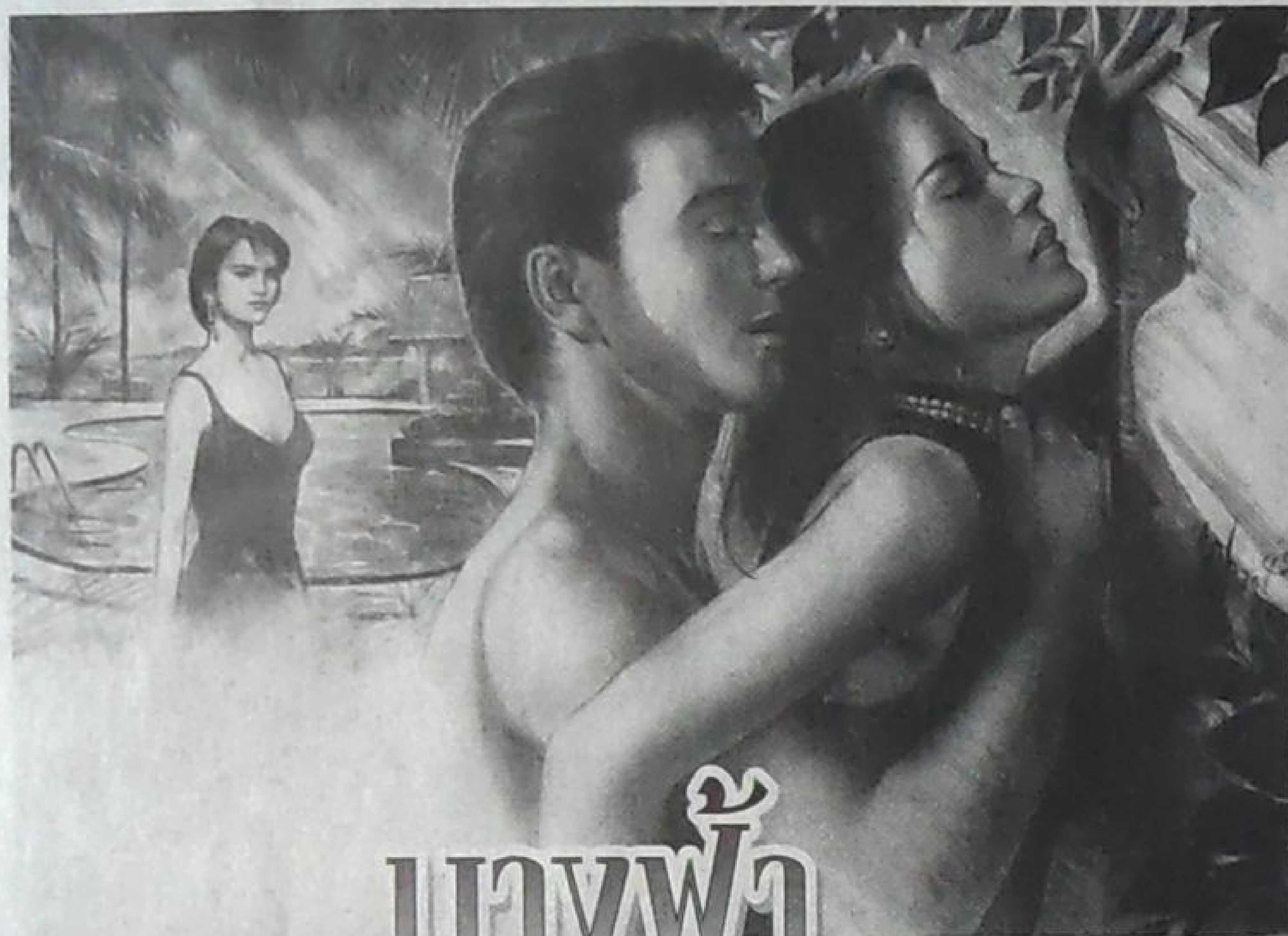
แต่ณพลกลับเกิดอาการกระอัก-กระอ่วน และเดาไม่ถูกว่าพิมพ์พรรณคือสตรีนางใด เพราะคืนก่อนเขาเมาจนตาลายจำหน้าหล่อนไม่ได้เลยจริง ๆ

หาโต๊ะนั่งได้แล้วเขาก็ยังกวาดสายตาฝ่าความมืดมิดไปทั่วบริเวณ หมายจะให้พบหล่อน

เสียงชาญวิทย์สั่งเด็กบริการเปิดเหล้าขวดใหม่ทั้งบอกให้เด็กตามกุสุมาให้เขาด้วย

นานอยู่ครู่ใหญ่กุสุมาก็จึงได้ตรงมาหาเขาทั้งสองที่โต๊ะ

(อ่านต่อฉบับหน้า).............

นางฟ้าหลงวิมาน

โดย........ปนิษฐา

9.

"ทำไมนางฟ้ายังไม่กลับอีกนะคะคุณพี่"

คุณผ่องพรรณ กระสับกระส่ายเมื่อเห็นว่าค่ำแล้ว แต่หญิงสาวยังไม่กลับหล่อนเกรงว่าการไปรับตัวหลานสาวจากโรงเรียนจะเป็นปัญหา

ก็เลยอดที่จะบ่นกับสามีด้วยความวิตกกังวลไม่ได้

"คุณห่วงยายเก๋ใช่ไหม"

คุณดนุถามเหมือนจะรู้ใจ

"ค่ะ จะไม่ให้พรรณห่วงยังไงไหวล่ะคะ เกิดยายเก๋ทำเรื่องอีกมันจะวุ่นไม่จบนะคะ"

"แต่ผมว่าคุณใจเย็น ๆ ดีกว่า"

"ดิฉันเย็นไม่ไหวหรอกค่ะ นี่มันค่ำมืดแล้วนะคะ"

"ผมว่ายังไงลูกฟ้าก็ต้องพายายเก๋กลับมาที่นี่ได้หรอกน่า"

"แล้วถ้าเผื่อไม่ได้ล่ะคะ"

"ต้องได้ซิ ลูกนางฟ้าก็บอกกับคุณแล้วนี่นาว่ายายเก๋น่ะแกเลิกเกเรแล้ว ถ้าหากแกรู้ว่าจะไม่ต้องอยู่โรงเรียนประจำอีก แกต้องดีใจ และยอมมากับลูกนางฟ้าแน่"

"แต่คุณพี่คะ"

คุณผ่องพรรณยังไม่ทันจะกล่าวอะไรด้วยความวิตกอีก เสียงรถก็แล่นเข้ามาจอดที่หน้ารั้วบ้านเสียงแตรรถดังมาทำให้คุณผ่องพรรณหูผึ่ง รีบเดินไปชะโงกหน้ามองที่หน้าประตูใหญ่แล้วหันกลับมาบอกสามีด้วยความตื่นเต้น

"นางฟ้ากลับมาแล้วค่ะ"

คุณดนุเพียงพยักหน้ายิ้ม ๆ เท่านั้นเพราะเขาเองไม่ได้มีความวิตกไปกับภรรยาสาวด้วย รู้อยู่แล้วว่าบุตรสาวจะต้องพาหลานสาวของคุณผ่องพรรณกลับมาจนได้แหละ

เด็กรับใช้วิ่งเหยาะ ๆ ออกไปเปิดประตูรั้วให้หญิงสาวขับรถเข้ามาจอดที่หน้าตึก

ความตื่นตาตื่นใจทำให้เด็กสาวยังนั่งนิ่งอยู่ในรถ ตึกงามหลังนี้หรือคือสถานที่ที่เธอต้องมาอยู่มันช่างใหญ่โต และสวยงามเสียจริง ๆ

"ลงจากรถเถอะจ้ะ คุณน้ากำลังรอเก๋อยู่นะจ๊ะ"

หญิงสาวบอกเสียงอ่อนโยนเด็กสาวหันมามองแล้วพยักหน้ารับ

"ค่ะ พี่นางฟ้า"

เธอเปิดประตูลงไปพร้อม ๆ กับหญิง-สาว

ตอนนั้นเอง ที่คุณผ่องพรรณออกมาจากข้างในและยืนรอรับหลานสาวอยู่หน้าตึก

เด็กสาวชะงัก สายตาจับจ้องอยู่ที่ร่างของน้าสาวอย่างกล้า ๆ กลัว ๆ

"เก๋"

หญิงสาวเรียก

เด็กสาวหันมามอง สีหน้าบอกให้รู้ว่าไม่แน่ใจว่าจะเป็นที่พอใจของน้าสาวหรือเปล่า กับการที่เธอจะมาอยู่กับน้าสาว

"ไปหาคุณน้าซิจ๊ะ"

เด็กสาวมีอาการอึกอัก หันไปทางคุณผ่องพรรณก็เห็นว่าน้าสาวกำลังยืนคอยอยู่ด้วยท่าทางตื่นเต้น

เธอหันกลับมาทางหญิงสาว คลี่ยิ้มออกมา

"ค่ะ พี่นางฟ้า"

จากนั้นเด็กสาวก็เดินตรงเข้าไปหาน้าสาว คุณผ่องพรรณอ้าแขนรับร่างของหลานสาวที่โผเข้ามาด้วยความดีใจ

"คุณน้า"

"เก๋..."

สองน้าหลานกอดกันกลม เป็นภาพที่หญิงสาวรู้สึกซาบซึ้งใจยิ่งนัก

เธอไม่ได้เข้าไปขัดจังหวะสองน้าหลาน คงยืนดูอยู่ห่าง ๆ

"คุณน้าจะให้เก๋มาอยู่กับคุณน้าที่นี่ด้วยจริง ๆ หรือคะ"

"จ้ะ ต่อไปนี้น้าจะไม่ปล่อยให้เก๋ต้องอยู่คนเดียวอีกแล้ว เราจะอยู่ด้วยกัน"

"เก๋ดีใจค่ะ"

"น้าก็ดีใจจ้ะ"

"คุณน้าคะ"

"อะไรเหรอจ๊ะ"

คุณผ่องพรรณคลายวงแขนออก เด็กสาวมองหน้าน้าสาวด้วยความตื้นตันจนน้ำตาคลอ

"เก๋ขอโทษนะคะที่ทำให้คุณน้าต้องเสียใจ เก๋สัญญาค่ะว่าต่อไปนี้เก๋จะไม่ทำตัวเหลวไหลให้คุณน้าเสียใจอีก"

"น้าเชื่อจ้ะว่าเก๋ทำได้"

คุณผ่องพรรณพลอยน้ำตาซึมไปด้วย

เด็กสาวโผเข้ากอดน้าสาวอีกครั้ง คราวนี้มีอาการสะอึกสะอื้น

น้าสาวก็ปลอบใจพลางลูบศีรษะอย่างเอ็นดู

"อย่าร้องไห้เลยจ้ะ น้าไม่อยากเห็นหลานสาวคนเก่งของน้าขี้แยอย่างนี้รู้ไหม"

"แต่เก๋...เก๋เสียใจจริง ๆ ค่ะที่ทำให้คุณน้าเดือดร้อนกับพฤติกรรมเหลวไหลของเก๋"

"โถ! แม่คุณของน้า อย่าไปนึกถึงมันอีกเลยนะจ๊ะ มันผ่านไปแล้วก็ให้มันผ่านไป ขอเพียงแต่เก๋ไม่กลับไปทำตัวเหลวไหลเหมือน

ดังเก่า น้าก็มีความสุขที่สุดแล้วล่ะ"

"แต่เก๋...เก๋เสียใจจริง ๆ ค่ะที่ทำให้คุณน้าเดือดร้อนกับการประพฤติตัวเหลวไหลของเก๋"

"โถ!...แม่คุณของน้า อย่าไปนึกถึงมันอีกเลยนะจ๊ะ มันผ่านไปแล้วก็ให้มันผ่านไป ขอเพียงแต่เก๋ไม่กลับไปทำตัวเหลวไหลเหมือนดังเก่า น้าก็มีความสุขที่สุดแล้วล่ะ"

"ค่ะ คุณน้า เก๋ไม่ทำอีกแล้ว"

"น้าเชื่อจ้ะ"

"เก๋รักคุณน้าที่สุดในโลกเลยค่ะ"

"จ้ะ น้าก็รักเก๋มากเหมือนกัน"

คุณผ่องพรรณกระชับวงแขนกอดหลานสาวเอาไว้แน่น เหมือนกับว่าต้องการจะถ่ายทอดถึงความรักความเอื้ออาทรที่มีให้หลานสาวได้รู้ถึงความจริงใจของหล่อน

ครู่หนึ่ง เด็กสาวคลายวงแขนออกจากการกอดน้าสาว หันมาหาหญิงสาวที่ยืนยิ้มอยู่อย่างรู้สึกดีใจกับคนทั้งสอง

"พี่นางฟ้าคะ"

"มีอะไรเหรอจ๊ะ" ถามเสียงอ่อนหวาน

เด็กสาวยกมือไหว้กล่าวอย่าง ตื้นตันว่า

"เก๋ขอบคุณมากนะคะ ที่พี่นางฟ้าช่วยให้เก๋มีวันนี้"

"ไม่เป็นไรหรอกจ้ะ พี่เองก็ต้องการที่จะให้เป็นอย่างนี้อยู่แล้วล่ะ"

"แต่ยังไงพี่นางฟ้าก็มีพระคุณกับเก๋มากที่สุด เก๋จะไม่มีวันลืมเลยค่ะ"

หญิงสาวเพียงยิ้มรับ

"น้าขอบใจเธอมากนะนางฟ้าที่ช่วยเป็นธุระให้น้า ถ้าหากนางฟ้าไม่ช่วยน้าก็คงจะต้องเสียใจไปอีกนาน"

คุณผ่องพรรณกล่าวขอบคุณหญิงสาว

เธอยิ้มให้แม่เลี้ยง แล้วบอกว่า

"คุณน้าอย่าคิดอะไรมากเลยค่ะ ยังไงตอนนี้เก๋ก็มาอยู่กับคุณน้าแล้วและเก๋ก็ไม่ได้ทำตัวเหลวไหลอะไรอีกแล้ว แกจะเป็นเด็กดีตลอดไปค่ะ"

"ค่ะเก๋จะเป็นเด็กดีค่ะคุณน้า"

เด็กสาวยืนยัน

"น้าเชื่อจ้ะ ว่าเก๋จะต้องเป็นเด็กดี"

"นางฟ้าว่าเราเข้าข้างในกันเถอะนะคะ คุณพ่อคงจะกำลังรอเราอยู่" หญิงสาวบอก คุณผ่องพรรณพยักหน้ารับแล้วพาหลานสาวเดินเข้าตึกโดยมีหญิงสาวเดินรั้งท้าย

และเมื่อเข้ามายังห้องรับแขกแล้วก็พบว่าคุณดนุกำลังนั่งคอยทุกคนอยู่ก่อนแล้ว สายตาที่ทอดมองบุตรสาวนั้นเต็มไปด้วยความปลาบปลื้มใจ และเมื่อเลื่อนไปที่ร่างเด็กสาวก็มีแต่ความเมตตาให้กับเธอ

"เข้าไปกราบคุณลุงซะซิเก๋" คุณผ่องพรรณบอก

เด็กสาวทำตามอย่างว่าง่าย เดินเข้าไปทรุดกายลงนั่งกราบคุณดนุ

คุณดนุเอื้อมมือไปลูบศีรษะอย่างเอ็นดู กล่าวเสียงอ่อนโยน

"เออ..ไหว้พระเถอะจ้ะ เป็นไง ตอนนี้คงจะไม่น้อยใจน้าเขาอีกแล้วใช่ไหม"

เด็กสาวเงยหน้าสบตาผู้สูงวัย เห็นความเมตตาเต็มเปี่ยมในดวงตาของคุณดนุ

"ค่ะ คุณลุง เก๋ไม่น้อยใจคุณน้าอีกแล้ว"

"ลุงดีใจที่หนูคิดได้ ต่อไปนี้ลุงขอให้หนูตั้งใจเล่าเรียนนะจบแล้วถ้าหนูอยากไปเรียนต่อเมืองนอกลุงจะเป็นคนส่งเอง"

"คุณพี่คะ"

คุณผ่องพรรณเรียกเสียงตกใจ แต่สามีหันมายิ้มให้กล่าวว่า

"ต่อไปนี้ผมจะเป็นคนรับผิดชอบเรื่องค่าเล่าเรียนของเก๋เอง จะส่งเรียนให้สูงที่สุดเท่าที่แกต้องการ"

คุณผ่องพรรณได้ฟังถึงกับตื่นเต้นและตื้นตันจนพูดอะไรไม่ออก ที่ผ่านมาคุณดนุไม่เคยยุ่งกับเรื่องของหลานสาวของหล่อนสักครั้ง

และหล่อนเองก็ไม่เคยขอให้เขาเข้ามายุ่ง เพราะความเกรงใจ

หากแต่ตอนนี้ สามีทำให้หล่อนตื้นตันใจยิ่งนักกับความเมตตาที่เขามีให้กับหลานสาวคนเดียวของหล่อน

"ทำไมทำหน้าอย่างนั้นล่ะคุณ" คุณดนุถามยิ้ม ๆ

"ดิฉัน..เอ้อ..ดิฉันดีใจจนพูดอะไรไม่ถูกแล้วล่ะค่ะ"

"อย่างนั้นก็ไม่ต้องพูดอะไรหรอกคุณพรรณ ผมน่ะเอ็นดูยายเก๋เหมือนลูกของผมคนหนึ่งเหมือนกัน.."

"คุณพ่อคะ"

หญิงสาวเรียกบิดา

"อะไรเหรอลูก" หันมาถามยิ้ม ๆ

"ทำไมคุณพ่อกับคุณน้าไม่รับเก๋เป็นลูกเสียเลยล่ะคะ"

"นางฟ้า..นี่เธอ"

คุณผ่องพรรณร้องเสียงตกใจ

หญิงสาวยิ้มหวาน กล่าวว่า

"ถ้าเก๋ได้เป็นลูกของคุณน้า นางฟ้าคิดว่าแกต้องดีใจอีกอย่างนางฟ้าจะได้มีน้องยังไงล่ะคะ"

"แล้วนางฟ้าไม่"

"คุณน้าคะ.." หญิงสาวรีบชิงพูด "นางฟ้าน่ะโตแล้วนะคะไม่มาคิดเล็กคิดน้อยอะไรหรอกค่ะ และนางฟ้าก็อยากจะมีน้องอย่างเก๋ด้วย"

"อือม์...ที่ลูกนางฟ้า พูดก็เข้าทีนะคุณ เรารับเก๋เป็นลูกอีกคนก็ไม่เห็นเป็นไรนี่ คุณเองก็ไม่มีลูกก็รับหลานสาวคนนี้เป็นลูกเสียเลยดีกว่า"

"เก๋ขอโทษนะคะที่ทำให้คุณน้าต้องเสียใจ เก๋สัญญาค่ะว่าต่อไปนี้เก๋จะไม่ทำตัวเหลวไหลให้คุณน้าเสียใจอีก"

คุณดนุเห็นด้วยกับบุตรสาว

คุณผ่องพรรณตื่นเต้นจนพูดอะไรไม่ออกรู้สึกว่ามันเต็มไปด้วยความตื้นตันอย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อนเลยในชีวิตนี้

"ตกลงเถอะนะคะคุณน้า เก๋..." หญิงสาวเรียกเด็กสาว

"ขา..พี่นางฟ้า"

"กราบคุณพ่อซะสิจ๊ะ"

"ค่ะ"

เด็กสาวทำตามอย่างว่าง่าย ก้มกราบคุณดนุอย่างเคารพ

คุณดนุจับร่างของเด็กสาวให้ลุกขึ้นแล้วดึงเข้ามากอดด้วยความรักและเอ็นดู

"ต่อไปนี้เก๋ต้องเรียกลุงว่าพ่อแล้วรู้ไหม"

"ค่ะคุณลุง. เอ๊ย..คุณพ่อ"

คุณผ่องพรรณเข้ามากอดหลานสาวเอาไว้แน่น พลางเรียกเด็กสาวอย่างดีใจ

"เก๋ลูกแม่..."

"คุณแม่ขา"

เด็กสาวหันมากอดคุณผ่องพรรณเอาไว้เช่นกัน

ปารณีย์มองดูด้วยความรู้สึกอิ่มเอิบใจ การที่มีเด็กสาวมาเป็นลูกของบิดาอีกคนไม่ได้ทำให้หญิงสาวนึกอิจฉาเด็กสาวแต่อย่างใด

หากแต่มันเป็นความต้องการของเธออยู่แล้ว เด็กสาวเป็นกำพร้าทั้งบิดา มารดา มีก็แต่น้าสาวเพียงคนเดียว

แกคงจะไม่มีความสุขนักหรอกกับการที่ต้องอยู่กับน้าสาว แต่ถ้าหากเปลี่ยนให้แกเป็นลูกของคุณผ่องพรรณกับบิดาของเธอ ดูเด็กสาวจะมีความสุขมากกว่า

และก็เป็นอย่างที่เธอคาด เพราะดูเด็กสาวจะมีความสุขที่ได้เป็นลูกของน้าสาวจริงๆ

แม่บ้านเข้ามาเรียนว่า อาหารขึ้นโต๊ะเรียบร้อยแล้ว คุณดนุจึงบอกให้ทุกคนไปที่ห้องอาหารเพื่อรับประทานมื้อเย็น และถือเป็นการต้อนรับลูกสาวคนใหม่ด้วย

บรรยากาศในห้องอาหารจึงมีแต่ความสดใส เมื่อทุกคนต่างมีความสุข เด็กสาวช่างประจบเอาใจจนคุณดนุกับคุณผ่องพรรณรู้สึกรักและเอ็นดูเด็กสาวมากขึ้น

และสำหรับหญิงสาวเองก็เช่นกัน ถึงจะรู้สึกแปลกๆ กับการที่มีน้องสาว แต่เธอก็รู้สึกว่ามันเป็นเรื่องที่ดีทีเดียว

....

คุณพัชรินทร์ ขับรถมาที่บ้านของมารดาเพื่อพบน้องชาย คุณประทุมทิพย์เห็นหน้าบุตรสาวก็รู้ว่ามีปัญหาอีกแล้ว

และปัญหาของบุตรสาวก็ไม่แคล้วเรื่องลูกของหล่อน

"พิทยาอยู่ไหมคะคุณแม่"

ถามเสียงหงุดหงิด

"ไม่อยู่หรอก"

"อ้าว...แล้วเขาไปไหนคะ"

"เห็นบอกว่าจะออกไปหาเพื่อน"

คุณพัชรินทร์กระแทกลมหายใจแรง สีหน้าผิดหวัง

"แม่พัชจะพบตาพิทเรื่องอะไรล่ะ"

"ก็เรื่องตากอบน่ะซิคะ พัชล่ะกลุ้มใจจริงๆ กับเจ้าลูกคนนี้"

คุณประทุมทิพย์สายหน้าผ่อนลมหายใจ บอกกับบุตรสาวไปว่า

"แล้วพิทยาเขาจะช่วยอะไรแม่พัชได้ล่ะ แม่พัชเป็นแม่ของตากอบก็น่าจะหาทางแก้ปัญหาเอาเองซิ ไม่ใช่ต้องมาคอยให้พิทยาเขาแก้ให้ อย่าลืมว่าพิทยาเขาเป็นแค่อาของตากอบเท่านั้นเองนะ"

"พัชรู้ค่ะ แต่ตากอบน่ะกลัวพิทยามากกว่าพัช"

"แล้วเพราะอะไรลูกมันถึงได้คิดอย่างนั้นล่ะ"

คุณพัชรินทร์ตอบมารดาไม่ได้ คุณประทุมทิพย์จึงกล่าวต่อไปว่า

"ความจริงแล้วแม่พัชน่าจะมองสำรวจตัวเองดูเสียก่อนว่า เพราะอะไรลูกมันถึงไม่เกรง เมื่อแม่พัชรู้แล้วจะได้แก้ไขปรับตัวให้เข้ากับลูก ฉันคิดว่าเด็กมันคงไม่ดื้อด้านจนไม่ยอมเข้าใจแม่ของมันหรอกนะแม่พัช"

ฟังมารดาสอนคุณพัชรินทร์ก็ให้รู้สึกอึดอัดใจ เพราะมารดาไม่เคยเข้าใจอะไรหล่อนเลยว่าหล่อนคิดอย่างไรกับลูก

จะให้ปรับตัวเข้าหาลูกมันดูไร้สาระ ลูกต่างหากที่ต้องปรับตัวเข้าหาคนเป็นพ่อเป็นแม่ และที่สำคัญจะต้องเชื่อฟังพ่อแม่

แต่คุณพัชรินทร์ก็ลืมนึกถึงตัวเองไป ว่าหล่อนเองก็ไม่ค่อยจะเชื่อฟังมารดาสักเท่าไหร่หรอก

"ในเมื่อพิทยาไม่อยู่ พัชจะกลับล่ะค่ะ"

หล่อนบอกเสียงหงุดหงิด แล้วจะลุกเดินจากไป

"ทำไมไม่รอเขาสักพักก่อนล่ะ บางทีตาพิทคงกำลังกลับ"

"ไม่ดีกว่าค่ะ พัชไม่มีอารมณ์แล้ว"

"แกก็เป็นซะอย่างนี้ เอาแต่อารมณ์ตัวเอง"

คุณประทุมทิพย์ส่ายหน้าอย่างระอา

"พัชก็เป็นของพัชอย่างนี้แหละค่ะ และมันก็เป็นมานานแล้วเปลี่ยนแปลงไม่ได้"

กล่าวจบหล่อนก็เดินจากไปทันที

คุณประทุมทิพย์มองตามพร้อมกับถอนหายใจหนัก พึมพำอย่างรู้สึกเหนื่อยหน่ายว่า

"ก็แม่ยังเอาแต่ใจตัวเองอย่างนี้ แล้วจะให้ลูกมันอยู่ในโอวาทได้ยังไงกัน เฮ้อ.. เมื่อไหร่น่ะแกถึงจะยอมเข้าใจอะไรเสียบ้างนะพัชรินทร์"

....

10.

"นางฟ้าคิดว่าจะไปช่วยงานที่บริษัทคุณพ่อพรุ่งนี้ค่ะ"

หญิงสาวบอกกับบิดา หลังจากอาหารค่ำผ่านพ้นไปแล้ว

คุณดนุนั่งพักผ่อนอยู่ที่ห้องนั่งเล่น ส่วนคุณผ่องพรรณพาหลานสาวไปที่ห้องพักชั้นบน ที่ห้องนั้นจึงมีเพียงสองพ่อลูก

เมื่อได้ยินอย่างนั้น คุณดนุก็หันมามองบุตรสาวด้วยความประหลาดใจก่อนเอ่ยถามด้วยน้ำเสียงที่อ่อนโยน

"ทำไมไม่พักผ่อนให้เต็มที่ล่ะลูก พ่อยังไม่เร่งให้นางฟ้ามาช่วยงานบริษัทหรอก"

หญิงสาวยิ้ม บอกบิดาเสียงหวาน

"นางฟ้าพักผ่อนพอแล้วล่ะค่ะ และคิดว่านางฟ้าควรจะทำงานเสียที"

"นางฟ้าจะเอางั้นแน่หรือลูก"

"ค่ะ"

คุณดนุพยักหน้า ยอมตามใจบุตรสาวออกไปว่า

"ความจริงแล้วกอบกิจเขาไม่ใช่คนพาเก๋หนีโรงเรียนหรอกค่ะ เก๋ต่างหากที่เป็นคนชวนเขาหนีโรงเรียนเอง"

"ถ้างั้นก็ตกลงจ้ะ พรุ่งนี้พ่อจะสั่งให้เขาเตรียมห้องทำงานให้ลูกห้องติดกับพ่อดีไหม เวลามีปัญหาลูกจะได้ปรึกษาพ่อได้ทันที"

"ก็ดีค่ะ แล้วนางฟ้าต้องทำอะไรบ้างคะ"

หญิงสาวถามบิดาด้วยความอยากรู้

"พ่อตั้งใจจะให้นางฟ้าคุมทางด้านบัญชีบริษัท จะได้ตรงกับที่ลูกเรียนมาไงล่ะ"

"แล้วคนเก่าของคุณพ่อล่ะคะ นางฟ้ากลัวว่าจะมีปัญหาถ้าหากคุณพ่อถอดเขาออกจากตำแหน่งที่เขาทำอยู่ มันเหมือนคุณพ่อระแวงเขานะคะ"

"เรื่องนั้นไม่มีปัญหาหรอกจ้ะ เพราะพ่อเคยพูดกับเขาเอาไว้แล้วว่าถ้าลูกเรียนจบพ่อจะให้คุมเรื่องบัญชี เขาก็เข้าใจทุกอย่าง"

"แล้วคุณพ่อจะเลื่อนเขาไปทำหน้าที่อะไรคะ"

"อาจจะเป็นหัวหน้าฝ่ายบุคคล เพราะพ่อคิดว่าตำแหน่งไม่ต่ำกว่าที่เขาเคยทำ"

"อย่างนั้นนางฟ้าก็ค่อยเบาใจได้หน่อยค่ะ"

หญิงสาวบอกอย่างรู้สึกสบายใจที่จะไม่ต้องกลายเป็นผู้ที่ทำให้ผู้อื่นเป็นทุกข์และโกรธเคืองเธอเอาได้

ขณะนั้นคุณผ่องพรรณพาดาริกาลงมาร่วมวงสนทนาด้วย

"คุยอะไรกันคะ คุณพี่"

คุณดนุยิ้มให้ภรรยาสาวกับบุตรสาวคนใหม่ของเขา ก่อนตอบไปพร้อมรอยยิ้มว่า

"นางฟ้าเขาจะไปช่วยงานผมพรุ่งนี้"

"จริงเหรอคะ" ถามเสียงแปลกใจ

"จริงค่ะคุณน้า"

หญิงสาวกล่าวพร้อมรอยยิ้มหวาน

"ก็ไหนเห็นนางฟ้าบอกว่าอยากจะพักผ่อนสักพักนึงก่อนไม่ใช่เหรอจ๊ะ"

"ค่ะ แต่ตอนนี้นางฟ้าคิดว่าถึงเวลาที่นางฟ้าควรจะไปช่วยงานคุณพ่อแล้วล่ะค่ะ"

"เก๋อยากจะช่วยงานพี่นางฟ้าค่ะ"

เด็กสาวกล่าว สีหน้าจริงจัง

"อย่าเลยจ้ะ ตอนนี้เก๋ยังต้องเรียนนะจ๊ะเอาไว้เรียนจบแล้วค่อยมาช่วยพี่ดีกว่า"

"นั่นซิเก๋ แม่คิดว่าตอนนี้สิ่งที่เก๋จะต้องทำให้ดีที่สุดก็คือการเรียน" คุณผ่องพรรณคล้อยตามหญิงสาว

และคุณดนุเองก็สนับสนุนคำพูดของภรรยาสาวด้วยเช่นกัน

เด็กสาวก็เลยแย้งอะไรไม่ได้อีก แต่ก็ถามเรื่องงานวันเกิดของหญิงสาวไปว่า

"งานวันเกิดของพี่นางฟ้า เก๋ขออนุญาตพาเพื่อนไปด้วยได้ไหมคะ"

"ได้ซิจ๊ะ แล้วเพื่อนของเก๋คนนี้เป็นใครกันล่ะ"

"กอบกิจไงคะ คนที่พบกับเราที่ห้างเมื่อตอนเย็นกับแม่ของเขา"

คุณผ่องพรรณได้ยินบุตรสาวเอ่ยชื่อของเพื่อนชาย สีหน้าก็ดูเครียดขึ้นมาทันทีก่อนจะปรามบุตรสาวออกไปว่า

"แม่คิดว่าเพื่อนชายคนนี้ของลูกไม่เหมาะที่จะมาร่วมงานพี่เขานะ"

"คุณแม่คะ กอบกิจเขาเป็นคนดีนะคะ"

ดาริกาหันมาบอกกับมารดา สีหน้าวิงวอน

คุณผ่องพรรณถอนหายใจหนักหันมาขอความเห็นจากสามีที่นั่งนิ่งฟังอยู่เงียบ ๆ

แต่ปารณีย์เป็นคนพูดขึ้นมาเสียเองว่า

"เพื่อนชายคนนี้ของเก๋ ตามที่นางฟ้าสังเกตดูตั้งแต่ครั้งแรกที่เห็นเขาไม่ได้เป็นเด็กที่ร้ายกาจอะไรเลยนะคะ นางฟ้าคิดว่าถ้าเก๋จะชวนเขามาร่วมงานก็ดีค่ะ"

"แต่น้า..."

คุณผ่องพรรณพูดอย่างลังเลใจ

"คุณพรรณ ตามใจลูกเถอะนะ"

"แต่เด็กคนนี้ เป็นคนที่พาลูกหนีโรงเรียนไปเที่ยวนะคะ ดิฉันเกรงว่า"

"ความจริงแล้ว กอบกิจเขาไม่ใช่คนพาเก๋หนีโรงเรียนหรอกค่ะ เก๋ต่างหากที่เป็นคนชวนเขาหนีโรงเรียนเอง"

"เก๋!"

"จริง ๆ นะคะคุณแม่ ตอนนั้นเก๋น้อยใจที่คุณแม่ทิ้งให้เก๋ต้องอยู่โรงเรียนประจำ เก๋ก็เลยชวนเขาหนีโรงเรียน นะคะคุณแม่ให้กอบกิจเขามางานวันเกิดพี่นางฟ้าด้วยนะคะ"

คุณผ่องพรรณนิ่งอึ้งพูดอะไรไม่ออก

เด็กสาวจึงหันไปมองพี่สาวด้วยสายตาวิงวอน

"เชื่อนางฟ้าเถอะค่ะคุณน้า นางฟ้ารับรองว่าจะไม่มีปัญหาหรอกค่ะ เพราะดู ๆ แล้วเด็กคนนั้นก็คล้าย ๆ กับเก๋เหมือนกัน"

ได้ยินหญิงสาวรับรองเช่นนั้น คุณผ่องพรรณก็จำต้องพยักหน้าอนุญาตตามนั้น

เด็กสาวจึงยิ้มออก

"ขอบคุณค่ะ คุณแม่ ขอบคุณค่ะพี่นางฟ้าที่ช่วยเก๋" หันไปกล่าวขอบคุณหญิงสาวอย่างซาบซึ้งใจ

ปารณีย์ยิ้ม มองน้องสาวอย่างเอ็นดู

"แต่เก๋ต้องสัญญานะว่าจะไม่ชวนกันหนีเที่ยวอีก"

"ไม่แล้วล่ะค่ะ เก๋จะไม่ทำตัวเหลวไหลอีกแล้วจะตั้งหน้าตั้งตาเรียนให้ดีที่สุดเพื่อหน้าตาของคุณพ่อคุณแม่" เธอหันมายิ้มให้สองสามีภรรยา

"ช่างประจบเหมือนกันนะเรานี่" คุณผ่องพรรณทำตาดุ ๆ แต่ก็มีความเมตตาอยู่ในแววตา

"นางฟ้าขอตัวไปพักผ่อนก่อนนะคะ เพราะพรุ่งนี้ต้องไปทำงานแล้ว นางฟ้าไม่อยากจะไปสายน่ะค่ะ"

"ไปเถอะลูก เดี๋ยวพ่อก็จะขึ้นนอนแล้วเหมือนกัน" คุณดนุกล่าวยิ้ม ๆ

"งั้นนางฟ้าไปนะคะ เก๋ไปเถอะจ้ะ พรุ่งนี้เราก็ต้องไปโรงเรียนแต่เช้าเหมือนกันไม่ใช่เหรอ"

"ค่ะ"

เด็กสาวลุกตามหญิงสาวไปอย่างว่าง่าย ปล่อยให้คุณดนุอยู่ตามลำพังกับคุณผ่องพรรณ

และเมื่อไม่มีใครแล้ว คุณผ่องพรรณก็ถามสามีอย่างเป็นกังวลขึ้นว่า

"คุณพี่คิดว่า เพื่อนชายของยายเก๋จะไม่สร้างปัญหาให้กับเราเหรอคะ ดิฉันกลัวว่าแกจะพากันเที่ยวอีก"

"ไม่หรอกน่าคุณพรรณ คุณก็เห็นแล้วนี่ว่ายายเก๋เป็นยังไง แกมีความสุขที่ได้มาอยู่กับเรา ผมคิดว่าแกไม่มีวันสร้างปัญหาให้เราหรอก"

"แต่เพื่อนยายเก๋เป็นผู้ชายนะคะ ดูไม่เหมาะที่จะคบกับยายเก๋"

"คุณคิดมากไปนะคุณพรรณ ถึงเพื่อนยายเก๋จะเป็นผู้ชายแต่ก็ไม่ได้พากันไปทำเรื่องเสียหายอะไรนี่นา ถ้าหากมันจะมีอะไรจริงป่านนี้ผมว่ายายเก๋คงเตลิดไปไหนต่อไหนแล้วล่ะ"

คุณผ่องพรรณอึ้งไปครู่หนึ่ง

"ก็ได้ค่ะ ดิฉันจะลองทำใจดูสักครั้ง แต่ถ้าหากดิฉันเห็นท่าทีของเพื่อนยายเก๋ไม่ชอบมาพากลดิฉันจะไม่ให้แกคบเพื่อนคนนั้นอีก"

"ถ้าหากเป็นอย่างนั้น ผมก็จะปรามลูกเองคุณอย่าห่วงเลย"

คุณดนุรับปากแข็งขัน ภรรยาก็เลยพอจะรู้สึกสบายใจขึ้นมาบ้าง แต่ในสีหน้าและแววตายังมีริ้วรอยของความกังวลอยู่

....

เสียงกริ่งโทรศัพท์ทำให้กอบกิจต้องลุกไปรับสาย และเมื่อรู้ว่าผู้ที่โทรมาหาเป็นใครเขาก็ทำหน้าตกใจ และรีบกวาดสายตาไปรอบ ๆ ตัวอย่างกลัวว่ามารดาจะมาเห็นเข้า

"ทำไมเงียบไปล่ะกอบกิจ"

เสียงดังมาตามสาย

"ฉันกำลังดูว่าคุณแม่อยู่แถวนี้หรือเปล่าน่ะเก๋"

"แล้วแม่เธออยู่หรือเปล่า"

"เปล่า คุณแม่อยู่ที่หน้าบ้าน เธอมีอะไรเหรอเก๋ ถึงได้โทรมาหาฉัน"

"ฉันจะชวนเธอไปงานวันเกิดพี่สาวของฉันน่ะซิ"

"งานวันเกิดเหรอ"

"อือ...เขาจัดที่โรงแรม ฉันขออนุญาตคุณพ่อ คุณแม่ฉันแล้วว่าจะชวนเธอไปด้วย และท่านก็อนุญาต เธอต้องไปนะกอบกิจ"

เด็กสาวบอกชื่อโรงแรมให้เพื่อนชายทราบ และกำชับให้เขาไปให้ได้

แต่กอบกิจก็มีอาการลังเล เพราะมารดาของเขาคงจะไม่มีวันอนุญาตให้เขาไปแน่ ๆ เพราะมารดาท่าทางไม่ชอบดาริกาเอาเสียเลย

คงเพราะรู้ว่า เขากับดาริกาเคยหนีโรงเรียนไปเที่ยวด้วยกัน ก็เลยคิดว่าจะพากันหนีโรงเรียนไม่สนใจการเรียนอีก

แต่มารดาไม่รู้ว่า เขาทำเช่นนั้นก็เพราะความกดดันของมารดาต่างหาก ถ้ามารดาจะเข้าใจเขาบ้าง เขาคงจะไม่ทำอย่างนั้นหรอก

"ฉันยังรับปากอะไรเธอไม่ได้หรอกนะเก๋"

"ทำไมล่ะ"

เด็กสาวซักมาทันที

"เธอก็รู้ว่าคุณแม่ฉันเป็นยังไง ท่านไม่มีวันยอมให้ฉันไปแน่ ๆ"

"โธ่เอ๊ย...เธอก็หาวิธีหน่อยซิ ไม่เห็นยากเลย"

"พูดน่ะมันง่ายนะ แต่ทำนี่ซิมันยาก"

"นี่นายกอบกิจ เมื่อก่อนฉันไม่เห็นว่านายจะกลัวแม่ของนายสักเท่าไหร่เลยนะ ตอนนี้ล่ะทำเป็นหงอ"

เด็กสาวต่อว่ามาอย่างรู้สึกหมั่นไส้ในความขลาดของเพื่อนชาย

เด็กหนุ่มถอนหายใจหนัก ก่อนบอกกับเด็กสาวไปว่า

"ฉันรับปากอาพิทยาอาไว้ว่าจะไม่ทำอะไรเหลวไหลอีก"

"การไปงานวันเกิดมันเป็นเรื่องเหลวไหลงั้นเหรอกอบกิจ ฉันไม่เห็นว่ามันจะเกี่ยวกันเลยสักนิด นายอย่าเอามาอ้างดีกว่า หรือว่านายไม่อยากจะมาก็บอกมาตรง ๆ ฉันจะได้รู้ว่าที่แท้นายก็เป็นแค่เพื่อนจอมปลอมคนหนึ่งเท่านั้น"

"เก๋!"

กอบกิจร้องเสียงตกใจ ที่เพื่อนสาวต่อว่าอย่างแรงเช่นนั้น

"ถ้านายไม่มาฉันจะถือว่านายไม่ได้เป็นเพื่อนของฉันอีกแล้ว" เด็กสาวยื่นคำขาด

"โธ่เก๋..อย่าทำอย่างนี้ได้ไหม"

เขาร้องเสียงหลง

"งั้นก็บอกมาซิว่าจะมางานวันเกิดพี่สาวของฉันไหม"

"ขอเวลาให้ฉันคิดหาหนทางก่อนได้ไหม"

"เมื่อไหร่..."

เด็กหนุ่มนิ่งเงียบ

"ว่าไง!"

เด็กสาวเร่งมาอีก

ยังไม่ทันที่กอบกิจจะตอบเด็กสาวไป เขาก็ต้องสะดุ้งตกใจเมื่อเสียงมารดาดังขึ้นทางด้านหลัง

"ตากอบ"

ความตกใจของเขาทำให้มือไม้สั่นและรีบวางสายไปทันที

"แกพูดสายกับใคร"

มารดาถาม พร้อมกับเดินเข้ามามองหน้าบังคับให้เขาตอบ

เด็กหนุ่มก้มหน้าหลบสายตาของมารดา หัวใจเต้นแรง

"ฉันถามแกได้ยินไหม แกพูดโทรศัพท์กับใคร"

"เพื่อนครับ เพื่อน"

ตอบเสียงตะกุกตะกัก

มารดามองอย่างเคือง ๆ ถามว่า

"เพื่อนคนไหน ชื่ออะไร"

"เอ้อ..สมชายครับ เขาโทรมาถามเรื่องการบ้าน"

"จริงเหรอ"

"ครับจริง"

ขานตอบมารดา แต่ไม่กล้าสบตาด้วยเพราะกลัวว่ามารดาจะเห็นพิรุธเอาได้

แต่ท่าทางของมารดาก็ไม่เชื่อตามที่เขาบอกนัก

"แกกำลังโกหกฉันใช่ไหม หรือว่านังเด็กนั่นโทรมาหาแก"

การเดาของมารดาตรงเผง จนทำให้เด็กหนุ่มสะดุ้งโหยงหน้าเปลี่ยนสี ทันที

แต่ก็รีบแก้ตัวพัลวัน

"ไม่นะครับคุณแม่ ไม่ใช่ดาริกา สมชายต่างหากครับเขาโทรมาถามผมเรื่องการบ้านจริง ๆ นะครับคุณแม่"

"ก็ไหนเห็นแกบอกว่าไม่มีการบ้านไงวันนี้"

"เอ้อ..." เด็กหนุ่มสะอึก เพราะเพิ่งนึกขึ้นได้ว่าเขาได้บอกมารดาไปเมื่อสักพักใหญ่ ๆ ว่าวันนี้ไม่มีการบ้าน

ถ้าเขารับออกไป มารดาจะต้องซักไซ้จนรู้ความจริงแน่ ๆ ว่าที่แท้แล้วดาริกาโทรมาหาเขา และคงจะต้องดุด่าเขาอย่างหนัก ๆแน่ที่ไม่ยอมเลิกราการติดต่อกับเพื่อนสาว

"สมชายเขายังไม่ได้ทำการบ้านที่คั่งค้างน่ะครับ เขาก็เลยโทรมาถามผม"

คุณพัชรินทร์ใช้สายตาค้นหาพิรุธบุตรชาย ครู่หนึ่งเอ่ยออกมาว่า

"งั้นก็แล้วไป"

เด็กหนุ่มผ่อนลมหายใจอย่างโล่งอก

แต่มารดาก็ทำให้เขาต้องหน้าตื่นขึ้นมาอีก เมื่อหล่อนกำชับมาว่า

"แม่ขอสั่งแกเอาไว้เสียก่อนนะ ว่าแกจะต้องเลิกคบกับเพื่อนสาวของแกอย่างเด็ดขาด"

"คุณแม่ครับ"

"แกไม่ต้องมายกข้ออ้างอะไรกับฉันทั้งนั้น ไม่อย่างนั้นฉันจะส่งแกไปอยู่โรงเรียนประจำ"

จบคำพูด มารดาก็ผละไปทันที ทิ้งให้บุตรชายยืนอึ้งอยู่อย่างวิตกกังวล

เด็กหนุ่มนึกน้อยใจมารดาว่า ทำไมนะ มารดาถึงไม่ยอมเข้าใจเขาบ้างเลย

เขาคบกับดาริกาก็ไม่ได้ทำเรื่องเสียหายอะไรสักหน่อย และตอนนี้เขากับดาริกาก็ไม่ได้ชวนกันหนีโรงเรียนอีกแล้ว นอกจากตั้งหน้าตั้งตาเรียน แต่ทำไมมารดาต้องจงเกลียดจงชังเพื่อนสาวของเขาด้วย นี่ถ้าไม่รับปากผู้เป็นอาเอาไว้เขาจะขัดใจมารดาให้ถึงที่สุด

แล้วเรื่องงานวันเกิดล่ะ..ความคิดเรื่องที่ได้พูดคุยกับเพื่อนสาวแล่นเข้ามาในความคิด ดาริกาโกรธที่เขาไม่ยอมรับปากว่าจะไปงานวันเกิดพี่สาวของเธอ

ไม่ใช่เขาไม่ต้องการไป หากแต่เป็นเพราะติดอยู่ที่มารดาต่างหากเพราะมารดาจะไม่อนุญาตให้เขาไปไหนในเวลาค่ำมืด

และเขาก็ยังหาหนทางที่จะไปร่วมงานวันเกิดไม่ได้ มารดาก็เข้ามาขัดจังหวะการพูดคุยโทรศัพท์กับเพื่อนสาวเสียก่อน

ดาริกาคงจะโกรธหัวฟัดหัวเหวี่ยงเลยทีเดียวที่เขาชิงวางสายไปก่อนที่จะตอบเธอไปว่าเขาจะไปงานวันเกิดไหม

แต่ถ้าเขาไม่วางสายไปตอนนั้น มารดาก็จะต้องแย่งหูไปพูดเองและก็ต้องรู้ว่าเป็นดาริกาที่โทรมาคงจะได้ทะเลาะกันลั่นบ้านแน่ ๆ

"เฮ้อ...ทำยังไงดีนะ"

เด็กหนุ่มกระแทกลมหายใจแรง ๆ บ่นพึมพำอย่างคิดไม่ตกจนต้องเดินไปเดินมาราวเสือติดจั่น

(อ่านต่อฉบับหน้า).............

24

"ได้เสีย?"

เจ้าน้องชายแสร้งร้องทวน ทั้งทำหน้างงๆ คล้ายว่าไม่ประสา

"เอ๊ะ...มันหมายถึงอะไร?"

"โง่เอ๊ย..." พี่สาวร้องปลงๆ พลางส่ายหัว

"ก็เพราะงี้สิ เสือแก่เขี้ยวคลอนอย่างลุงปรก ถึงแย่งเอาจำเรืองไปครองซะ"

"งั้นผมจะแย่งเอาคืนมั้ย?" หมอแกล้งแหย่พี่สาว

"อย่านะ...อย่า!" กำไลร้องโวยวายตาลุก

"เอ็งอย่าเสือกหาน้องสะใภ้ มีผัวแล้วมาเหยียบเรือนนะ พี่เอาตายเลย หล่อๆ อย่างเอ็งสาวบริสุทธิ์สวยๆในคลองเรามองเอ็งอยู่เยอะแยะ เรียกว่าถ้าเอ็งจีบคนไหน ก็ต้องได้คนนั้น"

เริง ระย้า หัวเราะ และว่า

"ฟังพี่กำไลพูดแล้ว ผมรู้สึกหยิ่งในความหล่อ เฮ้อ...จะมอบหล่อให้ใครดีครับ?"

"เอ้า...ก็เหมียวไง"

"ผมยังไม่มีอะไร ตัวก็ยังไม่แตะ อ้อ...จะว่าไม่แตะก็ไม่ถูกต้องเพราะเมื่อวานตบยุงที่แขนเหมียวตายตัวนึง"

"เอ็งต้องพยายามแตะต้องมากๆ กอดได้กอด...จูบได้จูบเพราะผู้หญิงจะฝังจิตคิดถึงแต่เรา"

"ประสบการณ์ของพี่กำไลสิท่า?"

"ประสบการณ์อะไร?" พี่สาวย้อน

"ก็ไอ้สังข์เล่นวิธีนี้ พี่กำไลเลยหลุดจากวงจรของพี่จอ เพราะพี่จอต้วมเตี้ยมเป็นเต่าล้านปี ไม่ทันซูเปอร์อย่างไอ้สังข์ พอมันเปิดปุ๊บก็ติดปั๊บ"

"ปากหมา ไม่ต้องมาทำวิจารณ์พี่" พี่สาวถลึงตา

"รักเหมียวก็ยุ่งเฉพาะเหมียว อย่ายุ่งกะผู้หญิงหลายคน เอ็งจะเดือดร้อนกะโหลกแตกตาย อีตอนมันมาแย่งกัน"

"พี่กำไล สอนไอ้สังข์มั่งเหรอเปล่า?"

"ไม่ต้องสอนหรอก เพราะสังข์ไม่หล่อเหมือนเอ็ง อีกอย่างก็เอาแต่เรื่องทำมาหากินเท่านั้น"

พี่สาวน้องชายคุยกันถึงตอนนี้ ก็มีเสียงที่หน้าเรือน

"เริงโว้ย!"

"เริง!

"เสียงพี่จอ" กำไลบอก

"มาเรียกเอ็งเรื่องอะไร?"

"จะมาหาพี่กำไล เลยเอาผมเป็นสะพานมั้ง?"

เริง ระย้า แย้ง

"ไม่หรอก" กำไลส่ายหน้า

"เวลวมาของพี่จอพี่รู้อยู่ พี่จอต้องมาหาเอ็งจริงๆ"

"เริงโว้ย!"

"นั่นไง เรียกแต่เอ็งแหละ เอ็งนัดแนะอะไรพี่จอเขาเรอะเปล่า?"

"เปล่า"

"ก็โผล่หน้าที่ประตูจะได้รู้สาเหตุ"

เจ้าหนุ่มหล่อเลยต้องทำตามพี่สาว

"เริง!"

"มาแล้ว...รู้แล้วพี่จอ!" หมอร้องตะโกนลงไปพร้อมก้าวโผล่หน้าพลาง

"เอ็งหลับหรือ?"

"ตื่น" เริงตอบ

"พี่จอมาเรียกผม มีอะไรหรือ?"

"มีสิ พี่จะตายเอารู้มั้ย ไอ้หนังพอคเกตบุคต่างประเทศของเอ็งทำพี่ซะอาน"

พี่จอเจรจา ทำหน้าแหยงๆ

"พี่จะไปกินก๋วยเตี๋ยวร้านตาล ถือตำราของเอ็งไปด้วย ตาลแย่งไปดูพอเห็นภาพต่างๆ เข้าสั่งพี่ช่วยปิดร้านเลิกขายก๋วยเตี๋ยว ชวนพี่เล่นเซ็กซ์ตามตำรา พี่ก็เลยจำต้องเล่นเพราะหนีไม่พ้น เริ่มแรกตาลก็เล่นหน้าสี ผู้หญิงฝรั่ง เป่าปี่ผู้ชายฝรั่ง โอ...พี่ไม่เคย มันทั้งเสียว ทั้งมัน พี่ก็ดันสุดฤทธิ์ ตาลก็จะมันเหมือนพี่เรอะเปล่าก็ไม่รู้ เพราะกัดไอ้ลูกหนูของพี่ห้อเลือด แล้วเอายาหม่องตราลิงถือลูกท้อมานวดให้พี่ โอ๊ยทั้งแสบทั้งร้อนจะขาดใจตาย เท่านั้นยังไม่จบง่ายๆ ตาลเอาน้ำใส่กาละมังให้พี่ลงแช่ อุย...คราวนี้เริงเอ๊ย...มันเหมือนกะพี่หลุดหายตายจากโลกไปเลย มันสุดที่จะโคตรทุกข์ทรมาน เหลือที่พี่จะทนไหว โอย...โอ๊ย เข็ดจน...จน..."

พี่จอยังมิทันที่จะลงท้าย กำไลก็โผล่หน้าออกจากทางด้านหลังเจ้าน้องชาย และร้องเสียงมีอารมณ์

"อ้อ! ที่อีตาลปิดร้านก๋วยเตี๋ยว ก็เพราะเล่นเซ็กซ์กะพี่จองั้นหรือ?"

"โอ๊ะ!"

พี่จอร้องอุทานตาเหลือก

"กำไลอยู่ นึกว่าออกทะเลป้องเคยน้ำบ่ายซะอีก โธ่เริงเอ็งน่าจะบอกพี่ให้รู้"

"อ๊ะ...พี่จอทำไมไม่ถามผมซะก่อนเล่าแค่เห็นหน้าผมก็เล่าฉอดๆ แล้ว"

"ตำราอะไรทำเหตุ ฮึ! พออีตาลเห็นเท่านั้นเซ็กซ์ขึ้นสมองเลยรึ อีตาลน่ะเซ็กซ์มันจัดอยู่แล้ว ผัวตั้งสองคนก็ตายเรียบ พี่จออยากตายเป็นคนที่สามกระมัง?"

กำไลถามเสียงขุ่นๆ

พี่จอก้มหน้าคอตก

"เสียดาย ถ้ารู้ว่าอีตาลปิดร้านก๋วยเตี๋ยวเล่นเซ็กซ์กะพี่จอละก็ อีกำไลจะถีบประตูเข้าไปตบซะให้เข็ด!"

"พี่กำไล...เรื่องอะไรจะหวงพี่จอเค้า พี่กำไลก็มีไอ้สังข์อยู่ทั้งคน มันรู้เข้าจะเดือดร้อน"

"เรื่องของพี่...พี่พอใจ!"

"เอาเลย ๆ ถ้าพี่กำไลต้องการก็เชิญครับ พี่จอไหนล่ะหนังสือของผม เอาคืนมา"

หมอร้องบอก

"คืนแล้ว"

"ไหนล่ะ?"

"พี่นึกว่า เอ็งอยู่ที่เรือนของเหมียว พี่ตามไปที่นั่นไม่เจอเอ็ง พี่เลยฝากเหมียวไว้ให้เอ็ง"

"ฮะ!"

เริง ระย้า ร้องอุทาน

"ตายเลยพี่จอ โธ่!"

"อะไรตายวะเริง?"

"ก็เอาหนังสืองั้นให้เหมียวเห็นได้ไง เหมียวจะเสียเด็ก..."

"เด็กที่ไหนวะเริง เหมียวโตแล้ว"

"พูดอย่างพี่จอ"

เริง ระย้า ลงจากเรือน พี่สาวถาม

"เริงเอ็งจะไปไหน?"

"ไปหาเหมียว...เอาหนังสือ"

เมื่อน้องชายผลุนผลันลับตาอย่างรวดเร็ว ทิ้งพี่จอไว้กับพี่สาว พี่จอยืนเงอะงะ

"พี่จอ!"

เจ้าหล่อนเรียกดัง ๆ

พี่จอสะดุ้ง

"ขึ้นมาสิ!" เน้นเสียงสั่ง พี่จออิดออดร้องเสียงอ่อย ๆ

"เดี๋ยวสังข์มา..."

"มาแล้ว...ไปแล้ว ก็ไปซื้อก๋วยเตี๋ยวจะรอไว้ให้สังข์กลับมากิน มันก็ปิดร้านเอากะพี่จอซะ สังข์เลยต้องกินข้าว โน่น...จะกลับเข้าอีกทีก็หลังเที่ยงคืน"

กำไลชี้แจง พี่จอเลยกล้า และพอขึ้นเรือนเข้าภายในกำไลก็ร้องว่า

"ไหนพี่จอ กำไลขอดูรอยที่อีตาลมันกัดหน่อยซิ แผลใหญ่หรือเล็ก?"

"ยะ...อย่าดูเลยกำไล พี่อ้า...อาย"

"อาย!"

กำไลเสียงดัง

"ไม่ต้องอาย ทีให้อีตาลกัดไม่อายเร็วพี่จอ เอาออกมาให้ดูซะดี ๆ"

ไม่พูดเพียงปากปาว ๆ มือของเจ้าหล่อนขยุ้มเป้ากางเกงพี่จอหมับ

"เอ็บ!"

พี่จอร้องอุทานตระหนก ยกมือปิดป้องพัลวัน ทว่ากำไลกุมของที่พี่จอบอกเจ็บไว้ซะแล้ว

"จะเปิดให้ดูมั้ย จะได้ขยี้ให้เละคามือ!"

"ยะ อย่า...จะให้ดู" พี่จอยอมโดยดี กำไลถึงปล่อยมือ

พี่จอถลกกางเกงขาก๊วยตัวเก่งข้างซ้าย เอาเจ้าลูกหนูเหี่ยว ๆ ซึ่งตรงโคนรกรุงรังด้วยขนแจมสีดำธรรมชาติ

"อีห่าตาล!"

กำไลด่า ตาจ้องเขม็ง

"ฮึ! ขย้ำซะห้อเลือด งี้ต้องไปตบซะให้ฟันร่วงทั้งปาก"

"อย่าทำนะกำไล พี่อโหสิแล้ว"

"กำไลไม่อโหสิมันหรอก โกรธมันจริง ๆ สงสัยที่ผัวมันตายทั้งสองผัวน่ะ เพราะมันกัดเรอะเปล่า?"

"กำไลอย่ารื้อฟื้นเลย เรื่องผ่านแล้วก็ให้ผ่านเลยเถอะ ถ้าต่อความยาว ก็สาวความยืด"

พี่จอปรามในที

เพราะเกรงเรื่องจะแดง ตัวเองแจกมะดันยามมันแทบทะลุคอหอยตาลม่ายสาวแม่ค้าก๋วยเตี๋ยวทรงเซ็กซี่

ถ้าเจ้าหล่อนไม่แจกเขี้ยวเรียกสติพี่จอหรือจะหยุดยั้ดจนมิดกลม

กำไลเอามือลูบไล้เล่น พลางถามว่า

"หายเจ็บหรือยังพี่จอ?"

"ก็พอท้วม ๆ กำไล...ทำไมหรือ?"

"อยากได้"

"อะไร?"

"นี่แหละ" เขย่าเล่นแล้วเย่อหนังกลับขยับเข้า ๆ ออก ๆ

"กำไล อย่า..."

"กำไลชอบ..." เจ้าหล่อนโขยกมือ

"นี่! นี่!" ร้องตามจังหวะ

"กำไลอย่า...หยุด..." พี่จอร้องห้าม แต่เจ้าลูกหนูเริ่มพองกำลู้มือขนาดยังเจ็บ ๆนะ

"อื้อฮือ...โตโต๊โต..." กำไลหัวเราะชอบใจ

ทว่าพลันก็ต้องชะงักหัวเราะใจคอพลอยเหือดหาย เพราะทันใดมีเสียงตะโกนเรียกจากในคลองหน้าท่าน้ำ

"กำไล!"

"สังข์" กำไลอุทานเสียงสั่นรัว

25

"ตายละพี่จอ สังข์กลับมา!" เจ้าหล่อนปล่อยเจ้าลูกหนูจู๋ของพี่จอซึ่งเหี่ยวห้อยหด คืนสภาพเจ็บไข้ได้ป่วยอีกวาระ

"ทำยังไงล่ะ กำไลพี่จะหนีทางไหน?"

พี่จอรู้สึกทางตันทันที คิดหาทางที่จะหลบลี้หนีไม่ถูก

กำไลเหลียวหน้าเหลียวหลังเลิกลั่ก

เจ้าหล่อนก็กลัวผัวรักรุ่นร้องจะรู้ ถ้ารู้ละก็ตายทั้งคู่แน่ ๆ เพราะหมอขี้หึง และหัวใจเหี้ยมจนนักเลงรุ่นพี่ยอมรับ

ระหว่างที่ต่างคิดต่างมองหน้าหาทาง เสียงสังข์ก็ดังขึ้นมาอีกว่า

"เอาปลาสดไปให้ที่เรือนแม่ก่อนเดี๋ยวมา"

"สาธุ!" กำไลร้องพร้อมยกมือไหว้ท่วมหัว

"โอ...บุญเหลือเกิน บุญแท้ ๆ ถ้าสังข์เจออยู่กะพี่จอ สองต่อสองละเป็นเรื่องเชียว"

ระหว่างพูดกัน กอดกันนั้น มือข้างหนึ่ง ของเริง ระย้าก็ ซุกจากชายเสื้อขึ้น ลูบไล้เคล้าเล้าโลม เล่นนมทั้งสองเต้า ล้นมือของเหมียว

"พี่ต้องเสียหมาแน่?"

"กระฉ่อนทั้งคลอง!"

"เสียหมาทั้งคลอง!"

"พี่จอกลับเถอะ"

"ไหนกำไลว่า สังข์จะกลับเลยหลังเที่ยงคืนไงล่ะ?"

"นั่นสิ กำไลยังงง ๆ" เจ้าหล่อนถอนใจส่ายหน้า

"พระคุ้มแท้ ๆ เอ้า...พี่จอจรก่อนนะจ๊ะ"

พี่จอยกมือจับนมเจ้าหล่อน ร้องบอกว่า

"พี่ลาก่อน"

"ลานมกำไล แล้วไปจับนมอีตาลต่อนะพี่จอ เพราะนมอีตาลโตน่าจับ"

"อย่าพูดถึงเลย พี่สาปแล้ว"

"สาปตอนที่อยู่ต่อหน้ากำไล พอลับหลัง คร้านจะทั้งดูดทั้งเคล้น"

"พี่เข็ดแล้ว" พี่จอทำตาละห้อยน่าสงสาร

"เข็ดจริง ๆ ให้ดิ้นตาย"

"ถามจริง ๆ ตอนนี้พี่จอรักอะไรมากที่สุด"

"รักกำไล" พี่จอตอบโดยไม่ต้องคิด

"แล้วเกลียดอะไรที่สุดล่ะ?"

"ยาหม่องตราลิงถือลูกท้อ"

กำไลหัวเราะกิ๊ก เจ้าหล่อนคิดว่าพี่จอจะต้องตอบเกลียดที่สุดคือสังข์ เพราะสังข์มา

แย่งเจ้าหล่อนไปครอง

"ถามจริง ๆ เถอะพี่จอ...พี่จอพลาดท่าให้อีตาลข่มขืนเพราะสาเหตุอะไร พี่จอมาต่อว่าเริงมัน กำไลก็สงสัย?"

"ก็หนังสือตำราภาษาต่างประเทศสิ เริงมันให้พี่ไป พี่หมายจะไปหาก๋วยเตี๋ยวกิน ถือเอาไปด้วย ตาลแย่งดู เท่านั้นแหละเกิดเรื่องเลย"

"กำไลอยากเห็นหนังสือเล่มนั้น"

"พี่ฝากเหมียวไว้ ให้เริงมัน"

"ถ้าเหมียวเปิดดูล่ะพี่จอ?"

"เริงก็เสร็จเหมียวเท่านั้น"

"ก็ดีสิ เริงจะได้มีเมียซะเลย เพราะเริงไม่ประสาเรื่องผู้หญิง มันบอกยังไม่มีอะไรกัน มันไม่ทันเขาหรอก"

"หือ!"

พี่จอร้องลึก ๆ ในลำคอ และเกือบจะโพล่งเข้าหูกำไลว่าเริงมันประสากว่าใครซะอีกเรื่องนี้ อีตอนที่มันยังไม่เป็นทหาร ก็อาจจะจริง แต่อีตอนที่ออกจากซุ้มประตูเรือนทหารมานี่แหละ มันมิใช่เริงลูกทะเลหงิม ๆ กลับกลายเป็นลูกทะเลชอบจิ้ม เพราะพี่จอเจอผลงานมันเหยิบ ๆ แทงสั้นแทงยาว อยู่กะจำเรือง ท้ายระเบียงเรือนนี้

จำเรืองอุตส่าห์แจวเรือมาประเคนให้จนถึงเรือน

แล้วจำเรียงหรือเหมียว น้องสาวทั้งสวยทั้งอวบอัดน่าฟัดน่าฟอนไปหมดตั้งแต่หัวยันเท้า จะเหลือเรอะ?

"พี่จอ!"

กำไลเรียกดัง ๆ ข้างหู

"ฮะ!"

พี่จอสะดุ้งตกใจ

"เงียบฉี่เชียว...คิดอะไรหรือ?"

"อ๋อ...พี่กำลังลำดับเหตุการณ์"

"กะ อีตาลเหรอ?"

"โอ๊ะ...กำไลเอ๊ย...อย่าพูดถึงเค้าอีกเลยพี่สยดสยองยังไม่หาย"

"ไม่พูดก็ไม่พูด...พี่จอจะกลับหรือยัง...สังข์จะมาเจอเข้า"

"ก็กะว่าจะกลับละ แต่..."

พี่จอหยุดหัวเราะแหะ ๆ แล้วกล่าวต่อว่า

"กำไล...ขั้นตอนก่อนจากของพี่ มาแล้วอย่าให้พี่กลับอย่างเสียเที่ยวเหี่ยวแห้ง"

กำไลรู้อยู่แล้ว เลยถลกเสื้อเปิดนมทั้งสองเต้าตัดความรำคาญ

"เอ้า...พี่จอ จะกราบรึจะดูดก็เร็ว ๆ เข้า" เจ้าหล่อนร้องเร่ง

พี่จอจัดการยื่นหน้าเข้าแนบนม...จูบนมทั้งเต้าซ้าย เต้าขวา เสียงดังฟอด ๆ แถมด้วยการดูดจ๊วบ ๆ เล่นเอากำไลเสียวซ่านยันร่องก้นแล้วสุดท้ายประจำของพี่จอก็คือกราบงาม ๆ ซะสามที

ที่สุดท้าย ก็ร้องเสียงเครือเศร้าเคล้าสั่น ๆ ว่า

"นมจ๋า...พี่ลาก่อน"

"พี่จอ...กำไลจะสั่งไว้สักอย่าง ถ้าเจอครั้งหน้าอย่าให้มีกลิ่นตุ ๆ อีตาลติดมานะ ถ้ามีละก็ เลิกแตะนมกำไลเลย"

....

เรื่องจริง!

พอถึงประตูรั้วเรือน เริง ระย้า เรียกเหมียวเปิดรับ เหมียวก้าวมาพร้อมหน้าตาแดงก่ำ

เริงรู้แล้วว่า สาเหตุอะไร?

แต่หมอทำเป็นไม่รู้ แสร้งถามเสียงตระหนกพร้อมจ้องมองหน้าเจ้าหล่อน

"โอ! เหมียวไม่สบายหรือหน้าตาแดงหมดแล้ว สงสัยจะมีไข้ด้วย"

"จ้ะพี่เริง เหมียวมีไข้ใจ อยากให้พี่เริงมาหาเหมียวเร็ว ๆ"

"โถ...น่าสงสาร" เริง ระย้าหยอดกอดประคองเจ้าหล่อนขึ้นเรือน หลังปิดประตูรั้วยัดกลอนเองเสร็จ

จนเข้าในเรือนเรียบร้อย ทั้งสองต่างนั่งลงกอดกัน เหมียวก็ถามว่า

"พี่เริงมาช้าจัง มัวทำอะไร เหมียวจะคลั่งตาย"

"เหมียวต้องคลั่งแน่ เพราะอาการไข้สูงมาก ตัวร้อนจี๋ทีเดียวนะเหมียว"

หมอเอาจมูกอังที่หน้าผากโหนกกว้างของเจ้าหล่อน

"พี่เริงยังไม่ตอบคำถามเหมียว ว่าทำอะไร จึงมาหาเหมียวช้า?"

"พี่ปรึกษากะพี่กำไลอยู่"

"เรื่องอะไรจ๊ะ?"

เหมียวเงยสบตาฉ่ำเยิ้ม

"อยากรู้หรือ?"

"อยากสิจ๊ะ"

"มากมั้ยจ๊ะ?" เริง ระย้าเย้า

"อื้อ" เหมียวร้องอาย ๆ เพราะรู้ทันพร้อมกันนั้นก็หยิกหมับเข้าตรงไหล่ซ้าย

"โอ๊ย!"

เจ้าหนุ่มหน้าหล่อร้องเสียงหลง

"เจ็บนะเหมียว อุย...เล็บแหลมยังกะเล็บแมว"

"ต่อเรื่องที่ปรึกษากะพี่กำไล?" เหมียววกกลับเรื่องเก่าเพราะอยากรู้ว่ามีเอี่ยวเกี่ยวกับตนหรือเปล่า?

"พี่ปรึกษากะพี่กำไล เรื่องเหมียวนั่นแหละ"

เท่านั้น เหมียวใจเต้นตาลูกโต

"จะให้พี่กำไลมาสู่ขอกะน้าจันทร์รอน พี่กำไลก็รับปากเพราะเขาก็รักและต้องการให้เหมียวเป็นน้องสะใภ้"

"จริง ๆ เหรอจ๊ะพี่เริง?" เด็กสาวแสดงอาการตื่นเต้นดีใจจนเสียงระรัว

"จริงสิ...แต่ปัญหามีอยู่ว่า น้าจันทร์-รอนจะให้หรือไม่เท่านั้นแหละ เพราะลูกสาวคนนึงราคาค่าเลี้ยงดูเงินเป็นแสน"

เริง ระย้าพูดเอง

"ฮึ!" เหมียวกระแทกเสียงและว่า

"ถ้าแม่คิดอย่างขายสินค้าละก็ เลิกกันเลย เหมียวไม่กลัวหรอก จะเก็บเสื้อผ้าหนีตามพี่เริงซะเลย เหมียวไม่เหมือนอย่างพี่สาวเหมียวนะ จะเชิดอย่างไรก็ได้ แต่ก็ดีเพราะพี่จำเรืองหลีกทางรักให้เหมียวกะพี่เริง"

ระหว่างพูดกัน กอดกันนั้น มือข้างหนึ่งของเริง ระย้าก็ซุกจากชายเสื้อขึ้นลูบไล้เคล้าเคล้าโลมเล่นนมทั้งสองเต้าล้นมือของเหมียว

แต่พลันเริง ระย้าเอาฝ่ามือวนละเลงเล่นตรงตุ่มปลายเต้า เหมียวก็ต้องร้องอื้อสูดปากซี้ด

"เป็นอะไรเหมียว?"

ถามกระซิบข้างหู

"พี่เริงเล่นอะไรของเหมียว...เสียวนะ"

"เสียวเรอะ งั้นย้ายข้าง"

"เอิ๊ว...พี่เริงไม่เล่นงี้ได้มั้ย?"

"ก็พี่ชอบ"

"ยี้!" เหมียวจับมือข้างนั้นของเริงดึงออก

ทว่าเริง ระย้าก็ยัดมืออีกข้างแทน

"โอ๊ย...มือลิง...ไปเข้าป่าแสมเลย"

"เจี๊ยก!"

เริงร้องเสียงลิง แล้วหัวเราะพลางยันให้เหมียวนอนหงายแล้วหมอก็โน้มกายลงทาบทับตรงเนินอก ประกบปากจูบปากของเหมียวไว้อย่างแนบแน่น

เหมียวหลับตาพริ้มยิ้มอย่างมีความสุข และเคลื่อนไหวปลายลิ้นเล่นกับเริง ระย้าสักระยะ ก็เอามือดันหน้าของเริงขึ้น เพราะนึกอะไรได้อย่าง

"เดี๋ยวพี่เริง...เหมียวลืมบอกพี่เริงจ้ะ"

"เรื่องอะไรหรือเหมียว?"

"สูตรเล่นเซ็กซ์จ้ะ พี่จอบอกและฝากไว้ให้พี่เริงจ้ะ เหมียวเปิดดูหมดแล้ว อุย...ขนลุกหมดเลย ใจงี้เต้นตึ้ก ๆ อกร้อนระอุไปหมด เราเอามาลองกันนะจ๊ะ พี่เริงจ๋า..."

เจ้าหล่อนขยับกาย

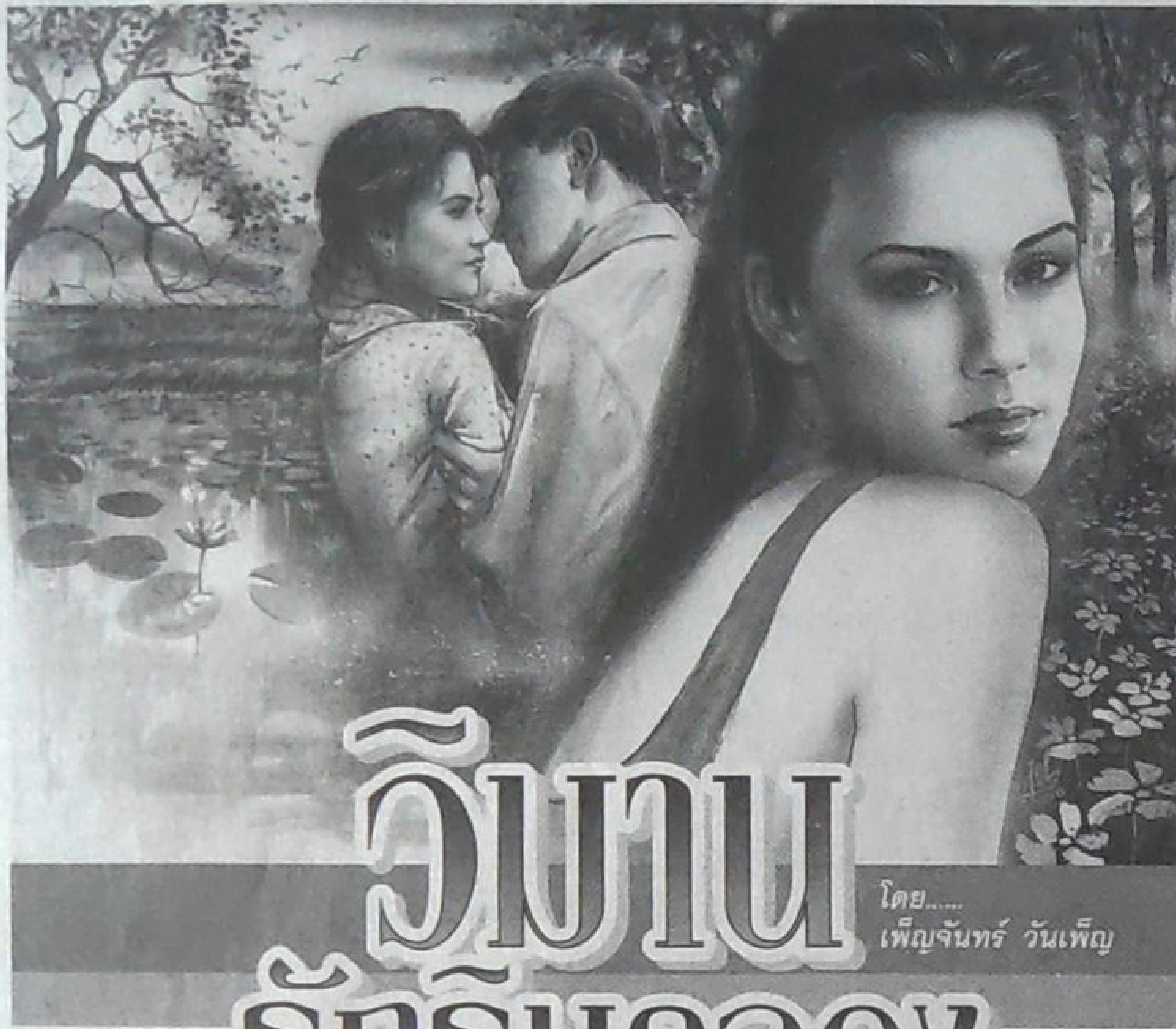
"เอ้าลุกก่อนจ้ะ เหมียวจะไปหยิบให้รับรองว่าเหมียวสู้กะพี่เริงได้ทุกท่าทั้งเล่มเลย"

เหมียวจ๋อย ๆ และลุกไป

เริง ระย้า มองตามพร้อมคิด

"พี่จอนะ แก้แค้นผมเจ็บจริง ๆ"

(อ่านต่อฉบับหน้า)..............

วิมานรักริมคลอง

โดย.....
เพ็ญจันทร์ วันเพ็ญ

28.

พริ้งเพราผู้เป็นเจ้าของร้านรีบจับแขนของรุ่งเขย่าแล้วบอกว่า

"พี่รุ่ง นายเพลงกับลูกน้องมา"

"เห็นแล้ว" ชายหนุ่มพูดเสียงราบเรียบสายตาเพียงแค่เหลือบมองออกไปเท่านั้น

ท่าทางเขานิ่งไม่มีอาการสะทกสะท้านเลยแม้แต่น้อย

"เขาไม่เคยมาตัดผมที่นี่เลยนะท่าทางจะมาไม่ดี"

"อืมม์...ม์" ชายหนุ่มพยักหน้าพร้อมเอนหลังยกขาขวามาพาดหัวเข่าซ้ายแล้วกระดิกอย่างสบายอารมณ์ หนังสือพิมพ์ที่อ่านอยู่ยกสูงขึ้นอีกนิดก็ปิดหน้า

ทันใดเสียงของนายเพลงก็ระเบิดขึ้น

"เฮ้ยวันนี้กูปิดร้านตัดผมพริ้งเพราแล้วมาตัดให้กูกับพรรคพวกเท่านั้นใครรอคิวกลับไปได้แล้ว"

เสียงที่มันประกาศตัวลั่นได้ยินกันไปทั่ว บรรดาสมุนทั้งสามซึ่งมีไอ้เซ็งไอ้ว่องและไอ้โป่ง ยืนจังก้าคุมเชิง ทั้งสามคนพกอาวุธปืนตุงอยู่ที่เอว

มันเตรียมพร้อมเสมอที่กระชากออกมาแล้วสาดกระสุนใส่คนที่มันไม่พอใจ

"เจ้าของร้านอยู่ไหน ทำไมไม่ออกมาต้อนรับแขก ข้าเป็นลูกกำนันนะโว้ย"

นายเพลงพูดเหมือนตะโกน ดวงตาวาววามเอาเรื่อง

"พี่รุ่ง มันหาเรื่องฉันแน่ ลูกค้าจะกลับไปหมด ทำไงดีล่ะ"

"ใจเย็น พริ้งไปบอกลูกค้าที่รออยู่ให้หลบไปด้านหลังแพเสียก่อน"

"แล้วพี่รุ่งล่ะ"

"พี่จะอยู่นี่"

"มันรุมพี่รุ่งแน่เลย...ฉันรู้จากลูกตาลว่าพี่ไม่ถูกกับพวกนี้"

"ใช่...ไม่ถูกกันแต่ไม่จำเป็นต้องหนีพี่จะหาวิธีช่วยตัวเองได้"

ในขณะนั้นลูกตาลน้องสาวรุ่งวิ่งเข้ามาทั้งที่มือเปื้อนฟองยาสระผม

"พี่รุ่งมันตั้งใจมาหาเรื่องเรา พี่หนีก่อนเถอะ อย่าไปปะทะกับพวกมันเลย"

น้องสาวบอกพี่ชายด้วยความเป็นห่วง ซึ่งพริ้งเพราก็ช่วยร้องสนับสนุน

"จริงอย่างที่ลูกตาลพูดนะพี่รุ่งลูกชายกำนันเสริมเป็นอันธพาล หากปะทะไปแล้วไม่มีอะไรดี อย่าเอาพิมเสนไปแลกกับเกลือเลย"

"ไปเถอะพี่รุ่งหนีไปอยู่หลังแพ" น้องสาวฉุดแขนพี่ชาย

"เจ้ารุ่งมองหน้าน้องสาวแล้วเบนสายตามาหยุดอยู่ที่ใบหน้าของพริ้งเพรา

"ที่นี่ประเทศไทยนะ ไม่ใช่เมืองป่าเมืองเถื่อน ประเทศเรามีกฎหมายคุ้มครองบ้านเมืองมีขื่อมีแปถ้าจะให้พี่หนีพี่จะหนีไปทำไม"

"พี่รุ่ง พวกมันมีตั้งสี่คน" น้องสาวเป็นห่วง

"ถ้าหนีก็ต้องหนีมันไปตลอดชีวิต พี่จะไม่หนี พริ้งไปต้อนรับมันเถิด ทำเหมือนมันเป็นลูกค้าธรรมดาคนหนึ่งแล้วกัน"

พริ้งเพราจ้องตาชายหนุ่มด้วยความเป็นห่วงแล้วสูดหายใจเข้าปอดใบหน้าเชิด แล้วลุกขึ้นยืน หล่อนเตรียมพร้อมที่จะเผชิญหน้า

"เจ้าของร้านอยู่ไหน ถ้าไม่ออกมาข้าจะพังร้านเสียให้ราบ"

"ฉันอยู่นี่" พริ้งเพราตะโกนใช้เสียงข่มออกไปบ้าง

นายเพลงขยับตัวทันที

"ฮ่ะ ๆ ๆ...อยู่นี่เอง ขา...สวยเช้งวับเสียด้วย นึกว่าจะไม่ยอมออกมาต้อนรับหนุ่มหล่ออย่างพี่เพลงเสียแล้ว"

เสียงของมันดูจะอ่อนลงไป แล้วท่าทางเจ้าชู้ก็เข้ามาแทน

บรรดาสมุนทั้งสามคนต่างพากันหัวเราะครืน ไอ้เซ็งหน้าเสียพูดขึ้นว่า

"คารมของลูกพี่วันนี้เหลือแดกจริง ๆแสดงว่าหัวสมองสดใส"

"จะไม่ใสได้ยังไงล่ะพี่เซ็ง ลูกพี่เราเอาอีไก่ไปฟาดทั้งคืน อีไก่มันมาบ่นให้ฉันฟังว่าไม่ได้หลับไม่ได้นอนเลยเดี๋ยวให้หงายเดี๋ยวให้คว่ำ ทำ ๆ ไปเดี๋ยวให้ตะแคงโอ๊ย...สารพัดพิษ เอ๊ย สารพัดท่าจริง ๆ"

ไอ้ว่องมันร้องเสริมขึ้นมา

"หยุดพูดได้แล้วพวกมึง บรรลัยจักรแท้ ๆ พูดไม่รู้จักกาลเทศะกูกำลังชอบเจ้าของร้านพริ้งเพราอยู่

พริ้งเพราแกล้งยิ้มหวาน แล้วไหวส่วนอกให้กระเพื่อมยิ้มยั่วพลางว่า

"อุ๊ย ชอบจริง ๆ หรือเปล่าจ๊ะ...

พริ้งน่ะยังเป็นโสดนะ ไม่มีใครมาช่วยแก้เหงาบ้างเลย"

พริ้งเพราเคยแต่งงานมาแล้ว ต่อมาก็ได้เลิกกับแฟนเพราะแฟนไปได้นักร้องในเมืองเป็นเมีย หล่อนจึงเป็นม่าย

"กลางคืนฉันนอนหนาว...ว...ว...ห่มผ้ายังไม่หายเลย"

เจ้าเพลงเจอม่ายสาวที่เด็ดอย่างนี้เข้าถึงกับเซ่อรับประทานยืนงงเป็นไก่เดือยหลุด

"ฮู...ฮู...ฮ่ะ ๆ ๆ ฮ่า...ฮ่า...แหมลูกพี่เรานี่ดวงสาวแกดีชะมัดเดี๋ยเลย"

ไอ้เซ็งหลุดปากออกมาด้วยความย่ามใจ

"จีบต่อซิลูกพี่...ยืนบื้ออยู่ได้ ร่ายยาวไปเลย ดีไม่ดีจัดงานแต่งซะเดี๋ยวนี้เลย ฉันจะช่วยจับขาเอง"

เจ้าเพลงหันไปถลึงตา

"มึงไม่ต้องพูดไอ้เซ็ง"

"อ้าวทำไมล่ะ ก็ลูกพี่พูดไม่ทันสาวง่ะ" มันเถียง

"โธ่...ไอ้นรกเอ๊ยมึงก็รู้เมื่อคืนกูอยู่กับอีไก่ทั้งคืน ขืนให้กูแต่งงานอีกแล้วกูจะเอาแรงที่ไหนมาแต่ง ตอนนี้กูเอาไว้เยี่ยวอย่างเดียวโว้ย"

ไอ้เซ็งเลียปากแผล็บแล้วว่า

"ลูกพี่หมดแรง แต่ฉันยังมีเต็มถังเลยนะ ให้ฉันก็ได้"

"ไม่ต้องเลย คนนี้ของกูมึงอย่าเกี่ยว แล้วกูขอประกาศด้วยว่าใครอย่ามาแตะต้อง"

พริ้งเพราได้ยินนายเพลงว่าอย่างนั้นก็ยิ่งทำยั่วยวน

"วุ้ย...พี่เพลงพูดดัง ๆ อย่างนี้พริ้งอายเขานะ"

"จะอายไปทำไมกันน้อง คนเราเกิดมามันก็ต้องกินกับนอนด้วยกันทั้งนั้น ส่วนจะนอนกับใครท่าไหนนั้นมันอีกเรื่องหนึ่ง ใช่มั้ยวะพวกมึง"

ไอ้ว่องเห็นลูกพี่มีลูกเล่นโยนมาอย่างนั้นรีบรับมุข

"อา...ราย...วะ...แป๊บเดียวจะพากันขึ้นเตียงซะแล้ว เดี๋ยวก่อนให้พวกฉันตัดผมก่อนได้ไหม ขืนแต่งก่อนตัดฉันทำใจไม่ได้ เพราะไม่รู้ว่ามือของแต่ละคนไปล้วงอะไรมาบ้าง วุ้ย...คิดแล้วหนาวจั๊กกี้ย"

เจ้าเพลงเดินส่ายอาด ๆ วางมาดอย่างกับเป็นเจ้าของร้านเข้ามาภายในสายตามันกวาดไปทั่วร้านหยุดอยู่ที่ลูกตาลแล้วส่งสายตาหวานฉ่ำเนื่องจากลูกตาลยังเพิ่งอายุสิบแปด เป็นสาวรุ่น ๆ

แขกหลายคนรอทำผม นั่งนิ่งไม่กล้าสบตาเพราะต่างรู้กิตติศัพท์ดีว่านายเพลงเป็นคนเกเร ชอบที่จะหาเรื่องทะเลาะ

และแล้วสายตาของนายเพลงก็ไปหยุดอยู่ที่คนหนึ่ง ซึ่งอ่านหนังสือพิมพ์ปิดหน้าอยู่

มันขมวดคิ้วแล้วเลื่อนสายตามาตรงเท้าขวาที่ไขว่ห้างแล้วกระดิก

"เฮ้ยนั่นใครวะ มึงนั่งกระดิกขาโดยไม่รู้เลยหรือว่ากูเป็นใคร"

เงียบไม่มีเสียงตอบหรือมีอาการบอกให้รู้เลยว่าได้ยินเสียงที่นายเพลงพูด

ขายังกระดิกดิ๊ก ๆ อยู่ตลอดเวลา

"ไอ้ว่อง"

"จ๋า" มันขานรับเสียงหวาน

"มึงเข้าไปดูซิมันเป็นคนหรือเป็นหมาถึงฟังภาษาไทยไม่รู้เรื่อง"

"มันเป็นคนลูกพี่ ไม่ใช่หมา ไม่เชื่อดูตีนมันซิ มันมีห้านิ้ว" ไอ้ว่องร้องบอกด้วยความซื่อบื้อ

นายเพลงหมั่นไส้ลูกน้องที่ไม่มีสมอง มันมีแต่กระเพาะอาหารที่คอยจ้องจะกินลูกเดียว จึงยกเท้าถีบไอ้ว่องอย่างแรงมันกระเด็นหวือไปข้างหน้า ถลาลงปะทะกับหนังสือพิมพ์ที่มือของเจ้ารุ่ง

มันเป็นโอกาสเดียวที่เขาหาทางออกให้กับสถานการณ์ที่คับขันของชีวิต

เจ้ารุ่งนั้นแอบดูทางรูหนังสือพิมพ์ที่เขาเจาะเอาไว้เพื่อดูสถานการณ์จึงรู้ความเคลื่อนไหวโดยตลอด ฉะนั้นพอเจ้าว่องลอยละล่องแบบไม่มีพวงมาลัยบังคับเช่นนี้เขาจึงใช้หมัดขวาสุดแรงเข้าปลายคาง

พล็อก!

ไอ้ว่องหน้าสะบัดเงยขึ้นจนหัวกระดอน สติของมันดับวูบ ร่างฟุบทับลงไปร่างของเจ้ารุ่ง

ชายหนุ่มใช้ความรวดเร็วกระตุกปืนจากขอกเอวของมันออกมา

แต่ช้ากว่าไอ้เซ็งซึ่งมันไวราวกับลิง

"เฮ้ย หยุด"

มันจ้องปืนไปที่เจ้ารุ่ง แต่ชายหนุ่มหัวเราะ

"มึงนั่นแหละหยุดทิ้งปืนซะ เวลานี้กูมีเสื้อเกราะอย่างดีบังอยู่ ไอ้ว่องมันตัวหนากระดูกหนา มึงยิงยังไงก็ไม่ทะลุถึงกูแน่แล้วโดยเฉพาะปืนพกแค่จุดสองลอง ห้อยเขาเอาไว้ยิงหมาที่เกเรเที่ยวกัดคนไม่เลือกหน้าเท่านั้น"

"ไอ้รุ่ง" เจ้าเพลงบดกรามกร้วม

พล็อก! ไอ้ว่องหน้าสะบัดเงยขึ้นจนหัวกระดอน สติของมันดับวูบ ร่างฟุบทับลงไปร่างของเจ้ารุ่ง

มองหน้าคู่แค้นด้วยดวงตาแทบถลน

"มึง"

"เออ...กูมาตัดผม กูมาก่อนถ้าจะตัดก็ต้องรอตามคิว"

"ทุด! คนอย่างลูกกำนันเสริมมีด้วยหรือวะจะมานั่งรอตามคิว"

"มี" ชายหนุ่มประกาศเสียงหนักแน่น

"พวกมึงเหลือสามคน ใครที่คิดว่าชักปืนไวที่สุดแล้วจะชักปืนออกมายิงข้าละก็ชักออกมาได้เลย"

รุ่งท้าทั้งที่ตัวเองยังนั่ง แล้วมีเจ้าว่องทับอยู่ในท่ากอดกระชับคว่ำหน้า

แผ่นหลังของเจ้าว่องเป็นที่กำบังกระสุนปืนได้อย่างดี

"มีไหมวะไอ้ตัวไหนมันคิดว่าใจกล้าแล้วก็ใจถึง"

ในสถานการณ์อย่างนี้เจ้ารุ่งมันใช้สมองและใช้วาทะเพื่อลดความมั่นใจให้กับฝ่ายตรงข้าม

เขาส่ายหน้า

"เฮ้...นายเพลงเพื่อนรัก สมุนของนายแต่ละตัวไม่ได้ช่วยแก้หน้าให้นายเลยนะ มันเก่งแต่ประจบสอพลอ

ขอเงินใช้ไปวันๆ พอถึงยามคับขันมันปล่อยนายหน้าแตก แหกไปถึงรูหู ทนดูไม่ได้เลย ไม่ได้จริงๆ"

เจ้ารุ่งส่ายหน้าปืนในมือยังถืออยู่ในท่าเตรียมพร้อม เขาไม่ประมาทเพราะเกรงจะพลาดท่ามันได้

"ไอ้รุ่ง...ไอ้นรก มึงรังแกกูแล้วกำลังยั่วประสาทกู"

"ไอ้รุ่งไม่เคยรังแกใคร แต่มันป้องกันตัวต่างหาก เอ็งดูซิวะไอ้เพลง หมาของใครมานอนฟุบหมดสติบนตัวข้า ถามหน่อยว่ามันเข้ามาได้ยังไง ไม่ใช่เพราะเอ็งถีบมันเข้ามาหรอกเรอะ"

"ก็ให้เข้าไปดูว่ามึงเป็นใคร"

"ใช่...แล้วข้าก็มีสิทธิ์จะเก็บค่าดูมันไม่ใช่เรอะ เอาละเราพูดกันมาพอแล้วนะ ต่อไปนี้เป็นคำสั่ง ใครไม่ทำตามตาย..."

คำสั่งของรุ่งกระหึ่มเหมือนประกาศิตของยมบาล

"ไอ้เซ็ง ไอ้โป่ง ยกมือขึ้นเอาวางไว้บนหัว"

ไอ้เซ็งขยับจะสู้ แต่เจ้ารุ่งยิงเปรี้ยงเข้าหว่างขา ปลายเป้ากางเกงที่หย่อนยานลงมาขาดกระจุย

ไอ้เซ็งหน้าซีดเผือดลงทันที มันมีความรู้สึกเหมือนจะเสียของรักที่สุดในชีวิตไป

"อย่าคิดไม่ซื่อ เพราะจะทำให้หำซวยไปด้วย อย่าทำเป็นครั้งที่สองนะโว้ยบอกตรงๆ ว่าข้าไม่แม่นปืน มันอาจผิดเป้าดันไปถูกหัวใจชั่วๆ ของเอ็งเข้าโดยไม่ตั้งใจก็เป็นได้"

"ไอ้นรกรุ่ง มึงยิงส่งเดช หำกูหายไปใครจะรับผิดชอบ" ไอ้เซ็งพอได้สติมันโวยวายเหงื่อแตกซิก "ก็มึงอย่าทำให้ระแวงซิ เอามือไว้บนหัวนิ่งๆ น่าน...น่าน...ยังงั้นแหละเป็นเด็กดีเชื่อฟังพ่อสั่งสอนค่อยน่ารักหน่อย"

ไอ้เซ็งกับไอ้โป่งต่างเอามือพาดบนหัวไม่คิดจะต่อสู้

เจ้ารุ่งเบนสายตามาทางเจ้าเพลงแล้วส่ายกระบอกปืนกวัดแกว่งใช้วาทะต่อไปอีกว่า

"เฮ้ยเจ้าเพลงนายนี่เป็นหัวหน้าที่แย่มากเลยนะ ดูซิปล่อยให้ลูกน้องยืนทื่อเป็นสากกะเบือ ไม่เห็นช่วยอะไร นายทำอะไรเป็นมั่งวะ ชีวิตนี้เอ็งกะกินกับนอนสองอย่างเท่านั้นเองเหรอ คติพจน์ประจำชีวิตของเอ็งนี่มันไม่เข้าท่าเลย ไปแย่งคติพจน์สุนัขมาใช้นี่หว่า หมามันก็กินกับนอนเท่านั้น มันไม่มีมือไม่มีสมองทำงานแต่เอ็งนี้มีครบทุกอย่าง"

เขาหันไปทางลูกน้องไอ้เซ็งกับไอ้โป่ง

"พวกนายเนี่ยเห็นทีจะมีเจ้านายผิดเสียแล้วล่ะว่ะ พอลูกน้องพลาดท่าพลาดทีไม่เห็นมีลูกพี่ช่วยเลยลูกพี่ไม่มีฝีมือสักนิด ไม่มีฝีมือแล้วยังทำตัวชั่วบริสุทธิ์เที่ยวเกะกะระรานชาวบ้านให้เขาเดือดร้อน เลิกมามั่วสุมแบบนี้แล้วไปทำงานทำการเสียยังดีกว่า"

เจ้ารุ่งถือโอกาสเทศนาเพื่อให้มันได้สติเกิดความคิด เขาไม่คิดหวังผลว่ามันฟังแล้วจะกลับตัวกลับใจ ขอแต่เพียงให้มันฉุกใจได้คิดบ้างก็เพียงพอแล้ว

"มึงไม่ต้องมาเสือกเรื่องของกู"

"เรื่องของนาย...แต่มันมาก้าวก่ายสิทธิ์ของกัน เห็นไหมนี่คนของนายมันมาล้มทับตีนกันอยู่นี่"

ในสภาพของเจ้าว่องที่หลับฟุบนั้นล้มทับเท้าของเจ้ารุ่งจริงๆ

"มึงถีบมันออกมาซิ" เจ้าเพลงเล่นแผน กะว่าถ้าเจ้ารุ่งถีบร่างไอ้ว่องหลุดออกมามันจะอาศัยช่วงนี้ล้มตัวลงแล้วชักปืนยิงใส่ร่างเจ้ารุ่ง

แต่ชายหนุ่มไม่หลงกล

"มันซบข้าอย่างนี้ดีอยู่แล้ว เอ็งน่าจะรู้ว่าลูกน้องเอ็งมาช่วยกำบังกระสุนให้ข้าอยู่ ข้ายังขอบใจเอ็งไม่หายที่ถีบมันมาช่วยข้า"

เจ้ารุ่งเยาะเย้ย

"มึงจะเอาไงบอกมาไอ้รุ่ง กูเหม็นขี้หน้ามึงเต็มทีแล้ว"

"เหมือนกันเลยข้าก็เหม็นเอ็งเต็มทีเอ็งยกมือขึ้นวางไว้บนหัวเดี๋ยวนี้"

"กูไม่ใช่พวกลูกกะโร่อย่างไอ้เซ็งไอ้โป่งนะโว้ย"

"เหมือนกันเอ็งก็เหมือนพวกมันนั่นแหละ เลวกว่าซะด้วยซ้ำ เอ้าทั้งหมดยืนตรง กลับหลังหัน"

29.

คำสั่งของเจ้ารุ่งดูหนักแน่นเหมือนคำสั่งทหารกำลังฝึก แต่ผลปรากฏว่าไม่มีใครทำตาม

"นี่เป็นคำสั่งหากใครไม่ทำตามโดนปืนแน่ระวัง ทั้งหมดกลับหลังหัน!"

เจ้ารุ่งมันตะโกนดังกว่าเดิม ทว่าทั้งสามยังยืนทำตาปริบๆ

เจ้าเพลงมันแค้นจนอกแทบระเบิดมันอายสาวๆ ที่อยู่ในร้านทั้งหมด โดยเฉพาะม่ายสาวเจ้าของร้านที่มันจีบอยู่เมื่อกี้

"แล้วเอ็งไม่รู้ตัวเลย หรือว่าเอ็งเป็นเด็กเกเรอันธพาล ตัวโตเป็นควาย แต่สมองเท่าเด็กๆ ทุเรศที่สุด"

"เออ พวกเอ็งทำเหมือนไม่มีชีวิตยืนทื่อเป็นสากตำครก แต่เมื่อครู่นี้เที่ยวเอะอะมะเทิ่งโวยวายเอากับชาวบ้านเขาฉะนั้นข้าจะเรียกวิญญาณเอ็งกลับมาเหมือนเดิม!"

เปรี้ยง!

"โอ๊ย!"

ปืนในมือของชายหนุ่มกัมปนาทขึ้นลั่นแพ บรรดาสาวๆ ที่มาทำผมแล้วหลบซุกอยู่ด้านหนึ่งต่างก้มหลบกันชุลมุน

ร่างของไอ้โป่งทรุดฮวบลงดิ้นพราดมันใช้สองมือกุมขาขวาใบหน้าบิดเบี้ยวเหยเก

"อ๊าก ส์ ส์ โอ๊ยขากูขาดแล้ว ปวดโว้ย ปวด"

มันร้องเหมือนควายถูกเชือด

"ไอ้สัตว์รุ่ง มึงยิงลูกน้องกู!" ไอ้หน้าเลี้ยมชี้มือ ดวงตาวาวโรจน์โกรธจัดมือขวาของมันตวัดปืนพกอย่างรวดเร็ว

ปัง!

แต่แทนที่จะเป็นเสียงปืนจากไอ้เซ็ง กลับเป็นปืนจากมือของเจ้ารุ่ง

โอ๊ย!

ไอ้เซ็งร้องปืนในมือหลุดกระเด็นตกลงพื้นดังปัง มือของไอ้เซ็งสะบัดเร่า ๆ เลือดสาดออกมาแดงฉาน มันทิ้งตัวลงคุกเข่าใช้มือซ้ายกำเหนือบริเวณที่ถูกยิงเอาไว้แน่นปากก็ร้องครางฮือ ๆ เหมือนผีเข้า

"เฮ้ยหยุดร้องได้แล้ว เสียงมึงกวนประสาทของกู!"

"ไอ้รุ่ง ไอ้ฉิบหายมึงยิงกู กูเจ็บนะโว้ย ให้กูยิงมึงมั่งเอาไหมล่ะ"

"หุบปาก ทีเที่ยวระรานชาวบ้านเขาละก็ทำเก่งดีนัก โดนเข้ามั่งแล้วรู้สึกเป็นยังไง"

"กูก็ปวดซีวะ วันนี้เป็นทีของมึง อย่าให้ถึงทีของกูมั่ง"

"อ้อ อาฆาตศัตรูเหรอ เพราะฉะนั้นต้องปลดอาวุธให้หมดเสียก่อน เฮ้ยฟังทางนี้ ถ้าใครไม่ฟังแล้วทำไม่ถูก ยังผลให้ข้าเกิดความคลางแคลงใจจนกลายเป็นระแวงข้ามีสิทธิ์จะเป่าใครก็ได้ให้ดับดิ้น!"

เจ้าเพลงแค้นสุดแค้นมันขบกรามจนแทบจะหักทีเดียว แต่มันไม่กล้าเพราะรู้ว่าเจ้ารุ่งมันบ้ากว่า และมันบ้าจริง

"เฮ้ย นายเพลง นายเอามือซ้ายชูขึ้นไปเหนือหัวซิ"

เจ้าเพลงทำนิ่งเหมือนไม่ได้ยิน

"อย่าให้ข้าต้องทำเหมือนไอ้สองตัวนั่น เพราะอย่างน้อยข้าก็รู้จักกับสะเดาแล้วก็แม่วารีดี"

"มึง ไอ้รุ่ง!"เจ้าเพลงคำราม

"ทำ...ชูมือขึ้นไปไม่ได้ให้พูด!"

เจ้ารุ่งตะคอกแล้วจ้องปืนท่าทางเอาจริง ดวงตาของเขาบ่งบอกถึงความเหี้ยมจนเห็นได้ชัด

เจ้าเพลงรีบชูมือขึ้นไปเหนือศีรษะ

"กำมือ!"

"มึงสั่งกูยังกะเด็ก!"

"แล้วเอ็งไม่รู้ตัวเลยหรือว่าเอ็งเป็นเด็ก เด็กเกเรอันธพาล ตัวโตเป็นควายแต่สมองเท่าเด็ก ๆ ทุเรศที่สุด เอานิ้วชี้กางออกไปนิ้วเดียว!"

ชายหนุ่มสั่งต่อ เจ้าเพลงหน้าซีดเผือด

"มึงจะยิงนิ้วกูไม่ได้นะ ไอ้รุ่งพ่อกูต้องตามกระทืบมึงตายแน่!"

"ฮ่า ไม่น่าพูดอย่างนี้เลย พูดแล้วทำให้อยากลองดี กำนันเสริมน่ะเวลานี้ชื่อเหม็นยิ่งกว่าขี้หมา คนเขาระอากันไปทั้งบางหมดแล้ว เอ็งรู้ตัวไหมว่ากำนันเสริมชื่อเหม็นเพราะใคร?"

"เพราะมึง มึงด่าพ่อกูปาว ๆ"

"นั่นมันปลายเหตุ ที่พูดนี่เพราะมันเหม็นอยู่แล้ว เอ็งน่าจะเปิดหูเปิดตาฟังชาวบ้านเขาพูดกันมั่ง"

"กูไม่ฟัง!"

"ให้เปิดหูเปิดตา ไม่ยอมเปิด ฉะนั้นวันนี้เอ็งจะขายขี้หน้ามากกว่า ข้าจะให้เอ็งเปิดตูด"

"ไอ้รุ่ง มึงอย่าบ้ามากนัก เหิมเกริมอวดดีไม่รู้จักที่ต่ำที่สูง"

"ข้ารู้ดี แต่ข้ากำลังจะทดสอบเอ็งว่ารู้จักที่ต่ำที่สูงหรือเปล่า ฟังให้ดี นี่เป็นคำสั่ง เอานิ้วชี้นิ้วเดียวเกี่ยวปืน แล้วยื่นให้กับพริ้งเพราเจ้าของร้าน ข้าจะปลดอาวุธทุกคนก่อนมาตัดผม"

เจ้าเพลงนั้นเป็นคนดื้อที่สุด แม้แต่พ่อแม่ของมันเองยังสั่งไม่ได้

"เอ็งนี่นิสัยเหมือนแมวจริง ๆ ไม่ใช่เหมือนตรงมันน่ารักนะ แมวมีนิสัยไม่ดีอยู่อย่างหนึ่งคือจะให้มันเดินหน้ามันก็จะไม่ไป จะจับดึงมันถอยหลังก็จะไม่ไป มันจะดื้ออยู่นิ่ง ๆ ของมันตรงนั้น ถ้าเอ็งไม่รู้หน้าที่ว่าจะต้องทำตามข้าจะยิงให้ดิ้นเป็นแมวถูกเชือดเลย หนึ่ง สอง"

เจ้าเพลงทำใจกล้าไปอย่างนั้นเอง แต่พอเจ้ารุ่งเอาเข้าจริง ๆ มันก็ต้องทำตามเพราะเห็นลูกน้องสองคนเป็นตัวอย่างอยู่แล้ว

มันเอานิ้วชี้สอดเข้าไปในโกร่งไกปืนแล้วดึงออกมา

"อย่าลูกเล่นนะนายเพลง เอ็งรู้ดีว่าข้าบ้าจริง และไม่สนใจว่าเอ็งจะใหญ่มาจากไหน เอาปืนยื่นให้พริ้งเพราเดี๋ยวนี้"

ม่ายสาวพริ้งเพรามองหน้ารุ่งแล้วรับปืนด้วยมือสั่นเทา หล่อนไม่เคยได้พบเหตุการณ์หน้าสิ่วหน้าขวานอย่างนี้มาก่อน

"ดีมาก คนเรามันต้องรู้จักกฎระเบียบของสังคม ยอมแพ้ ยอมชนะแล้วสั่งลูกน้องสองคนให้ปลดปืนออกมาด้วย"

"มึงสั่งเองซิวะ!" เจ้าเพลงเถียง

ชายหนุ่มส่ายหน้า

"กันต้องการให้เกียรติแท้ ๆ แต่เมื่อไม่ยอมรับก็ไม่เป็นไร เฮ้ย เอ็งสองคนเห็นลูกพี่ทำท่าชักปืนออกมาเมื่อกี้ไหม?!"

"กูไม่เห็น!" ไอ้เซ็งเป็นคนตอบเสียงของมันแค้นสุดขีด

"อ้าว แสดงว่ามึงไม่ได้สนใจลูกพี่มึงเลย จะตายโหงตายห่า ขี่ม้า ขี่อีโก่ ยังไงก็ไม่รับรู้"

"เออ!"

ชายหนุ่มหัวเราะแล้วหันไปทางเจ้าเพลงบอกว่า

"เมื่อกี้ลูกน้องนายมันไม่ได้สนใจมองท่าสวย ๆ ที่นายปลดปืน เพราะฉะนั้นทำให้ลูกน้องดูอีกครั้ง

ลูกชายกำนันเสริมรู้สึกว่าอับอายขายหน้ามากพออยู่แล้วยังมาโดนลูกน้องซื่อบื้อตอกย้ำเขาอีกก็โมโหโกรธา

"ไอ้เซ็ง กูรู้ว่ามึงเห็น อย่าเสือกลีลามันมาหนักที่กูนะโว้ย"

"ทำซี ลูกน้องจะได้ดู!" ชายหนุ่มตวาด เจ้าเพลงกระแทกลมหายใจพรืดแล้วทำใหม่อีก

"ไอ้เซ็ง ไอ้โป่งมึงจัดการทำตามเดี๋ยวนี้!"

มันต้องปลดปืนให้ม่ายสาวเจ้าของร้านด้วยความจำใจ

ทั้งหมดจึงไม่มีอาวุธปืน หมดเขี้ยวเล็บ

ทันใดนั้นเจ้ารุ่งก็ลุกพรวดขึ้นผลักร่างไอ้ว่องหงายท้องดึงลงบนพื้นแพ

เมื่อกี้ข้าแนะนำให้เอ็งเปิดหูเปิดตารับฟังเสียงชาวบ้านเขาบ้างจะได้รู้ว่าเขาด่าเอ็งกับพ่อเอ็งว่าไง แต่เอ็งไม่ยอมทำมันก็เลยทำให้เอ็งโง่ดักดาน เพราะฉะนั้นวันนี้เอ็งต้องเปิดตูดให้เขาดู ทุกคนจะได้รู้ว่าตูดของคนที่สร้างความเดือดร้อนมันเป็นยังไง!"

"ไอ้รุ่งมึงบ้าไปแล้ว!"

"เสียใจด้วย นายนั่นแหละมา

ทำให้ข้าสติเสีย"

"ถุย นักเลงอย่างมึงเอาแต่ข่มเหงคนอื่น ถือปืนเอาเปรียบนี่หว่า แน่จริงมาดวลกันตัวต่อตัว"

"เฮ้ยเรื่องดวลน่ะ มันเรื่องเล็กๆ แต่ที่แน่หลายคนเขากำลังรอดูว่าของนายมันใหญ่แค่ไหน ประกาศศักดากันเสียตรงนี้เลย"

"มึงจะให้กูแก้ผ้าเหรอ?"

"แน่นอน ไอ้รุ่งมันพูดจริงทำจริง!"

มีเสียงฮือฮามาจากพวกที่มาทำผมและมีเสียงวิพากษ์วิจารณ์ดังซุบซิบขึ้น

"เร็ว แก้ผ้าออก!"

"เฮ้ย!"

"แก้ออกเดี๋ยวนี้"

"มึงอย่าบ้า!"

"ชักช้า เดี๋ยวพ่อยิงพวงกระจุย"

เจ้ารุ่งเอาปืนจ่อที่เป้ากางเกง

"ไอ้รุ่งมึงนี่ต้องเป็นโรคจิต ชอบดูห่ำคนอื่น"

"ข้าจะให้คนอื่นดู แล้วประจานเอ็งให้ลือไปทั้งบาง เอ็งจะได้ไม่โผล่หน้าไปทำความเดือดร้อนให้ใครอีก"

"ทุเรศ!"

"อย่าเพิ่งสรุปของตัวเองว่าทุเรศ เขายังไม่มีใครได้ดู"

"กูด่ามึงว่าทุเรศ"

"ด่าแล้วก็แก้ซิ หนึ่ง สอง"

"นับอีกแล้ว ลูกอีช่างนับ วันนี้กูพลาดท่า แต่วันหน้าจะเป็นของกูมั่ง"

"เออ ถึงเวลานั้นเอ็งเกณฑ์คนมาดูห่ำข้าเยอะๆ ก็แล้วกัน ถ้าเอามาน้อยข้าโกรธ"

ชายหนุ่มยั่วประสาทมันอีก เจ้าเพลงจำใจต้องปลดกางเกงให้รูดลงไปกองกับพื้น

สีหน้าของมันจืดเจื่อนเต็มที

"เอากางเกงในออกด้วย!" เขาย้ำหนักแน่น เจ้าเพลงรูดกางเกงในลงไปถึงหัวเข่า

"ว้าย!"

มีเสียงอุทานออกมาดังๆ แล้วเสียงฮือก็ดังขึ้น

"ยี้!" วินาทีต่อมามีเสียงร้องยี้ตามมาติดๆ

"แค่นี้เอง"

"วุ้ย เท่าพริกสดเม็ดเล็กๆ"

หลายคนวิจารณ์ออกมาดังๆ เนื่องจากไม่กลัวเมื่อเห็นปืนอยู่กับเจ้าของร้านหมดแล้ว

"ต๊าย เธอดูข้างหลังสิ ตูดดำแล้วยังเป็นขี้เรื้อนอีกตะหาก อ๊วก"

"ฉันรากจะแตก อุบาทว์คนจริงๆ"

เจ้ารุ่งเห็นทุกคนวิจารณ์กันเซ็งแซ่ไปหมดแล้วจึงสั่งว่า

"นุ่งกางเกงได้แล้ว"

เจ้าเพลงรีบนุ่งกางเกง กัดกรามกร้วมๆ ภายในใจมันอาฆาตแค้น คิดว่าจะต้องถล่มเจ้ารุ่งให้แหลกในเร็ววันนี้ ยังไงเสียก็ขอกลับไปตั้งหลักใหม่ที่บ้าน

"เฮ้ย เมื่อกี้เอ็งบอกจะมาตัดผมไม่ใช่เหรอ เอ้าถึงเวลาเอ็งตัดได้แล้ว"

ไอ้เซ็ง กับไอ้โป่งโดนยิงปวดบาดแผลไม่อยากจะตัด

"กูจะไปหาหมอ!"

"ไม่ได้ต้องหาช่างทำผมเสียก่อน!"

"บะ มึงเป็นพ่อกูหรือไง?"

"เออ เวลานี้กูมีอำนาจยิ่งกว่าพ่อของมึง เข้าใจไว้ด้วย"

ในขณะนั้นไอ้ว่องลืมตาขึ้น ฟื้นจากพิษหมัด มันสลัดหัวดิกๆ เหมือนลูกหมาตกน้ำแล้วสลัดขน

"เฮ้ย กูเป็นอะไรไปวะ?" มันร้องถามพรรคพวก ไอ้เซ็งอารมณ์ไม่ดีร้องว่า

"ไอ้เวร เพราะมึงคนเดียวทำให้เสียท่ามัน ไปตัดผม!"

"ดีๆ ให้ฉันตัดก่อน!"

ไอ้ว่องโดดขึ้นเก้าอี้นั่งหน้ากระจก

"เอ้าช่างมาเลย ไอ้ว่องขอหล่อหน่อยซิ คืนนี้จะเข้าซ่อง"

พริ้งเพรา เอาปืนสามกระบอกไปเก็บแล้วเดินไปหยิบปัดตาเลี่ยนตัดผมชายออกมา

แต่แทนที่จะให้พริ้งเพราเป็นคนตัดเจ้ารุ่งมันดึงเอามาเสียเอง

"เฮ้ย ไอ้รุ่งมึงไม่ใช่ช่างอย่าเสือก"

ไอ้ว่องมันมองเห็นทางกระจกเงาเอนหัวหลบ

"อยู่เฉยๆ ไอ้ว่องไม่งั้นปืนนี่จะระเบิดหัวขมองมึง"

"ไอ้บ้า นี่มันหัวกู!"

"กูรู้ว่าหัวมึง ถึงได้ตั้งใจตัดให้ไงถ้าขืนกระแดะโยกหัวไปโยกหัวมา กลายเป็นทรงหัวหมาอย่าว่ากันไม่ได้"

พูดจบปัดตาเลี่ยนก็ไถลงหัวของมัน ปืด..ปืด..ปืด..

ชายหนุ่มกดปัดตาเลี่ยนลงไปติดหนังหัว ผมหลุดยกกระแบะออกมาเป็นแผง

"อย่าดิ้นนะจะบอกเสียก่อน นิ้วข้ากระดิกนิดเดียวตายห่าเลย!" รุ่งกำชับ

ไอ้ว่องนั่งตัวแข็งให้ไถผมอย่างไม่มีปฏิกิริยา ชั่วเวลานาทีเดียว ทรงผมก็ออกมาเป็นทรงพั้งค์ แบบนกหัวขวาน

"เอ้าเสร็จแล้ว คนต่อมาไอ้เซ็ง!"

"ไม่เอาให้ไอ้โป่งก่อน!" มันเลี่ยง

"ผลัดใครไม่ได้ ต้องมาตามที่ข้าเรียก ไอ้เซ็งมาเดี๋ยวนี้!"

คำพูดของเขาเหมือนประกาศิต ไอ้เซ็งเดินขึ้นไปนั่งบนเก้าอี้หลับตาปี๋เพราะมันไม่อยากเห็นภาพอุบาทว์ของตัวเอง

ทุกคนโดนตัดหมด ไม่เว้นแม้แต่เจ้าเพลง

"ไอ้รุ่งกูจะต้องฆ่ามึงให้ได้ภายในเจ็ดวัน อยากแดกอะไรรีบแดกซะ!"

ลูกชายกำนันเสริมชี้หน้าก่อนลงเรือเร็วกลับบ้านด้วยอารมณ์ฉุนเฉียว

....

"ว้าย!" สะเดาร้องลั่นเมื่อเห็นพี่ชายตัดผมทรงขุนช้างกลับมาบ้าน ผมทรงขุนช้างจะล้านเลี่ยนเตียนโล่งตรงกลาง แล้วมีผมอยู่ทางด้านข้าง ส่วนลูกน้องอีกสามคน ก็ตัดทรงพั้งค์ในแบบต่างๆ

"พี่เพลง นี่ฮิตอะไรขึ้นมาถึงไปทำผมทรงประหลาดๆ

"เรื่องของข้า!" เขาแค้นเจ้ารุ่งแล้วมาพาลแค้นน้องสาวที่ไปสนิทสนมกับศัตรู

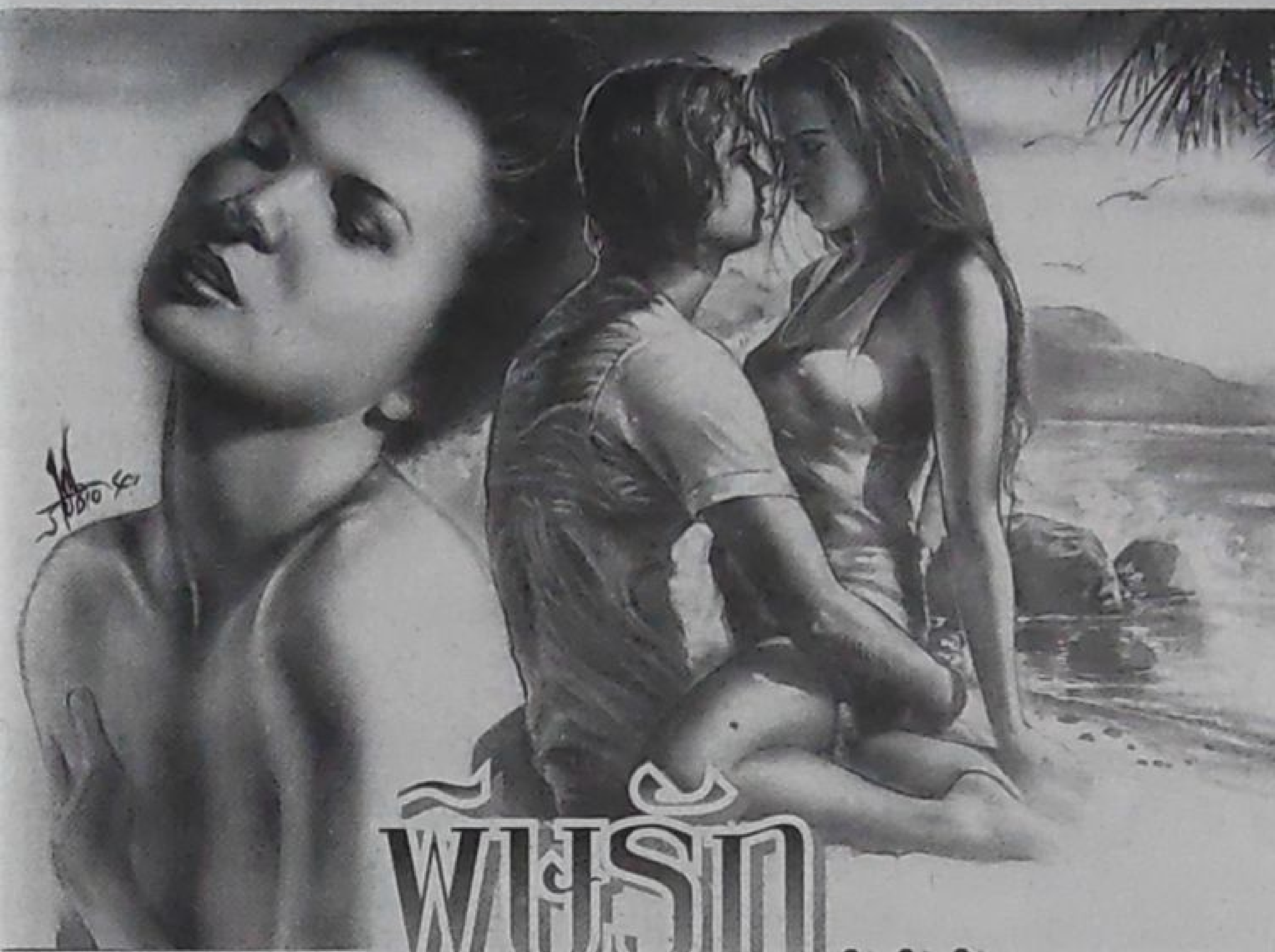
"เอ ไปตัดผมใหม่มาแท้ๆ ทำไมอารมณ์ไม่ดี" สะเดากำลังถูบ้านอยู่ถึงกับหยุดถู เอียงคอมองพี่ชายกับสมุน

กำนันเสริมกลับจากการติดต่อเรื่องงานแต่งงานที่บ้านของเสี่ยตี๋ พอเห็นลูกชายกับพรรคพวกตัดผมก็ชะงัก กะพริบตาถี่ๆ

"นั่นแกไปตัดผมทรงอะไรมาจะบ้าแล้วหรือไง?"

"ผมทรงไอ้รุ่ง มันบ้าระห่ำจับพวกฉันตัดผม มันอิจฉาที่หล่อกว่ามันน่ะพ่อ!"

(อ่านต่อฉบับหน้า).............

พิษรัก...รอยราคี

โดย...วรรณวิไล

56.

ร้อยเอกเดชา และนวลอนงค์ซึ่งเสพสุขกันแล้วต่างก็นอนกอดก่ายกระซิบกระซาบกันด้วยถ้อยคำที่ฟังแล้ววาบหวิว

แต่เมื่อนึกขึ้นได้ นวลอนงค์รีบบอกเป็นงานเป็นการ...

"นี่เดจ๊ะ...ครบเวลาที่ให้ไว้กับเปียแล้วนะว่าจะกำจัดนังผกากรอง แล้วก็เอกภพ โดยเฉพาะเอกภพเวลานี้กำลังฮึ่มฮั่มใส่เปียหนักข้อขึ้นทุกวัน จะให้เซ็นใบหย่าให้ได้"

"เหรอ โอเค...ผมขอจัดการผกากรองก่อน ส่วนเสธฯนั้นเป็นรายต่อไป"

"แล้วเมื่อไหร่ล่ะ"

"คืนนี้เลย ผมขอโทรถึงเธอก่อนนะ"

เดชารีบคว้ามือถือมากดรหัส แล้วแนบหู

"ฮัลโหล..."

"สวัสดีครับคุณผกากรอง ผมร้อยเอกเดชาไงครับ"

"อ๋อ...สวัสดีค่ะ ผู้กองสบายดีเหรอ"

เดชากดปุ่มมือถือให้เสียงดัง นวลอนงค์ แนบหน้าฟังอยู่ด้วย จึงได้ยินชัดเจน

"สบายดีครับ คุณผกากรองล่ะ"

"ก็สบายดีค่ะ ตอนนี้ผู้กองโทรจากไหนคะเนี่ย"

"ผมอยู่สโมสรนายทหารครับ เวลานี้คุณผกากรองคงหายโศกเศร้าลงบ้างแล้วซินะ"

"ค่ะ ค่อยดีขึ้นบ้าง"

"งั้นคืนนี้ผมเชิญทานข้าวเวลาสักทุ่มที่ร้านอาหารอโศก หวังว่าคงไม่ปฏิเสธนะครับ"

"ดิฉันต้องขอโทษผู้กองโทรมาช้าไปนิดหนึ่ง บังเอิญดิฉันมีนัดเสียแล้วคืนนี้ คนนัดเพิ่งวางหูก่อนหน้าผู้กองจะโทรมาเพียงเดี๋ยวเดียวเท่านั้นเอง ดิฉันต้องขอโทษด้วยนะคะ"

นวลอนงค์รีบกระซิบบอก...

"ถามเร็วมีนัดกับใคร ที่ไหน เวลาใด"

"ขอโทษครับ ไม่ทราบว่านัดกับใครที่ไหน"

"ดิฉันต้องขอสงวนค่ะ จะไม่เหมาะด้วยประการทั้งปวง โอกาสหน้ายังมีนี่คะ"

"ครับ...งั้นผมจะโทรมาอีกครั้งเท่านี้นะครับ สวัสดีครับ"

"สวัสดีค่ะ"

ร.อ.เดชารีบวางมือถือ ต้องสะดุ้งเมื่อนวลอนงค์ตะเบ็งเสียงดัง...

"อีนังร่านสวาท คงขาดผู้ชายไม่ได้แน่ๆ เลย ถึงได้รับนัดใครๆ ทั่วไป และคงเป็นพวกนายสิบทหาร หรือไม่ก็จ่า ลูกน้องเก่าผู้การทวนทองแน่ๆ"

"ทำไมคุณเปียถึงได้คิดว่าเป็นพวกชั้นประทวนละครับ"

เดชาย้อน

"อ้าว! กะหรี่เก่าอย่างมัน นายทหารหน้าโง่ที่ไหนจะไปยุ่งด้วย"

ร้อยเอกเดชาเกือบจะโพล่งออกไปว่า นายทหารหน้าโง่มีอย่างน้อยสองคนที่จ้องโทรนัดคือเสธฯเอกภพและตัวเขาเองไง แต่ก็ยั้งปากไว้เสีย...

"ผกากรองเป็นคนมีเสน่ห์ครบเครื่อง ไม่ว่าจะเป็นใบหน้าที่หวานซึ้ง เรือนร่างที่ได้ส่วนสัดมีเสน่ห์ที่สุดมองแล้วต้องมองเหลียวหลังซ้ำอีก"

"ในเรื่องบนเตียงนั้น จะต้องสุดยอดของเสน่ห์หาอารมณ์ทีเดียวแหละ ไม่เช่นนั้นผู้การ ทวนทองจะทุ่มสุดตัวหรือ"

"เสธฯเอกภพอีกคน หลงผกากรองหัวปักหัวปำบ่งบอกว่าเสน่ห์บนเตียงของเธอสุดยอดแน่ๆ เอ้อ...เราจะต้องนัดให้ได้จากนั้น..."

"เด...คุณเงียบไปทำไม"

"เอ้อ...ผมรู้สึกผิดหวังที่โทรช้าไปนิดหนึ่งครับ"

เจ้าแม่ร้านค้าสนามกอล์ฟจ้องหน้าเดชาเขม็ง...

"เปียให้โทรนัดมันมาฆ่านะไม่ได้ให้โทรนัดมาทำอย่างอื่นนะจะบอกให้"

"เอ๊ะ! โทรนัดทำอย่างอื่น หมายความว่าอย่างไรครับ"

เขาแกล้งถาม

"อ้าว ! ดูตาคุณก็รู้ตอนโทร นัยน์ตางี้วาวโรจน์เหมือนพยัคฆ์ทีเดียว"

"คุณเปียคิดมากไปเอง"

"แล้วไม่จริงเรอะ"

"เอ้อ..." เดชาถอนใจนิดหนึ่ง "คุณฟังผมสักนิดนะครับ คนเราจะล่อใครสักคนออกมาฆ่า มันต้องพูดดี ไม่มีพิรุธใดๆ ทั้งนั้น"

"ขืนพูดเหลาะแหละ ใครเขาจะออกมาให้ฆ่าเล่าครับ"

"งั้นคืนนี้คุณจัดการเอกภพก็แล้วกัน เอางี้เอกภพล้มปัง พรุ่งนี้ฉันโอนเงินเข้าบัญชีให้คุณทันทีสามล้าน"

"หา!"

สามดาวทองหนุ่มถึงกับหลุดปากออกมา เพราะเงินตั้งสามล้าน และการฆ่าคนนั้นง่ายยิ่งกว่าการปอกกล้วยเข้าปาก

เสียอีก

"โอเค...ผกากรองค่อยวันต่อไป"

"ดี...งั้นเราไปกันเลย ตอนนี้ทุ่มพอดี"

"เดี๋ยวก่อน... ผมขอทราบข้อมูลเกี่ยวกับเสธฯ"

"งั้นถามมาสิ"

"ช่วงแต่ทุ่มเป็นต้นไป เสธฯอยู่ที่ไหน ทำอะไรครับ"

"ทำแค่สองอย่างถ้าไม่ออกไปไหนนะ คือไม่ตรวจกรีน ก็นั่งดื่มในห้องทำงาน"

"ตรวจกรีนนานมั้ย"

"ก็ราวๆ สามชั่วโมง จากนั้นก็ให้ลูกน้องแก้ไขในทันที ไม่ตัดหญ้าก็เอาน้ำฉีด จะกลับเข้าที่พักราวสี่ทุ่มโดยประมาณ"

"ถ้าดื่มล่ะเลิกกี่โมง"

"สี่ทุ่มก็พับฐาน แต่ถ้าต่อข้างนอกก็ยันสว่างถึงโผผกลับ หรือไม่ก็นอนโรงแรม"

"ชอบดื่มคนเดียวงั้นหรือ"

"ใช่...เป็นคนที่แปลกมาก ชอบดื่มคนเดียว ไม่เคยเรียกเพื่อนฝูงหรือใครๆ มาดื่มด้วย นานๆ ถึงจะเห็นมีสักครั้ง"

"ขอหมายเลขมือถือของเสธฯ"

นวลอนงค์จดให้ทันที

"ถามอีกนิดคุณเปียไม่มีลูกกับเสธฯ เลยหรือครับ"

"ไม่มี"

"โอเคครับ...ถ้าลงมือคืนนี้ได้ผมจะลงมือทันที แต่ถ้ามีอุปสรรคก็เลื่อนไปนะครับ"

"ได้...แต่ไวเท่าไหร่ยิ่งดี สามล้านสดๆ จะโอนเข้าบัญชีคุณในทันทีที่ธนาคารเปิด"

"ครับ, เราไปกัน"

ร.อ.เดชารับคำหนักแน่น

จากนั้นทั้งคู่ก็ออกจากโรงแรมหรูชั้นที่ห้าลงลิฟต์มาเรื่อยๆ กระทั่งถึงชั้นบี คือชั้นใต้ดินอันเป็นชั้นจอดรถ

ทั้งสองก้าวออกจากลิฟต์ ตรงไปยังบริเวณรถจอด โดยที่ต่างคนต่างก็เอารถมาแต่นัดพบกันที่นี่ก่อนที่ทั้งสองจะแยกจากกัน

พลันนั้น...

สายตาของร้อยเอกเดชาเหลือบไปเห็นผู้ชายแต่งตัวดีสองคน ตรงเข้าไปค้อมศีรษะให้กับหญิงสาวสวยในชุดแต่งกายเรียบสีทึบ

"เอ๊ะ! นังผกากรองนี่"

"เบาๆซิครับคุณเปีย หลบมาทางนี้"

เดชาดึงข้อมือนวลอนงค์หลบเข้าพุ่มต้นเข็มรวดเร็ว และจ้องมองออกมาเขม็ง

57.

เมื่อผกากรองและคนของรัฐมนตรีสุขุมเดินผ่านพุ่มไม้ประดับของโรงแรม ซึ่งร้อยเอกเดชาและนวลอนงค์ซุ่มซ่อนดูอยู่ คนทั้งสองจึงเริ่มหันมาปรึกษาหารือกันทันที

"เดชา...ได้การละ คุณไม่ต้องเสียเวลาไปสืบหานังผกากรองมันที่ไหนอีกแล้ว คุณคอยมันอยู่ที่รถ แล้วคุณก็จะรู้ที่อยู่ของมันในคืนนี้ ถ้าสบโอกาสก็จัดการเลย"

"ผมก็คิดแบบนั้น ว่าแต่คุณจะต้องกลับไปก่อนนะ"

"แน่นอน..."

"เปีย! ผมจะต้องใช้ลูกน้องอย่างน้อยสี่คน เพราะบอดี้การ์ดที่พาผกากรองเข้าไปนั้น ที่เห็นๆ ก็สองคนเข้าไปแล้ว ถ้าจำเป็นจริงๆ ก็ต้องกำจัดคนพวกนี้ด้วย ไม่งั้นเป็นอุปสรรคต่องานของเรา"

"ก็แน่ล่ะสิ"

"มันมีค่าใช้จ่ายนะเปีย คนของผมนั้นต้องได้เงินส่วนหนึ่งก่อนถึงจะทำงาน คุณพอจะรูดบัตรให้ผมซักสี่หมื่นได้มั้ย"

"โอเค.เดี๋ยวจะจัดการให้ ว่าแต่คุณยังไม่รู้เลยใช่มั้ยว่านังผกากรองมีนัดกับใครที่นี่"

"ไม่รู้ แต่จะเข้าไปสืบดูเดี๋ยวนี้แหละ"

จากนั้นนวลอนงค์ก็รีบรูดบัตรที่ตู้หน้าโรงแรมให้กับยอดชู้ตามจำนวนที่ขอมา เธอกำชับอีกครั้งก่อนจากกันว่า...

"คืนนี้ต้องสำเร็จเท่านั้นนะที่รัก พรุ่งนี้ฉันจะเบิกเงินมาให้ตามที่ตกลงกันแล้ว เราฉลองกันให้เต็มที่เลยนะจ๊ะ"

"ร้อยเปอร์เซ็นต์คือความสำเร็จ เปียคุณกลับไปนอนฝันหวานที่บ้านรอฟังข่าวดีได้เลย พรุ่งนี้ชื่อของผกากรองจะหายไปจากสารบบบัญชีแค้นของคุณแน่นอน"

"ดีมากที่รัก...บัญชีแค้นต่อไปคือโอเคนะจ๊ะ"

เธอยื่นมือมาแตะตรงบริเวณเป้าขานิดหนึ่งเป็นสัญญาณที่รู้กัน

"ครับ"

"อีกนิดนึง...คุณโทรถึงฉันคืนนี้เลยนะ เมื่อรู้ว่านังผกากรองมีนัดกับใครที่นี่"

"ได้ คุณรีบกลับเหอะ ผมจะเข้าไปข้างในเดี๋ยวนี้เลย"

"ร้อยเปอร์เซ็นต์คือความสำเร็จ เปียคุณกลับไปนอนฝันหวานที่บ้านรอฟังข่าวดีได้เลย พรุ่งนี้ชื่อของผกากรองจะหายไปจากสารบบบัญชีแค้นของคุณแน่นอน"

นวลอนงค์และร้อยเอกเดชาแยกกันตรงนั้น โดยฝ่ายชายมีงานทำตามที่ถนัด และเงินสี่หมื่นอู้ฟู่อยู่ในกระเป๋า พร้อมกับพึมพำในใจ

"เรื่องอะไร เราจะไปจ้างใครให้เสียเงินเพราะมากคนก็มากความ อีกอย่างงานกล้วยๆ แบบนี้ออกแรงกระดิกนิ้วเหนี่ยวไกก็จบ เราก็ฟันเงินเหนาะๆ ล่วงหน้ามาแล้วสี่หมื่น พรุ่งนี้เบิกอีกอื้อเลย"

"อ้า...วันนั้นที่ผกากรองจะถูกข่มขืนโดนมัดนอนหงายอ้าซ่าบนเตียง ภาพนั้นยังติดหูติดตาเราถึงวินาทีนี้ นึกไม่ถึงเลยว่าผกากรองจะมีเครื่องเคราสวยงามปานนั้นมิน่า...ทั้งเสธฯเอกภพ และผู้การทวนทองเจ้านายเราถึงได้หลงใหลแย่งชิงกัน"

"เราจะต้องลิ้มรสสวาทของผกากรองเสียก่อนว่าจะเนี่ยบขนาดไหน แล้วค่อยจัดการตามที่เรารับจ้างจากเปีย"

"พูดถึงเปียเราคาดไม่ถึงเลยว่าจะเป็นผู้หญิงโหดเหี้ยมอำมหิตถึงเพียงนี้ สั่งฆ่าอย่างหน้าตาเฉย แม้แต่เสธฯเอกภพผัวตัวเอง"

'เราล่ะเป็นแค่ชู้ และรู้ความลับของเธอแบบนี้ เมื่อทุกอย่างสำเร็จตามที่เธอต้องการแล้วมีหรือเธอจะปล่อยเราไว้ให้เป็น

หอกข้างแคร่'

"เพราะฉะนั้นเราจะต้องชิงลงมือเสียก่อน แต่ต้องรีดเอาเงินจากเธอให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ จึงจะจัดการกับเธอ"

ร้อยเอกเดชาย้อนกลับเข้ามาในโรงแรมอีกครั้ง พอดี ร.ป.ภ.นายหนึ่งเดินสวนมา เดชาเรียกให้หยุดพร้อมทั้งเอ่ยถามเบา ๆ

"ถามอะไรหน่อยพอจะว่างมั้ย"

"ว่างครับ เชิญถามมาเลย"

บอกพร้อมกับค้อมศีรษะให้นิดหนึ่งตามระเบียบแบบแผนของร.ป.ภ.ประจำโรงแรมหรู

ร้อยเอกเดชาใช้วิชาหาข่าวชั้นครูโดยการควักแบงก์ห้าร้อยสองใบยัดอุ้งมือ ร.ป.ภ.นายนั้น พร้อมกับกระซิบบอกเสียงเบา ๆ

"เราไปยืนคุยกันที่ระเบียงด้านโน้นดีกว่าเพราะทางนี้เป็นทางเดินไม่สะดวกที่จะคุยกัน"

"ครับเจ้านาย"

ทั้งสองเดินไปที่ระเบียง เมื่อถึงเดชารีบหาข้อมูลทันที

"ผู้หญิงสวย ๆ ที่ใส่ชุดสีดำเดินกับผู้ชายสองคนเข้ามาเมื่อกี้ รู้จักมั้ย"

"ไม่รู้จักครับ แต่ผมรู้ว่าเธอมาพบท่านรัฐมนตรีสุขุมที่ห้องสูท สองคนที่มาด้วยคือบอดี้การ์ดของท่านรัฐมนตรีครับ เจ้านายมีอะไรหรือครับ"

"เปล่า ๆ ไม่มีอะไร เห็นสวยดีก็เลยอยากรู้จัก ถ้ารู้จักแล้วอาจจะจีบก็ได้"

"ไม่ยากนี่เจ้านาย ประเดี๋ยวท่านรัฐมนตรีก็คงกลับ ท่านมีงานเยอะ จากนั้นเจ้านายก็ขายขนมจีบเลยซิครับ"

"เฮ้ย...ได้งั้นก็ดีซิวะ ว่าแต่นายช่วยฉันได้มั้ย ถ้าช่วยได้จะมีรางวัลงาม ๆ ให้อีก"

ร.ป.ภ.ประพันธ์ ตาเบิกกว้าง เพราะกลิ่นอายเงินลอยอวลเข้าจมูก จึงพึมพำในใจทันที...

"หวานคอแร้งกูแล้ว แขกคนนี้ท่าทางมีเงินด้วยเป็นโอกาสของกูล่ะจะรีดแบ่งอย่างน้อยอีกห้าพันในคืนนี้"

"เจ้านายครับ งานเช่นนี้ผมถนัด บางทีอาจจะช่วยให้เจ้านายสมหวังในคืนนี้เลยก็ได้ เพราะผมรู้ว่าท่านรัฐมนตรีสุขุมมีเวลาอยู่ที่นี่เพียงสองชั่วโมงเท่านั้นนะครับ"

"นายรู้ได้ไง"

"เพื่อนผมเป็นบอดี้การ์ดไงครับ"

"เรอะ! ดีมาก ๆ งั้นเอางี้ ฉันต้องการพูดคุยกับผู้หญิงคนนี้ หลังจากที่รัฐมนตรีไปแล้ว แต่ฉันไม่อาจยืนรอถึงสองชั่วโมงได้"

"ฉันจะไปรอที่ล็อบบี้ของโรงแรม นอกนั้นให้นายจัดการทั้งหมด นี่เบอร์มือถือของฉัน งานนี้อย่าให้พลาดเป็นอันขาด ห้าพันบาทพอมั้ย"

"ฮะฮ่า...กูไม่ต้องเอ่ยปากเลย เงินก็มาตามที่กูต้องการแล้ว อยู่ดี ๆ โชควาสนาก็มาเองโว้ย"

"พอครับเจ้านาย เดี๋ยวผมจัดการทุกอย่าง เจ้านายไปนั่งซดเบียร์เย็น ๆ ฟังเพลงเบา ๆ ในล็อบบี้มีอะไรผมโทรมาบอกตามเบอร์นี้นะครับ"

"โอเค ดีมากเอ้านี่เงิน"

ร.ป.ภ.ประพันธ์รีบคว้าหมับยัดใส่กระเป๋ากางเกง ตะเบ๊ะแข็งขัน

จากนั้นร้อยเอกเดชาก็แยกตัวไปทางล็อบบี้ของโรงแรม ส่วน ร.ป.ภ.ยอดกะล่อนเดินตัวปลิวใจระทึก ที่มีลาภลอยอย่างไม่คาดฝัน ตรงไปยังจุดหมายที่รู้ดีทันที

....

บอดี้การ์ดทั้งสองรีบเปิดประตูห้องสูทพิเศษให้ผกากรอง เธอเดินเข้าไปในห้องนั้นด้วยใจระทึก พบว่ารัฐมนตรีสุขุมนั่งจิบไวน์อยู่กับเลขาคนสนิทเพียงสองคน

บอดี้การ์ดทั้งสองปิดประตูห้องยืนคุ้มกันอยู่บริเวณหน้าห้องนั้น

เลขาดำรัสไหวตัว รีบลุกแล้วเดินเข้ามาหาผกากรอง พร้อมกับค้อมศีรษะนิดหนึ่ง

"หวัดดีครับ เชิญคุณผกากรองเลยครับ ท่านกำลังรออยู่พอดี"

"สวัสดีค่ะคุณดำรัส แล้วคุณจะไปไหนเหรอคะ"

"ผมต้องไปทำงานให้ท่านครับ"

"อ้อเหรอ...งั้นเชิญเลยค่ะ"

หญิงสาวบอกพร้อมกับเดินเข้าไปหารัฐมนตรีสุขุม ซึ่งจ้องมองมาทางหล่อน ตาแทบไม่กะพริบ...

"สวัสดีค่ะท่าน"

ผกากรองไหว้นอบน้อมมุมปากสวยทั้งสองข้างประดับรอยยิ้มที่แสนหวานซึ่งระคนซื่อบริสุทธิ์

"หวัดดีครับคุณผกา เชิญ ๆ เชิญนั่งก่อน"

นายสุขุมบอกพร้อมขยับเก้าอี้ข้าง ๆ ตนเองให้เธอนั่ง

"ขอบคุณค่ะ..."

บอกพร้อมกับหย่อนก้นสวย ลงเก้าอี้ตัวที่รัฐมนตรีสุขุมขยับให้นั่ง

"จิบไวน์หน่อยนะคุณผกา จะได้เลือดลมเดินสะดวก"

"ขอบคุณค่ะ"

เดี๋ยวเดียวเธอก็รับแก้วไวน์ชั้นดีจากนายสุขุมมาจิบนิดหนึ่ง

"เชิญทานอาหารครับ ไม่รู้ว่าจะถูกปากคุณผกาหรือไม่ ยังไงแล้วผมจะกดกริ่งเรียกบริกรมาสั่งให้คุณอีก"

"คงไม่ต้องค่ะ เพราะอาหารที่มีอยู่ดูท่าจะอร่อย"

"งั้นก็เชิญเลย อย่าได้เกรงใจเป็นอันขาด เราทานกันไปด้วย จิบไวน์กลั้วคอและคุยกันไปด้วยนะครับ"

"ค่ะ"

ผกากรองรับคำ พร้อมกับยิ้มพิมพ์ใจให้นิดหนึ่ง ทำเอา รมต.สุขุมใจระทึก

จากนั้นทั้งสองก็ดื่มกินกันไปคุยกันไปด้วย โดยส่วนใหญ่เป็นเรื่องเกี่ยวกับดินฟ้าอากาศ ความเป็นอยู่จนกระทั่งรัฐมนตรีสุขุมเห็นว่าได้เวลาจึงวกเข้าเรื่องสำคัญในการพบกันครั้งนี้

"คุณผกา ที่ผมนัดคุณมาคุยด้วยในคืนนี้มีประเด็นสำคัญอยู่สองประเด็นด้วยกัน คุณโปรดตั้งใจฟังและพิจารณาให้ดี พร้อมที่จะฟังแล้วหรือยัง"

"พร้อมค่ะ"

เธอบอกพร้อมกับวางแก้วไวน์ลงบนโต๊ะ สองแก้มของเธอเวลานี้แดงระเรื่อด้วยฤทธิ์ไวน์ชั้นดีจากฝรั่งเศส ซึ่งหมดไปเกือบขวด

"ผมเป็นรัฐมนตรีช่วยมหาดไทย แม้จะไม่ได้คุมกรมตำรวจ แต่ผมก็สนิทกับท่านรัฐมนตรีว่าการดีจึงรู้ผลการสืบสวนสอบสวนเกี่ยวกับคดีของทวนทอง"

ผกากรองหูผึ่งทันที รีบถามเสียงรัว

"รู้ตัวคนร้ายแล้วใช่มั้ยคะ"

"อืมม์..." สุขุมทำท่าครุ่นคิดนิดหนึ่งก่อนเอ่ยต่อว่า "ได้เรื่องรู้น่ะ รู้แต่ต้นแล้วว่า เป็นใครวางระเบิดทวนทองมัน แต่ขาดพยานและหลักฐาน มาเวลานี้การสอบสวนพอจะคืบหน้าไปบ้างแต่ก็ไม่มากนัก"

"ใครคะ"

(อ่านต่อฉบับหน้า).............

ดวงชะตาชีวิต

โดย พลพนัส

ระหว่างวันที่ 16-30 เมษายน 2542

ราศีเมษ

(16 เม.ย.-15 พ.ค.)

● **ธุรกิจการงาน** หากท่านมีตำแหน่งหน้าที่การงานที่ต้องเกี่ยวข้องกับคนหมู่มาก อาจต้องได้รับความกระทบกระเทือนหรือเสียงวิพากษ์วิจารณ์จากผู้คน จงอดใจให้สุขุมแล้วเหตุการณ์จะดีขึ้น หากท่านมีส่วนร่วมในงานอุตสาหกรรมก็มีแนวโน้มไปได้สวย งานข้าราชการถ้าทำด้วยใจที่มั่นและสติปัญญาที่นิ่ง ดีไม่ดีได้เปลี่ยนแปลงเลื่อนยศหรือย้ายงานได้เงินเดือนขึ้นอีกต่างหาก ท่านกำลังคิดการใดผนเป็นการใหญ่ในด้านการทำมาหากินเพลา ๆลงหน่อยเดี๋ยวจะหล่นตุ้บไม่รู้ตัว ● **การเงิน** การเงินกำลังหมุนเวียนเข้าออกเป็นอย่างดี ท่านที่ลำบากมานานนมจะลืมตาอ้าปากได้เสียที อาจมีเงินเก็บเป็นก้อนใหญ่ หากรู้จักประหยัดใช้อย่างระมัดระวังท่านก็จะรอดพ้นวิกฤติตรงนี้ไปได้ สำหรับท่านที่เป็นหนี้เป็นสินจะมีผู้ยื่นมือให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดี ● **เซ็กซ์และความรัก** โดยพื้นฐานที่แน่นอนแน่นหนาจึงจะรักกันดี แต่ก็จะมีเหตุที่ต้องระหองระแหงหรือพูดจาขัดใจกันบ้างพยายามใจเย็นและระวังการเข้าใจผิด เรื่องคู่ครองหรือคู่รักก็มักจะมีเหตุให้ทะเลาะเบาะแว้ง ใจความหลักหนีไม่พ้นเรื่องความไม่สุขสมอารมณ์หมาย ● **สุขภาพ** ท่านที่มีญาติผู้ใหญ่ควรเอาใจใส่ดูแลสุขภาพให้ดี ส่วนตัวท่านเองควรหมั่นออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ

"ราศีพฤษภ"

(16 พ.ค.-15 มิ.ย.)

● **ธุรกิจการงาน** เพื่อนฝูงและคนที่คุ้นเคยจะเข้ามาชักจูงแนะนำมากมาย ด้วยแนวความคิดของความปรารถนาดี จำเป็นจะต้องพิจารณาให้รอบคอบ เพราะถึงแม้จะเป็นคำแนะนำที่บริสุทธิ์ใจ แต่ด้วยความที่ไม่รู้จริงก็อาจเป็นการสร้างปัญหาเหมือนชี้ช่องทางพาเพื่อนเข้ารกเข้าพงได้ นอกจากนี้ในการทำงานตามปกติ ผลลัพธ์ต่าง ๆที่ได้มักจะไม่เต็มร้อย มีหายหกตกหล่นได้เสมอ หากเป็นไปได้จึงควรรอบคอบและระมัดระวังเพิ่มขึ้น ● **การเงิน** การเจรจาติดต่อกับผู้อื่นเรื่องการเงินทำได้ดีและแม้จะมีปัญหาบ้างก็คงไม่มากนัก แต่ในช่วงปลายเดือนท่านมีเรื่องสำคัญที่ต้องใช้เงินจำนวนหนึ่งสร้างความลำบากใจให้กับท่านในระยะแรก แต่จะลุล่วงลงได้ด้วยดี ถามถึงโชคลาภมีเข้ามาบ้างพอให้ท่านชื่นใจ ● **เซ็กซ์และความรัก** เรื่องความรักอาจจะลุ่ม ๆดอน ๆไม่ชัดเจน แต่ในช่วงหลังจะเป็นความรักแบบหลงใหลกันชนิดแทบไม่ยอมออกจากห้องทีเดียว ท่านพ่อบ้านที่เจ้าชู้เจอที่ไหนเป็นต้องขอมีเอี่ยว ระวังจะเจอผู้หญิงประเภทเขี้ยวลากดินหวังจ้องจะปอกลอกท่านสถานเดียว พึงระวังเอาไว้ให้ดี ● **สุขภาพ** การเจ็บไข้ได้ป่วยยังเป็นสิ่งที่ต้องสนใจและระมัดระวังไว้ยิ่งในปักษ์นี้จัดว่าน่าเป็นห่วงมากกว่าช่วงอื่น

"ราศีเมถุน"

(16มิ.ย.-15ก.ค.)

● **ธุรกิจการงาน** ภาระเรื่องการงานคงไม่ต่างจากเดิม และจะยิ่งทวีปัญหาด้านอื่นเพิ่มขึ้นอีกหลายอย่าง จำเป็นที่ต้องจะทำความเข้าใจ อดทนยอมรับข้อเท็จจริงและหาทางแก้ไข ความคิดหนึ่งที่ท่านควรทราบไว้คือเรื่องเกี่ยวกับการงานที่อึดอัดมาก คิดจะย้ายงานควรรอเอาไว้ก่อน เอาไว้ให้หาทางที่ดีได้ถึงค่อยไป ท่านที่ทำธุรกิจเกี่ยวกับสิ่งปลูกสร้างหรือต้นไม้ใบหญ้าจะขยายงานออกไปอีกระดับหนึ่ง ● **การเงิน** ปัญหาประการแรกคือเรื่องการเงิน ความผันผวนทางการเงิน การพูดจา การใช้จ่ายล้วนเป็นเรื่องใหญ่ที่ต้องอาศัยความสามารถอย่างยิ่ง ท่านต้องอาศัยความอดทนเหมือนกับปัญหาด้านอื่น ๆที่ประสบอยู่ หากกลัวความไม่แน่นอนในอนาคตควรเก็บเงินเอาไว้เพื่ออนาคต ● **เซ็กซ์และความรัก** เรื่องของความรักสำหรับหนุ่มสาวมีความคิดที่ค่อนข้างจะล้ำสมัย โดยเฉพาะในเรื่องการดำเนินชีวิตที่เกี่ยวกับความรัก ท่านจะไม่สนใจในการมีเซ็กซ์หรืออยู่ก่อนแต่งท่านที่มีครอบครัวแล้วเมื่อเกิดจากพื้นฐานของความรักที่ราบรื่นดีมาก่อน เมื่อไม่กำหนดเส้นบังคับให้กับตนเองทุกอย่างก็จะก้าวหน้าไปไกล ● **สุขภาพ** การเจ็บป่วยฉับพลันหรือโรคเก่าที่ไม่ปรากฏอาการ อาจมีปัญหาขึ้นมาโดยไม่รู้ตัวดังนั้นไม่ควรชะล่าใจในระยะนี้

"ราศีกรกฎ"

(16 ก.ค.-15 ส.ค.)

● **ธุรกิจการงาน** พยายามหลีกเลี่ยงกรณีที่ต้องติดต่อขอความช่วยเหลือจากผู้ใหญ่หรือผู้ที่มีอาวุโสกว่าเพราะจะไม่ได้ผลและมักจะทำให้เสียกำลังใจ แม้แนวความคิดเกี่ยวกับเรื่องการงานอาจจะยังไม่เฉียบแหลมมากนักในระยะนี้ แต่ด้วยแรงมานะพยายามทุกอย่างก็ลุล่วงไปด้วยดี การทำงานหนักทีละน้อย ๆด้วยความพากเพียรนั้นก็เป็นวิธีการทำงานอย่างหนึ่งซึ่งชาวราศีกรกฎทำได้ดี มีเพื่อนร่วมงานที่ทำงานหนักในแบบที่เผชิญปัญหาร่วมกัน ● **การเงิน** กิจการกับหุ้นส่วนก็เกิดเรื่องบาดหมางใจไม่เข้าใจ และเข้าใจผิดกันด้วยเรื่องของการเงิน ท่านที่มีเงินออมถึงเวลาที่ควรจะเอาบางส่วนออกมาทำธุรกิจให้เงินต่อเงินได้แล้ว ถามถึงโชคลาภอาจถูกหวยรวยเบอร์ ลองซื้อลอตเตอรี่สักใบสองใบอาจสมหวัง ● **เซ็กซ์และความรัก** ทางด้านความรักและเซ็กซ์ทุกอย่างเป็นไปได้ด้วยดีและรวดเร็ว มีทีท่าดูเหมือนว่าจะลงเอยอย่างมีความสุขแต่ต้องพิจารณาให้ดีเพราะอาจเป็นความสุขในทางลบหรือไม่ได้เป็นไปตามครรลอง หากเห็นคล้อยไปก็จะสุขใจได้บ้างเพียงช่วงระยะสั้น ๆหนุ่มโสดสาวโสดจะหลงรักใครต่อใครได้ง่ายเหลือเกิน ● **สุขภาพ** ท่านที่ทำงานอย่างหนักไม่มีเวลาไปตรวจเช็กสุขภาพ ถึงเวลาไปหาหมอได้แล้ว

"ราศีสิงห์"

(16ส.ค.-15ก.ย.)

● **ธุรกิจการงาน** การทำงานแม้จะยังเป็นไปได้เรื่อย ๆแต่ก็ต้องระวังการงานจะผิดพลาด รวมทั้งเป็นข้อผูกมัดวันหน้าตรวจสอบสัญญาที่ท่านต้องเซ็นให้รอบคอบก่อนที่จะเกิดปัญหาตามมาในภายหลัง การติดต่อกับชาวต่างชาติลุล่วงด้วยดี งานด้านร้านอาหารที่เงียบเหงาไประยะหนึ่งจะกระเตื้องขึ้นระยะนี้ท่านที่ยังว่างงานจะมีโอกาสได้พบกับคนมากหน้าหลายตา หากถูกชะตากับเขาจะชักชวนท่านไปทำงานด้วย ● **การเงิน** เรื่องการเงินจะประสบปัญหามาก ทั้งเงินขาดมือและมีปัญหาที่จะต้องใช้จ่ายเป็นความบีบคั้นรัดเข้ามาระยะนี้จะมีแต่ความทุกข์และมองไม่เห็นทาง ซึ่งเป็นปัญหาที่สะสมในวันวานที่ท่านไม่รอบคอบใช้จ่ายอย่างสุรุ่ยสุร่ายอาจได้รับความช่วยเหลือบางส่วนจากผู้หญิงรูปร่างขาวท้วม ● **เซ็กซ์และความรัก** เรื่องของความรักยังคงค่อนข้างซุลมุน ที่ต้องระวังมากก็คือการพูดจา ซึ่งเมื่อพูดกับใครด้วยความหมายอย่างหนึ่ง อาจจะใช้คำพูดหรือลีลาที่ไม่ถูกต้องนัก ทำให้เกิดความเข้าใจผิด เป็นความเข้าใจที่เกี่ยวข้องกับเพศตรงข้ามจึงวุ่นวาย แต่ในช่วงหลังทุกอย่างจะดี ● **สุขภาพ** ท่านที่เจ็บป่วยเรื้อรังมีทางทุเลาลงถึงขั้นดีที่สุดก็คือหายขาด

"ราศีกันย์"

(16 ก.ย.-15 ต.ค.)

● **ธุรกิจการงาน** การลงทุนนั้นอย่าเพิ่งกระทำเพราะจะเป็นเรื่องเสี่ยง แต่ให้หาทางจับงานใหม่ ๆที่ใช้เงินลงทุนน้อยหน่อยแต่ได้ผลลัพธ์ที่ดีมากระยะนี้ท่านจะเงียบขรึมอยู่คนเดียวได้ด้วยความไตร่ตรองความสงบ กิจการงานยังไม่เข้าล็อกอย่างที่หวังเต็มที่ แต่ก็มีสถานะที่ดีขึ้นกว่าแต่ก่อน งานด้านความสวยความงาม เครื่องประดับ และเสื้อผ้ายังคงไปได้อย่างสบายใจ ● **การเงิน** การเงินของท่านยังมีใช้มีจ่ายแบบรอดพ้นไปวันหนึ่ง ๆไม่ถึงกับฟุ่มเฟือยหาซื้อสนองตัณหามากนัก ท่านที่ร้อนรนเรื่องหนี้สินจะเย็นลงเพราะเจ้าหนี้เกิดความเข้าใจเห็นอกเห็นใจว่าท่านยังลำบากอยู่ต้องหมุนเงินที่จะเอามาใช้หนี้ไปทำอย่างอื่นก่อน ● **เซ็กซ์และความรัก** ทางด้านความรักและเซ็กซ์จะมีความเข้าใจอันดีต่อกันโดยตลอดจัดเป็นรักที่ดีมากในปักษ์นี้ และในช่วงหลังจะเปลี่ยน

รูปเป็นความน่าตื่นเต้นสะท้านใจมากขึ้น ต้องทำใจกว้างในเรื่องนี้มิฉะนั้นความรักจะกลายเป็นความทุกข์ สิ่งสำคัญที่สุดคือความเห็นอกเห็นใจกันภายในครอบครัว ● **สุขภาพ** ท่านที่หมั่นออกกำลังกายและดูแลสุขภาพอย่างสม่ำเสมอแข็งแรงปราศจากโรคพยาธิ

"ราศีตุลย์"

(16ต.ค.-15พ.ย.)

● **ธุรกิจการงาน** การงานของชาวราศีตุลย์ดูเหมือนว่าดีโดยเฉพาะเมื่อมองผาด ๆหรือดูจากองค์ประกอบที่ปรากฏต่อสายตาการงานทั้งหลายที่ทำได้ก็ต้องล้วนอาศัยความสามารถของตนเองทั้งสิ้น ระยะนี้เป็นโอกาสดีเนื่องจากการพูดจาเป็นเงินเป็นทอง จะพูดสิ่งใดล้วนได้ผลดี การติดต่อเจรจาธุรกิจจึงเป็นเรื่องน่าทำเพียงแต่ต้องดูช่องโหว่ด้วยความระมัดระวัง เพื่อนร่วมงานบางคนอาจจะสร้างปัญหาเล็กน้อยให้กับท่าน ● **การเงิน** การเงินการทองยังใช้ได้ แต่ได้มาก็หมดไปเป็นของธรรมดา เดี๋ยวท่านก็อาศัยความสามารถในการเป็นคนที่ทำมาหากินเก่งหาเงินมาหมุนเวียนได้อย่างทันท่วงที ปัญหาหนี้สินที่คาราคาซังมานาน ท่านจะช่วยเหลือตัวเอง เอาตัวรอดได้ ไม่ต้องกังวลอะไรในระยะนี้ ท่านที่เป็นเจ้าหนี้ติดตามลูกหนี้เอาไว้ให้ดี เดี๋ยวจะโดนเชิดเงินหนี ● **เซ็กซ์และความรัก** เรื่องความรักและเซ็กซ์ในครอบครัวมีความเข้าใจกันดี และต้องพยายามรักษาบรรยากาศความรักให้หวานชื่นโดยที่ไม่ต้องมีเรื่องทะเลาะเบาะแว้งกัน หนุ่มสาวที่เพิ่งรู้จักกัน อย่าด่วนทำตามความปรารถนาของอารมณ์ความต้องการที่เรียกร้องอยู่ภายใน อาจมีปัญหาที่ยุ่งยากตามมาภายหลัง ● **สุขภาพ** ท่านจะมีปัญหาปวดศีรษะ ปวดตามข้อ ปวดหลัง ควรไปพบแพทย์เพื่อวินิจฉัยโรคที่แน่นอน

"ราศีพิจิก"

(16พ.ย.-15ธ.ค.)

● **ธุรกิจการงาน** ภาระของการงานที่หนักท่ามกลางความระแวดระวังเพื่อนร่วมงานบางคนที่คอยจะบ่อนทำลายหรือคอยสร้างปัญหาให้ดูค่อนข้างจะเป็นการท้าท้ายความสามารถเป็นอย่างมาก ระหว่างนี้จะมาถึงโอกาสที่ได้แสดงฝีมือ โดยเฉพาะกรณีที่ต้องวิ่งเต้นติดต่อขอความช่วยเหลือจากผู้อื่นจะประสบความสำเร็จอย่างคาดไม่ถึงเกิดเป็นผลลัพธ์ที่สวยงาม ● **การเงิน** การเดินเงินดีเป็นสิ่งที่ท่านพบพานอยู่ในระยะนี้ ดังนั้นอย่าตั้งมั่นบนความประมาท ควรใช้จ่ายอย่างรอบคอบระมัดระวัง จะซื้อหาอะไรเลือกเอาแต่สิ่งที่จำเป็นที่สุดดีกว่า พวกของฟุ่มเฟือย เสื้อผ้าเครื่องประดับอย่าเพิ่งไปสนใจท่านจะมีเงินเก็บบ้างในตอนนี้ การหมุนเวียนเงินทองเป็นไปได้ด้วยดี ● **เซ็กซ์และความรัก** การพูดจาถูกคอกันในเรื่องรักจะสานต่อเป็นเรื่องยาว เคราะห์ดีที่ทุกอย่างล้วนเป็นไปในทางที่ดีมีความเข้าใจกัน และในภายหลังจะยิ่งทวีความรักความหลงกันมากจนแทบไม่ลืมหูลืมตา สาว ๆท่านจะมีหนุ่ม ๆมาหมายปองทั้งหนุ่มน้อยหนุ่มใหญ่ แต่ท่าทางหนุ่มใหญ่น่าจะเป็นคนที่ท่านพึ่งพาในอนาคตได้มากกว่า ● **สุขภาพ** ยังไม่มีอะไรที่น่าเป็นห่วงในระยะนี้ ท่านควรดูแลผู้สูงอายุในบ้านให้มากกว่าที่เป็นอยู่

"ราศีธนู"

(16ธ.ค.-15ม.ค.)

● **ธุรกิจการงาน** ในช่วงนี้ถือเป็นโอกาสที่ดีที่จะติดต่อหรือสร้างความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับต่างประเทศ ยิ่งถ้าเป็นเรื่องการค้านับว่าเหมาะสมเพราะจะทำความตกลงที่เป็นประโยชน์ได้มาก ทั้งนี้ต้องใจเย็น ท่านมักมีข้อจำกัดในการทำงานที่มักถูกเร่งรัดและแทบไม่มีเวลาพิจารณาความละเอียดหรือคุณภาพของงาน ประการสำคัญเป็นเรื่องที่กดดันความรู้สึกให้เกิดความเครียดได้ ● **การเงิน** ปัญหาการเงินซึ่งไม่อยู่กับร่องกับรอยและไม่อยู่ในกฎเกณฑ์ใด ๆสิ่งที่คาดหวังว่าจะได้ หรือจะได้รับความช่วยเหลือจากผู้อื่นมักผิดคาด ยิ่งเป็นเรื่องที่ต้องติดต่อพูดจากับใครมักไม่เป็นไปตามที่ต้องการเลย การหยิบยืมเงินทองหรือทำสัญญากู้ยืมควรมีความรอบคอบให้มากที่สุด ● **เซ็กซ์และความรัก** ความขัดแย้งกับคนรักก็คงทำให้ท่านช้ำใจ แต่อดทนเพียงระยะหนึ่งไม่นานนัก ทุกอย่างจะลงเอยด้วยดี และทวีความรักแน่นแฟ้นมากกว่าที่เคยเป็นมาก่อน ท่านที่เป็นโสดมานานกำลังจะมีราชรถมาเกยถึงที่หน้าบ้านหากไม่ลำบากใจหรือฝืนใจตัวเองจนเกินไป ● **สุขภาพ** ท่านเองไม่ค่อยจะสู้มีปัญหาในเรื่องนี้มากนัก เพราะท่านเอาใจใส่ดูแลตนเองเป็นอย่างดีแต่ก็มีความเครียดบ้างเป็นครั้งคราว

"ราศีมังกร"

(16ม.ค.-15ก.พ.)

● **ธุรกิจการงาน** การพูดจาเกี่ยวกับเรื่องงานนั้นควรหาคำพูดที่เหมาะสม เพราะอาจมีกรณีที่ผู้ฟังเกิดปัญหาหรือมีความรู้สึกจากการพูดจากันได้ เพื่อนฝูงที่เข้ามาเกี่ยวข้องในเชิงธุรกิจไม่ค่อยเกิดประโยชน์นัก ต้องพิจารณากับความปรารถนาดีทำนองนี้เอาไว้ให้ความคิดเกี่ยวกับเรื่องงานมักจะเร็วด่วนร้อนใจไปแทบทั้งหมดหากไม่อาจลดลงได้ เพียงผ่อนลงบ้างก็ดี ระยะนี้ควรเร่งงานที่ต้องเกี่ยวเนื่องกับผู้อื่นจะประสบผลสำเร็จเป็นอย่างดี ● **การเงิน** การเงินการทองของท่านยังอยู่ในระดับที่น่าพอใจ หยิบตรงนั้นมาแปะตรงนี้ไปได้เรื่อย ๆเป็นการหมุนเวียนที่ท่านบริหารได้อย่างลงตัว หากจะเจรจากู้ยืมทำได้เลยในตอนนี้ ท่านจะมีความสำเร็จทุกสิ่งทุกอย่างที่ปรารถนาเดินทางไปทางทิศใต้ท่านจะมีโชคลาภที่คาดไม่ถึงทีเดียว ● **เซ็กซ์และความรัก** เรื่องรักและเซ็กซ์ที่มีความเข้าใจอันดีกันมานาน ถึงขณะนี้ควรเป็นเวลาที่ควรเร่งหาคำตอบหรือให้มีคำยืนยันว่าจะมีความจริงจังต่อกันมากน้อยเพียงไร และอาจวางแผนร่วมกันว่าจะทำอย่างไร ควรให้ชัดเจนก่อนที่จะรู้สึกขัดใจกัน ท่านหญิงที่เป็นโสดพึงระวังชายที่เข้ามาเกี่ยวพันในระยะนี้ท่านอาจจะซื้อกะหล่ำปลีทีหลังหากหลงเชื่อยอมตกเป็นของเขา ● **สุขภาพ** โดยทั่ว ๆไปถือว่าดีท่านที่มีบุตรหลานควรระแวดระวังเรื่องฟืนเรื่องไฟ

"ราศีกุมภ์"

(16ก.พ.-15มี.ค.)

● **ธุรกิจการงาน** ชาวราศีกุมภ์กำลังตกที่นั่งเหมือนคนตาฝ้าฟาง จะมองหรือพิจารณาสิ่งใดจึงต้องเพ่งมากกว่าผู้อื่นยิ่งเป็นเรื่องการงานด้วยแล้ว มีความผิดพลาดเรื่องใดล้วนเป็นผลกระทบทำให้เสียหายผู้ใหญ่ที่ให้การช่วยเหลือหรือเป็นผู้ผลักดันอยู่เบื้องหลังในระหว่างนี้น่าจะช่วยกันได้ดี การเซ็นสัญญาหรือเอกสารในด้านการลงทุนควรพิจารณาด้วยความรอบคอบ แล้วท่านจะได้รับผลที่ดีในกาลข้างหน้า ● **การเงิน** ปัญหาทางการเงินของท่านเบาบางลง หากท่านต้องการปลดเปลื้องหนี้สินที่มีอยู่เป็นภาระอันหนักหน่วงถึงเวลาแล้วที่ท่านจะเริ่มต้นลงมือในตอนนี้หากปล่อยให้นานกว่านี้อีกนานทีเดียวกว่าท่านจะมีโอกาสดีเช่นนี้อีก ท่านที่เจรจากู้ยืมเงินมีทางประสบความสำเร็จได้เป็นอย่างดี ● **เซ็กซ์และความรัก** ควรอดทนกับความขัดแย้งกับคนรัก เพราะถึงอย่างไรในใจของกันและกันก็ยังมีความรักเป็นพื้นฐานอยู่ การทะเลาะเบาะแว้งดูเป็นเรื่องธรรมดา ที่น่าจะเติมรสชาติชีวิตให้น่าสนใจมากขึ้น เพราะในอีกไม่ช้าความรักใคร่จะเพิ่มมากขึ้นจนแทบจะกลืนกินทีเดียว ชายโสดผู้รักสนุกจะทุกข์ถนัดเพราะเจอคนที่เขามีเจ้าของอยู่แล้ว ● **สุขภาพ** ท่านที่ปวดศีรษะเป็นประจำให้ไปพบจักษุแพทย์เพราะท่านจะมีปัญหาเรื่องสายตามากกว่าศีรษะอย่างที่ท่านคิดเอาไว้

"ราศีมีน"

(16มี.ค.-15 เม.ย.)

● **ธุรกิจการงาน** การติดต่องานหรือการทำความตกลงต่าง ๆในระยะแรกทำได้ดี เพียงแต่จะมีจุดอ่อนเล็ก ๆน้อย ๆเกิดขึ้นบ้างหากได้ระวังเอาไว้พอควรก็จะแก้ไขได้ กรณีที่ต้องพูดจากันหรือตกลงกันนี้ถ้าทำได้เรียบร้อยแล้วก็นับว่าดีแต่ถ้ายังรีรออยู่เมื่อล่วงมานานแล้วควรชะลอเอาไว้ก่อนเพราะโอกาสดีผ่านไปแล้ว การลงทุนกับเพื่อนสนิทมิตรสหายอาจมีเรื่องที่เข้าใจผิดถึงขั้นแตกหักทีเดียว ทางที่ดีท่านควรทำแต่เพียงลำพังจะเกิดผลและกำไรที่ดีกว่า ● **การเงิน** ท่านกำลังดวงขึ้นในเรื่องของโชคลาภ ซื้อลอตเตอรี่สักใบสองใบก็คงจะดีไม่น้อย ปัญหาเรื่องหนี้สินที่ท่านคิดว่าแก้ไขไม่ได้จะลงเอยเป็นอย่างดี อาจได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนคู่ครอง หรือญาติผู้ใหญ่ ท่านจะสบายใจมากขึ้นในเรื่องเงินทอง ● **เซ็กซ์และความรัก** เรื่องราวของความรักที่มีความเข้าใจกันดีอยู่แล้ว เพียงแต่ว่าจะต้องตอกย้ำเอาคำยืนยันให้มากน้อยเพียงไหน เพราะในช่วงปลาย ๆมักจะเกิดปัญหา เป็นความขัดแย้งที่ค่อนข้างรุนแรง จนแทบไม่อาจทำให้ยอมรับสภาพได้ คนโสดที่เหงามานาน อีกไม่ช้าไม่นานท่านจะพบคนที่ถูกใจคนที่ท่านต้องชะตามักจะเป็นคนผิวสองสีหรือคล้ำไปเลย ● **สุขภาพ** การเดินทาง ควรระมัดระวังเรื่องอุบัติเหตุเอาไว้ให้ดี ไม่ควรดื่มสุราและของมึนเมาหากเป็นคนที่ต้องขับรถเอง

สัปดน วันละนิด...จิตแจ่มใส

ผู้ที่จะร่วมสนุกส่งเรื่องสัปดนวันละนิด หากเรื่องของคุณได้รับการตีพิมพ์จะได้รับค่าตอบแทนเรื่องละ 50 บาท ส่งมาที่ นุ้ย ทองหล่อ

ระหว่างที่ศิริศักดิ์กำลังดูแข่งขันฟุตบอลในบ่ายวันอาทิตย์เขารู้สึกเบื่อเกมเอื่อย ๆ สุดขีดไป ๆมา ๆ ก็เลยสนุกกับการเล่นงับถั่วมากกว่า ศิริศักดิ์โยนถั่วขึ้นกลางอากาศแล้วไล่งับไปเรื่อยจนรู้สึกทึ่งในความแคล่วคล่องของตัวเอง เขาก็เลยลองหาวิธีเล่นงับถั่วที่ยากขึ้น

ศิริศักดิ์วางถั่วบนพนักเก้าอี้ แล้วดีดไปชนกำแพงรอให้เด้งกลับมาแล้วจึงไล่งับดูเหมือนวิธีนี้จะยากไปหน่อย ศิริศักดิ์ก็เลยพลาดในคราวแรก เขาลองใหม่เป็นหนที่สอง แต่ถั่วดันบินออกนอกหน้าต่างไปไหนไม่รู้จู่ ๆดันร่อนกลับเข้ามาทางเดิมเข้าไปอุดในรูหูศิริศักดิ์พอดี

เขาพยายามใช้นิ้วเขี่ยออก แต่กลับยิ่งดันให้มันลึกเข้าไปอีก ศิริศักดิ์เลยวิ่งขึ้นไปหาเมียที่ชั้นบนและเล่าเรื่องให้ฟัง

เมียเขาบอกว่า **"อย่าห่วงเลยค่ะ พอดีแฟนของยายหนูมาหาแก แล้วอยู่ห้องข้าง ๆนี่พอดี เขาเป็นนักศึกษาแพทย์ คงรู้ว่าจะทำยังไง ฉันจะไปถามเขานะคะ คุณรอเดี๋ยว"**

จากนั้นศิริศักดิ์ก็เล่าให้แฟนลูกสาวฟังว่าเกิดอะไรขึ้น หนุ่มรุ่นจึงบอกให้พ่อแฟนนั่งลง หลังจากจ้องเข้าไปในรูหูศิริศักดิ์แล้ว นักศึกษาหนุ่มก็ใช้นิ้วอุดจมูกเขาแล้วบอกให้เขาพยายามออกแรงดันนิ้วให้หลุดออกจากจมูกให้ได้ ศิริศักดิ์พยายามอย่างที่สุด จนกระทั่งเม็ดถั่วหลุดออกมาอยู่ในอีกมือของนักศึกษาหนุ่ม

เมียศิริศักดิ์ยังพรรณนาถึงความน่ารักและแสนดีของแฟนลูกสาวต่อจากนั้นอีกพักหนึ่งอย่างไม่มีทีท่าจะหยุดปากง่าย ๆ เธอว่า

"เขาเป็นเด็กน่ารักมากนะคะ เป็นนักศึกษาแพทย์ซะด้วยสิ เรียนจบเขาคงต้องได้เป็นหมอใหญ่แน่ คุณว่ามั้ยคะ" ศิริศักดิ์ตอบว่า **"ไอ้เรื่องนั้นฉันไม่รู้หรอกนะ แต่จากกลิ่นที่ติดนิ้วของไอ้หนุ่มนั้นฉันออกจะมั่นใจว่ามันต้องได้เป็นลูกเขยเราแหง ๆ"**

. . . .

สุนัขพันธุ์ไอริชตัวหนึ่งถูกกับดักกระต่ายงับอุ้งเท้าเข้าเต็มข้างหนึ่งขณะที่มันโหยหวนอย่างทรมาน สุนัขพันธุ์ลาบราดอร์ก็ผ่านมาพอดีจึงแนะนำว่า **"มีทางเดียวล่ะที่นายจะหลุดกับดักมาได้คือต้องเคี้ยวเท้าของนายให้หายไปซะ"**

สองชั่วโมงต่อมาลาบราดอร์ตัวเดิมกลับมาถามว่าเป็นยังไงบ้าง

เจ้าพันธุ์ไอริชก็ตอบ **"ไม่ได้เรื่องเท่าไหร่เลยเกลอเอ๋ย นี่เคี้ยวเท้าไปตั้งสามเท้ายังไม่เห็นหลุดกับดักได้เลย"**

. . . .

แม่บ้านสาวสุดเซ็กซี่เพิ่งย้ายมาอยู่แฟลตห้องติดกับสองหนุ่มวัยกำลังขบแล้ววันหนึ่งเธอก็มาขอความช่วยเหลือว่า **"พ่อหนุ่มจ๋า ฉันอยากได้ขนมปังจากร้านหน้าปากซอยหน่อย พอจะไปซื้อให้ฉันที ได้มั้ยจ๊ะ"**

"ไม่ล่ะครับ" เด็กหนุ่มตอบ **"แต่ผมได้ยินว่าพ่อเค้าอยากไปซื้อให้คุณ"**

. . . .

ชายหนุ่มคนหนึ่งเก็บความรู้สึกผิดบาปไว้ในใจจนทนไม่ไหวในที่สุดเขาจึงตัดสินใจไปโบสถ์หวังจะชำระบาปเพื่อให้สบายใจขึ้นบ้าง เขาเข้าไปในห้องสารภาพบาป และคุกเข่าลงเมื่อบานเลื่อนอีกฟากเปิดออก เขาพูดกับบาทหลวงว่า **"พ่อครับผมเป็นคนบาปเหลือเกิน"**

"งั้นเหรอลูก" บาทหลวงตอบ **"บอกพ่อมาสิว่าลูกไปทำอะไรมา แล้วพระเจ้าจะทรงอภัยให้"**

เขาเล่าว่า **"พ่อครับ ผมคบกับแฟนคนหนึ่งมา 3 ปีแล้วนะครับ เราคบกันราบรื่นมากทีเดียว ไม่เคยมีปัญหาอะไรหนักหนากันมาก่อนเลย แต่...เมื่อวานนี้ผมไปหาเธอที่บ้าน แล้วไม่เจอใครเลยนอกจากน้องสาวเธอคนเดียว ผมก็เลย...เลย...นอนกับน้องสาวแฟนครับ"**

บาทหลวงตอบว่า **"แย่นะลูก แต่ก็ยังดีที่ลูกสำนึกผิด"**

"พ่อครับ อาทิตย์ก่อนก็เหมือนกันครับ ผมไปหาแฟนที่ออฟฟิศ แต่ไม่มีใครอยู่เลย นอกจากเพื่อนร่วมงานเธอคนเดียว ผมก็เลยนอนกับเธอคนนั้นครับ"

"นั่นแย่มาก ๆเลยลูก" บาทหลวงบอก

"เดือนก่อนด้วยครับพ่อ ผมไปหาแฟนที่บ้านลุงของเธอ แต่ไม่เจอใครเลย นอกจากป้าเธอ ผมเลย...เลยนอนกับป้าเธอเหมือนกัน" ไม่มีเสียงตอบใด ๆจากบาทหลวงอีก ทำให้ชายหนุ่มรู้ว่าบาทหลวง ไม่อยู่ที่ห้องสารภาพบาปแล้ว เขาเลยออกจากห้องเพื่อตามหาบาทหลวง ระหว่างค้นหา เขาก็เรียกไปตลอดว่า **"พ่อครับ พ่ออยู่ไหนครับ"** หลังจากมองหาทั้งชั้นบนและล่าง ในที่สุดก็เจอบาทหลวงแอบอยู่ใต้โต๊ะ เขารีบถามว่า **"พ่อครับ ทำไมมาซ่อนอยู่ที่นี่ล่ะครับ"**

"ยก...ยก...ยกโทษให้พ่อเถอะนะลูก" บาทหลวงตอบเสียงสั่น ตัวโยน **"แต่พ่อเพิ่งนึกได้ว่าที่นี่ก็ไม่มีใครอื่นอีกเลยเหมือนกันนอกจากพ่อเท่านั้น เลย...ขอตัวน่ะ"**

. . . .

ชายคนหนึ่งเดินจูงจิงโจ้เข้ามาในบริษัทเทป และบอกว่า **"เจ้าเนี่ย มันเป็นจิงโจ้ที่มีพรสวรรค์มาก มันเล่นเปียโนได้เยี่ยมทีเดียว"**

โปรดิวเซอร์ไม่มีท่าตื่นเต้นเพราะเห็นมาบ่อยแล้ว เขาบอกเรียบ ๆว่า **"งั้นก็ดี คุณมีเวลาพิสูจน์ฝีมือให้ผมเห็น 5 นาทีเท่านั้นล่ะ"**

จิงโจ้ตัวนั้นก็เลยโดดไปหน้าเปียโน เขี่ยเก้าอี้ออก แล้วนั่งลงบรรเลงเพลงที่ทำให้โปรดิวเซอร์ถึงกับตะลึง เพราะมันสามารถเล่นเพลงผสมผสานกันได้ยอดเยี่ยม ทั้งเพลงแจส,คลาสสิก และเพลงอมตะยอดนิยม

ฟังจบโปรดิวเซอร์ถึงกับออกปากชมในความสามารถเหลือล้นของมัน ชายคนนั้นจึงขยายสรรพคุณต่ออีกว่า **"มันยังทำได้มากกว่านี้อีกนะ มันสามารถเขียนเพลงเองได้ด้วย นี่ไง ผมจะเอาให้คุณดู"**

เขาเปิดกระเป๋าหยิบกระดาษร่างเนื้อเพลงส่งให้ หลังจากโปรดิวเซอร์เห็นแล้วก็บอก **"เยี่ยมจริง ไม่อยากเชื่อเลยนะเนี่ย คุณคิดจะนำไปเรียบเรียงบ้างมั้ย"** เจ้าของจิงโจ้ตอบ **"ไม่มีทาง ผมวางแผนจะเพาะพันธุ์มันเพิ่มขึ้นมากกว่า"**

. . . .

เส้นทางสู่ นางแบบ

ณ ที่ตรงนี้ขอต้อนรับเหล่าสาวงามคนรุ่นใหม่ไฟแรง หากคุณคิดว่าตัวเองเป็นคนมีความมั่นใจสูง มีความกล้าแสดงออก บวกกับความสามารถ คอลัมน์ "เส้นทางสู่นางแบบ" นี้จะเป็นบันไดให้คุณๆไปสู่ความสำเร็จ กติกาง่ายๆ เพียงคุณส่งรูปถ่ายขนาดโปสการ์ดที่คิดว่าดูดีที่สุด พร้อมประวัติข้อมูลที่สำคัญ และที่อยู่ให้ชัดเจน ส่งมาที่ พี่ติ๋ว นิตยสาร ระบายอารมณ์ ตู้ปณ. 46 ปณฝ.สันติสุข กรุงเทพฯ 10113 ไม่แน่ในอนาคตฝันของคุณอาจเป็นจริงได้ใครจะรู้

สำหรับฉบับนี้เรามี 2 สาว ที่มีความฝันเกี่ยวกับเส้นทางบันเทิงมาแนะนำให้แฟนๆได้ทราบกันค่ะ..........

ชื่อจริง.....วนิดา เกิดแก่น
ชื่อเล่น.....จ๊ะโอ๋
เกิด.....24 ก.พ. 2524
อายุ.....17 ปี
บ้านเกิด.....อุดรธานี
สัดส่วน.....35-26-35
สูง.....162 ซม.
หนัก.....48 กก.
ความใฝ่ฝัน.....อยากเป็นแอร์โฮสเตส แต่ไม่มีโอกาส
นิสัย.....ชอบสนุก คุยเก่งเป็นกันเอง
งานอดิเรก.....ฟังเพลง ชอบสีฟ้า

ชื่อ.....พิมพ์ขวัญ ชาวงค์
เกิด.....4 ม.ค. 2517
สูง.....165 ซม.
หนัก.....52 กก.
นิสัย.....ร่าเริง สนุกเฮฮา รักเพื่อน
สีที่ชอบ.....สีฟ้า
กีฬาที่ชอบ.....ว่ายน้ำ
ความใฝ่ฝัน.....อยากเดินแบบ

ที่นี่หล่อบาดใจกันทุกคนมีตั้งแต่วัยละอ่อนไปจนถึงหนุ่มแน่นชวนระทึกใจ ไปไม่ถูกหรือต้องการสอบถามรายละเอียดโทรไปได้ที่ 261-8556-7.....

อีกแหล่งหนึ่งที่มีหนุ่ม ๆมาหาลำไพ่พิเศษ แวะกันไปได้ที่ **"แอน แอน พับ"** ชั้นใต้ดินโรงแรมมณเฑียรมีหนุ่มวัยเรียนหมุนเวียนแฝงตัวไปเที่ยวให้สาวแก่แม่ม่าย แวะไปชนแก้ว แล้วชวนกันไปต่อที่อื่นสนนราคาตกลงกันเอง แต่ดูหัวนอนปลายเท้าให้ดีระวังเจอพวก 18 มงกุฎนะครับ.....

ย่านสุขาภิบาล 1 บางกะปิ ก็มีดีกับเขาเหมือนกัน สถานบันเทิงระดับห้าดาว **"บิลเลี่ยน"** ที่เพิ่งจะปรับปรุงรูปโฉมได้ไม่นาน เปิดให้ความสำราญด้วยสาวสวยกว่า 30 ชีวิต ราคาค่าบริการอาหารเครื่องดื่มก็ไม่แพงมากนัก โทรไปถามทางไปกันได้ที่เบอร์ 509-2427.....

ถัดมาที่ย่านสุขาภิบาล 3 **"แกน แกน คอมเพล็กซ์"** สมบูรณ์แบบที่สุดไม่เป็นรองใคร ชั้นล่างสุดเป็นเซ็กซี่บาร์คลาคล่ำไปด้วยสาวสวยหุ่นดีหลายสิบชีวิต เดินขึ้นไปชั้นที่ 2 ท่านจะได้พบกับบริการนวดแผนโบราณจากแม่หมอมือนิ่มนิ่ม 120 บาทต่อชั่วโมงก็หายเมื่อย หรืออยากเป็นส่วนตัวก็ในห้องวีไอพีเพิ่มอีก 30 บาทเท่านั้น ใครที่ชื่นชอบกีฬาสนุกเกอร์เขาก็มีรับรองที่ชั้น 3 มองขึ้นไปที่ชั้น 4 สุขสุดยอดกับคาราโอเกะ มีสาวสวยคอยบริการท่านมากมาย สนใจ โทร. 370-1270-2.....

ขาดิ้นที่ชื่นชอบบรรยากาศแบบเธคก็ไม่ควรพลาดกับความมันมีระดับที่ **"ซีเอ็ม สแควร์"** ชั้นล่างโรงแรมโนโวเทล ถนนสุขุมวิท ฝีมือการเปิดเพลงของดี.เจ.ที่นี่รับรองว่าท่านจะดิ้นมันทั้งคืน เตรียมเงิน 2,200 บาท เอาไว้เปิดเหล้าก็ได้สนุกกันทั้งคืน.....

ลองแวะไปเดินเล่นที่ซอยนานา สุขุมวิทซอย 3 ท่านจะได้พบกับบรรยากาศไม่ต่างจากถนนพัฒน์พงษ์เพราะที่นี่มีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ มากมายเดินกันให้พล่าน หาความสำราญได้จากบาร์เบียร์ที่เปิดให้บริการกันมากมาย สาว ๆที่นี่ต้องรสนิยมฝรั่ง ท่านที่อยากลองของแปลกก็แวะไปกันได้ สนนราคาไม่แพงอย่างที่คิด.....

...ฉบับหน้าพบกันใหม่ สวัสดี...

นิวซันสไมล์ เลาจน์ แอนด์ คาราโอเกะ

ระบายอารมณ์กับเหยี่ยวราตรีฉบับนี้ ขอนำทางทุกท่านไปย่านถนนศรีนครินทร์ก่อนถึงซีคอนสแควร์ เพราะบนถนนสายนี้จะมีแหล่งบันเทิงของคนกลางคืนอยู่ประปรายไม่มากไม่มาย แต่เน้นคุณภาพของสาวมุมมืด โดยเฉพาะแหล่งบันเทิงที่มีชื่อว่า **"นิวซันสไมล์ เลาจน์ แอนด์คาราโอเกะ"** แห่งนี้นั้นจะเน้นหนักไปทางด้านการดูแลแก้เหงาให้กับแขกที่มาพักผ่อนระบายอารมณ์ที่นี่เขามีสตรีสาวมุมมืดกว่า 50 ชีวิตไว้คอยสะกิดต่อมเหงาให้หายภายในพริบตา พิเศษช่วงหน้าร้อนเดือนเมษาจะมีโชว์ที่ไม่ค่อยใส่เสื้อผ้ามาให้ดูให้ชมกันทุกศุกร์-เสาร์เพื่อเป็นการปลุกอารมณ์ของคนกลางคืนให้ตื่นอยู่ตลอดเวลา ภายใต้การดูแลของคุณหน่อยและคุณอ้อ โดยการควบคุมและรับประกันคุณภาพความปลอดภัยจากคุณอ้วน ผ่านไปบนถนนศรีนครินทร์ก็อย่าลืมแวะไประบายอารมณ์กันได้ หากสงสัยก็โทรไปสอบถามกันก่อนได้ที่เบอร์ 721-8047-9 กับสโลแกนที่ว่า **"ถ้าคุณเหงาเราคือเพื่อน"** ที่นี่แหละที่เดียว **"นิวซันสไมล์ เลาจน์ แอนด์ คาราโอเกะ"**

1

2

1. รอยยิ้มที่จริงใจกับใบหน้าที่อ่อนหวานของเธอนั้นจะคอยแบ่งปันให้กับทุกคนที่เป็นแขกที่นี่

2. ถึงจะไม่ได้มองกล้องแต่เธอรับรองว่าจริงใจ ถ้าไม่เชื่อก็แวะไปหาเธอได้ แล้วจะรู้ว่าใจจริงเธอเป็นยังไง

3. หน้าหวาน ร่างระหง บ่งบอกถึงความเซ็กซี่ แต่ถ้าจะให้ดีแวะไปสัมผัสตัวจริงเลยดีกว่า

4. รูปร่างดี ๆอย่างนี้มีที่นี่ที่เดียว เธอมาพร้อม กับความเสียวสยิวรอคุณอยู่ทุกเวลา

5. กับท่านั่งสบาย ๆอย่างนี้ ขอรับรองว่าเธอมีดีอีกมากมาย พร้อมจะระบายให้คุณตลอดเวลา

6. คู่ดูโออีกคู่ที่มองดูแล้วสบายตา แต่ถ้าอยากจะสบายทั้งใจและกายก็ลองไปวาดลวดลายกับเธอได้ที่ **"นิวซันสไมล์"** *ศรีนครินทร์*

3

4

5

6

ท่องราตรี

กินเที่ยวกับเหยี่ยวกลางคืน

สวัสดีครับผม "เหยี่ยวกลางคืน" กลับมาเติมความกระชุ่มกระชวยให้กับท่านผู้อ่าน "ระบายอารมณ์" กันเช่นเคย หมุนเวียนเปลี่ยนกันไปเรื่อยๆ สำหรับที่ท่องเที่ยวไม่สร้างความห่อเหี่ยวให้กับนักเที่ยวทั้งหลายเดี๋ยวนี้มีคลับบาร์เกิดขึ้นใหม่มากมาย สวนกับกระแสเศรษฐกิจ ที่เก่าๆ บางที่ก็เห็นติดป้ายรับสมัครพนักงานสาวสวยเอาไว้เพียบ ท่าทางคนเก่าๆจะทนพิษเศรษฐกิจไม่ไหว ต้องย้ายทำเลไปอยู่ต่างประเทศกันเป็นแถว

ช่วงนี้มีการเปลี่ยนแปลงกันยกใหญ่ สำหรับ "ฟอร์ยู เมมเบอร์คลับ" ที่ตั้งอยู่ในซอยทองหล่อ 13 ให้บริการเพื่อความเป็นนิจอยู่เสมอ เป็นคลับเลาจน์ลูกผสม ที่มีทั้งแบบนั่งดื่มและออกไปดูดวงดาวกับสาวๆนอกสถานที่ แต่ที่นี่ค่อนข้างจะเน้นคาราโอเกะที่มีทั้งแบบส่วนตัวและส่วนรวม.....

เพียบพร้อมด้วยการบริการอย่างสมบูรณ์แบบที่คุณจะได้รับนอกเหนือจากอาบอบนวด กับสาวสวยนับร้อยชีวิตที่ "ซีซ่าร์ เอ็นเตอร์เทนเม้นท์" คุณจะได้รับความสุขในมุมเหล้าเคล้ากับบันนี่บาร์นางกระต่ายเซ็กซี่ ดื่มด่ำเหล้าทุกมุมโลกที่คุณอยากจะลิ้มรส เรียกเหงื่อด้วยสนุกเกอร์ ตบท้ายด้วยการอาบน้ำในห้องวีไอพีที่มีอ่างจุคนได้ถึง 20 ท่าน เหมาะที่จะใช้เป็นห้องรับรองแขกพิเศษ ประหนึ่งว่าคุณพักอยู่ในบ้านพักหรูหรา แต่ราคาย่อมเยาซีซ่าร์ ตั้งอยู่ใจกลางรัชดา ก่อนถึงแยกห้วยขวาง.....

สถานบันเทิงย่านถนนจันทร์ที่คนแถวนั้นรู้จักกันดี "19 เค คาเฟ่" บริหารงานโดย **"คุณพยูน ช่วงนักธรรม"** ที่ยังยืนหยัดมอบความสุขให้กับนักเที่ยวทั้งหลายแต่ละคืนท่านจะได้พบกับนักร้องสาวสวยเสียงดีกว่า 30 ชีวิตคืนพิเศษก็จะมีโชว์คาบาเร่ต์ชุดใหญ่ตระการตา บนชั้น 2 ก็มีเธคเปิดเพลงมันๆ ให้ดิ้นกันทั้งคืน ช่วงนี้กำลังมีโปรโมชั่นพิเศษให้กับลูกค้าครัวเธคด้วย คือในวันธรรมดาสุภาพสตรีเข้าฟรี แถมยังเปิดเหล้าแบล็ค เลเบิ้ลได้ในราคาถูกเพียง 850 บาท ลองแวะไปสัมผัสความสุขได้ที่ 19 เค คาเฟ่ ตรงข้ามธนาคารกรุงเทพสาขาถนนจันทร์.....

อีกที่ซึ่งเป็นแหล่งรวมนางแบบสาวสวยของวงการ "เมย์แฟร์" สถานที่พักผ่อนของนักธุรกิจทุกระดับ รับรองประทับใจด้วยการต้อนรับอย่างดี พร้อมด้วยนางแบบที่จะคอยดูแลคุณอย่างใกล้ชิด เติมความสุขให้ชีวิตในยามเครียดจากงาน ลองแวะไปหาความสำราญกับสาวๆที่นี่ดู หรือโทรไปจองที่ก่อนสอบถามได้ที่ 252-5397.....

ใครที่อยากลงอ่างให้สาวๆอาบน้ำให้ก็มาที่นี่เลย ที่ "วูเลียน่า" เพราะยังไงที่นี่ก็ยังครองความเป็นหนึ่งในเรื่องการต้อนรับแขกทุกระดับได้ถึงใจ ไม่ว่าคุณนักเที่ยวที่ชอบอาบน้ำจะเป็นใครมาจากไหนไม่สำคัญ ขอเพียงมีเงินหนักกระเป๋าเข้าไว้ก็พอ เพราะบรรดาสาวสวยๆ ที่นี่แต่ละคนล้วนสะอาดสะอ้าน แถมลีลายังจัดจ้านอีกต่างหาก.....

"วิซ่าลุคส์" สถานบริการอาบอบนวดอีกแห่งที่เน้นในเรื่องของการบริการและการเอาใจแขกทุกระดับราคาเป็นกันเอง ที่นี่บรรยากาศสบายๆ อากาศดี อยู่ตรงสี่แยกเสนา ลาดพร้าว.....

เลาจน์และคาราโอเกะน้องใหม่ตั้งอยู่บนถนนพัฒนาการ "ไทเป" ตึกสามชั้นที่บันดาลความ สำราญให้กับท่านชั้นแรกเป็นเมนเลาจน์ขนาดใหญ่ ตกแต่งหรูหราสวยงาม ชั้นสองเป็นคาราโอเกะแบบห้องรวม ชั้นบนสุดเป็นคาราโอเกะห้องวีไอพี มีด้วยกันหลายห้อง เปิดเหล้าเพียง 1,700 บาท ฟรีมิกเซอร์ตลอดคืน สาวๆที่นี่ส่วนมากเป็นไซด์ไลน์มาหาลำไพ่พิเศษ.....

สาวขี้เหงาทั้งหลายไปคลายความเครียดกันได้ที่คลับลีลาศ "บัตเตอร์ฟลาย" ตั้งอยู่ที่ชั้น 26 อาคารออรีเฟรม อโศก หนุ่มๆ

แฟชั่นฝาหอยยุค 2000

ระบายอารมณ์กับเหยี่ยวราตรีฉบับนี้ขอนำทุกท่านไปกับดุจเพชรแท้ของแฟชั่นยุค 2000 ที่มีชื่อว่า **"ฝาหอย ปี 2000"** จัดโดยคุณกอล์ฟ ผู้นำด้านแฟชั่นที่ขนเอาหนุ่มหล่อ สาวสวยยุค 2000 มาประชันกันมากมายโดยเฉพาะหนุ่มหล่อแต่ละนาย หวังว่าสาวแก่แม่หม้ายเห็นแล้วคงน้ำลายไหลไปตามๆกัน ยิ่งสาวสวยที่อยู่ในฝาหอยยุค 2000 หนุ่มๆทั้งหลายเห็นแล้วฝากบอกมาว่าอยากจะไปอยู่ในฝาหอยของเธอด้วยจังเลย แล้วเมื่อเป็นที่สนใจของใครต่อใครอย่างนี้ระบายอารมณ์ของเราจะพลาดได้ยังไง จึงรีบแวะไปที่ ฟิวเจอร์พาร์ค รังสิต เก็บภาพแฟชั่นยอดฮิตครั้งนี้มาฝากแฟนผู้อ่านระบายอารมณ์ได้ชมเล่นๆกัน ในงาน **"ฝาหอย ยุค 2000"** ที่จัดโดยคุณกอล์ฟ เจ้าของบริษัท กอล์ฟ แฟชั่น แอนด์ ออร์กาไนท์เซอร์ จำกัด

1. เมื่อฝาหอยของเธอเปิด ก็จะมี 2 หนุ่มหล่อมาคอยคุ้มกันเพื่อไม่ให้ใครมาใกล้หอยของเธอ

2. ภาพนี้เป็นการรวมพลคนฝาหอย หนุ่มหล่อกล้ามใหญ่กับสาวสวยเซ็กซี่

3. ท่ายืนกับชุดสุดเซ็กซี่หลังจากที่เธอออกมาจากฝาหอยนี่แหละที่ทำให้หนุ่มน้อยใหญ่น้ำลายไหลไปตามๆกัน

ชมรม

นมหก

เหยี่ยวราตรี
ตามเก็บ

6

1. แทคทีมหก คลาวเดีย,จารุณี, โย-ยศวดี
2. มนฤดีซ่อนเปรี้ยวสลัดมาดหอมใส่ชุดเปิดไหล่
3. ช้างฝ่ายกบ-ปภัสราเซ็กซี่เป็นประจำอยู่แล้ว
4. ชุดเจ้าสาวของหนูปู-จีน่าเซ็กซี่จนล้น
5. นานๆจะเห็นตุ๊ก วิมลเรขาเขาจะทำนมหก อย่างนี้
6. โย-ยศวดีอิ่มเกินอายุจริงๆ
7. เสือสาว "ฮันนี่" เห็นแล้วไม่อยากละสายตา

ต่อจากหน้า 8

แต่ต้องมาตายด้วยอุบัติเหตุ เพราะเธอชอบขับรถเร็ว อมาวสีแนะนำตัวเองกับกวีทำให้โยธาไม่พอใจ กวีเองรู้สึกแปลกๆ คุ้นเคยกับการพูดของอมาวสี เมื่อมีโอกาสได้พูดคุยกันตามลำพัง อมาวสีจึงได้รู้ว่าคนรักของกวีชื่อละเวงแต่ตายไปแล้ว ทำให้อมาวสีเริ่มสนใจกับผู้หญิงที่ชื่อละเวง สอบถามประวัติ ทำให้เธอเริ่มคิดว่าเธอน่าจะเป็นผู้หญิงที่ชื่อละเวงมากกว่าอมาวสี

โยธายังคิดที่จะแต่งงานกับอมาวสี ทำให้สุรางค์ไม่พอใจ โยธาและอมาวสีจึงแอบจดทะเบียนสมรสกันเงียบๆ กรองทอง อดีตแฟนเก่าของโยธา หลังจากหย่าขาดจากสามีชาวฝรั่งได้กลับมาเมืองไทยหันกลับมาหาโยธาอีกครั้ง กรองทองขอ

ความช่วยเหลือจากโยธา เมื่อรถเธอเสีย โยธาต้องปล่อยให้อมาวสีอยู่ตามลำพัง ทำให้อมาวสีได้มีโอกาสพูดคุยและดื่มเหล้ากับกวีตามลำพังจนเมา กวีพาอมาวสีเข้าโรงแรม เพราะเข้าใจผิดคิดว่าอมาวสีมีใจให้กับเขา แต่อมาวสีไม่ยอม ด่าว่าและต่อสู้ จนกวีรู้สึกแปลกใจในถ้อยคำและท่าทางที่คล้ายกับละเวงมาก

กวียอมแพ้พาอมาวสีออกจากโรงแรมโดยไม่ได้มีอะไรกัน ขณะที่โยธาและกรองทองก็พากันเข้าโรงแรมเช่นกัน โยธาเห็นอมาวสีออกมาจากโรงแรมกับกวี เขาโมโหมากชกกวีอมาวสีขับรถหนีออกไป เมื่อเห็นทั้งสองทะเลาะกัน โยธาแปลกใจที่อมาวสีขับรถได้ด้วย ความโมโหทำให้อมาวสีบอกกับโยธาว่าเธอคือละเวง อินทรักษ์ ไม่ใช่อมาวสี ราชเดชาของเขา

หลังจากเกิดเรื่อง อมาวสีไปหากวีที่ทำงาน พบป้านแก้วแฟนของอรชุน เธอรู้สึกคุ้นหน้าป้านแก้วและรู้สึกเป็นมิตร

ป่านแก้วคิดว่าอมาวสีเป็นผู้หญิงคนใหม่ของกวี จึงนำเรื่องมาเล่าให้อรชุนฟัง ทำให้เขาไม่พอใจกวี

พิมพาคิดที่จะทำลายอมาวสีให้เสียชื่อเสียงโดยโทรศัพท์ถึงป่านแก้วเพื่อให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับตัวอมาวสีที่ตายไปแล้วเป็นขึ้นมาใหม่ และกลายเป็นคนเสียสติแย่งโยธาไปจากเธอ กวีตัดสินใจให้ป่านแก้วเขียนข่าว ระรินเสียใจและคิดมากกับข่าวของลูกสาวจนเข้าโรงพยาบาล ละเวงในร่างของอมาวสีเริ่มคิดได้ว่าตัวเองควรทำอย่างไร เธอกลับไปหาระริน และเรียกเธอว่าแม่อย่างเต็มปาก ทำให้ระรินอาการดีขึ้น ข่าวของอมาวสีทำให้กวีรู้สึกผิดปฏิเสธการทำข่าวต่อ ระรินเริ่มรู้สึกว่าอมาวสีไม่ใช่ลูกสาวคนเก่าของเธอ อมาวสีที่จะเปิดเผยว่าเธอคือละเวง

กวีเล่าเรื่องละเวงให้อรชุนฟัง เขาเชื่อแต่แอบมาพบอมาวสีที่บ้าน เธอยังทำเป็นจำเขาไม่ได้ เพราะเธอต้องการเรื่องวุ่นวายต่าง ๆ อรชุนเสียใจที่พี่สาวจำเขาไม่ได้ โยธาและอมาวสีทะเลาะกันอย่างรุนแรงถึงขั้นจะหย่าขาดจากกัน กวีพาอมาวสีไปอยู่ที่บ้านอมาวสีคิดจะกลับไปเป็นละเวง อมาวสีกลับไปเอาของพบกับโยธา มีปากเสียงกันอมาวสีแทงโยธาได้รับบาดเจ็บ แม้โยธาจะโดนอมาวสีทำร้ายแต่เขาก็ให้อภัยเธอ เพราะเขาเริ่มรู้สึกรักละเวงในร่างของอมาวสี อมาวสีไปร่วมงานแต่งงานของอรชุนและป่านแก้ว ทำให้อรชุนดีใจ อมาวสียอมรับกับอรชุนว่าเธอคือละเวง แต่อยู่ในร่างของอมาวสี

อมาวสีและกวีเริ่มไม่ลงรอยกัน เธอยอมรับว่ารักโยธาไม่ใช่กวี ทั้งคู่ตัดสินใจแยกทางกัน อมาวสีตัดสินใจไปบวช โยธารู้ตามไปที่วัดก่อนที่อมาวสีจะบวช โยธาตัดสินใจเรียกเธอว่าละเวง พร้อมทั้งบอกว่าเขารักละเวง เพราะเขาสามารถแยกละเวงออกจากอมาวสีได้นานแล้ว โยธาไม่เคยรักอมาวสี แต่รักเธอที่วิญญาณเป็นละเวง

รายชื่อนักแสดง "หัวใจมีเงา"

พัสสน	ศรินทุ	แสดงเป็น	โยธา
กุลสตรี	ศิริพงศ์ปรีดา	แสดงเป็น	อมาวสี
แวร์โซว		แสดงเป็น	ละเวง
เกริก	ชิลเลอร์	แสดงเป็น	กวี
พรหมมาตร	วงที	แสดงเป็น	อรชุน
ปอรรัชม์	ยอดเณร	แสดงเป็น	ป่านแก้ว
นิออน	อิศรา	แสดงเป็น	พิมพา
กมลา	กำภู ณ อยุธยา	แสดงเป็น	กรองทอง
ทัศน์วรรณ	เสนีย์วงศ์ ณ อยุธยา	แสดงเป็น	สุรางค์
สุวัชชัย	สุทธิมา	แสดงเป็น	เทิดพงษ์
ดวงใจ	หทัยกาญจน์	แสดงเป็น	ระริน
จันทนา	ศิริผล	แสดงเป็น	ไสว
นึกคิด	บุญทอง	แสดงเป็น	หมอประสพ
วสันต์	ฉัตรรังสิกุล	แสดงเป็น	ทัต

คุณเคยประสบปัญหาเหล่านี้หรือไม่

ชุดเพิ่มความสุข

ก่อนใช้

หลังใช้

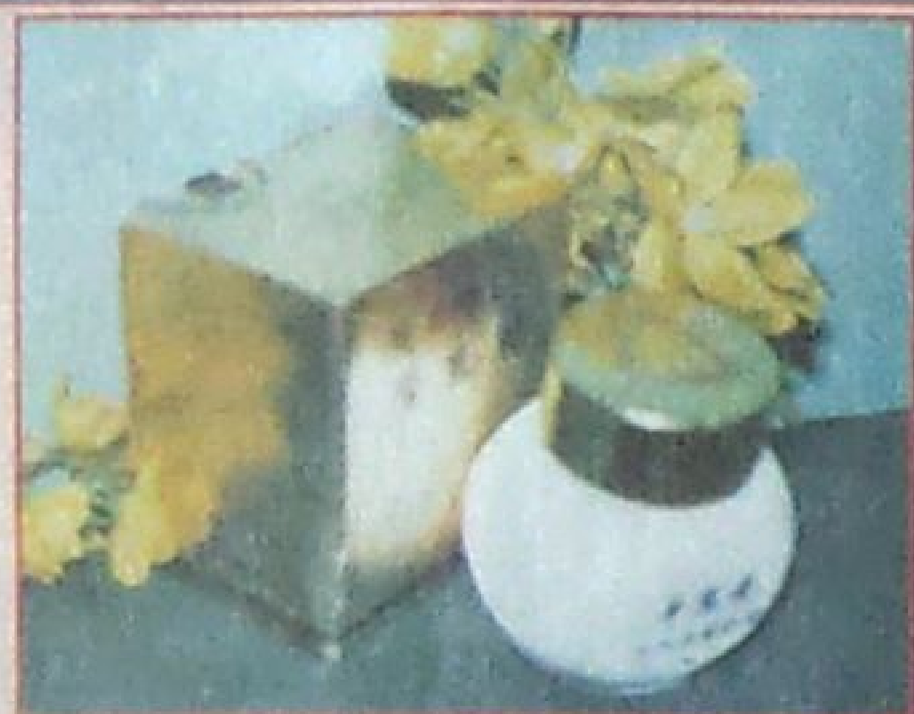

1. ลบรอยเหี่ยวย่นรอบดวงตา
ใช้ได้ทั้งชาย-หญิง ราคา 429 บาท

5. ครีมลบรอยดำ
รักแร้ ขาหนีบ
จุดซ่อนเร้น
ราคา
390
บาท

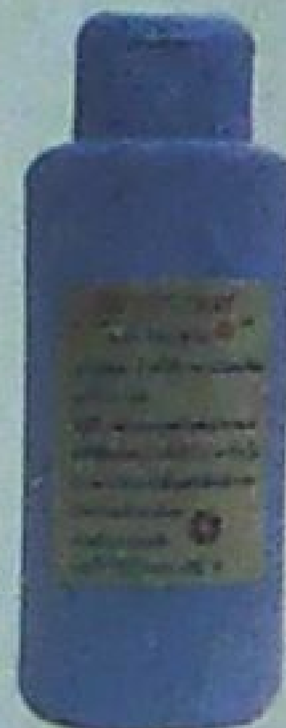
2. ครีมนวดกระชับอก ราคา 600 บาท
ฮอร์โมนเพิ่มอก ราคา 600 บาท

ซื้อ 1 ชุด 1,200 บาท
ซื้อ 2 ชุด 1,800 บาท

3. สูตรทำสาว ชนิดแท่ง
ราคา 350 บาท
สูตรทำสาว ชนิดน้ำ
ราคา 300 บาท

ซื้อ 2 ชุด
แถมน้ำหอม
เร้าอารมณ์ (ฟรี)
มีอุปกรณ์
การใช้ในกล่อง

6. น้ำแร่ ผิวขาว
ขจัดผิวเสียออกโดย
ทาทิ้งไว้ 15 นาที
ทำให้ผิวขาวเนียน
สร้างผิวใหม่ทดแทน
ให้ดูอ่อนกว่าวัย
สบู่น้ำแร่
ชุดใหญ่ 450 บาท
น้ำนม ชุดเล็ก 390 บาท

4. หัวนมชมพู ลบรอยดำ
สดใส ถูกใจคนรัก
ราคา 390 บาท
ปากชมพู ลดความดำ
ราคา 390 บาท

7. ลดไขมัน
หมดปัญหา
เรื่องอ้วน
ราคา 350 บาท

คุณจินตนา ไตรรัตน์ ตู้ปณ. 48 ปณฝ. คลองเตย
คลองเตย กรุงเทพฯ 10111 โทร. 01-623-3791

ระบายฯ 16

สนใจสั่งซื้อสินค้าและได้ส่ง

☐ ธนาณัติ ☐ ตั๋วแลกเงิน ☐ พ.ก.ง. (ให้บอกเบอร์โทรศัพท์ด้วย)

สั่งจ่ายในนาม คุณจินตนา ไตรรัตน์(ไม่เว้นวันหยุด)

1. ชุดลบรอยเหี่ยวย่นรอบดวงตา ราคา 429 บาท ค่าส่งฟรี..........ชุด
2. ชุดฮอร์โมนเพิ่มอก ราคา 600 บาท ซื้อ 1 ชุด 1,200 บาท ค่าส่งฟรี..........ชุด
 - ครีมนวดกระชับอก ราคา 600 บาท ซื้อ 2 ชุด 1,800 บาท ค่าส่งฟรี..........ชุด
3. สูตรทำสาว ชนิดแท่ง ราคา 350 บาท ซื้อ 2 ชุด แถมน้ำหอมเร้าอารมณ์ ค่าส่งฟรี..........ชุด
 - สูตรทำสาว ชนิดน้ำ ราคา 300 บาท ค่าส่งฟรี..........ชุด
4. ครีมทาหัวนม-ปากชมพู ราคา 390 บาท ค่าส่งฟรี..........ชุด
5. ครีมลบรอยดำ รักแร้, ขาหนีบ, จุดซ่อนเร้น ราคา 390 บาท ค่าส่งฟรี..........ชุด
6. สบู่น้ำแร่ผสมนมพอกผิวกายขาวใน 15 นาที ราคา 450 บาท ค่าส่งฟรี..........ชุด
7. ชุดลดไขมัน ราคา 350 บาท พร้อมตารางอาหารฟรีทุกชุด
 ซื้อ 3 ชุด ราคา 1,000 บาท ค่าส่งฟรี..........ชุด
8. สเปรย์ชะลอการหลั่ง จากอังกฤษ ราคา 500 บาท ค่าส่งฟรี..........ชุด
9. ลิปรุ่นจูบไม่หลุด ราคาแท่งละ 350 บาท ค่าส่งฟรี..........ชุด
10. ครีมทาฝ้า หน้าขาว ของเยอรมัน
 ขนาดใหญ่ ราคา 550 บาท ขนาดทดลอง ราคา 380 บาท ค่าส่งฟรี..........ชุด

รวมเป็นเงิน..........บาท

ใบสั่งซื้อ ระบายฯ 16

ชื่อ..........นามสกุล..........
เลขที่..........หมู่..........ซอย..........ถนน..........
ตำบล..........อำเภอ..........
จังหวัด..........รหัสไปรษณีย์..........
เบอร์โทร..........ไปรษณีย์ที่รับสินค้าปลายทาง..........

8. คุณผู้หญิงจะ
รักจนหลงด้วย
สเปรย์ชะลอการ
หลั่ง จากอังกฤษ
ราคา 500 บาท

9.ลิปสติก
รุ่นจูบ
ไม่หลุด
ราคา
350 บาท

10. ครีมทาฝ้า
หน้าขาวของ
เยอรมัน ผู้ที่เป็น
ฝ้าหนามากๆ
เนื่องจากโดน
แดดลมหรือกิน
ยาคุม ทำให้เกิด
ฝ้า ใช้ทาบางๆ
ก่อนนอน ฝ้าจะ
จางหายไป
จนคุณแปลกใจ

ขนาดใหญ่ 550 บาท ขนาดทดลอง 380 บาท

...ความสู่ความอ่อนเยาว์นิรันดร์กาล ด้วย
ผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางค์

เอแร็ง โบเต้

Airain BEAUTE
จากฝรั่งเศส

ลองใช้แล้วได้ผลจริงๆ ค่ะ

ศิริพิชญ์ กฤษณะเศรณี
(กีต้าร์)

A 11 ไว้ท์มัด
...ขาวนุ่มบำรุงสูตรธรรมชาติ
ราคา 350 บาท

A 12
ผิวหน้าขาวเต่งตึงขึ้นด้วยสูตรธรรมชาติ
■ ครีมขัดผิวขาวเนียนนุ่ม เฟเชียลสครับสูตรธรรมชาติ
ราคา 350 บาท

A 13
เกราะป้องกันผิวจากแสงแดดเพื่อปกป้องผิวสวย
■ ครีมบำรุงผิวขาวเนียนกันแดดและรองพื้น สูตรพิเศษปรับสภาพผิวขาวเนียนนุ่ม
ราคา 450 บาท

A 14
เพื่อดวงตาสดใสและริ้วรอยแห่งวัย
■ ครีมลดรอยย่นและรอยคล้ำรอบดวงตา 2 IN 1
ราคา 450 บาท

A 15
สูตรลับสำหรับผิวนมชมพู
■ ครีมปรับสภาพหัวนมชมพู
ราคา 180 บาท

A 18
กลับเป็นสาวอีกครั้ง...
ดุจสาวแรกรุ่น
■ โลชั่นทำความสะอาดจุดซ่อนเร้น เวอร์จินัลเพอร์เฟ็คไทเทนนิ่ง ลิควิด
ราคา 200 บาท

A 17
เพื่ออนามัยจุดซ่อนเร้น
■ สบู่เหลวอนามัย
ราคา 120 บาท

A 16
ห้าขั้นตอน
ในหนึ่งเดียว
เจลทำความสะอาด
ไฟว์ อิน วัน
ราคา 200 บาท

สนใจติดต่อเป็นตัวแทนจำหน่ายได้ที่
บริษัท เพอร์เฟ็คท์ ไดมอนด์ จำกัด 91/9-10 ถ.ประชาราษฎร์
ต.ตลาดขวัญ อ.เมืองจ.นนทบุรี 11000 โทร. 968-3380-1

"ระบายฯ (16)"

ใบสั่งซื้อ

ที่อยู่...

สินค้าที่ต้องการ			
...ผิวขาวนุ่ม	ราคา 350 บาท	จำนวน..........ตลับ	เป็นเงิน..........บาท
...เนียนนุ่ม	ราคา 350 บาท	จำนวน..........ตลับ	เป็นเงิน..........บาท
...วเนียนกันแดดและรองพื้น	ราคา 450 บาท	จำนวน..........ตลับ	เป็นเงิน..........บาท
...และรอยคล้ำดวงตา 2 in 1	ราคา 450 บาท	จำนวน..........ตลับ	เป็นเงิน..........บาท
...	ราคา 180 บาท	จำนวน..........ตลับ	เป็นเงิน..........บาท

(ค่าจัดส่งฟรี)
รวมเป็นเงิน..........................บาท
ชำระโดย
☐ ธนาณัติ หรือ ตั๋วแลกเงิน
☐ พ.ก.ง. รับสินค้าพร้อมชำระเงินที่ทำการไปรษณีย์
ระบุไปรษณีย์ใกล้บ้านท่าน...........